

சிவமயத்

நீமத் தைவாச பருவதச்சார்பில் தைவமுனி குருபரம்பரை
சிவதருமணி அதிவருண சிவசிரம குடிசிகசங்கியாச
சுத்தவைவம் பலியூர்மடம் ஆதினம் வித்வத்
அழகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகரவர்களால்

அருளிச்செய்த.

தென்காசித் தலபுராணம்.

மூ ல ம்.

இராஜஸ்ரீ பேட்டை,
ஆறுமுகநயினார்பிள்ளை அவர்களது

அரும்பதவுரையுடன் அச்சியற்றப்பெற்றது.

திருவெவ்வேலியில்லா இந்து கலாசாலை
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ,

மே.சொ. சுப்பிரமணிய கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

ஸ்ரீலோகாம்பிகா சமேத விசுவநாதசுவாமி தேவஸ்தானம்
மகர்-ராஜ-ராஜ-ஸ்ரீ தருமகர்த்தர்கள் தனுமதியுடன்
ஷை கோவில் பொருளுதவியைக்கொண்டு.

தென்காசி,

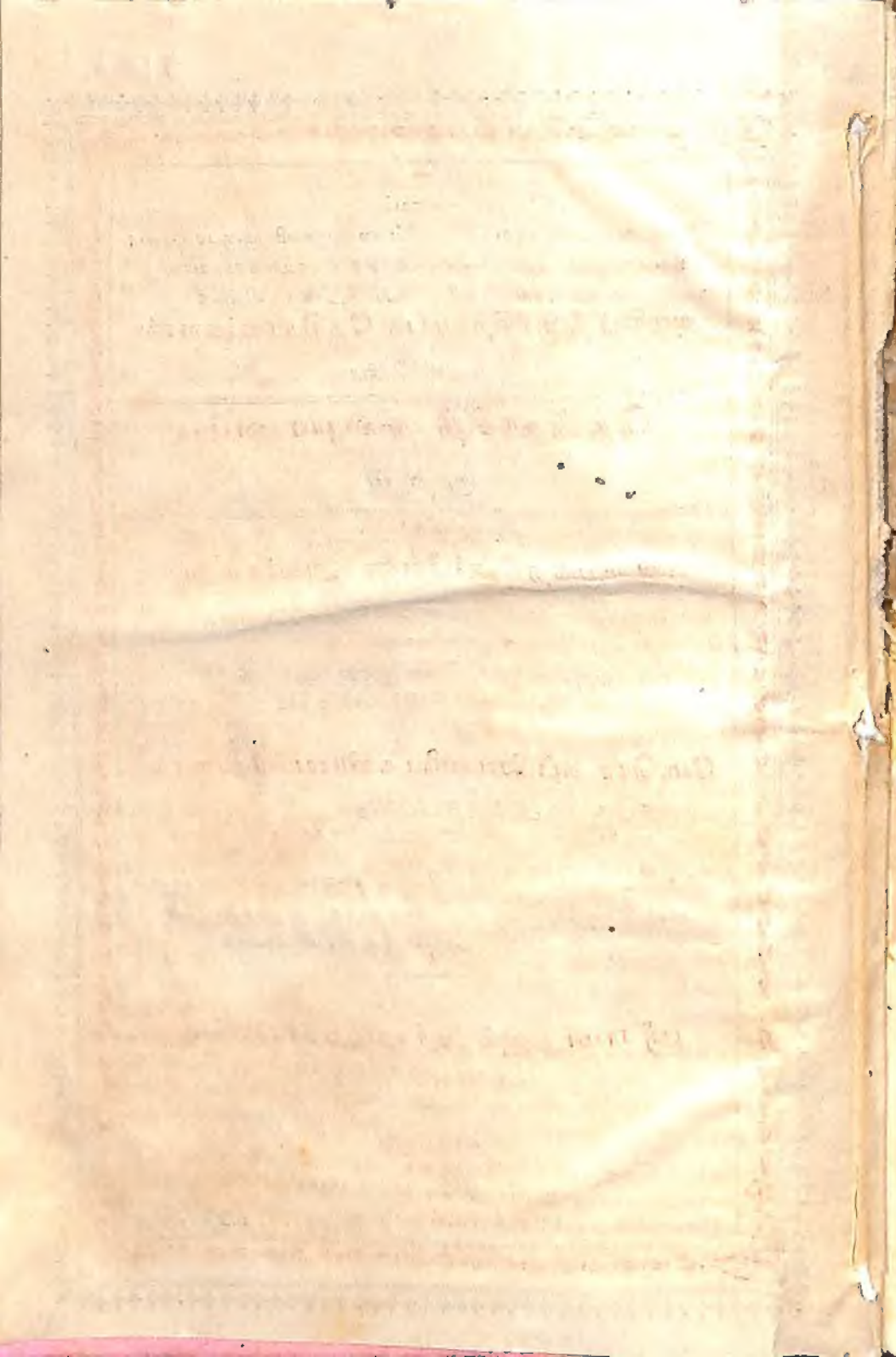
ஸ்ரீ ராமா நுஜம் அச்சயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

அகஷயனா

முகல் பதிப்பு காப்பி 1000.

இதன் விலை ரூ 1] 1926 [ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பெற்றது

தட்சணாமூர்த்தி தேசிகரவர்களியற்றிய சிறப்புப்பாயிரம்.

சீராகு மதிசுவத்துப் பாண்டியர்தம் பரம்பரையிற் சிறப்புற் றோங்கெப்
பேராரும் விந்தலேனார் மன்னவென்சண் பகமாறன் பெட்பாற் கத்தன்
ஈராரும் பதம்பரவிக் கவனமா ருளிகையனை யெய்திக் கங்கை
நீராரும் காசிரிதத் தரிசித்துத் தொழுதுவரும் நியமம் பூண்டான். (க)

அன்னதனாற் காசிரண்ட பரங்கிரம னாகியிருக் தாசா னந்த
மன்னவனாற் சிவபெருமர னருளிடவர சண்பகமா வனத்தி ருத்தித்
துன்னியரார் றிசைபுகழ்தென் காசிரான் மியத்தமிழிற்சொல்லு கென்றத்
தென்னவனாட் றெனவுவ கிரோட்டொலா மன்புகொடு தெரிவித் தாரால்.

வேறு

ஆங்கவர்தம் ஞானவுப தேசஞ்செய் குருவா
யமர்ந்தசிவ தருமணிய வாகிரிய னென்னத்
திங்கில்வட மொழியினுந்தென் மொழியினிலுஞ் சிறந்து
திகழ்பலசாக் திரங்கனையந் திரிபறக்கற் றுணர்ந்தோன்
பாங்கினொடு திருநீறு மச்சுமணிப் டனியும்
பாமுத்தி சாதனமாம் பண்பதென வணிவோன்
ஐங்கியரித் தியநைமித் தியகாமி யபென
உரைப்பவைக ளாதுட்டிப்போன் சிவயாக முடையோன் (க)

மிச்சிரகே வலகத்த பூசையொடு மிளிரு
மெய்கண்ட சந்தான சிவாச்சிரம மேலோன்
நச்சுருகா மாதியோரா றுட்பகையை நலிதல்
நாடுறவுட் குண்டலமும் காதணியா நயந்தோன்
மெச்சுருடி சிகசந்நி யாசனுப லீத
மெய்யணியா நக்கள்குல மேலோன்சித் தாந்த
அச்சைவ குலகுருவா மழகியதி ருச்சிற்
றம்பலகு மாரகவி திருவுள்ள மடைந்தே. (ச)

வேறு

ஆரியத்தி லுள்ளதிருத் தென்காசிப் புராணகதை யாராய்க் தெண்ணிச்
சீரியற்று செந்தமிழா லுலகமெலாம் புகழ்ந்தேத்தச் செய்து வானோர்
ஈரியற்று விசுவேடன் பதம்பணிந்து கையொரு முலகான் மூன்னே
கேரியற்று சைவமகா சபையிலரம் கேற்றியிசை நிலைபெற் றானே. (ரு)

திருவனழ கியதிருச்சித் தம்பலகு மாரகவி செய்தென் காசி
யருமையுறு புராணமிதை யத்தலத்துத் தருமகர்த்த ராய சைவப்
பெருமையினர் சுந்தரமர வுடைசாய கம்பேலா யுதமாம் பேர்கொள்
தருமகுணர் புலிபரவ வச்சியற்றி னாரவர்மே தகவின் வாழி. (சு)

படல அட்டவவண.

இலக் கம்	படலத்தின் பெயர்.	பக்கம்
1	கடவுள் வணக்கம்	க
2	புராண வரலாறு.	ரு
3	சிறப்புப்பாடிரம்.	அ
க	நாட்டுச்சிறப்பு	க
உ	நகரச்சிறப்பு	உ
ங	தலவிசேடம்	ஙஅ
ச	தீர்த்தவிசேடம்	சஅ
ரு	மூர்த்திவிசேடம்	ருக
க	நாதன் தென்காசிமான்மியங் கேட்டபடலம்	கஅ
எ	நாதன் வரம்பெறு படலம்	எரு
அ	கவுடிகனுபதேசம்பெற்ற படலம்	அவி
க	புரந்தரன் மலைபிண்சிறகரி திறல்பெற்ற படலம்	கஉ
உ	மைசாகம் வாழ்வுபெற்ற படலம்	கஅ
ங	வச்சிராயுதம் கூர்மைபெற்ற படலம்	எச
உஉ	அகத்தியன் திருமணக்காட்சிபெற்ற படலம்	எக
ரு	குலசேகரப்பாண்டியன் மகப்பேறடைந்த படலம்	எருக
உச	குழல்வாய்மொழியம்மை திருமணப்படலம்	எஉக
ரு	மிருகண்டு வரம்பெற்ற படலம்	எருக
உக	தேவிக்குக்குடிபுபதேசஞ்செய்தருளிப் படலம்	எஎஉ
உஎ	தாணிபிடச் சிறப்புரைத்தபடலம்	எஎஎ
உஅ	சிலாதான் மகப்பேறடைந்த படலம்	எஅஉ
உக	நந்தியுபதேசம்பெற்ற படலம்	எஅக
உஉ	நந்திக்கு முடிசூட்டுவிழாப்படலம்	எகஉ
உஉ	சிறும்பாகரன் திக்குவிஜயஞ்செய்த படலம்	எகஅ
உஉ	சிறும்பாகர சங்கராப்படலம்	உஎக
உஉ	வாவிவரம்பெற்ற படலம்	உஉஉ
உச	கண்ணுவருக்குஆனந்தகடக்காட்சிபருளிப்படலம்	உஉரு
உரு	செண்பகபாண்டியனுற்பத்தியாட்சிப்படலம்	உஉஉ
உக	செண்பகபாண்டியன் குளிகைபெற்ற படலம்	உசஎ
உஎ	செண்பகமாதன் காசிகண்டபடலம்	உருச
உஅ	தென்காசித்திருகாரக்கிப் படலம்	உகக
உக	திருக்கோயின்மகிமையுரைத்த படலம்	உகஅ
உஉ	சூசாரவிதியுரைத்த படலம்	உஎஉ
	படலம் முற்றும்	

பரிசோதவணப்பத்திரம்.

பக்கம்	பாடல்	வரி	பிறை	திருத்தம்
5	4	6	பாணத்தை	புராணத்தை
10	6	3	டத்தி	டத்தி
„	11	4	பதிட்டித்	பதிட்டித்
14	31	2	கடுப்ப	கடுப்ப
„	32	4	காதது	காத்து
15	37	3	லாம	லாம்
16	44	1	பது	புது
„	„	4	ருப்ப	ருப்ப
„	„	„	கிளக்கெடுத	கிழக்கெடுத்
„	45	3	கொன	கொன்
„	„	4	பொன	பொன்
17	55	2	னி	னிப்
21	9	4	கழ்து	கழ்த்து
„	11	2	நாய	நாய
22	13	3	பகர்ந்து	கர்ந்து
„	14	„	வெய்யோ	வெய்யோ
24	29	2	பொழில்பூ	பொழிந்த
29	63	4	பல்வளக்	பல்வளக்
30	68	2	புறந்	புறந்த
31	76	2	மீட்டிச்	மீட்டிச்
32	82	3	விழிதிக	விழிதிக்
39	11	„	பன்னி	பன்னி
„	„	4	னமம	னம்ம
44	34	1	திகழ்	திகள்
46	50	3	வேள்	வேள்
48	61	2	கடன்	கடன்
„	„	„	என்பு	என்பு
„	„	2	முடித்	முடித்
52	27	3	தாத்து	தாத்து
54	39	„	னிம்பரு	னிம்பரு
57	60	2	கிளந்து	கிளந்து
60	8	3	திரம்	திரம்
„	„	4	மாததான்	மாததான்
61	14	2	பைம்பத்	பைம்பத்
„	18	„	பேசி	பேசிப்

பக்க ம்	பாட ல்	வரி	பிழை	திருத்தம்
61	19	3	துறுவு	துருவு
63	31	4	மணி	மணி
64	38	1	கற்றுளி	கற்றுளிக்
65	40	4	னெனு	னென
69	7	4	பொலி	பொலி
71	18	1	முருக	முருகக்
"	"	2	முருக	முருகச்
"	"	3	முருக	முருகப்
"	20	"	முன்	முன்
"	"	4	யயில	யயிற்
"	"	"	னென்ற	னெனல்
72	30	3	புறஞ்	புறஞ்
"	31	4	னெனையின்	னெனையின்
73	34	2	நிங்கிட	நிங்கிட
"	39	3	பழிச்சுந்	பழிச்சுக்
80	"	4	சித்திரை	சித்திரை
81	4	2	வத்தா	வத்தா
"	6	"	புத்தி	புத்தி
"	10	3	பித்தே	பித்தே
84	31	4	ரார	ரார
"	32	3	னாதஞ்	னாதஞ்
85	37	2	தைத்தின	தைத்தின்
"	"	3	தைக்கோ	தைக்கோ
"	"	"	டம்ப	டம்ப
92	17	2	நிற்ப	நிற்பச்
"	"	3	நிற்ப	நிற்பக்
96	44	2	வெந்	வெந்
97	51	2	நுட்படி	நுட்படி
99	8	"	நாகவி	நாகவி
"	10	4	வாழ்வி	வாழ்வி
104	3	3	கடுமொ	கடுமொ
105	9	2	பான்மை	பான்மையின்
106	19	1	மான்	மான்
"	21	4	பொங்கன்	பொங்கல்
107	26	3	புடம்பி	புடம்பி
"	28	2	உலகவம்	உலகவம்
108	33	3	கரீஇப	கரீஇப்

பக்க ம்	பாட ல்	வரி	பிழை	திருத்தம்
109	7	1	வமா	வுமா
110	9	2	போலு	போலும்
112	24	3	கென்ன	கென்னத்
113	30	2	நிற்ப	நிற்பக்
„	34	4	லேனே	லேனே
116	59	1	சகங்	சகங்
124	35	3	னாப	னாப
126	4	„	சாவா	சாவாப்
127	13	„	மஞ்சற்	மஞ்சட்
130	31	„	னா	னம்
132	47	4	கவு	கவும்
133	54	1	வின்று	வின்று
134	57	3	தவு	தவும்
„	62	4	மென்றுக்	மென்று
135	63	3	யெயான்	யியான்
137	80	„	லாரு	லாரும்
139	88	„	னமமை	னம்மை
142	109	„	றா	றா
143	113	1	தெலிங்கர்	தெலுங்கர்
„	118	2	ம்	ம்
144	123	1	கனாவந்	கனம்வந்
„	„	2	வனைத்துவந்	வனைத்தும்வந்
„	„	4	ரொலாரு	ரொலாரும்
146	133	2	டுத்தா	டுத்தா
152	176	„	ளர்தத்	ளர்தத்
154	193	„	குழிக்	குழிக்
166	71	1	மிககத்	மிகக
„	72	4	நன்மைய	நன்மைய
168	82	3	கெழின்	கெழில்
169	92	„	குறுகல்	குறுகல்
„	93	2	மிப்பாற	மிப்பாற்
171	109	3	யியன்	யியன்
173	6	„	திகழுவாய்	திகழும்பாய்
„	10	„	சொலு	சொலும்
„	„	4	வகர்க்கு	வகர்க்கும்
175	20	3	நிரண்டு	நிரண்டும்
182	25	„	மஞ்சல்	மஞ்சள்

பக்க ம்	பாட ம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
182	26	1	செழுய	செழுய
191	40	1	செழுதுண	செழுதுண
193	52	2	வத்திர்	வத்திர்
„	1	4	பலக	பலக
194	3	1	நன்ன	நன்ன
„	4	1	செலாம்	செலா
195	13	3	செருத்த	செருத்த
„	15	2	பஞ்சகூழ	பஞ்சகூழ
„	16	4	கழந்தி	கழந்தி
198	1	3	நும	நும
205	45	1	செய்ய	செய்ய
206	13	4	செருப்பின	செருப்பின
„	„	1	விவிங்கம்	விவிங்கம்
209	21	1	செனத்	செனத்
241	57	3	புண்ணை	புண்ணை
„	63	4	முற்றனர்	முற்றனர்
245	79	1	செருத்தான்	செருத்தான்
„	83	1	செருத்தான்	செருத்தான்
24	88	3	வல்லி	வல்லி
„	91	1	பாண்டியின்	பாண்டியின்
248	6	4	முறை	முறை
250	26	1	செரு	செரு
253	46	1	செரு	செரு
254	1	4	செரு	செரு
256	14	1	செரு	செரு
„	18	3	செருப்பட்டுப்	செருப்பட்டுப்
258	32	4	செருக்கிலா	செருக்கிலா
265	27	2	மலர்	மலர்
268	48	1	செருந்த	செருந்த
„	49	2	செருவெருந்	செருவெருந்
„	50	1	செரு	செரு
„	51	2	செரு	செரு
„	„	4	செரு	செரு
269	4	2	செரு	செரு
„	8	4	செரு	செரு
270	10	3	செருப்பின்	செருப்பின்
271	14	4	செருந்த	செருந்த

பக்க ம்	பாட ல்	வரி	பிழை	திருத்தம்
271	16	4	விடத்தம்	விடத்தம்
272	2	4	னத்திரி	னத்திரி
"	3	1	தெனப்	தெனப்
"	4	4	வம்மை	வம்மை
273	6	1	னறு	நறு
"	6	4	நிலத்தி	நிலத்தி
"	8	2	தெவண்	தெவண்
"	9	"	வட்சு	வட்டு
"	"	3	நில்லாமம்	நில்லாம்
"	"	4	வயற்குக்	வயிர்க்குக்
"	"	"	யுநு	யுநு
274	11	2	லும்	லும்
"	"	4	நன	நன்
"	12	1	நெரலையிற்கொ	நெரலையிற்கொடி
"	"	"	நொறுத்	தொறுத்
"	"	"	கூழ்களை	கூழ்களைக்
"	"	3	படை	புடை
"	"	4	புரைக்கில்லா	புரைக்கில்லா
"	13	1	நிறை	நிறை
"	"	2	கரண	கரண்
"	"	3	கண்	கண்
"	15	2	வாழித்	வாழி

முகவுரை.

உலகத்தில் ஓர்நிவ்யிர்முதல் ஆற்றிவ்யிர் வரையுள்ள அனைத்துயிர்களுமின்பத்தையே நாடுகின்றன. ஆரினும், அவைகளுள் தாம் நாடுமின்பத்தைச் சிறப்புவகையானனுபவித்தற்கு ஆற்றிவ்யிராகிய மக்களுயிரே உரிமையுடையது. தீயொழுக்கமிக்க தூர்த்தன்முதல் நல்லொழுக்கந்தலைகின்ற சிவஞானியிறுதியாகவுள்ள அனைவரும் நாடுவது இன்பமேயென்றாலும், அவ்வீன்பங்களெல்லாம் ஒரு நிகரணவாகாமல் பல பல படிமுறைகளாக அமைகின்றன. உலகப்பற்றே மருவிய ஒருவன், கட்காராதிகளா வீன்பம் வருகின்றதென்று கொண்டு அவ் வீன்பங்களைப்பெற விரும்பி அவைகளையனுபவித்து இன்பம் நுகர்கின்றான். உலகநிராசையுள்ள சிவஞானியொருவன் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்பு செலுத்துவதனாலே வீன்பம் வருகிறதென்று கொண்டு அவ்வீன்பத்தைப்பெற விரும்பிச் சிவபெருமானைத் தலையாக்கும் பிட்டு மனமார வாயா வழுத்தித் தான் கருதுமின்பம் நுகர்கின்றான். இவ்விருவகையின்பமும் பொதுவகையான் இன்பமெனப் படினும், அவை தம்முள் ஒப்பனவல்ல.

சுவையுடைய 'பொருளொன்றையுண்ணுமொருவன் அப் பொருளை யுண்ணுங்காலத்து ஒரின்பங்கொள்கின்றான். மிகுந்த வாசையுடைய பொருளை முகரும் ஒருவன் அப்பொருளை முகருங்காலத்து ஒரின்பங்கொள்ளுகின்றான். இவற்றுள் உண்ணும் பொருளினும் முகரும்பொருள் சிறிது நீண்டகாலமிருத்தலின் உண்ணுதலான் வருமின்பத்தினும்முகருதலால் வருமின்பம் சிறந்ததாகின்றது. இதனாலியக்கிடப்பதென்னவென்றால், பொருள்களின்கால நீட்சியைப்பொறுத்தே அவற்றால் வருமின்ப நீட்சியுமுள்ளதென்பதேயாம்.

இனி உண்மையால் நோக்குவார்க்கு உலகத்திலுள்ள பொருள்களைத்தாம் அழியும் பொருள்களாவிருத்தலின் அவற்றால் வருமின்பமும் அழிவுள்ளதேயாகும். ஆகவே, உயிர்கள் உலகப்பொருள்களாலனுபவிக்குமின்பம் நிலையற்றதே. பின்னை நிலையுள்ள வீன்பந்தான் யாதேவெனின், எப்பொருள் எக்காலத்துமுள்ளதாய், என்றும்ஒருபடியாயுள்ளதாய் ஆனந்தமயமாயுள்ளதோ அப்பொருளால் வருமின்பமே யென்றும் மாறுதவின்பமாம்.

அப்பொருள் பரமபங்குப்பொருளாகிய சிவபரம்பொருளையன்றி வேறின்மையின் சிவபெருமான் தருமின்பமே பேரின்பமாக.

இதுபற்றியே:-

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
சிறைவண் டறைடோலாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே.

பென்னுஞ் சுருகியுமெழுந்தது.

இனி யிப்பேரின் பநிலையை நாமடையது அச்சிவபெருமானுடைய திருவருளாலேயேயன்றி மற்றெதனுமன்று. கடவுளுடைய திருவருளை நாமடையதற்கேற்பட்ட சாதனங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞான மென்னும் நான்குமாம். இந்நான்கினையும் நாம் பயின்றுவரின் அவ்வநிலைதோறும் அதுபவப்பயனாக அன்பு நிகழும் இவ்வன்பினாலே கடவுளருளைப்பெற்று அப்பேரானந்தத்தைநாமடையலாம்.

ஒருவனுடைய சிறந்த வீரச்செயல்களைக் கேட்டமாத் திசத்தில் வீரர்களுக்கு அவன்மீது அன்பு உண்டாவதும் ஒருவனுடைய அகழிதகடனா சாமர்த்தியத்தைக்கேட்டுவர்காலத்த உலகத்தார்க்கு அவன் மீதன்புண்டாவதும் நாமதுபவத்திலறிவோம். ஆகவே சிவபெருமானிடம் அன்பு நிகழவேண்டுமாயின் அப்பெருமானுடைய அனந்த கல்யாண குணங்களையும் அப்பெருமான் மெய்யன்பர்களுக்கு அருள்புரிந்த செயல்களையும் நாம் செவிசெுத்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் சிவபரம்பொருளின் குணங்களையுஞ்செயல்களையுங்கூறுமநூல்கள் பலவாம். ஆயினுமவற்றை விரித்துக்கூற வெழுந்தநூல்களேபுராணங்களாகும். இப்புராணங்கள் சிவபெருமானதுபொருள்சேர் புகழைக் கூறுதலோடு வேதமந்திரங்களுக்கும் பொருள் விரிப்பனவுமாகும். இதனையறிவுறுத்தவே “சூதனொயி மாலையென்றே கவிக்கோவை சொல்லே” என்னுஞ் சுருதியும், “சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளை மிகத் தெளித்துஞ் சென்றாற் சைவத்திறத்தடைவர்” என்னும் அருள் மொழியும் எழுந்தன. இதனை விளக்கவே,

நாளான்மை யில்லாதார் வேளான்மை செலுத்துவதும்
தரைமே லென்றும்

வேளான்மை யில்லாதார் மனைவாழ்க்கை செலுத்துவதும்
விசயம் வேட்டு

வாளாண்மை உல்லாதார் மண்டிசமர்க் கேழுவதும்
வளர் புராணம்
கேளாதார் கதிவிழைவும் விழியிலார் வழிபடக்குங்
கிரம மாமால்

என்று பெரியோர் கூறியுள்ளார்.

இதனால் மேலானவின்பமடைய விரும்பி அன்பு வளர்ந்து
மேற்கதியடைவார்க்கு முக்கியசாதனமாயுள்ளவை சிவபுராணங்க
ளென்பது துணிபாம், புராணங்கள் பதினெட்டாம். கயிலையக்கிரி
யில் ஸ்ரீகண்டபாசுவம் திருநந்திதேவருக்கு உபதேசிக்க, அவர்
சனற்குமாரற்கு உபதேசஞ்செய்ய, அவர்விபாதபாமுனிக்கு உப
தேசிக்க, அவர் சூதமுனிக்குபதேசிக்க பதினெண் புராணங்க
ளுள் சிவபுராணங்கள் மச்சம், வாமனம், கூர்மம், வராகம், மார்ச்
கண்டேயம், பரிடிபம், காந்தம், இலிங்கம், பிரமாண்டம், சைவ
மெனப்பத்தாகும்.

அநாதி மல முத்தரித்த வியாபக சச்சிதானந்தப்பெருங்
கருணைத்தடங்கடலாகிய சிவபெருமகன் ஆன்மாக்கள் தம்மை வழி
பட்டுப் பத்திசெய்துய்யும் பொருட்டுத் தமதருவுருவத்திருமேனி
யாகிய சிவலிங்கத்திலமர்ந்து திருக்கோயில்கொண்டு தேவா, சித்தர்
முனிவர், மாணுடர் முதலியோர்கள் பரவ, இஷ்ட சித்தி முத்திப்
பேறுகளையிந்து தமது கருணைவிலாசங்காட்டி. யெழுந்தருளியிருக்
குந் தலங்கள் பலவற்றின் சரித்திரங்களே அச்சிவபுராணங்களுட்
டொகுத்துக்கூறப்பட்டிருப்பன.

இச் சிவதலங்களுட் சிறப்புற்ற தென்காசித்தலமானது
திரிகூட வரைச்சராலிலுள்ள திருக்குற்றாலத்தின் வடசுழக்கின்
கண் சித்திராந்திக்கரையின்பாலுள்ளது. இத்தலமகிமை சூதமுனி
வரால் மற்றைய முனிவர்களுக்குப் பவிடியோத்தர உபரிபாகம்
லிங்கபுராணம், காந்தம் இவைகளினின்று எடுத்துக்கூறப்பட்டன
வரம்.

இத்தலம், சச்சிதானந்தபுரம், முத்துத்தாண்டவநல்லூர்,
ஆனந்தக்கத்தனூர், சைவமுனூர், தென்புலியூர், குயின்சுடி,
சித்தர்வாசம், செண்பகப்பொழில், சிவமணலூர், சத்தமாதரூர்,
சித்திரமூலத்தானம், மயிலைக்குடி, பலாலிக்கப்பாடி, வசந்தக்குடி
தென்காசி, கோசிகைஎன்னும் சோடசநாமங்கள் அமைந்துள்ளது.

இந்தத் தலம் தனக்குச்சமீபித்துள்ள விந்தைநல்லுரை
இராஜதானியிடமாகக்கொண்டு அரசாண்டுவந்த செண்பகமாறன்

குமார்க்கடவுளை வழிபடு தெய்வமாகக்கொண்டு தியானித்துவரும் நாளில், அப்பெருமானருளாற் கிடைத்த கவன குளிகைபால் நாடோறுங் காசி சென்று, கங்கை நீராடி, விசுவேசரைத்தரிசித்து வருநாளிலோர்நாள் அம்மன்னவன் தேவி தன்னுபகம்பால் தன் னையுமழைத்துச்செல்லுமாறு வேண்டினளாக, அவ்வரறழைத்துச் சென்று திரும்பி வருங்கால் மதுரைப்பதியையடைய, அவ்விராஜ மாதேவி பூப்பெய்தினளாக, ஆங்குத்தங்கித் தன்னித்திய விரதந் தவறுவதை யெண்ணிக் கவன்று நித்திரை செய்யுங்கால் காசி விசுவேசப்பெருமான் அம்மன்னவன் கனுவிற்கோன்றி யருளி மன்னவ! நினது நகருக்கணித்தாயுள்ள முனிவர் பலர் தவஞ் செய்யுஞ் செண்பக வனத்துட்சென்றால் ஆங்கோரெறுப்பொழுக் கஞ்செல்லும். அதனைத் தொடர்ந்து செல்வாயாயின் ஆங்கோர் நந்தி தோன்றும். அதன்பாணின்று தியானஞ்செய்யின் அந்நந்திக் கருகேயுள்ள மடுவில் தேவர் முனிவராதியோர் வழிபட வெழுந் தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் வெளிப்படுவர் அவரைத் தரிசித்த ஆலயங்கட்டுவித்துப் பூசித்து வளங்குவாயாயின் காசி தருவதினுஞ் சிறந்த பேரடைவாயென உரைத்தருள, அவ்வாறரு ளப்பெற்ற அம்மன்னவன் எம்பெருமான் திருவருளிருந்தவா றென்று ஆனந்தவெள்ளத்துளமிழந்து அப்பெருமான் அருளிச் செய்தவாறே தன்னூர் சென்று செண்பகவனத்தைபடைந்து சிவலிங்கப் பெருமானைத்தரிசித்துத் திருக்கோயில் கண்டனன். அவ்வாலயத்திலுலகுயிரானேத்தும் வழிபட இறந்தார்க்கு முத்தி தருங்காசியினும் பிறந்தார்க்கு மிறந்தார்க்கும் வழிபட்டார்க்கும் பேரருளும் விசுவேசமூர்த்தி வீற்றிருக்கும் பெருமைவாய்ந்தது.

பராக்கிரமபாண்டியன் காசிகண்ட பராக்கிரமபாண்டிய னெனப்பெயர்பெற்ற செண்பகமாறனால் ஆலயங்கட்டிக் காரணாகம விதிப்படி பூசை நித்திய நைமித்திய உற்சவா திகளும் நடைபெறச் செய்து அதற்குவேண்டும் நிதி நிகேதனங்களுமேற்படுத்தி நகர வமைப்பிலக்கணப்படி திருநகரமும்மைக்கப்பட்டு அவ்வாலயத்தி னெண்ணிசைகளிலும் சுத்த சைவாசாரியார் திருமடங்களும் நிறு வப்பட்டன. அவைகளுள் கீழ்த்திசையில் அரசருக்கு முடிசூட் டும் சிவந்தபாதவருடையாராதீன மென்னும் சுந்திதிமடம் சிவா கமங்கலோ தியுணர்தற்கும், தென்கீழ்த்திசையில் சாமிதேவநயினா ரகோர தேவாதீனமென்னுமடம் சிவ தீட்சை பெற்றுக்கொள்வ தற்கும், தென்றிசையில் துருவாசாராதீனமென்னும் வேம்பத்துர் மடம் கல்விதற்றுத் தேர்வுறற்கும், தென்மேற்றிசையில் பெளரா ணிக ஆனந்தக்கூத்த ராதீனமென்னுமடம், சிவபுராணங்கள் கேட் டுணர்வடைவதற்கும், மேற்றிசையில் தத்துவப்பிரகாசராதீன

மென்னுமடம் தத்துவ விசாரணை செய்வதற்கும், வடமேற்றிசையில் மெய்கண்டாராதீனமென்னுமடம் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களை யோதியுணர்ந்து ஞானோபதேசம் பெறுவதற்கும், வடதிசையில் உமையொருபாக குருவாதீனமென்னும் மடம் சைவருக்கு உபதேசஞ்செய்வதற்கும், வட கீழ்த்திசையில் இடிவலஞ்சூழ் பாஞ்சோதி தேவாதீனமென்னும் மடம் சிவயோகிகள் யோகஞ்செய்து வாசஞ்செய்வதற்குமாக நிறுவப்பட்டன. இன்னும் அறச்சாலைகள், கழகங்கள் முதலிய வேண்டுவனவெல்லாமைய எவ்வகைப்பேறுமெளிதிற் பெருமாறமைக்கப்பட்டு விளங்கும் தலமாகியையுடையது.

வடகாசியின்கணுள்ள மூர்த்தி தீர்த்தம் தலமென்னுமுன்றனுள் முன்னையவிரண்டும் பெற்றுக்கொண்ட காசிகண்ட பராக்கிரமபாண்டியன் எஞ்சிய தீர்த்தமும் அறுக்கொக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்விசுவேசமூர்த்தி திருவருளாற் கங்கைப்பாங்கியெழுந்த கூவற்றீர்த்தம், உலகத்தினுள்ள உயிர்களின் பாவங்களிர வேற்றுக்கொண்ட தன் பாவந்தொக்கங்கையால் மதுவா லாட்டிப்பூசை செய்த சித்திரகங்காதி முசலாகிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கினார்க்குப்பேறுதரும பலமுண்ணிய தீர்த்தங்களுையுடையது.

இன்னும் அரிபிரமேந்திராசிகள் பூசித்துப் பேறுபெற்ற இத்தென்காசிபாலைபக்கண்டகாலத்தைபாராயங்கால் சாலிவாகன சகாப்தம் 1171-ல் ஆலபமுபர்ந்தகாச இப்புராணங்குகின்றது. திருக்குற்றாலப்புராணமுதலிய அநுளிச்செய்த மீமலகரம் திரிகூடராஜப்பக்கவிராஜ மூர்த்திகள் தாஞ்செய்த திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சியில் குறத்தி குறிசொல்லுவதில் “கொல்லத் தான்மொரு நாணுற்றிருபத்துநாலில், தென்காசியாலையமோங்கக், குறி சென்பகமரற்றகுச் சொன்னபேர் நான்கள்” என்று கூறியுள்ளார்கள். இவ்விரண்டும் ஒத்திருக்கின்றதாலிவ்வாலபம் விருத்தியான காலத் தொட்டுஇன்றுவரை 671-வருடங்களாயினவென்பது தெளிவாம்.

இத்தென்காசிப்புராணமிபற்றியவர் தில்லைகண்ட குலசேகரபாண்டியன் தென்காசியில் நிலைநிறுத்திய சந்திரசேகர குருபரம்பரையில் 42-வது தலைமுறையில் வந்த அழகிய திருசசிறாம பலதேசிகாராகிய குமாரசுவராய தேசிகாவர். இப்புராணத்தை தமிழிலேயற்றியருளவேண்டுகமென்று சைவநெறிக்குரிய ஆணரோர் பலர் பிரார்த்தித்து வேண்ட, அக்குமாரசுவராயதேசிகர் இப்பராணத்தைக் கொல்லம் ஆண்டு ஆயிரத்துப்பதினாற்றி செய்து முடித்தனவென்பது இப்புராணவிறுதிச்செய்யுளால் விளங்குகின்றது.

பின்னர் அறநெறியுஞ் சித்தார்த்த சிவாகமச் சைவநெறியுந் தழைத்தோங்கி நிறை செல்வம் பெற்று இத்தென்காசியில் வாழ்ந் துவந்த சொக்கலிங்கம்பிள்ளை முதலான வேளாளர் குலத்தலைவ ரும் கரீகர்த்த குலோத்தமரும் தொண்டை வேளாண்ருலசிரேட் டருமாகிய சுத்த சைவோத்தமர் வேண்டிக்கொள்ள அழகியதிருச் சிறறம்பல குமாரகவிராயதேசிகரால் 1030-ம் ஆண்டில் உலகம்மை சந்தித்திலிப்பராண மாகங்கேற்றியதாக அக் காலத்துடனிருந்து கேட்டு ஆனந்தித்த சங்கரலிங்கம்பிள்ளை கூறிய சிறப்புப்பரையிற் தால் தெரியவருகின்றது.

இத் தென்காசிப்புராணத்தை விபற்றியருளிவவர் சுத்த சைவ மெய்கண்ட சந்தான சிவதருமிணி குருபரம்பரையினராத லால் வைதிக சைவநெறிப்பூஜாவிதி முதலியன நன்கு விளக்கிப் புராண விலக்கணமமைதர இனிய செந்தமிழ்ப் பாக்களாக் கூறி முடித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு சிறப்புற்றோங்கிய இத்தென்காசிப்புராணத்தை யாவருமுணர்ந்துய்யுமாறு கருதித்தற்காலம் அத்தலத்துத்தரும் கருத்தாகளாய்த்தேவரைய கைங்கரியங்களை நெறிபெற நடாத்தி வரும் வேலாயுதம்பிள்ளை யவர்கள், ஆவுடைராயகம்பிள்ளையவர் கள், கானுகோ சுந்தரம்பிளையவர்களாகிய இவர்கள் புராண ஆசிரிய பரம்பரையினரும் தென்காசி சந்திமிடம் சிவந்தபாதஞ் சூடையாரான கர்த்தாயுமிருக்கின்ற தட்சிணாமூர்த்திதேசிகர வர்கள்பால் தமது கருத்தை வெளியிட அன்றா மனமுவந்து தம்பாற் சேமஞ்செய்து வைத்திருந்த தென்காசித்தலப்புராண ஏட்டுப்பிரதியைக் கொடுத்தருள அதனைப்பெற்றுப் பேட்டை, ஆறுமுகநயினார்பிள்ளையவர்களை ததப்பாற் சிலகாலமிருக்கச்செய்து அன்றாற் காக்கித்தகிலமுவின்றிளமுதுவித்தும் பலவற்றிற்குக் குறிப்புரை வரைவித்தும், அச்சேற்றியுலகிலுலவுவோறு செய்து சிவபுண்ணியப்பேற்றெய்தினர். இவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு நந் தமிழ்மக்களனைவரும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

தாம் செய்துவருஞ் சிவ புண்ணியங்களுளினுவு மொன் றெனக்கருதித் தென்காசித் தலப்புராணத்தைத் தமிழுலகமுணர்ந் தாய்முமாறு செய்து புண்ணியஞ்செய்த பூதவுடம்போடு புகழுட யபும்பெற்றவர்களாகிய தருமகர்த்தர்களின்னும் நீண்ட ஆயுளும்

நிறைபெருஞ்செல்வமும், பேரறிவும் அளவிலாற்றதும் பெற்றுச்
சிவபெரும்புண்ணியங்கள் செய்து சகலகுண சம்பந்தராய்ப்பெரு
வாழ்வுற்று விருத்தியடையவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல கட
வுளை மனமொழி மெய்களாற்சிந்திக்கின்றேன்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

மே. சொ. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்,

திருகெல்வேலி

இந்து கலாசாலைத்தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

உ
சிவம்

தென்காசித் தலபுரானம்.

காப்பு.

முக்கட் சோதிதேன் காசிமுன் னோன்கதை
மிக்க வேதவி யாசன்வி ரித்ததைத்
தக்க வாய்தமி ழாற்சோலச் சண்பகக்
கைக்க ளிற்றின் கழல்பணிந் தேத்துவாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

விசுவநாதர்.

உலகதி னேற்ற மான யுவணமா லன்ன லூதி
யிலகிவர் மனவாக் கிற்கு மெட்டொண வருமை காட்டிப்
பலன்மிகத் தருதென் காசிப் பதிவளர் புனல்சேர் சென்னி
நலனுறு விசுவ நாதர் நறுமலர்க் கழலுட் கொள்வாம். (க)

உலகம்மை. (வேறு)

முருகோங்கு குழலானைச் சிந்தரான் னுதலானை முதமீனோக்காற்
கருவேங்கிக் குடி தழைய வருள்சுரந்து மடை திறந்தகண்ணினுளை
புருவேங்குகள பமணிமுலையானைக்கொடி யிடைப்பட டுடையினுளை
மருவேங்குபதத்தானைத் தென்கா சியுலகானைமனத்துள் வைப்பாம்.

திருநடராசர்.

காமேவு மிசைவாணி மணவான னொருநாள நாதங்காட்டச் சூதாத
கோமேவு திருமான்மத் தளமுழக்கித் திததிம்தெய்க் கோடேயர்
தேமேவு கற்பகக்கா வரகமுனி வருமிறைஞ்சத் தேனிகாணப்
புமேவு மறைச்சிலம்பு புலம்பரட்டிப் பரிசிவனைப்போற்றல்செய்வாம்.

சிவகாமியம்மை.

மாற்கருமை புரிதிகிரி கொடுத்தானை யிடப்பாக வருவி வாழ்ச்சேந்
கோற்கருது பெண்ணரசா யடியவர்க்கு வேண்டின கொடுப்பா ளாகிப்
பாற்கழுத பானுக்கும் பால்கொடுத்தேன் நனையாளும் படிசரு ண்ட
சேற்கருணை வீழிவைத்த எவகாமித தாய்மலர்ததான்சென்னிசேர்ப்பாய் (உ)

உ. கோடு—மூலகிற்றொம்பாலாக்கப்பட்ட குழல்.

மயேச்சுரர்.

சகனவடி வாபெழுந்து தோன்றுசகர சரமனைத்துந் தழைவித் தேசது
முசனவடி வாமனந்தேச் சுசோதி யெனவடிய ருகந்து வாழ்த்தத்
துகனறவென் லிடையேறித் துறக்கமுத லியபதங்க டும்க்க நஞ்சித்
திகழ்வொளி ரொருபரமா னந்தசெவன் சேவடிடைச்சிந்தை செய்வாம். (டு)

மயேச்சுரி.

உலகமுழு வதுமீன்று தாளுட வுலகுயிர்க டாமு மாட
நலகருணை பெருகாரு யைவகைத்தா யராயெருமை நடாத்தேர ராயாய்த்
திலகமணி முடிபுனைந்து சேற்கணருன் பரிசதுவகை திறத்தி னாற்றி
யிலகன்மை யருளுமெம தம்மைமயேச் சுரிமலர்ததா ளிதையஞ் சேர்ப்
[பாம், (சு)]

தென்முகத் தெய்வம்.

காணகா ரியமாகி யகாதிவிதி கற்பனையுங் கடந்த சோதிப்
பூரணமாம் பொருடன்றை நால்வருக்கும் புகலாமற் புகல வேண்டித்
தாரணமெய் யறிவின்ப மாய்வனர்கல் லாளிழலிற் றழைத்த பண்டை
யாரணவா கமவித்தார் தெக்கனா மூர்த்திபத மகத்துட் கொள்வாம். (எ)

சண்பகப்பிள்ளையார்.

உருவமலி நாகத்தை மாலிலங்கை யொருகோட்டை யுடையு வாவை
வெருவமுனைத் தருட்கண்ணை விரும்பலரைச் சிந்துரத்த வேழந் தன்னை
கருவுயிர்க்கப் பாலமுன்னாக் காக்கவெழு முன்னேனை யவாசிக் காசித்
திருவளரத் தியினரகைச் செண்பகவா ரணத்தினையாஞ்சிந்தை செய்வாம். (ஐ)

முருகவேள். (வேறு)

தருக்குடை யாசா லத்தி தான்கொதித் திடவே வன்னி
முருக்கிட வேலை யேவி முன்னைமா விருக ருக்கி
யிருப்பையு மெத்தே சேவற் பிடித்தம பூர மேறந்
திருக்கினர் குமர கேடன் சேவடிக் கடிமை செய்வாம். (க)

கலைமகள். (வேறு)

சுரிய சுரிதத குழலானைக் கமல முகவின் னுதலானை
விரிய மலர்க்கண் ணருள்வானை மிகநல் வாக்குத் தருவானை
பெரிய குரும்பை முலையானைப் பிரகரு காரான் குடையானை
யுரிய வளத்தென் காசிக்காச் சுரித புரைப்பக் கருதிடுவாம். (ஐ)

டு, உகனவடிவாம்—இரண்டு திருவேளியுமாகு, இட்டமாகிய திரு
மேனி கொள்ளும்.

நத்தியெம்பெருமான். (வேறு)

சந்தி கீசகவர் சதக்கிரு தேசது முகனார்
பந்தி கீசகரம் வீகிட வேத்திப் படையால்
வந்தி கீசனென் நேவரும் வாழ்த்திடக் காக்கும்
நந்தி கீசகரி னடிமலர் நாமுடிக் கணிவாம். (யக்)

தண்டியடிகள்.

பாஸெ லாங்கறந தரனுரு மணலினுற் பண்ணி
மேஸெ லாநிரம் பிடவபி டேகித்து விமலற்
காஸெ லாம்பீட வுதைத்ததற் தையினிரு காலைக்
கோஸெ லாம்படத் தடிதண்டி குராகழல் பணிவாம். (மெ)

திருஞானசம்பந்தர். (வேறு)

தோடேற்றிய செனியானெனுஞ் சொல்லேற்றிய சொடா
னாடேற்றிய தவிழாகர னலமேற்றிய மதனா
வீடேற்றிய வழன்மீனவன் மீதேற்றிவெல் வைகை
மேடேற்றிய சம்பந்தர்சொல் லெதிரோற்றடி தொழுவாம். (மெ)

திருநாவுக்கரசர். (வேறு)

வெப்ப மாகிய வமணர்க ணிற்றை வெகுளி
செப்ப மாகிய திருமலர்ப் பொதுட்டெனத் தினைத்தே
யொப்ப மாகிய கருங்கற்றாண் டோணிமா வுதைத்த
வப்பர் தரண்மல ரடியரேந் தலைமிசை யணிவாம். (மெ)

திருநாவலூர்.

சொல்ல டற்கார வுண்டசேய்த் தோற்றுவித் தின்ற
நல்ல வட்களித் தற்புதம் பலபல நடாத்தி
வீல்ல வன் றொடர் வேழம் தேறிவெண் காலே
செல்ல முருகிய சுந்தார் திருவடி துதிப்பாம். (மரு)

மக. சந்திகேசவர்—சந்திக்கவந்த திருமால். பந்திகேசரம்--கூட்டமாக
வந்துகொடுக்குபவரது முடியின்கண். வந்திகேசரன்—தலைவரே (நிர்ஜடிப்
பது) வலிக்கிறது, தலைவரே உமக்கும் வணக்கம் எனப்பொருள் கூறு
வாருமுள்

திருவாதவூரர்.

போத ஐதியந் தருதிரு வாசகப் பொருளை
வேத மும்முறை பயின்றுள யிமலவாத் திகர்கட்
கோத வேபுகுந் தானுட னம்பலத் துறையும
வாத ஐரோமா னடிமலர் முடியின்மேல் வைப்பாம். (மக)

அகத்தியர்.

முகத்தி யங்கிய விருகணின் முன்புகாண் பொருள்போ
ல்கத்தி யற்கையோர் விஞ்சையஃ தீரோன்பா னெழுத்தாற்
சகத்தி யங்குரு முறைகலை ஞானத்தைத் தந்த
லகத்தி யன்செழுந் தாண்டல ரகத்திலே வைப்பாம். (மௌ)

அறுபத்துமூவர். (வேறு)

முத்த முசுடை மொப்பவ ளக்கொத்தி
லுத்த மோத்தம வொண்குணக் குன்றனார்
நித்த நாயக னிட்டையிற் சேரது
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம். (மௌ)

தேசிகர். (வேறு)

மனற்கு மாரக மிதழிக விளமிள மதிவெண்
புனற்கு மாரபாத் தழைசடை டறைத்தொளிர் போதாம்
பனற்கு மாரக சிவவுப தேசமே பணிக்குஞ்
சனற்கு மாரபா ரதிகுரு சரணமே சரணம். (மக)

அடித்தொண்டவழுதி.

முகில னாயனென் றடிதொழ முறையா சனித்து
நகில னாயகிக் கிடப்புறங் கொடுத்துத் தம் படியார்
புகில னாயறு திங்கண்முன் னவர்பதம் புகசசெய்
யகில னாயக னடித்தொண்ட வழுதிக்கஞ் சனிப்பாம். (உடு)

மௌ சகத்தியங்குருமுறை—உலகத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆசிரியருந், உலகத்திலே கடைபெறும் உருப்போடுமுறை. எழுத்தால் என்பதிலுள்ள புன்றலுருபை இவ்விடத்துக் கூட்டிப்பொருள் கூறுக. மக, மனற்கு மாரகம்—நிலைத்த நன்மை வடிவாகிய மாவிலங்கம், குமாரமா—ஒடவையத் தொன்போல உடு. முசிலன்—இந்திரன், நகில்—கொங்கை. அன் னாயகி—தன்னில்வேறல்லாத் தேவி. புகிலனாயறு—புகிடமில்லாத (—ரி)யன் (அடையாத குரியன்), அகிலனாயகன்—எல்லாவுலகங்களையும் தன்னுடைமையாக்கொண்டவனாகிய தலைவன்.

சைவாசிரியர். (வேறு)

இந்திர தருவே போலத் திருவெலாம் நல்லா நீட்டி
மந்திர தும்ப புட்ப மாரிகள் சொரிந்து வாசத்
தந்திர தூப தீப மனநைவே தனச மத்தம்
பந்திர சதத்தா லத்திற் பவிசெய்வார்க் கன்புசெய்வாம், (உக)

சைவத்தொண்டர்.

பூசனை புரியு மாதி சைவர்பூ சுரர்பூ மாலை
வாசனைச சரந்த மீவோர் மலினிளக் கடுவோர் தூபம்
போசனை விச வுப்ப்போ சொவிமுழ வொடுசக் கீர்க்கித்
தீசனைப் பரிநிற் காண்போ ரிவர்களுக் கன்பு செய்வாம். (உஉ)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

காப்பு க. கடவுள்வணக்கம் உஉ.

ஆகப்பாட்டு உஉ.

புராணவாலாறு.

எறிந்த செஞ்சுடர்க் கதிர்களுளாண் கண்ணொளிக் கிசைவாக்
குறித்த பல்பொருட் காட்டலிற் கூறுமைந் மத்யவம்
பிறித்த மூவறு புராணங்கள் பிறங்குளக் கிசைவாச்
செறித்த வறறைநல் கினைமுதல் வியாசனுஞ் செப்போன், (க)

அன்ன வன்றனை யடிதொழு திரத்தலி னன்பாற்
பின்ன வன்றவச் சூதனுக் குரைத்தனன் பிறங்கு
மென்ன மற்கொரு பதனுமாற் கிரிசண் டிரணம்
ரன்ன னுக்கெரித் தொன்றிக் கொணறவை யாமே, (உ)

வேறு.

ஈதைதாஞ் சைவம் பவுடிகமார்க் கண்டமி லிங்கங் காந்தமசம்
மதிசீசர் வராகம் வாமனகூடர் மம்பிர மாண்டம் பாசுவதம்
பதுமம் கருடம் விண்டபிரகம் பகர்நா ரதம்பிர் மகைவர்த்த
மதிபாக் கிணைய மெனப்பெயர்கொண் டறிவாக் கிடுமலை பதினெட்டே

வேறு.

பன்னெண் கரையையிற் பவுடிகோத் தாமதிற் பிறைவேய்
சென்னி பெம்பிரா னுறைசிவச் சேத்திப் பெருமை
சொன்ன பந்தியா முபரிபா கத்தது தூக்கி
நன்ன ராய்திறற் சூதனே ரைமிகர் சூவன். (அ)

முனிவ ரோத்துதக் சூவனை முறைதொழு திடைஞ்சித்
தனிவ ருந்தலந் தீர்த்தமுர்த் திகள்புகழ் தழைப்பக
கனிவ தாங்கதை கேட்பவெம் மலாக்கதிக் தெழலா
வினிவ முத்துகென் நிரந்தன ரியைந்தனன் சூதன (ஆ)

பாக்கு மஞ்சதண் மழைபொழி தலுமிசைப் புரிதி
வரக்கு ணக்கதிர் வீசலும வள்ளல்க டம்பா
விரக்கு நர்க்கரு ளலும்பிறர்க் கிடர்தவிர்த் தறவேர்
புக்குந் தன்மையுந் தமக்கொரு பொருள்குறித் தன்றே. (அ)

ஆத லாலெமை யறிந்துநீர் கேட்டது மகையே
யோத லாமென உகந்தியான் வந்தது முயிர்த்தோர்
காத லானதைக் காதலர்க் கறிந்தருள் கடனி
லீத லாலற மியைந்தது சுதினமென் றிசைப்பான். (அ)

திருந்து மேலவர்க் கருப்பசிக் கமிழ்தெனத் திளைப்பப்
பொருந்து நற்கதை கனிலுள தொருகதை புகலல்
தருந்து வேராசெனிக் கின்பமா மிருமையு மாகும்
மருந்துண் மிக்கசுஞ் சீவிதென் காசிமான் மியமே (அ)

உரைக்கு மிக்கதை கேட்பவர்க் கதிகய முயர்தென்
றரைக்கு கந்தது வடசொலிற் பயின்றுவித் தாரத்
தரைக்கு னோவந்திற் தெனவுசார் தேருவ ததுதான்
வரைக்கு மேல்விளக காயதென் காசிமான் மியமே. (அ)

இப்ப டிக்கென நற்றவ மாரிரு டிகள்கேட்
டப்ப டிக்குயர் சூதனன் கருள்கதை மடுததார்
தப்ப டிகெகாராத் திறத்தின ராகிய சதுர்
முப்ப டிக்குபிற் நிணர்கதை வந்தசிற முறையே (அ)

வேறு

வேதனைப் பிறவி தீர்க்கும் வேதத்தின் ஞான பாகைப்
போதனைத் தி லுமெடுத்துப் போதத்தென் னைத்தாற் போலு
மீதனை வோருங் கொள்ள வடசொலான் முன்னர்த் தந்த
சூதனைப் பணிந்து மூவாத் தமிழினிற் சொல்ல ஹற்றேன். (அ)

தாயமா ஈழநாட்டா ராதி சைவர்க டொன்னூல் கற்ற
வாயமார் பெரிபேர் கோழி யாதிபர் நிறைய வைக்கண்
வையமா தோளி பாகன் விசுவநா யகனி டங்கன்
நாயமா சதைசொ லென்னு நலோருரை நயப்பினுலே. (௮௦)

அவையடக்கம்.

சுதுவ தியைந்தேன் முன்னு ஞவரியுன் முனியொப் பாய்க்கான்
மோதுவல் லெறம்பு முநீர் ருண்ணமுன் னினவாய் முன்னே
போதுவ வாஞ்சை யுள்ளம் பொருதுவ பின்போய் நான்
மீதுவந் திடினு மிக்க வாஞ்சையே வென்ற தம்ம. (௮௧)

வேறு.

கவுரி சங்கரக் களத்தனு மிறைவனற் சுருணை
யவுட தத்தமிழ் தன்னவாம் புராணநூ லதனுட்
கவுசி கர்பவந் தொலைத்ததென் காசிரந் காதை
பவுடி யோத்தா புராணத்தி லுபரிபா கத்தில். (௮௨)

எடுத்த காதையு மிவிங்கமா புராணத்து மிசைவாற்
றொடுத்த கேள்னியர் காந்தமா புராணத்துஞ் சொல்லிக்
கொடுத்த மற்றிது பொழிப்புரைக் கோப்பிரந் திசைப்பேன்
மடுத்த தேனொடு பால்பழம் கலந்தென வயங்க. (௮௩)

சுங்க மற்றவைக் சுதிகமாக் தெரிதமிழ்க் காசிக்
துங்க மத்தியி லொருவனென் மழலைமென் சொற்றா
னங்க மச்சீர மாய்க்கொளவ றோவழ சுழலே
பங்க மற்றதென் றவர்குறு நகைகொளும் பரிசீச. (௮௪)

வாழ்த்து. (வேறு)

தருமமழை முகில்பொழிக தாணியெலாம் பயிர்வீணை சைவ மேற
பெருமணாமல் கலமாதர் மைந்தர்குழா மக்கனொடும் பெருகி வாழ்க
மருமலாமார் பரசாகுடி மகிழ்வெய்தும் படிக்காக்க மாருச் செவ்வத்
திருமருவு தென்காசிக் சுவபெருமான் பூசனைகள் சிறக்க மாதோ. (௮௫)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு சம.

புலியூர் சிதம்பரேசுவரர்பா லன்புடையவரும,
நூலாசிரியரைச்சேர்ந்த சந்திதிமடத்து மாணாக்கரும்,
சிவபூசைச்செல்வரும், தமிழ்வித்துவானும், அரசாங்கக்கணக்கருமாகிய,
சைவத்திருவானர்,

ஆ. சங்கரலிங்கம்பின்னாயவர்களியற்றிய
சிறப்புப்பாயிரம்.

மூன்புலியூ ராயதில்லை கண்டருல சேகரனா முதலிந் தைக்கோன்
மன்புலியூ ரிருந்துகொணர் சந்திரசே கரகூரவன் வழிக்க னான்காப்
பன்புலியூர்க் குருமரபிற் கனகசபா பதிக்குரவன் பயிற் வச்சேய்
தென்புலியூர் கண்டவழி கியதிருச்சிற் றம்பலதே சிகனா லன்றோ. (க)

இந்தாய தலைமுறைச்சே யாமவன்பின் முப்பத்தே ழாந்த லைப்பால்
வந்தாய கவிஞனா யியதிருச்சிற் றம்பலவன் மாட்டன் பார்த்தோர்
முந்தாய தென்காசிப் புராணத்தை வடகொனின்னு மொழிபெ யர்த்தத்
தந்தாயே னன்றெனவேண் மார்கேட்பப் பாடியிது தந்த தாமால். (உ)

ஆற்றலழ கியதிருச்சிற் றம்பலரங் குமாரகவி ராய வாசான்
நூற்றதென்கா சிக்கதையாண் டாயிரத்து முப்பானி னேனெயை வேண்மார்
பாற்றிலகன் சொக்கலிங்க மான்முதலோர்வேண்டுவண்ணம்பலருங்கேட்பா
னேற்றிறைபா லுலகம்மை திருமுனர்கைத் தன்பொடரங் கேற்றினேனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசுப்பாட்டு சூ.

முதலாவது நாட்டுச்சிறப்பு.

உலகம் போற்றுகென கோல்வள மோங்கமிக் குயர்வா
னிலகம் கைபடி மழைநல வீடவல் விசலார்
கலகத் தீர்தா யுயர்வரு முரிமையிற் கனியத்
திலக ராமகி லேசர்பூ சனைதினஞ் சிறக்க. (க)

கண்டு பாருநீன் போனறமுத் தமிழ்க்கலை மகடன்
மண்டு பாலிற மேனியி னெழீஇக்கடல் வாரி
யுண்டு பேர்நதுமை யருட்டிரு ஃமனியி னுருவக
கொண்டு தண்ணென மின்னிவந் ததுகருங் கொண்டல். (உ)

எண்ணெ லாங்கரு மயிர்ப்பாடம் விரித்தென விம்மித்
தண்ணெ லாமொரு புடையினிற் றடுத்தெனத் தகைந்து
பண்ணெ லாமயன் குறக்குரல் காட்டிமேற் பார்து
மண்ணெ லாம்புகழ்ந் திடமலர்ந் தெழுந்தது கொண்டல். (ஈ)

புரக்கும் பைஞ்சிலை பிடித்தப்பு கோவியே புழுக்கம்
நிரககுங் கெகாண்டையத் ததலைத்திடப் பாவலர் நெறியே
சுரக்கு மம்பெலா முதறறினைக் குறிஞ்சியிற் சொரிந்து
பாக்குர தண்மையாற் படிக்குநன கருளவது கொண்டல். (உ)

சிலஞ்செ ழித்திடப் பெப்புகன் பழைவள வீடி
நலஞ்செ ழித்திட மலைபெலா மாநகிக ணனிகூர்ந்
திலஞ்செ ழித்திடப் பெருகியா நெலாயிவந் தறகோர்
குலஞ்செ ழித்திடப் பொருளைசித் திசையெள்ளங் குலவும். (ஊ)

ச அப்புரோலி -- பாணத்தை ஆளார், நீரைமுகந்து, அமரபலம் -
நீரெலாம், ஊ, இலஞ்செழித்திட - இல்லாழ்கை சிறப்பு. 'இல்லம், என
பது இடைகுறைத்து நினைந்து.

ஆரமும் புறகு முத்து மாடகத் துகளு மஞ்ச
 னாரமு மலைகை வீசி யீட்டுபா னிலையை நீட்டு
 நாரமுத் தகரச் சாந்துங் கோட்டத்தி னறிய ிசறும்
 வாரமு மலநுந் தாங்கு மங்கைசித் திரைப்பூங் கங்கை (க)

வண்டகப் பதுமக் கண்ணும் பௌவல்வேண் னையையும் பாசி
 கோண்டகத் திகையு ரோமக் கூந்தலும் வளனை காது
 முண்டக முலையும் வாழைத் துண்டயுமு சலரின் றுளுந்
 கண்டக நெய்தல் வேலைக் கணவனைக் கூடிற் றன்றே. (எ)

மயந்தரு வாழை தேங்காய் மாம்பழத் தேற லாலும்
 நயந்தரு பனிரீ ராட்டு நறும்பலாப் பழச்சாற் றுலுந்
 ருயந்தரு மணச்சூர் தாலுங் கோதையின் பூந்தே னாலும்
 விபந்தரு கடற்குண் டாய்த்தே விரையென் றொருபே ரம்ம (அ)

வேறு.

பெருஞ் சித்திர கன்னிரந் நினைகளிற் பிறங்கு
 முருகு வீசிய பொருளெலாம் கொடுசெலன் முதுகற்
 றருகு னத்தபெற் றவனவன் மகட்டுகாளுஞ் சலதி
 மருகு வப்புற வழங்கிய மகட்பொருண் மான. (கா)

பொலங்க லந்தரித் திருந்துழற் பாசிமேற் போர்த்தன்
 செலங்க லந்தரி ராசுடை யிகமோ டெய்திக்
 தலங்க லந்தட வுவரிம னாளுஞ் சூத
 னலங்க லந்தவ கைபெலன்ப் போந்தபொன் னதிரே. (இ)

பாதுப் தந்தறி யருவிதென் றுரைகொழி பாறைக்
 குருப் பரிக்கொளி சிலங்கிப் பொத்ததல் வருமேற்
 நருப்பத் தர்க்குரே ிறலசெய்த தாககுந் துனை
 குருப்ப ரற்பதி - யுத்துள கோயிலே ரொக்கும். (ஐக)

கா. நாரமும்—வென்னத்தையும். வாரமும்—அன்புக் கரையையும்,
 அணையையும். எ. பாசிகொண்டகத்தினை—பாசியின் மாலையையுடைய.
 அ. விரை—மணமுடையது (விரை—வாரம். விரை—மணமுடையது)
 கா. முதுகல்—பொதுமலை. மகட்பொருள்—கணம். ட. பொலங்கலம்—
 பொன் மணி பூண்ட இலங்கலந்தரிராசுடை—பொரச்செய்யுடைய அழ
 கியதரிராசியிலே. எகம்—சூச்சனம். கலங்கலந்த வுவரி—சப்பல் கப்ப
 லோடு உராய்ச்செல்லுங்கலம்.

குளிநாள் சிற்சில சூவட்டிடை நாளுநீ ரொழுதன்
 பிணிந வானவக குரிபைநீ ராட்டலும மேற்பூத்
 தனிந திரங்கிட லநுச்சனை புரிதலுந் தழங்கல்
 குளிநு மாறுளம் பழிசசலும் போலவே குலவும். (மீஉ)

நலம்பு கன்றிடம் பொற்பெறை முக்கிரி நலாண்மார்
 தலம்பு கழந்திடு மிருவார் தருதீச் சதைகள்
 குலம்பு ரிந்தமுந் நவத்தினு சயதிருக் கொளுப்பா
 ரலம்பு காதுபேண் செவ்வியை யொத்தன வாமால். (மீஉ)

சலச மேந்தலந் திசைமுகம் படைத்தலந் ருங்கு
 கலசம் பாணியேய் தலானற்றண் நெறெறு கைந்ரு
 னிலச மங்கொளப் புள்ளுமே லுர்கலா நெருங்கப்
 பலச மாக்கிடுஞ் சிததிரை பகசபன போலும். (மீஉ)

பரவப் பாபிசைப் பண்ணைய வழுங்கலாற் பதுமக்
 கரவ லாழிகொண் டெவந்ததாற் சங்கணி கையினு
 வர்வந் தாங்கலான பலருந் பதலைதோன ருழகால
 விரவ நீண்மநு துணைத்தலான் வெள்ளமால் போலும். (மீது)

இமைப வலையி ஆடனகலந் திரைதலா விரக்க
 மமைய வரடலா வம்பல முகத்ததாற் பாசந்
 குமைப சைசுற்றிக் கோடலாந் சனறாயிச வசல
 சமைப விசனை நிகர்த்தகே சிக்குரத் தடநீர். (மீது)

பஉ. நிதிச்சுதைகள்—ஆறுகளாகியமக்கள். இவைகுற்றாலத்துஞ் செவ்வீகா
 ட்டுடைக்கண்ணுமிருந்து வருவன. அலம்—அலமால், யசு. சலசம்—தரமரை.
 பாணி—நீர், கை. தன்னிறையபதவை—தண்ணியஆறங்குதுறைமபற்றிருகளை
 பிரமதண்டம் விலக்கப் பெற்றவை புள்ளு—அன்னம், பரவ வலசம்—
 வயல். மீ. பாபிசைப் பண்ணை—நீர்பாயத்தந்தையாத வயல், வயல்குழற்
 கண் இவையந்தமுந் பண்ணைகள், ஆழி—சுழி வட்டம், சககரம், அரவம்
 —ஒலி, ஆனிகேடன. மது—பிளகோ, தேரணி. மருது—மருதமரம்,
 ஓரசுரன். யசு. இமைவயல்—மயிலிப்போலும் சாயலையடைமையம்மை
 யானியமகாடி, சிற்சிலபடாய்காடி. இரக்கமையமகாடல்—உயரகருளுநேய
 த்தால் பிர்வதாழிம கடத்துச்செய்தல், இறையருள்—பண்டாய்ப்புகீரடல்.
 அம்பலமுகத்தது—(சுத்தது) மனறின கண்ணை, மவள்ளம் கலப்பை
 தெரழ்வனை பெயும் வயல்பண்ணைத. பாசருகையயெ சுற்றிக்கொ
 டல்—மலம் செருமபு. அலபா சூழ்த்து பறநல, மேலாக்கொளவாத நீர்
 பாசி குழையச்சூழ்த்து பற்றிக்கிடத்தல்.

தேக்கு நின்றெழீஇத் தேனரு விற்பெயர் பொங்கு
மாக்க டற்பெயர் கொடுகுறும டலாழில வழிபார்.
செமக்கி ருந்துதென் காசுவாழ் சண்பக விமல
ராக்க மார்திரு முன்வழிக் கொணஞ்சித்தி ராழி (௧௦)

நலங்கி ளத்திய வேதவா கபவழி ஈன்றத
துலங்கி வார்வினை யுளபெனத் துளங்கிய பெருநீர்
கலங்கி லாதசை வோத்கம ிந்வுயா கருத்தி
விவங்கி யோங்குகித் திராநதி மிகத்தெளிந தெழுந்த (௧௧)

கரங்க ளாபிரந் கொண்டுலா னாகரன் காகத்
தாங்க மீசனுக் காட்டவி னிருகரைக் காணு
வாங்க வீந்திட வாசநீ ராலய வலஞ்சூழ்ந்
திரங்க லாபின வணைகள்கான் மதகு நெஞ்சம். (௧௨)

இழிந்த வெள்ளங்கண் டிடையிடை மள்ளாமா புருட்டி
வழிந்த வோடையிற் கொண்டுபோய் மடைகொனும் பாய்ச்சிக
குழிந்த பண்ணையி னிரப்பின் குறக்குளிர் வித்து
மொழிந்த நன்னிலப் பயிர்வினை வேற்றிட முயல்வார். (௧௩)

பகடு பற்பல நிறத்தவாப் பூட்டியே பழனத்
தகடு கிண்டிய மள்ளர்க ளாழமா வுழுது
தகடு போன்றுமெட டாம்பிறை போனறுபச் சாலின்
முகடு காட்டுமி ரேகைவைக் குநர்முறை யொருபால். (௧௪)

மேழிச் செல்வங்கோழைபடா தெனுமொழி விழைபு
மாழி சூழ்பொழி லற்றொர் னிருகதிக் காணான்
வாழி யிந்திர வருணநல் கெனவாங் கிடந்தே
பூழி யின்புறப் பணைதொறு முழுஞ் சொருபால். (௧௫)

நிரப்புச் செய்குநர் காலினீ ரியக்குந ரொருபால்
வாப்புச் செய்குநர் வாரிவித் தெறிஞந ரொருபால்
பாப்புச் செய்குநர் மரமடித துணறுந ரொருபா
லாப்புற் றேறுநர் கட்டுகுத் தாடுந ரொருபால். (௧௬)

10. தேக்கு—தெக்கு. எதுகைநோக்கி நீட்டல் விகாரம் பெற்றது.
1௧. துளங்கிய—கலங்கிய டக, கரகத்தரங்கம்—கமண்டலனீர் இதில், நீர்த்
திரைப்பெயராகிய சரங்கம் நீருக்கு ஆகுபெயர்தூயிற்று. உயி பாம்புருட்டி
—வாம்பு (சுரை) எடுத்து. உக. முகடு—உச்சி. உஉ. பொழில்—பூமி.

இந்நிகை யேற்குமிந் கிலமென னுனிலத் திணக்க
மொடுகை வந்தெனப் பசுமையாய் வினோபயி ருழையி
னடுகை தேறின காப்பாண மள்ளர்க னாய்ப்பாய்
விடுகை காட்டலின் வளர்ந்தன வினோவுறு செந்நெல். (உ௮)

அனாக னைக்கடைந தாலென மள்ளிய சடுத்த
கனாக னைப்பலந தோறுநின் நெடுத்திடக் கருத்தாய்க்
கனாக னைக்கொடு தானிரை நிராநின்று கிளறி
முனாக னைப்பல மலரொடும் பறிக்குநர் முயன்றே. (உ௯)

சுறவு பூத்தசெந் தாமரை முகமெனச் சொல்லார்
சுறவு பூத்தசெவ் வல்லிவாய்க் கிணையென நயவார்
மறவு வேந்தரின் முறைகொடு செல்லுமள் ளியரல்
புறவு காணிபரோ காணினைன் னுமவ ருளுந்மே. (உ௯)

கயலை மேற்கொளும் கமலமங் ககழ்கயற் கண்ணு
ரியலை யென்னென வருகிழன் மரையினீ ரிருக்குஞ்
செயலை விழ்ந்துபின் னிமிர்ந்திடக் கண்டிலர் திகைத்தம்
மயலை யாற்றுவர் முறுவலாய்ச் செவ்விதழ் வாயார். (உ௯)

வேறி யற்கையின் செயற்கையின் மள்ளர்கள் வீரூப்பா
லாறி யற்புதக் கழனிசுட் காவன வமைக்கும்
பேறி யற்றிய பதப்படு பயிர்வளம பெருகிக்
தேறி மிக்குயர் வான்றலை நிமிர்ந்தது சிறந்தே. (உ௯)

கறுவ மேறினோர் நிமிர்வென க்குதித்துலங் கிளியி
னுறுவ னாததபாற் கதிர்கிரண் டெயர்ந்துதாக் குன்று
மறுவ றுங்குலை சைவமர தவர்மகிழ் மனமடோன்
முறுவ லாராதுபாற கோவின கோத்தமுத் தெனவே. (உ௯)

எதிர்த்த வான்பொறி வரணமே மலரரும் பேரேபால்
விதிர்த்த நீன்கதிர் விதவித மளித்தரு செந்நெல்
முதிர்த்த தண்குலை வினோந்தது முதல்வனேர் தொண்டர்
கதிர்த்த செங்கைதஞ் சென்னிமேற் குவிப்பதிற் காட்டும.(௩௮)

உ௯. அனாகனோ—தயிர்கனோ. முனாகனோ—முனைத்தகனோயை. உ௯. சுறவு—சுறா. இம்மகரமீன் பெயரை இனம்பற்றிக் கயலுக்கும் கொண்டால் சுறவுபூத்த முகம் எனப்பொருளாம் போலும். சுறா தாமரையின் மேற்கிடப்பதாயின் மலர்போலுமுதத்திற்கயல் போலும் கண னுள்ளமை காண்க. மறவு—வல்லமை. இதில்வந்த உகரம் சாரியை. உ௯. தாக்குற்று—கணங்கொண்டு.

குலம ணித்திரட் கோவைபைக் குன்றவில் வியின்சுட்
 கலம ணித்தொடை யினைநவக் கோளினைக் கடுப்ப
 பலம ணிந்திர திசைமுதற் றிருவனார் பலிப்ப
 நலம ணித்ததா வோங்கின நறியுஞ் சாவி. (ந ௧)

குலைவ னோந்திக் கடுக்கதாய்க் கோலமுப் பவவாய்
 நிலைவ னோந்தநீள் வாழையின் கடுங்கலை நிகராய்த்
 தலைவ னோந்தவிந் திரவிலாய்த் தயங்கலை மள்ள
 குலைவ னோந்திலார் முத்துகட் காததுகந் திடுவார். (ந 2)

வனோத்த வல்லீரும் பகங்கையிற் றுங்கியே மள்ள
 கிளைத்த நெல்லறுத் தெடுத்திடக் குணத்தொடு கெழுந்
 யுளைத்த சுட்மைகொண் டிய்த்தனர் மலைபினம் தடைத்துத்
 தளைத்த வாயுசேய் வெற்பெடுத் திட்டதிற் றபங்கும. (ந ௩)

அடுக்குச் சும்மைகட் பொற்றைபோற் குவித்துட னவற்றை
 னிடுக்கு மாறுகை வினைஞர்நீள் கயிற்றினை விரைவிற்
 றடுக்கு ருதெடுத் திடுவது வாசவன சயில
 முடுக்கு வன்சிற கரிந்துருட் டியதையே யொக்கும் (ந ௪)

கருங்க டற்பொருள் கொண்டலை நிகர்த்தகார்ப் பகடு
 ன்ருங்கு துமபுறப் பினைத்தவை நிரைநிரை பினைத்த
 இருங்க மாலெபாத திடுங்கதி ரிடைவிடாப பெய்து
 மருங்கு சுறறுதன் மதிமிசை முயற்கறை மாணா. (ந 5)

பிணையல் வட்டமேற பிடுங்கியிட் டணியணிப் பிறிலா
 யகைய வேற்றியென் டுசையலை யணையபோ ரடுக்கி
 யிணைய பொணமலை மெவனளிமெற் பெணக்குவித் தெழின்மெய்த்
 துணைப நெற்பொளி பற்பல கட்டுவர் தொடர்பால். (ந 6)

௩௩. கட்கலமணித்தொடை—கண்மணிப்பூணுகிய மலை. இதுகெடு
 ததுக்காட்டிய குலமணிகளும், கண்மணிகளும், நெகசோள்களும் பலநிறத்
 தனவாகலின் பலநிறங்களையுடைய நெல்லுக்குக்காட்டாதலறி. ௩௨. உலை
 வளைநிலா—மணக்கலக்கம் பொருந்தமாட்டாகள். (உலைவு—மணக்கலக்
 கம். அனைதல்—கலத்தல்.) ௩௩. வளைத்தவல்லருமடி—கடனலாய் வலிய
 இரு ம்பிருவாககப்பட்ட அரிவான். குணம்—கயிற். வாயுசேய்—அதுமான்.
 ௩௪. பிருங்கமலை—வண்டுகளின் அணி. ௩௫. போரடுக்கி—குடுவைத்து.
 இதனாடை உட்டமுதறலும், வீசப்பதா களைதலுந்திரந்தன். மெய்த்து
 ணையநெல்—உடம்பக்குறி தருவதாய் நெல். இஃது எழின்மெய் என்
 றது பாடுபட்டுண்ண வலிபெற்றுள்ள நல்லுடம்பைசுருதித்ததாம்.

மணியெ லாமரக் கால்கொடு கணிக்குமுன் மள்ளர்
பணியெ லாம்புரி பதினெண்மர்க் கடைவினிற் கொத்தர்
துணியெ லாபளித தடைகளப் பிச்சையுஞ் செரிந்திட
டணியெ லாம்பெற வாசிறைக் காறிலொன நளந்தே. (௩௭)

உள்ள நெலலளந் தகனறகோ ணியின்வரின் துருளை
கொள்ள வேற்றியிற சூய்த்துவித் தாக்கொளல் கொண்டு
வள்ளன் மார்முறை தென்புலத் தார்தெய்வம லரத்தன்
தள்ள ருங்கிளை தானுனை வேள்வியாற நழைவார். (௩௮)

ஆட கந்தினை சாமைகொள் ளென்பய நருநென்
மாட கங்கட லைகளென் றென்பது வகையாக்
கோட கத்தவுங் கடுகுமொச் சைவயற் பயறு
கோட குமயிலை முதற்சிறு விளைவுக்கைக் கொள்வார். (௩௯)

முருகு வீசமின் னறுசுவைக் கறிபல முறையே
பெருகு பாகமாச் சமைத்துவாழைநின்றழைப் பெப்து
கருகு ணைத்தறச் சாலையின் மனைதொறுந் தாய்பா
ருருகு மண்புட லின்புற வுட்டுவர் தவாககே. (௪௦)

வேறு.

குமரியந் துறைநாழ்நாட்டிற் கோகன சுத்தோ ணுப்ப
ரமரிய மடலே ராங்கோ நருளா மடலீர்ப் பந்தர்
விமரிய நகரக்கண் கோயில விளங்கொளிப் பதக்க பெண்ணத்
தமரியம் பிடமான் கோலந் தசங்கவீற நிருககு மாசீதா. (௪௧)

வேறு.

விரியு மமந்திலொன் றொழிந்தநாற் குலத்திலை விளைவே
புரியு வீர்க்குறு திப்பொரு டருமென்ப புலவர்
செரியு நாற்பிசை விசைய பொருட்கொடு திகழ்ந்
சிரியு டன்புல்லி மருகநெய் தனுங்கினத் தடுவாரா. (௪௨)

௩௮. உருளை—வண்ட வரதது—விருத்து. உருவெதிர்பார்ப்பதாக
லன் சண்டுப் புதிப்பா எனப்பொருள் தரும் விருத்த வரத்தெனப்பட்
டது. ௩௯. ஆடகம்—தவரை. அருநெல்—யவம எனப்படும் ஒருவகைநெல்.
ஆதுகிடையாலிசை யவமெனப் பெயர் கொண்டவாற் சீகரதுமையைக்கூ
ட்டி நவநானியஞ்சேர்ப்பதும் வழக்கு. மாடகம்—உழுநது. மாடம் (மாஷம்)
என்பதே உழுநது சூழ்ப்பெயர். சுண்டுக் கசாம் தீரக்கமாம் போலும். கோட
ளும்—கொள்ளுததும். சாடி, விமரியகந்—தூத்தேன்வியுள்ள பதி. (விமரி
சம்—கேள்வ.)

முல்லை யம்பொது வியர்மகார் மலைப்புலின் முன்னி
 மெல்லை யங்கநிர் திறுக்கின ரெடுத்தனர் நீளவா
 வில்லை யம்பிணை வேடுவச் சிறுர்கொடு வருகை
 கொல்லை யம்புற முயலினைத் தொடர்வருந குறித்தே. (ச.௩)

பொருப்ப மைந்திடு வேடுவச் சிறுமியர் புதுநீர்த
 தருப்ப நீண்மலர் கொய்துதம் முச்சிமேற் றரிப்பார்
 கருப்ப வெங்கழை முத்தினைக் கண்டெடுத தன்னை
 ரிருப்ப வாய்ச்சியர் வள்ளியின் கிளகெடுத த்துவார். (ச.௪)

முறையு றுத்திய குறிஞ்சியின் கொப்பரின் மூசு
 யறையு மென்குருந் தணிமலர் சொரிவன வழுதாய்
 நிறையுந் தேக்கதி னெண்பொடி கொன்றை ம் னிரப்ப
 வறையு மற்றது பொன்னுருட் டாமல ருகுத்தார். (ச.௫)

பூங்கு முற்சமு லீளம்பிடி புழத்தியர் போந்தே
 தீங்கு முற்புரி யிசைவியுய் மகிழ்ந்ததிற் றினைப்பார்
 பாங்கு முக்கிய செவ்வினப் பசுக்களின் பாங்குர்த்
 தூங்கு முத்தியர் மென்முலை கன்றுகள் சுவைக்கும். (ச.௬)

கனைப்பு நப்புலிப் பாலேமான் கன்றுணுங் கடமை
 நினைப்பு நத்தருந் தேனுனின் கன்றுண நிறைபால்
 சுனைப்பு நத்ததர ராக்களின் றேழுமை யெடுத்துத்
 தினைப்பு னக்கினி புகன்றுதென் காஞ்சியிற் றிருக்கும். (ச.௭)

மள்ள ராடிநீ ரருவியின் மணத்தசுந் தணிவார்
 கள்ள ருமபலந் தருசில்லர்க் குதவுவார் கனழகன்
 கொள்ள ருந்தினைக் களையைமட் டிற்குமாக் குடவர்
 வள்ள மாற்றியென் னளந்துமீன் வாங்குவர் மகிழ்ந்தே. (ச.௮)

குரும ணிச்சுடர் வெயில்விடு முப்பவாபக் குறவர்
 தரும லைப்படு புகியதென் சரிச்சரி யளப்பார்
 திரும கட்பொரு முழத்தியர் நெற்றாத் திருந்தாம்
 பரும வல்குலம் பாததியர் முத்தனப் பாரே. (ச.௯)

ச.௩. நீளவார்—ஓடுவார். கொல்லை—முல்லைநிலம். ச.௪. நீர்த்தருப்பம்
 —தண்ணிய பெருமையையுடைய. ச.௫. குறிஞ்சி—குறிஞ்சிமரம். ச.௬.
 கடமை—காட்டுப்பசு. தேனு—எருமை. காஞ்சி—காஞ்சிமரம். ச.௭.
 பலம்—அரிதாகிய கிழங்குபோல. கொள்ளு—காணம். அளையை—அரும்
 வன்னம்—வட்டிலின்.

விளரி யாழினச் செவ்வழி பூவையும் வினவங்
களரி கூறிய வன்றிறை கருமபனங் காவின
வளரி ளஞ்சிறைப் பீபட்டுடன் கூட்டுண்டு மகிழும்
முளரி விண்டிற வாவியின் குதிகொண்டு மோதும். (ரு௫)

தரித்த வாழையின் பழக்குலை யொருபுறஞ் சாயத்
தெரித்த வாலிபைங் குவளைக்கண் காட்டியுண் சித்த
முரித்த வரம்பனை முகமசைத் திடவளை முான்று
வரித்த நேற்றமுத் தினஞ்சிரித் தனபொழில் வளமே (ரு௬)

இசையி லாசைகொண் மருமலர் பாடளிக் கெனத்தேன்
பசையி லாதநுள் செய்வவன் ணெண்ணு பாடும்
விசையி லாகிரி யேறளிப் பாக்கொளா மேலோர்
வசையி லாச்சிவ கீதமே பாடுவார் வாழ்வார். (ரு௭)

வேறு.

கற்பகம் போலுந்தாரு காமதே னுவைப்போன் மெகம்
விற்பகர் பசுமைவிறுண் விளம்பலல் விடியே போலும்
நற்பக விரவிமோவி நாகர்கோன் மூன்று லோகம்
பொற்பகங் கருதி யாளல் போற்றிரி கூடக் காப்பே. (ரு௮)

வேறு.

காய முந்திய கானயர் நெறியலை முக்க
ஹையன் முனணைநாட் பதிரதற காக்கங்கை நங்கி
யாய முத்தெறி யந்ததி சித்திரை யாக
வேய சன்னுமா விருடிதென் காகியா யிலங்கும. (ரு௯)

இராசி யிந்துகண் ணிரண்டெனத் தெங்குக ணீர்தி
வரவி ளங்கியுள வெளிசெவ்வா மவள்ளிதா மன்னி
பரவி யம்பா முட்டிமே னீரநுள் பரிசா
விாவி யண்ணலகே ரடிநிழ றருதென் தும விளங்குந். (ரு௧௦)

ரு௧. உணர்ச்சித்தருரித்தலாம்—கன்னுண்டவர் சிந்தையை வேறுபடுப்பன வாகும். முரிப்பவென்பது முரித்தவென நண்டு எதுகைகொக்கிச் சாக மயங்கி நின்றது. வரிதசல்—கட்டுதற்கு. இதில் நாளாமவேற்றுமை முடியு கது. தாக்குற்ற சிலைவிழுந்த வாழைகளை முட்டுக்கொடுத்தது கட்டுதலு காட்டு வழக்கு. ௧௨. பசையிலாது—தன்னிடத்துனை தெள்ள தான பர மவைகசாமல். ௧௩. காளையாநெறியலை—காளையாறுகளைத் தாண்டு கின்றமலை.

வேறு.

வாலிமாண் குண்டஞ் சூழ மலர்ந்தசெந் தோன்றி தீரீ
ராவிமா கஞ்செ றும மாமகக் குளங்கள் காட்டும்
கோவிமா னத்தி லிங்கக் கோலமாம் பலாக்கா யெல்லாந்
தூவிமா மலர்மிக் கோங்குந் தூயசண் பகங்கண் மாதோ. (௫௪)

வேறு

ருங்கு மச்செழுந் கொம்பரிந் றுகளளி கொடுப்பத்
தங்கு மட்கிடை முன்பொழி யிலவிதழ் தாங்க
வங்கு மத்தியிற் சுடரெழுந் தனையரீண் டரிதிற்
பொங்கு மன்னபுந் புதவழ கண்டமே போலும். (௫௭)

அடரு கோட்டமி லவங்கங்குந் சிலியமோக் கார
வகிருந் தித்திவர் புகைவளத் தினைப்புனம் வாரித்
துகிரும் வெஃகிடந் தூயவா யிரத்துணை வேலி
பகிரும் வேட்டுவரீ சிறந்தசிற் றூர்பல வளத்த. (௫௮)

யாவ ருக்குமட் டிடுசுல்லித் தூமழு மரிய
தேவ ருக்கருள் சருகைவேத் தியப்புரைப் புகையும்
காவ ருக்கம் தகிலனுக் கப்புதை கமழ்ந்து
பாவ ருக்கருய் வேள்வியின் புகையொடு பரவும். (௫௯)

சருமு கின்றொடுத் தெறிமழை யாலியின் கல்லும்
வெருமு டட்கரி முத்துவேய் முத்தரி முத்துந்
திருமு கக்குறச் சிறுமியர் கவணிடைச் செர்க்குட்
பொருமு கத்தெறிந் தோச்சுவர் கிளிதினைப் புனத்தே. (௬௦)

வசிய மோகனம் பேதனந் தம்பனம் மாண
பசிய னோடனைந் சருடணஞ் சாடன மெட்டும்
பொசிய நல்கலை யொட்டுகோ புற்றொலி சாற்றோ
டொசிய நீண்முனா விரைகளாற் செய்யுழயர் பொதியம். (௬௧)

௫௪. செந்தோன்றி—செங்கழுநீர், சிவந்தகார்தன். காய்—பழம். ௫௭. புற்புதம்—நீர்க்குமிழி. ௫௯. சுல்லி—அடுப்பு. சரு—தேவருணவு. (சருக் கரைப்பொகடை) அனுக்கம்—சர்தனம். அகிலனுசகுப்புகையானது சருக் கும் புகையுந்கமழ்ந்து வேள்விப்பகையொடு பரவும் என தூம மும் பொருள் காண்க. ௬௧. வசியமுதலிய எண்கருமம்—இணக்கம், டயக்கம், பீரிப்பு, தடை, அழித்தல், மாறுபாடு, அழகுததல், எவல் என்னும் எட்டு மாம்.

பூவ நேதயுநா எனைத்துமப் பூம்பொழில் சுற்றி
பாவ தேழ்ச்சிரி யொன்பது கோள்களு மமைந்தின்
பீவ தேயந்தநாற் பததுமுக் கோணமா ரிலைக்காத்
தேவ தேவுரு வாந்திரி கூடமே சிறந்த.

(சுஉ)

கூடன் மூன்றகில் சந்தனைக் கோட்டமு மூன்றா
லாட மூன்றா வியதுதேன் மலர்புன் லாமால்
வேட மூன்றுவெண் ணைகண் மணிசடை பேலா
மீட மூன்றுபன் னவாபணி யிலைக்கமூன் றினிதாம்.

(சுரு)

மாண்செங் கோட்டையா ருயகங் கையுந்தவர் வணங்கிக்
காண்செ முந்திரி கூடவா னுறுமே கலந்தன்
கேண்செய் பாதல நதியுமுக் கூடலா வெழுந்தே
ஆண்செய் நாடுய வேங்குகுதென் காசிரின் றொழுதும்.

(சுச)

ஒருமுக் கூடலா வருத்திரிந் தாயசித் திரைப்பேர்
வருமு தன்பைகொள வளத்ததென் காசுமா நதிகான்
கருமு கிற்படி கமுகுமா தெக்கெலங் காத்தே
திருமு கப்புலம் பேணிமாண் பொருநகாரிற் சேரும்.

(சுரு)

பாம முததியைத் தருகிவன் வாழமிப் படிக்கோர்
சிரம தாயதென் காசிகன் நகர்நதி சீவர்
பாம தற்குண வமிழ்தபா யிறையருள் பொருநது
வரம னிப்பதாய் மலங்கழிஇ யின்பருள வளத்த.

(சுசு)

வேறு.

ஆவ லாயிருப் பிடமது கயிலையும் பொதியையு மழகென்றே
மூவ ரான்மொழி பதிகமு முகிண்மூல முதலொடு முனிகாணத்
தேவ தேவன்ற னெல்லையுங் கூடலுங் திருப்புடை மருதாரும்
பாவ நாசந்தென் காசிகுக் கூடமும் படைத்தது தமிழ்ப்பாண்டி.

(சுஎ)

வேறு.

கொத்த லங்களு மழகுபாண் டியுப்பொழி குயினு
நதத லப்புசித் திரைபொரு ளையுப்பொறு ளுமு
மெத்த லங்கன் ற மீறடி னுங் கிடைசுது ப்பா னுதுபான்
முத்த லப்புசுத் துப்பதிக் காடென ாபுழிந்தான்.

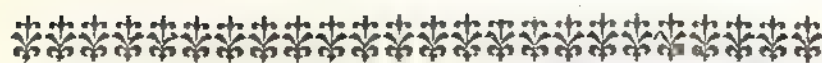
(சுஐ)

சுஉ. அமைத்து—அடங்கி, (சீழ்ப்பட்டு.) சுரு ஒருத்திரிதல்—சித்
திரித்தல். இப்பெயரடியாக வந்ததே சித்திராஜி பென்ப.

இன்ன வாறுதை மிசத்துறை மாதவ சிவாரு
மன்ன வாலொடு கேட்டனர் மற்றதன் சார
முன்ன வார்ந்தெழு மன்பினி னீனித்தன ருறவேன்
சொன்ன வாய்மையீ தினிநகர்ச் சிறப்பினைச் சொல்வாம். (4க)

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு, ஈயெ.

இரண்டாவது நகாச்சிறப்பு.

திங்க ளன்னவா னுதற்கன்னி பாண்டியா தேவிச்
கங்க மாகிய கூந்தல்கோ லையப்பதி யலர்ப்பூங்
கொங்க லிழர்க்கு மதுரைபொன் முடிசூளிர் முகமே
மங்க லத்ததென் காசியந் நகர்வளன் வகுப்பாம். (க)

இசைய வேய்வன நெல்லையு ரேயிரு தோளாம்
வசைய கன்றிடு வளசையே யிழையணி வளையாம்
நசைய கித்திடு களங்களைக் காட்டுமா நகராம்
விசைய நன்மொழி யோங்குபா கூதா ளிளங்கும். (உ)

இலவை யூரித ழாகுமா னூரிரு கண்ணம்
பலவை யேயொளிர் மணிமுதனார் கொங்கைகிற்ப் படிந்த
கலவை மாமணப் படைநகர் துதற்குறி காடும்
சிலவை யூர்தனுக் கோடியே புருவமா நிலவும். (ங)

இருந்து ணைதகளை திருமலை பொதியவெற் பெனலாந்
திருந்து நாடுதென் னிலந்சிசீ ரடிபற்ப னேரி
தருந்து ஷக்கபா டேடகம் புறவடி சாகை
பொநந டெனவிர் ஷந்முத தாலயா புரமே (ச)

இன்ன வாரிசை யோங்குதென் காசிமா தினுக்கு
மனன் வாழ்வுப ருருவக் வடிவமூர் மகிழ்ச்
சொன்ன வாய்மணம் பெறுதலி னினியதன் றென்மைப்
பொன்ன வாய்ப்பையும் பொருள்வளச்சிறப்பையும் புகல்வாம். (௫)

புறங்கு லாவுபொன் னெடுமதிற் கொடிகள்போர்ப் பருண
னிறங்கு லாவுதேர்க் காலத்தி யெடுத்தனு நீடவ்
வறங்கு லாவுமெற குருப்பற வணங்கனூர் வீசிறி
கறங்கு லாவுற வீசுவேர் வாற்றலுற கடுக்கும். (௬)

உலக மங்கையின் றிருமுடி பாண்டியா மொளிகான்
றிலக ருருகுல மணிபெலாம் புறங்க றிடையிற்
பலக வின்றரு மிடுபொனை சிறியபட் டிகண்மேற்
றிலக நாயக மணிபதா மோங்குதென் காசி. (௭)

பரவு வாவியி லியானைபோய்ப் படிக்கையிற் பத்ம
வரவுத் தாட்டுகாடி தனையொரு துதிக்கையென் றுயர்த்தக்
கரவு காட்டுசெந் காமனா முனைவிரி கனவி
விரவு தித்கழ லெனவெழுநக கொண்டன மயங்கும். (௮)

இருளைத் தின்றொளி யெண்டிசை பரப்பின் னினிர்க்கு
மருளைக் கருகெழு மாடம்பென் னியங்கிற் பான
வருளை பொன்றித் திவாகுதிபா தளப்பவ னூர்க்குத்
தொளை யாகுகிமேற் றிகழ்நயர்க் ததுசெழு மாடம். (௯)

வடிவப் பண்ணைநீர் றியசுதை பூசமா ளிகையிற்
றொடிக லரசனை மிணர்சழவ காடுகாற் சேர்த்து
கடிக் மழ்ச்சு ல சரிநக்டக காண்மணிக் சாவின்
படிசுப் பததிநன் முத்தரீர் காட்டலிற பரிக்கும் (10)

மாத தக்கொளி பாடநீ டெழில்லெளி வானின்
கரக காயபாற் கானதேர்க் கீழ்ப்படா திர்க்குந்
குரக தங்களைக் கதிர்க்கொழந் தள்ளம்புலாக் குறிக்கொண்
தரசு எகுகொடு வளைததுநாச் சுவைத்திவ ருவவே. (10௧)

வெள்ள நீர்ப்படனை விரிந்தெழ வான்பென் சாவி
பன்ன கன்னலர் பாணுக ரொளிபந் தேந்
பன்ன வாய் பொன்னுந் வாசகன வெளியாக
கொன்ன தோற்றில மெனமுன் றனகநங் கொண்பு (10௨)

நலம்ப கர்ந்துனின் மினுத்தினை நறுஞ்சனை யாடிப்
பலம்ப கப்புதுத் தேன்பொழி பலநிழல் வாழ்வை
வலம்ப பகர்ந்துதாழ்த் துவப்புடன் வந்துதென் காசி
ரிலம்ப கங்கொளெம் மிறையையேத் தினரரு ளிசைவார் (118)

பன்ன லாகிய பாசடை மேலன்னம் பயிறல்
பொன்ன னுத்தவ னெடுமஞ்சம் பயிறலே போனும்
பின்ன னுத்துதல் வைத்தசிந் தூரத்தையே வேய்யோ
னென்ன மாடலர் ளிரந்தமை தேவர்கள் னேயும். (119)

லெண்ணி லார்வறிந் தோங்குமா ளிகைவெளி யிருளை
மண்ணி லாமலே தூரத்திவாள் வீசிவா னுலவிப்
பண்ணி லாரிசை பயின்றுய ரார்ப்பையர் பதியுந்
கண்ணி லாவலாய்க் காண்டிரு நகரையுந் காட்டும். (120)

நெல்லை வாலிய கழையதாய் நிறைகழை சுமுகாய்
வல்லை னீங்கழு கிணையுயர் தெங்ககாய் வளர்த்தே
சொல்லைச் சூழ்கொடு நடுவளர் கழுக்கினைச் சுற்றி
யொல்லை வலலியே துதல்கொடி விழாச்செயு முரச்செய். (121)

முருந்து வாணகை யுருத்திரி பாகனார் முதுநார்
பொருந்து பாரதி யாள்மண வாளனார் புரளி
ரருந்து சங்கமம் பொதியமா மலர்மகன் மணுளன்
நிருந்து முர்குறுங் குடிசிவ னுலகுதென் காசி. (122)

சுரும்ப னுபவோர் குரணைச் சேயே செயித்த
வரும்ப னுபபரைக் காதனுடைத் திணை மாற்றித்
தரும்ப ருகவ னார்த்தநு நரதுவாய் வதுப்பாற
சுருபப ரார்பழந் தேன்மலர வழங்குவ சோலை. (123)

முறுக்கு டைநனுபொற சுருள்விசி சண்பக முகிழ்த்தித
ரிறுக்குந் தேனெடுந் தானொடு மரைக்கொழித் திலாகல்
நிறுக்கு மின்னிடைத் திண்பய மணந்தருட சுவனை
பொறுக்கு மெனறுபா றுரைவார்த்த தருளவர்த் பொலுய். (124)

யக. தென்காசியிலம்பகவ கொளெம்மறை—தென்காசியிலே எழுந்
தருளிய ளும்கிறைவன். (ஆமபசம்—எழுச்சி.) யக. சொல்லை—நெற்
பயிரை.

கால வானிழிற் செம்மலர் மலர்வழுக் கணன்பா
லமல வாழ்வரு ளெனச்சைவ ரிரததனே ராம்பெட்
புமல ரிங்கிவ திகைபெற் றுயர்கடன் புரிந்து
விமல மாக்குமீ லவருடல போன்றவெண் பதுமம். (௨௦)

மருணை வாலய னரிமுனம் நின்றமல் லாடத்
தருணை யாகிய நாயகி பங்கணுட் டயவா
யருணை யோதியின் சிறுசுடர் சிற்பர மாகுங்
கருணை நாயகன் கவினைச் சிவந்தகல் லாரம். (௨௧)

நிதிய சங்கமு மலர்களு நிறைந்தநீர்ப் பொய்கை
மதிய முந்தியே பார்த்தகண் பறிக்குமேர் வயங்கும்
முதிய கார்படி யகழியின் முகிழ்த்தபொன் முளரிப்
பொதிய விழந்தவாழ் கிடங்கிது புரிசைமேற் புகல்வாம். (௨௨)

ஆன மூன்றையுந் தந்துமே லாயிடுனா னருளொப்
பான மூலிகை சதுரமா கிரியுறை பாங்காய்க்
கான மூங்கிலின் றோளிபர் மனமெனக் கருத
வான மூடுற வுயர்ந்ததென் காசிருழ் மதில்கள். (௨௩)

சூடக்கு வார்தரு கவுரி புங் கங்கையுங் கூடி
சூடக்கு பாதல நதிகொணமுத கூடலார் நலங்கூர்
வடக்கு லாவிபா முகட்டின வதிகுளிர் மாலை
கூடக்கு கீண்மதிற் கரடையாக் கினத்தலார் தகைத்தே. (௨௪)

ஏருப்ப ளிங்கொளி வீசியே குறைவினத் தவஞ்செய்
பருப்ப தங்கரீர் சோபுர மாயின பாம
விருப்ப வானளாஞ் சிவகிரி யிதுவெனத் திகழும்
விருப்ப பாமழை யிருகதிர் தவமுமேற் சிகரம். (௨௫)

உய. பெட்புமலரில்—பெருமை தங்கிய மும்மலப்பசுக்களில். உக. தியின்—மலையினிடத்துள்ள. கல்லாரம்—செங்குவளை. உங. ஆனமூன் றை—சிலவரண், நீரரண், மலையரண் என்று மூன்றாண்டுகளை. செங்கதிர், வெண்கதிர், செந்தியென்னு முச்சுடர்களை எனக்கூறுதலுமாம். அரு ளொப்பான மூலிகை—நோவாமூலிகை, மூவாமூலிகை, சாவாமூலிகை களையுடைய. பாங்காய்—மாதிரியாய். உச கவுரி—வெண்ணிறமுள்ள குற் றாலகி கங்கை—செங்கிறமுள்ள செங்கோட்டை நதி. பாதல நதி—உளற் றொழிநல். இம்மூன்றுங்கூ டியது முக்கூடல். உங. சிரம்—சோபுர சர முடி.

புரங்க டந்தபுட் கூக்குரல் பொற்பொடுஞ் சுருதிச்
சிரங்க டந்தவற் கோதுமைம் பாடலிற் சிறக்கும்
வரங்க டந்திட வேண்டுமோர் புகழென வளநீர்த்
தரங்கம் வீசுதென் காசிறொச் சியினிசை தழைக்கும். (உசு)

பரிசை பொற்கம டங்கடாழ் கயத்தெசீர் பாங்கர்
திரிசை யார்க்கவெண் சங்கின முத்தெறி திரைநீர்
வரிசை யாகமே நென்றிகீழ் வடக்குறுங் குடினாப்
புரிசை மாண்பிது பொன்னகர் வீதிமேற் புகல்வாம். (உஎ)

தோர ணங்களுந் வாழையுந் துவசமுந் தூப
தாச ணங்களுந் தீபமும் பாக்கசு தனன்செல்
வாச ணங்களு மணவிழாத் தினமென வயங்கும்
வீர ணங்கமழ் நீரதென் காசிடன் வீதி. (உஅ)

முந்தி ரக்கமுற் றன்பருக் கருள்செயு முதல்வற்
கிந்தி ரன்மலர் மழைகின மிறைப்பதிற் பொழில்பூ
சுந்தி ரக்கதிர் வீசநீர் தந்திவர் காந்த
வெந்தி ரக்கன்மே டையிற்சிற்தும் வளத்ததிவ் வீதி. (உசு)

சுச னைத்தினம் பூசனை புரிதவ ரிதைய
பாச னைதகையுங் கழீஇயருள் வளம்பெறு வண்ணந்
தேச னைதரு சராசர நிழல்கவர் சிகக்கற்
பூச னைவிலார் வள மனை டொகிந்தகிவ் வீதி. (நடு)

சுதத்த ளம்பொலி பராகமட் டெண்டுசுந் சரிந
மிதத்த ளின்னிசை பாடுவ வெண்டிசை யினுமும்
மதத்த டுககரி பருஉகுககொன் டொடியாட் பூழி
கதத்த நாணிநா னபயிவை தெருத்தொறுங் கமழும. (நக)

அந்த டங்கமா ரங்கமும் மாடமு மழகார்
மந்த டத்தவர் மேடையு மடுமடைப் பளியுஞ்
சுந்த டப்பதச் சுவடொடு நங்கைமார் துணைமாண்
டந்த னம்புனை களபநா நிலக்கணந் தயங்கும். (நஉ)

உசு. இம்பாடலில்—தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்
பல்லாண்டு, பெரியபராணங்களில், உஎ. சையார்த்த—ஆக்கம்பொருந்நிய,
குடினா—ஆறு உஅ. வீரணம்—இலாயிசசை உவர், நடு. தேசனை—ஒளி
வழுவாகய உஹ. சிதக்கல்—வெள்ளிடசண்ணக்கல் உஉ. அந்தாறந
மார்—ஆலோசிக்கப்பொருந்தும்.

மூசு முன்றுமுகக் காலமு முழந்திடுக முன்ன
பாசு பஞ்சவாத திபங்களைக் காலமும் பாலும்
சிரசு நுப்படார் திகழ்ந்துமுகக் கடங்களைத் தினமு
மசு வார்பொழிந் தொழுகுவ தானநீ ராஅ. (ந.க.)

சூட கம்புனை மாதர்தந் கணவர்தோட் டோய்காற்
பாட கஞ்சிலம் போச்சிடு மொலிபரம் பாமல்
நாட கம்பயில் கிளியொடு நாகண வாயு
மாட கங்கரை குரலினுற் கவ்வையை மறைக்கும். (ந.க.)

மதிமு கத்தியர் முகங்களு மலர்களுங் குழைய
விதிமு றைக்கணுங் குவனையும் விளங்குவ வரிகள்
பொதிமு லைகளுஞ் சேவகங் களும்புகுங் களபந்
அதிமுன் னங்கையுஞ் சுல்லியுந் தோய்வரு டகமே. (ந.க.)

தரும லர்களு முளரியுந் தருவன பராகம்
பரும னாமு மாலையு மணப்பன பரந்து
திரும னுமபலு வீணையுந் செறிவன தந்தி
குரும னிக்கலுஞ் சுல்லியுந் குலவுவ வன்னம். (ந.க.)

திரைம னைந்துப டிக்கையின் மகிழ்ந்துதே மொழிபன்
னுரைம றுத்தலிற் சினந்துசின் தியமணி போதைத்
தரைம றைத்தொளிர் நித்திலத் தாழ்வடந் தழைத்த
வரைம டெதெனக் கூட்டின மதிர்கடைக் குப்பை. (ந.க.)

தேசி கன்றெய்வ யானைக்கு நாயகன் சிவந்த
கோசி கந்தரித் தவன்றரு குளிகையை வாங்கிக்
காசி கண்டவன் காண்சொயஞ் சோதிமுக் கணன்றென்
காசி கண்டிடத் தவஞ்செய்த கன்னிதித் தெருக்கள். (ந.அ.)

வேறு.

பெருந்துசங் குடங்கண் னாடி பேரிசா மாமொண் டபம்
பொருந்தனைக் கயலே தோட்டி புகழிவெண் டங்க லத்த
திருந்துதென் காசி மான்றான் நேரல்கு ணகைபொற் றாவி
யருந்துவண் முலையும் பம்பொன் னலாமுகங் கொடுசி றந்தான்.)

ந.க. கனபம்—சார்து, யானைக்கன்று. ந.க. திருமனும்பல்—அழகிய
இராசயானை. ந.அ. சிவந்தகோசிகம்—செம்பட்டை.

அருத்தியமுழவி னோதை யவீர்மண முரசி னோதை
பொருத்திவெல் பேரி யோதை புரவிகள் கனைக்கு மோதை
பெருத்ததும் டிகனி னோதை டிறங்கருட் கொண்ட லோதை
திருத்தவை முழங்கு மோதை சிறந்தன முதுதென் காசி. (சடு)

கணிகையர் வீதி.

உவரியுப் பதுகாய்க் கெல்லா முதுசுவை தருதற் போலத்
துவரித முழித்த வாபார் சுருள்புகிற் தளவ ளாவி
யெவரினை ஞினிமுத் தோரி னிருப்பினு மிரந்தாற் செம்பொன்
கவரிநும் போகம் விற்குங் கணிகையர் வீதி சொல்வாம். (சக)

ஈரும்பினார் கருத்துக் கேற்ப மெய்யன்பு செலுத்து வார்போ
லரும்பினு னெனீ இரல் லின்ப மருந்தவிழ்ந் தருத்து வார்போற்
கரும்பினுன் காம னூலுங் கண்டவர் போற்கண் டோர்கண்
டிரும்பினுன் மடரென் பார்போற் சித்திரஞ் சுவரிற் செய்வார் (.)

விலைமுதிர் பவளத் துடே விரலமுத் தாந் தாங்கிச்
நிலைமுரி புருவம் வாங்கிச் செங்கணை யேவிக் காயன்
கலைமுழு வதுமெண் ணேற்றிக் கண்கவர் வனப்பு வாய்ந்த
முலைமுனை சிறிது காட்டி முயக்கிமுப் பொதியுங் கொள்வார் (சக)

பூரண மதிய வீசும் புதுநிலா வெறிமுற் றத்துத்
தோரணக் கருப்பம் பந்தர்த் தொடைபல துககிப் பன்னீர்
வாரணத் தென்றல் வீச மலரம ளியைக்கொள் கட்டிற்
ரூரணத் திருந்து பாடி யிசையினி தாத்தந் தேய்ப்பார். (சச)

ஐயல ரரும்பு வேடன் னானையிற் செங்கோ லோச்ச
மையலர் விழியுஞ் சேத மதிமுக லொளியங் காணம்
பெய்யல ரிதழி னான்ற பேரமிழ் திறைததுத் தேவ
னையலர் தமக்கு முண்ணுண் டாமணந் தனியுண் பிப்பார். (சரு)

குரவனுல் கேட்போர் பண்புங் குறிப்போர் திசையுக் கேற்பத்
தாவவை சார்பிற் கேட்ட தவச்சிறுர் சொல்லப்போற கற்கு
மரவக லல்லு லார்பாட் டமைதியாக கிளிகள் கேட்டுப்
பரவவாய் விட்ட. ரற்றும் பண்ணினு வுர்க்கின் பாக்கும். (சசு)

சடு. திருத்தவை—உலகத்தைச் சீர்திருத்தங் கற்றறிவுடையர் கூட்டம்.

அத்திக்கு ணீரை வாரி யருமுகில் பொழிந்து மண்ணில்
வத்திக்கும் பயிருண் டாக்கு வணம்பொது மினார்கண் மாயா
புத்திக்குண் மோக முண்டு பொதிவெறி தினருட் பெய்து
தித்திக்கும் காமப் பைங்கூழ் தெளிவுற வளர்ப்பார் மாதோ. (சௌ)

சுருப்பமர் கண்வாய் மூக்கு துணைச்செவி மெய்தொழிப்பட்
டிருப்பபோ னீங்கா தொன்று யினித்தவின் பமிழ்தர யெட்டுத்
திருப்பசி யகற்ற நாளுஞ் செயற்கையிற் காம பேரக
விருப்பமுட் படுத்தி விற்போர் வீதியின் சிறப்பி தாமால். (சஅ)

வேளாளர் வீதி.

கங்கையக் குலமு மேழிச் செவ்வழங்காவிப் பூவுஞ்
செங்கையக் கொடையு மன்புந் தெரியுமுக் காலத் தேர்வும்
நங்கையர் கற்புஞ் சைவ நம்பனா ருளுந் நாளு
மிங்கைய மிலாக்கொள் வேண்மா ரிருக்குவீ தியின்சீர் சொல்வாம்.

வேறு.

எல்லையாண் பரிய கல்லியெந் நாளு மிடைவிடா மனங்கொளப் பவீன்று
சொல்லையாண் முதுசீர் பெறநெறி விழைந்து துலாத்தினுவெனநகென்று
உல்லையா ரின்பந் திளைத்துமேன் மாயை வழக்கறிந் ததைக்கடந் தேறி
யொல்லையேழ் பிறப்புந் தீவினையீண்டா தோங்குகண் மக்களீன்றொளிர்வார்.

இல்லறம் புரிந்து பசித்தெவர் வரினு மிரக்கமார்ந் தினிதுண வுருள்வார்
கல்லறத் தமர்தம் மவரலா ரிடையெஞ் ஞான்றுமே வுணவுகொண் டறியார்
தொல்லற தூல்க ளுணர்ந்துணர் வுறுப்பார் தொடர்புறம் பிறர்க்கிடர் தவி
கொல்லறம் மறமென் பவர்பலி முதற்செய் குறும்பிறர்க் கொதுங்கொழி
[வாரோ. (இக)]

வேறு.

அன்னநான் முகளு மாய நதனுறு சுவையாஞ் சைவ
ருன்னத மகேச ருவா ருணவுகண் சுவைநா காண்முக
கின்னய வார்த்தை காது வேற்றதோ ளுணலெண் ணீலை
மன்னறு கரணந் துய்க்கும் வணந்தரல் வேண்மார் சீரோ. (இஉ)

இவனிவர் சார மெல்லா மேற்பவன் சிவனே யாவா
னவனிடை யுயிரி ரண்டந் தமர்தலிற் குறையொன் றின்றாய்ம்
புவனியா கமவே தகுகன் புகறிரு நெறிதத வங்குடர்
தெவனிது மெதினு முற்றி யிறையருள் பெறுவார் வேண்மார். (இக.)

சௌ. பொதிவெறி சினர் — பொதித்த மூடத்தையுடையவர், சஅ. எட்
டுத்திருப்பசி—ஆசையாகிய அழகியபசியை.

வேறு.

சிறிய வெற்பென நறுஞ்சுவை சிறந்தவா லன்னம்
பிறிய வாய்ந்தபல் குன்றெனப் பலசுறி பிறைக
நெறிய மைத்துநன் னெய்யொழு காறென நிறைய
மறிய ஓற்றியூட் லொறக் கிழவருண் மகிழ்ந்தே. (௫௪)

திருவு ருச்சிவ வேடமார் சைவனாத் தேடி
மருவு நிற்களித் திறைஞ்செல் லடிகழ்இ மலர்தூ
யோருவு அம்புகை தீபமேந் துவர்துதித் துகந்தே
சூருவு ருச்சுவை யுணவிட லருள்பதி குறித்தே. (௫௫)

விருந்தி யைந்துசெல் லடியர்பின் னேழடி மேற்போய்
யருந்தி னித்தசெல் லாடுவர் வந்துவந் தடியார்
பெருந்தி ருத்திகொண் டொண்ணூட், லொருள் பெருகித்
திருந்தி வாழிளங் கோக்களாள் வளத்தெரு சிறகரும. (௫௬)

வேறு.

பருகினர் மகிழ்ந்து செல்லப் பருகுகின் ருரு மாங்கே
வருகிவ னெனவழைப்ப வருநரு மினிப்ப நானும்
பெருகிள முலைப்பா லுண்ணப் பேர்ந்திவ ரான்கன நேபோ
அருகிய வுளத்த ராயே லூட்டுதா ளாளர் வாழ்வார். (௫௭)

நண்ணிய கல்வி ஞானம் நல்லொழுக் கங்க ளோங்கிப்
புண்ணியக் குடிப்பி றப்பும் புகழ்மா முழவு பேணி
பெண்ணிய வணிகஞ் செய்தே யிறையமைச் சாய்ப்பார் காத்து
துண்ணிய தூல்க ளாக்கி நோன்மைவே ளாளர் வாழ்வார். (௫௮)

வருகெவன் நழைக்கு மோதை மனதினித் திடப்பே சோதை
யுருகுநெய் யடிசி லுட்டி யுகந்தருண் முகம னோதை
பெருகமுத் தமிழ்கொ ளோதை பெருஞ்சொலூர்க் குதவுமோதை
மருகற்கு மகணல் கோதை வானிடி யடக்கு மோதை. (௫௯)

குருவுரை தவறு நட்புங் கொடையுமன் னவர்கெங் கோன்மைத்
திருவுய ரமைச்சுந் தேவ பத்தியுந் திரிலோ கம்போய்த்
அருவுமெய்ப் புகழு நானுந் துணைப்பயிர் காக்கு மாபோன்
மருவுமுத் தமிழ்ப்பேண் பற்று மானமுங் காப்பார் வேண்டார்.)

௫௯. பெருஞ் சொல்— பிரசங்கம்.

வணிகர் வீதி.

நாற்றிசைப் பண்டங் கொள்வார் நயந்துகேட் பவையின் றுயின்
வேறறிசை பொருளைக் கூறி வேண்டிடிற் றருது மென்று
தேறறிசைந் தவையுண் டென்னிற் றிறுரென மெடுத்துக் காட்டி
யாற்றிசை யளவி லாப மடைவணி கரின்கீர் சொல்வாம். (சூக)

வேறு.

மதிக்கு நீலமே னித்திலம் புனைசுவர் வகுத்துப்
பதிக்குஞ் செமமணிக் கானிதினு வயிரமீப் பாப்பி
விதிக்கு வெண்ணிலா வெறியொளி வீசுபொன் மாடங்
கதிக்கு மாலைபோற் பெறுந்தெருத் தெற்றியேர் காட்டும். (சூஉ)

உடுத்த வாயியின் சாயைதாட் டுவெவொளி யாடி
கொடுத்த காந்திகன் னிலைக்கத வங்குளின குமிழ்கண்
மடுத்த லொன்பது கோளிரா சிகழ்புது வான்சேபா
லடுத்த பலவளக் கவினகீர் தருமணி மாடம் (சூங)

இரவி ரித்தகார்க் கம்பலம் விரித்தசி வினமபோற்
பாவி மவண்டணி செடமணி பொன்மணி பசங்கல்
தாவி ளாங் குவை ரீப ஸ்வரமே தச்சகல்
திரவி லைக்கொணி ஸம்பவ ளாமுறல் சிறப்பே. (சூச)

குரும னிசகூடர் விளக்குகண் ணாடி நீர்க் குடஞ்செவ்
வரும னிசகொடி யாழிமீப் ரிகைகுடை யுருவந்
திரும னிசெகளிவ் வட்டமங் கலஞ்சிறந் தபலகுழ்
வரும னிததுள பீடிசை மனாவரை மாணும். (சூரு)

பருத்தி பட்டெலாம் பரிதியின் விளக்குதால் பயக்க
விருத்தி செய்கிலம் பிகளிரம் பரிதிகண் மிகக்காண்
குருத்தி கழ்படி கண்களிற் திரவிலாங் குருந்த
முருத்தி நத்தசை கணமிவா றொளிருமவ் வீதி. (சூசு)

சூ 3. கொடுத்தகாந்தி—ஒளிக்கொடுப்பன. கொடுத்தவென்பது எதுகை
கோதகிவந்த காலமயதகு. சூச, பசங்கல்—மாசத்தம். சூரு அட்டமங்கலம்
—எண்ணகை மணப்பொருள். இதன டக-ஆம் பாட்டிற் கூறிப்பதினின்
றும் சாமரம், இணைக்கயல், தேட்டி என்னு மூன்றனைதச்சுள்ளி ஆழி.
குடை, உருவ (சீவற்சய) என்னும் மூன்றனை இத்திர கோக்கப்பட்டவை
காண்க. இசுறல் அட்டமங்கலப்பொருள் இருவகையாக வழங்குண்மை
கண்டு கொள்க. சூச, சிலம்பிகன்—பட்டிப்பூச்சிகள். குருந்தம்—குருந்தக்
கல். (வச்சிரக்கல்.)

நீலக் கல்வினா லம்மிக னெனும்பொனா லுலக்கை
சாலக் கல்வயி ரத்தினா லுலது சமைத்து
மேலக் கம்புனை வென்பொனின் கலத்துமுத் தரிசி
பேலக் கற்பமர் சிறுமியர் சமைப்பர்சிற நிவினே. (சுஎ)

சிறந்த வெள்ளியின் சுவர்நிலை வயிரமாச் செழித்து
புறந் யங்குபொற் கதவுபொற் சீப்புறு பொலிவி
நிறந்த ணந்திடா வளகைநன் விதியமெண் மடங்குற்
மறந்த ழைத்தவை சிபர்தெரு வளந்துரைப் பரிதே. (சுஅ)

மடுத்த பேரொளி மரகதஞ் செய்மணி வயிர
மடுத்த முத்துதுப் பாதுய குப்பைக ளலகிட்
டெடுத்த ரிப்பவர்க் காண்டுகோ ழும்பொனா யிரங்கைப்
படுத்த லாற்பிர புலவனவாக் கிடந்தெருப் பண்பே. (சுஈ)

சூரி யன்றரு மொளியின லுலகுயிர்த் தொகைகள்
காரி யப்படு மிக்கனூர் பயனெலாங் கருதி
வாரி யிக்கரை யக்கரைப் பொருளெலாம் வணிகர்
கோரி வைத்தருள் கடைத்தெரு பலவளங் குலவும். (எய)

வேறு.

தாதுயன் மலர்தே னல்கத் தனித்தனிப் பலதே னுண்டு
காதுயன் றினிதி ரைச்சல் காட்டலிற் கடல்க ளார்ப்பி
லோதிய பதினெண் சொல்லோர்ந் துகந்துரை யாடு மிப்பர்
விதிய தொனிகல் யாண விழாவொலி யேய்க்கு மாந்தே. (எக)

அவரவர்க் குடைபூ னுணைந் தற்குமீ சுவைப்பண் டங்கண்
கவாழ சியக லங்கள் கமழ்பல பொருள்கண் முன்னு
விவாலா லறுபா னன்கு கலையருள் குரவ ரேய்ந்துந்
துவரணி கணிகை யொத்தந் துலங்குமல் வணிகர் வீதி. (எஉ)

வேறு.

பண்ண கர்சடைப் பரம்பர னுள்விச வேசன்
றென்ன கர்வட காசியுந் தொழுததென் காசி
பொன்ன கர்க்கிறை யைந்தரு மலர்வனம் பொருந்தி
மனன் கன்மணி வளத்தது வணிகரா வணமே. (எங)

சுஎ. அக்கம்புனை—பொன்புசிய. சுஅ. சீப்பு—தாழ்த்தோல். சுஈ. பிரபு—நூறுயிரம் பொன்னுடையவன். (லட்சப்பிரபு) எஉ. ஊணைந்தற்கும்—விழுங்கல், குடித்தல், கடித்தல், நக்கல், உறிஞ்சல் எனவழங்கும் உணவுப்பொருளைந்தனுக்கும். துவர்—பவளமாலே, செவ்வுடை. தாம்பூல வழக்கினையுடைய.

அரசர் வீதி.

பரவு விண்ணிரு ளொதுக்கீள் பான்மதி பரிதி
வரவு வரளிஞ லெண்டிசை விளக்கலின் வயவ
ரிரவு போக்கியே மூலகமும் காக்கவீற் திருக்கு
மூரவு வேலுடைப் புரவலர் வீதிமாண் புரைப்பாம், (எசு)

இலக விசிய செங்கதிர் வெண்கதி ரிமைப்பப்
பலக வின்றரு விளைச்சலுஞ் சுவையுமாம் பாரின்
திலக மாமன ரோச்சுசெங் கோலினெண் டிருவா
மூலக மின்புற வாழ்தலை யுறையுடன் காசி. (எடு)

உரசு மாடகக் கூட்டுடை வாளிருப் புலக்கை
யரசு மார்விலவேல் வானெறி யாயுத மீட்டி
சொசு சூழ்சுவண் முதலவன் றடிமுதற் சிலம்பம்
பரசு சக்கர முதலவும் பரீலிடம் பலவால். (எசு)

வலைய ஈவிரு துளையவாய்ச் சுற்றீரு வட்டச்
சிலைய ணிப்புயஞ் சுற்றுரத் தடிதிரண் டிருணி
ணிலைய தண்டமுன் பலவுமல் லாடலு நேர்ந்தாற்
ருளைய விட்டிடு குத்துமேர ரிடம்பல தொகையால். (எஎ)

பிடிகள் பூட்டுக டட்டுக ளடிகளெப் பிடிக்குட்
படினு நீக்குதல் பூட்டுகட் கழற்றுதல் படாது
கடித றட்டுக ளடிக்கிடங் கொடாதுகான் மாறல்
மடிபொ றித்தட்டு விலக்குண ரிடம்பல வயங்கும். (எஅ)

சிலம்பு கழந்திடு நீலவெண் மாடமு நிலவாற்
செலம்பு ரிந்தெறி சிலைபுனை மாடமுஞ் செம்பொன்
கலம்பு னைந்ததென் காசியாங் கன்னியங் கான்மே
லலம்பு நூபுர பாதிக ளணிந்ததொத் தனவே. (எசு)

எசு. அரசமார்—இவ்வரசன்மார். (யுவராஜா) எறியாயுதம்—பிண்டி
பாலம். ஈட்டி—குந்தம். (கைவேல்) வன்றடி—வலியகம்பு. பசு—மழு.
எஎ. வட்டச்சிலை—வட்டக்கல். உரத்தடி—மார்பினனைத் துறியுத்தித் தோ
ன்களைச்சுற்றி வீசுஞ் சுற்றுத்தடி. (சுவடி) தண்டம்—தண்டாயுதம். எஅ.
பொறித்தட்டு—வறுமத்தட்டு.

வேறு

நெஞ்சிய லளக்கோ ணாத நெறியகற் புயரின் மார்தம்
மஞ்சிய லுளம ளக்க வலாரளக் கரிய துண்டோ
வெஞ்சினத தொனூரே திர்த்து மேலிடின வலிய ளந்து
பிஞ்சிய வலிமை காட்டு வீரரார் வாரவ் வீதி. (அடு)

நடுதிற லாளர் கண்ண னுணிட வெழுந்து துள்ளி
யடுதிறன் மணிகள் கட்டி யார்த்திடுங் காற்றோட் டத்தின்
சடுதியுங் கடந்தெட் டொண்ணுத் தணிமன வேகங் கொண்டே
திடுதிடென் றோங்கு செல்வஞ் சிறந்ததோ நடாத்து வார்கள். (1)

எல்லினைத் துதிக்கை நீட்டி யெடுத்தெறி மனமாய் வான
வில்லினைப் பிடுங்கி வீசி வெங்கய வலாரம் நூ மேற்
கல்லினை நொறுக்கு வன்காற் கழலாய் விழிதிக காணறு
செல்லினை நிகராத் தேறுஞ் செருக்களி றுட்டு வார்கள். (அஉ)

ஆடவர் மார்பிற் சாந்து நாளியு மாரத் தென்றல்
கூடவர் தெறிம ணத்த பொடிகளுங் குளிர்பூந் கோட்டிற்
பாடவண் டினயி றைக்கும பாகமு மார்தூள வானோராய்
மாடவண் சிகரம போர்ப்ப வரம்பரி நடாத்து வார்கள். (அங)

தாந்தராஞ் சுவடாய் மற்றோர் தாம்புரிந் தறிவார் வென்றி
புரந்தரச் சிலம்ப வீசி யுளங்களி துளுப்பி நிரபா
புரந்தா னுண வில்வாட் போர்தகிற னுடிக் காண்பார்
புரந்தா னருள்கூர் சைவ நிருபரின் மக்க ளம்ம. (அச)

அமையறன் மான நீத்திக் காடவ ரெனத்த மைப்பேண்
சுமையமெய் யெதற்கோ விப்பா சுமக்கநாண் கொளுமென் றெள்ளி
குமையவேல் முணையின் வெற்றி கொளுங்குறிக் கொண்ட வீர
ரிமையசே வலைக்க டாவை யிகலவிட் டுணர்த்து வார்கள். (அடு)

உருப்பகை யெனுநா னிக்கு முடம்புவேன் வெதே யாங்கிங்
கிருப்பமெய் காப்பா மென்பார்க் கெண்டடா துறினன் றென்ன
விருப்பமா னவந்தி லைத்து விமலனா ரருள்கை வங்காத்
தொருப்படு மொழுக்கக் காத்தூர்க் குவப்பரு னுரகாண் பிப்பார் (அஃ)

அய. இன்மார்—மனைவியார். அஉ வெங்கயவலார்—வெம்மைவைய
யுடையவானவீரர். களிசூட்டல்—யானையை மடப்பித்தல். அச. ஞானிக்
குமுடம்பு வேண்டுவதே யென்பது:—

“அறிவி வறியாமை யற்றறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்று—குறியலிழ்ந்தா
வன்றைக் குடல்வேண்டே னையாயிவ் வாககையைய
யென்றைக்கும் வேண்டுவனே யான்”
திருமொழியாலு முணரக் கிடந்தது.

ஆண்டலை தகரி னம்போ ராற்றவிட் டடல்காண் விரர்
மாண்டவொன் னூர்பான் முட்டி வானைகு டுவரே தில்போ
னீண்டமின் களைப்பி டிக்கு நீசரா காரந் நீசர்
கோண்டனா யினுங்கீ மென்றார் குறிக்கொள வதுகாட் டாட்டே.

சித்திர மன்ன கன்னிச் சிறுவியர் குழீஇத்தா மாடச்
சித்திர நகுதான் வீசு தெள்ளொளி முத்தை வாரிச்
சித்திரப் படக்கட் டிப்பேண் சிற்றிலைச் சிறுகு றும்பாற்
சித்திரச் சிதைவு செய்வார் சிறுவர்தே ருருட்டு வார்கள். (அஅ)

பெருகுமின் சொடிது ழாவும் பெருமதி விடப்பாற் கங்கை
பொருகுமி ழியினீர் மாறப் புணரிநேர் வலஞ்சூழ் நாபபண்
முருகுசொப் புளிக்கும் போந்து மாருமுன் பிருபா னிற்பச்
செருகுவேம பலர்த்தார்த் தென்னர் திருமணிக் கோயிலோங்கும்.

வேதியர்வீதி.

தருமமும் பொருளு மின்புஞ் சார்புறு வீடிந் நான்குங்
கருமமு மின்றென் பாரீரா வறுத்தெறி கத்தி யேபோல்
மருமநூல் விதிவ ழாக மானவை திகழீம பேணூல்
திருமறை பவரை வேள்ளிச் செயல்வளர் வீதி சொல்வாம். (கஉ)

மருக்குலா நளினக் குஞ்சி வயங்குநான் மார்பு மின்ன
திருக்குநா ணிறுக்கி முஞ்சி யிடையுடைத் தானே சோச்
சுருக்குமுன் றானை நாலத் தொடிபுர சக்கோல் கைக்கொண்
டிருக்குமு னாலவே தந்தே ரிலந்தெறுந் தீமுன் றோங்கும். ()

இரவையு மகற்றுந் தீவேட் டியன்மறைச் சிறுவர் வேதப்
புரவையுட் கொளுங்காற் சந்து புகறொறும் பூவை சேட்டவ்
வரவையுற றறிந்து மன்றி னெய்தலின் வழத்தி வைகப்
பரவையும் புளிநாங் கீறிப பரப்பியே படிக்கு மா தேர (கஉ)

அள. ஏதில்—அயல். (பிறர்) கோண்டனா யினும்—தீழ்மகளுகிய சுன
கனிலும். அஅ. சிறுகுறம்பு—பாலசேட்டை. கஉ. மருமநூல்—இரகசிய
மறை. ஐவேன்லி—யாகங்குளினால் தேவர்களையுஞ், சந்ததிகளினால்
பிதர்களையும், வேதாததியயணங்குளினாலே முனிவர்களையும், அன்னங்குளி
னாலே அத்திகளையும், பூதபலி கருமங்குளினாலே பூதங்களையுந் துருப் டி
செய்தல். கக. குஞ்சி—குரு. முஞ்சி—முருச்சிபுல். புரசக்கோல்—தக்
கடைகோல்.

சுருதியு மங்க மாறுஞ் சொற்களை யறுபா னுலு
 மிருதியுந் தெர்ந்து மந்திர புறமத வெலற்கெட் டாமை
 சுருதியுத் தரிக்கு வாய்பா டெடையவாய்க் கசடு தீர்க்கு
 தருதிற னுடைவ னததுச் சார்புழா முடைததல் வீதி (கூக)

வேறு.

து துக்கை சீயந்தலிற் றாயலர்க் குண்டுகைக் கையர்
 வுதிக்கை செங்கரோய் துகிலினர் தண்டுக்கோ வணததர்
 சுதிக்கை பிச்சையை பெறிமழு வாந்தவந் காண்போர்
 வீதிக்கை வல்லியர் மாதவ ருறையுளவ் வீதி- (கூச)

அடுக்க னைப்புகை மினுர்குழ லகிற்புகை யளாயோக்
 குடுக்க னைக்கறை செயுமகப் புகையோளிர் விர்த
 மடுக்க னைப்படி மஞ்செனக் கருத்தது வாரி
 கடுக்க னைத்தர வணிகளக் காட்சிய தன்றே. (கூடு)

ஆதி சைவர் வீதி.

துறைவி ளங்கியஞ் செழுத்தெணித் தூயவெண் ணீற்று
 ரிறைவி னன்பரேழ் பிறையாழ் வினைக்கட னீந்திக்
 குறைவி ரிந்தகண் டனதடி யின்பலாங் கனினி
 னுறைசை வோததமர் திருமட வீதிவாழ் வுரைப்பார. (கூஉ)

வேறு.

கேசவான் ரார்தக பூசை நிமலனு லயப ரார்த்தந்
 தேசமுயந் சுடப்பூ சித்தல் செய்துவந் திடுவார் நாளு
 தேசமு கமந்த டேர்வா ரிறையுரிர் மலங்கண் மூன்று
 மபசுத வுணர்ந்து னார்த்தி மலங்கழீஇ வாழ்வார் மாதோ (கூஎ)

சைவாசிரியர். (வேறு)

பதியி னுண்மைளா வத்தராய்ப் பகர்சைவா கமல்கண்
 மதியி னுய்த்துனா காதகர் போதகர் மைந்தர்
 விதியி னுள்ளவ ராய்ச்சிவத் துவவிளக் கத்த
 துகியி னுர்தவ போகியர் சூழிடம் பலவால். (கூப)

வேக வாகம சிநமுத னூலையு மிககதேர்
 போத வாசரின் புறநிடை பிங்கலை புகுதும்
 வாக வாகர னுறுவறு வாசராய் மனுவா
 ராக வாதராய்ச் சிவத்தம் ரியோகிய ரகேசர். (கூக)

கூக. வாநவாசரணை நு வாசர்—வாசுதாரணை யை அதுட்டித்து நீட்டிடை கூட்டி
 யிருப்பவர். மனுவாராதவாதர்—மன்றாட்டுடன் வணங்கிமுறையிடுபவர்.

எட்டுத் திருமடங்கள்.

அரசருக்கு முடிசூட்டுப் பண்ணவராய்ச் சங்கிதியுற் றுகமங்கள்
சரசருக்கு முதன்முழுதோர் சிவபாத மூருடையா சானு தீனம்
பரசருக்கு முடியோனிற நீகணகல்கத் தென்கீழ்பாற் பதிர்தஞ் ஞானச்
சரசருக்குத் திறந்தாமி தேவநய னுரகோச தேவா தீனம். (ரா)

தென்பால்வித் துவவேம்பத் தூர்மடமாந் தருவாசா தீனம் தென்மேற்
கின்பார்பென ராணிகமெய் தேற்றானந் தக்கூத்த ரெழிலா தீனம்
மின்பாண்டி யற்கிறையைக் காட்டுததவப் பிரகாசர் மேற்சா தீனம்
மன்பாற்சித் தாந்தகைவந் தரவதன்பால் மெய்கண்டார் வளரா தீனம் ()

வடதிசையிற் கலிப்பரையா னுமையொருபா சக்கரவன் வதியா தீனம்
கிடமருவீ சாணத்தி னிடிவலஞ்சூழ் பரஞ்சோத தேவா தீனம்
மடமிவெட்டும் பரக்கிரம னேகிலையீட் டியர்சைவம் வளர்க்க வேண்டித்
தடமலிமா னியகிரம்பக் கொடுத்தோங்குஞ் சிறப்பதென்பத் தடைதென் கா
[சி- (ரஉ)]

சிவன்கோயில்.

பொருந்து தும்புரு நாரத நியாழிசைப் பொலிவா
விருந்து தான்செவி வழிக்கொள விசையலெள் ளன்ன
மிருந்து விசுவே ழிசைக்குழற் பண்மொடு மெதிர்நின்
ருந்து மும்முர சமுததா ருட்சிவன் கோயில். (ரங)

ஆடங்க லந்தவள் கொழுந்தா மெட்டுரு விசைந்தாந்
கடங்க நீண்டவ ரவர்தமா லயநடு விர்தாய்த்
கடங்க வேங்கைய மேருவாய்ச் சுற்றுடைத் தாகி
படங்க லர்ப்புவி தாங்கவி னமைந்ததோர் வனப்பிட. (ரம)

செண்பகப்பொழில்.

பலவ ரம்பெறு சிறும்பனை வென்றயும் படிமுன்
லலய னாதிபியார் வந்துசெய் தவத்தினு வரமாக்
குலவ நாளொலாஞ் சண்பகங் குளிர்மலர் தூவல்
பலவ ரின்புறப் பொன்பொழி வள்ளியோர் போலும். (ரரு)

ரங வெள்ளன்னம்—சாச்சொதி ரக. எட்டுரு—மண்ணிற்பவர்,
நீரித்சர்வர், கனலினுருத்திரர், காற்றில் வீமர், வானின் மகாதேவர், குரிய
னிற பர்க்கர், சந்திரனிற சோமர், ஆன்மாவீர்ப்பசுபதி என நின்றருளுஞ்
சிவத்தினது எட்டுருவே விந்து—சிவசூத்ர (வட்டம்). மேரு—சததிபீடம்
(பெருவரை). சுற்று—மதிலு. மடங்கலாழ்ப்புயி—உடமுடி ல்லாழுகின்
வலகை, ரரு வலவன்—விட்டுணு.

கொடையி னாலு கடக்கிய வேந்தரிற் புனியூர்
கொடையி னீள்கமழ் மலர்சொரி செண்டகச சூழ்
சீடையின் மாகுயி லப்பலர்த் தேனமிழ் தெடுத்ததப்
பெடையி னப்பசி தீர்த்தனைத் தின்பீம் பெருகும். (௪௬)

விமானங்கள்.

சுரிகம் புள்ளொலி தினையொலி தொனிருமே ழாழி
யிரிக விட்டரைத் தெழுந்தகித தினையுடுத தெயில்குழ்
புரிக வினறா நடுப்பொருப் போககலிற் பொலிந்து
கிரிக திர்ப்பரி தயினொளி பரப்பை விமானம். (௪௭)

கோபுரம்.

அரவு வாககி முதலவை ராவக முதல
வரவு மங்கா முதலபேண் மாடமே ரெட்டுப்
பரவு மேற்கொடு தூர்க்ககமா சென்மரும பார்த்தப்
புரவுத் தண்மதி தவழுவோங் கியதுகோ புரமே. (௪௮)

இருபொருள் வளம்.

சொயந்த யங்கொளிக் காமதே னுளின்முலை சொரிபா
லயந்த னிற்சூழம பெருக்கிலாந் தாமரை யானா
ளியந்த பாதி யுக்குழிஇ புலகுபேண் மேன்மை
நயந்த னைத்தமான் வளத்ததென் காசிமா நகரம் (௪௯)

பொது.

ஈணதி னைந்தபாற் கலங்கடல் பெய்களை யோங்கல்
ஈணதி னைந்தெதிர் மழலையுற் றுகந்தள வளானிக்
சூணரி னைந்துணுங் குடிக்கடல் கடைவதிற் காண்வான்
கணரி னைந்துகண் ணிமைத்தில வளத்ததென் காசி (௫௦)

அருந்தித தேத்துதன் கயவுருத் தீர்த்தது மசல
முருகதி ரற்பணிர் தருமிற் கடைந்தது மேலங்கு
விருத்தி லெந்தனோர் சூளிகைபெற் றுகந்ததும விமலை
யொருததி யாலவ்னோ ருர்த்ததும் படைத்ததென் காசி. (௫௧)

௪௬. ஆயம்—நீர். ஈய. பாந்தலம்—பாற் பொங்கல் வைத்துண்ணும்
வள்ளம். சுளை—பலாச்சுளை, ஒங்கல்—மந்தாமலை. ௪௭. அருத்தித்தேத்து
தன்—இரந்து போற்றிய கயமுகாசான் றனது. ஓவகு விருத்திவந்தன்—
செண்பகமாதன்.

செவிக்கு ணவமிழ் தாயபண் முறைநெறி தெளிந்தோர்
கவிக்கு மாகம சுருதிக்கு மிருதின்ன சுரும
புவிக்கு ணற்றிசை போற்றற்கும் புண்ணியப் பொலிவுந்
பவிக்கு முத்தமிழ் கற்றுநாட் கழிசூழாம் பலவால். (ஈடுஉ)

வேறு.

பனியவிழ் மலர்க்கோம் பன்னூர் பாதமு மிசையும் வேட்டு
மனியகண் செவிநி றைத்து வயங்குமா னந்த முழி
யினியகண் ணமிழ்தன் னுரை யிங்கிதத் துறையாற் றேய்ந்து
கனியவா யூற லுண்டு கனிமணம் பெருகிற் றன்றே. (ஈடுஉ)

தலம்பக விரிநீர்ச் சென்னித் தலைவனைக் கண்டுந் தாழ்ந்து
முலம்பக வுருக்கு பாட லோதியுந் கதைகள் செய்துந்
கலம்பக விசைவா சித்துந் கனிபெருஞ் சொற்பு ரிந்து
நலம்பக ண்ப ராகி நாளெலாந் கழிப்பார் பல்லோர். (ஈடுஉ)

கற்றது கருத்தி ருத்திக் கதைபல பெருஞ்சொல் சைவர்
சொற்றது கேட்டுத் தேறித் தூரமா னவர்பி தற்றுள்
ஞற்றது மறுத்தொ துங்கு முரனுடை போராய் நாளும்
பற்றது சிவன்றாட் காக்கிப் பல்கிவாழ் வுறுவோர் பல்லோர். (1)

இந்நகர்ப் பெருமை சொல்லற் கெனியதோ வெழிற்செஞ் சூட்டுப்
பன்னகத் தவனு மன்னப் பதுமனு மளக்க லாமே
யென்னக மெம்மட் டம்மட் டிசைத்தன னென்றான் சூதன்
மன்னக முனிவர் கேட்டுண் மகிழ்ந்தன ரோங்கன் பார்த்தார். (ஈடுசு)

நகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ௨௨௮.

ஈடுஉ. மணம்—கூட்டம். ஈடுசு. தலம்பக—பூமியைப்பிளக்க. உலம்பக
—திரண்டகல்லைப் முடையும்படி. கலம்பகவிசை—யாழினின்றும் டிந்
தியனுபிசையை.

முன்றாவது தலவிசேடம்.

தலவி சேடமேல் விழைதவர் மகிழமா தவன்றா
 னிலன் பப்புறச் சொல்லுவா நீடுதென் காசி
 பலவி சேடமு முள்ளது பரம்பரன் மகிழ்வாய்க்
 குலவி வாழ்வது கயிலையி னுயர்ந்ததாந் குறித்தே. (க)

ஆதி யாகிய சிறப்பெலா விவரமா வறியப்
 போதி யாமறை வியாதனே சொலவல புலவ
 னேதி யானெவ னுரைப்பலென் னுணர்வுண ளளி
 னீதி யார்ந்ததென் காசிமா தலப்புக ணெடிதே. (உ)

எண்ணி லாவுயிர்க் குயிரதா யிருந்தரு ளிறையைத்
 தண்ணி லாவமிழ் தைத்தனில் வைத்ததிற் றணவா
 னுண்ணி லாவுறு வைத்ததே லோங்குதென் காசி
 மண்ணி லாம்பிற சிறப்பெனே சொலவது வலிதே. (ங)

லென்றி தேவிகொள் வானருள் விமலர்தென் காசி
 நன்றி தேர்ந்துதோய் பவர்மலந் கழீஇயரு ணல்குந்
 தென்றி தேன்மலர் வீசுகித் திரைப்புன றினமாட்
 டொன்றி தேர்நலோர்க் காக்கநல் கிவிங்கமொன் னுளதால். (ச)

சச்சி தானந்த புமுத்துத் தாண்டவ நல்லூர்
 மெச்சு பானந்தக் கூத்தனூர் மிளிர்கைவ முதா
 ருச்ச கென்புலி ஸூர்குயின் குடிசித்தர் வாசஞ்
 சொச்ச செண்பகப் பொழினறுந் தொல்சிவ மணலூர். (ரு)

சத்த மாதரு லோங்குசித் திரமுலத் தானம்
 பைத்த நன்மயி லைகுழு பலாவிங்கப் பாடி
 சத்த மார்வசந் தக்குடி துலங்குதென் காசி
 யததர் கோசிகை சோடச நாமவைப் பாமால். (க்)

வரா னுசியோ வரணையு மசியுமா ராதி
 தார னுபிதா னத்தது தயங்குதென் காசி
 சீர னுவிச சித்திரை பாலொடு தேன்சோர்
 நீர னுரியை யநாதியித் தலப்புக ணெடிதே. (எ)

க. குறித்து—குறியை (அடையாளத்தை) உடையது. உ. புலவன்—
 அறிவன். ஏ. பால்—பாலாறு. (கௌரி.) தேன்—தேனாறு. (செங்கோட்டை
 யாறு.) நீரணுரியை—நீர்பொருந்தியவழிது.

அநாதி யாகவீண் டலர்ந்தசண் பகரிழ லமர்ந்து
மலுதி மாணவர் வானவர் மாதவர் வணங்கி
பெனாதி பென்றுபேற் றிடவொரு சிவக்குறி யென்றுந்
தெனாகித் தாடளிக்குழலுமை பாலதாய்த் திகழும். (அ)

சாலி வாகன சகமொரா ரிரத்துதூற் றெழுபான்
மேலி வர்முத லாண்டினிற் சண்பக வேந்தன்
வேலி யாயுல காண்மொண் வந்தையி லிருந்தெக்
காலி னுஞ்சிவ குமாரனட் புடையருய்க் கதித்தான். (க)

ஒங்கி லஞ்சிவாழ் குமாரனவ் வேந்தனை யுகந்து
பாங்க கத்தியர்க் கருளியாங் கொருமணி பயந்தா
னாக ருள்குளி கையின்னுணை யாலவன் காசி
தாங்கண் டுண்ணுநோன் பாற்றின னுடொறுந் தழைத்தான். (ஈ)

வழுத்து சண்புக மாறனப் பராக்கிர மன்றான்
கழுத்துக் கார்த்தவேம் பிரான்வழி பாடுகள் கழித்துட்
பழுத்துக் காசிகண் டுண்ணுவா னொருதினம பனை
யழுத்த மாத்தொடர்ந் தளளழைத் தேகினை பைம. (உ)

நாலு நாளிடை யாலவாய் தங்கினர் நயந்தப்
பாலு கந்தெழீஇ வந்தனர் வீந்தைபாண் டியன்செந்
கோலு தாரமேத் திற்றவன் பூசைகொண் டருள்கோன்
மேலு யர்ந்ததென் காசியின் சீர்வளாக கிட்டான். (ஊ)

மகிழ்ந்தெ மாணருள் வழியெறும் பொருகுபின் வந்து
திகழ்ந்தெ மான்வளர் சண்பகம் பலாதிழல் தேடி
நெகிழ்ந்தெ மாணையங் குணர்ததுவார நேடின லிருந்தான்
புகழ்ந்தெ மாறொர்த் தனைனில்வந் திறைக்கிது புகல்வான். (ஐ)

அரச லிவ்விடை யநாதிவிச் சம்பெரு காறு
சரச மாவகழ் மடுவிதி னுளததைத் தானான்
பரச வேயுயர்த் தருளுந் நெனவெளிப் படுத்தான்
பிரச நிமபனு கணங்கண் டுன்பமே பெருகுர (இச)

அ. தெனாகித் தாட ளிக்குழல்—அழகிதாக வொலித்தாரும் வண்டுகள்
மொய்க்குப் கூந்தலையுடைய. க. வீந்தை—வந்தல்வார். டி. மணி—குளி
கை. ஊ. உதாரம்—மகத்துவம், வீரம். இச. சரசமா—இனிய குண
முடையதாக.

கண்டெ ழுந்தரு ளிலிங்கத்தி லதனைமுன் காட்டிக்
கோண்டெ ழுந்தவந தணன்புகுந் தனன்கண்ட கோமான்
வண்டெ ழுந்திரை குழலியோர் பங்கனை வந்திங்
குண்டெ னாதெரித் தழைத்துயர்த் தருளிற்றென் றோர்ந்தான்.

ஆடிப் பாடினா னதிகதநல் லோரைதேர்ந் தருளிர்
சூடி வாழ்திருக் கோயிலைக் கட்டினன் றொழுதான
பீடி லங்கலூர் புதுக்கிணை நகரமும் பெரிதா
நாடி யாககின னனுபெரு நலத்ததென் காசி. (105)

வளப்ப ராக்கிர மன்னெனுஞ் சண்பக மாற
னுளப்ப ரன்விசு வேசனு முலகநா யகியு
மளப்ப ருந்திரு வருள்பொழி யாலயங் கண்டான்
களைப்பக் காசுகாண் பார்க்கிர மன்னவன் றுமே. (106)

ஊன்று சாலிவா கனசக மாயிரத் தோடு
முன்று நூற்றறு பானெட்டின் முதுமதிக் குலத்துத்
தோன்று மாணரி கேசரி தேவனாத் துலங்கிச்
சான்று காண்பராக் கிரமனன் றெடுத்தித் தலமே. (107)

அம்ம னாயபொன் னின்பெரு மாளுசி தன்றான்
செம்ம லார்கன வினிலரு ளியபடி திகழு
மிம்ம னுண்டறு பானெட்டி. விருந்தெண்பா னன்கு
பொம்ம லாண்டுமட் டெபதி னேழுனுட் புதுக்கும். (108)

நாச னாலய மீசொரி யாலயஞ் சுகத்தி
நேச னாலயந் தாணிபி டாலய மிடப
தேச னாலயந் திருத்தொண்ட ளாலயம் விமானம்
வாச வன்பதி தொடுமகா கோபுர முதல. (109)

சொக்க லிங்கமா சத்திபி டத்தளி தொடர்பாப்
பக்க மாரரி கேசரி நங்கைநாம் பாவு
முக்க னாரரி கேசரி முன்னவ னாராட்
நிக்க னைந்தமண் டபமுத லமைத்தன னுவந்தே. (110)

சித்த முன்விழாப் பூசனைக் கூபநன் னிலங்கள்
பைத்த வாடைபொன் பணிவினோ பொருள்கணுட் படிக்காஞ்
சுத்த மாரரி சருக்கரை முதலிய தொருப்பா
முத்த ரத்தவேற படுத்தினன் பெருகளி முகிர்ந்தே. (உஉ)

உஉ. நாட்படிக்காம்—அன்றாடகப் படித்தாத்துக்கு ஆகவேண்டிய
முத்தாத்த—மூன்றுவகைப்பட்டனவாக. அவை தேவஸவம் தேவதாதிர
வியம் வைவேத்தியம் எனப்படும் கிராமபூமியாதிகளும், வெள்ளி பொன்
மணி பணி பட்டு பாத்திரபண்டம் கண்டகாலிகளும், அர்ப்பணமாகாத
நிவேதனப் பொருள்களுமாம். இவற்றினின்றும் அர்ப்பணமாகிய பொவ
சலாதிகட்கு நிவேதிதமென்றும், சண்டாதிக்குதமென்றும், பஹிக்ஷித
மென்றும்மூவகைப்பெயர்கடறுப. முன்னையமூன்றும் தொடக்காதனவும்
அறிஞானைவாராலும்பாதுகாக்கத்தக்கனவுமாம். பின்னையமூன்றுள் மூன்று
தான நிவேதிதப்பொருள் சைவரே பெறுதற்குரியதாம். அதவும் “என
சிவத்தவிஜோத்தமர் (பட்டர்) கொடுக்கப் பெருமல் தனக்குத்தானேயோ
அநீகாவாந்தனாகிய பிறராலேயோ சிவநின்மாலியத்தைச் செய்தப்பெறு
வானோ அவன் நாகத்தையடைவான்.” என்ற பொருள்சரும்.

“சிவாக்ரே சிவநின்மாலியம் க்ரஹித்வா சிவத்விஜாத
ஸ்வயமேவா ததானுஸ்தேத் நாகம் ப்ரதி பத்யதே.” —என்னும்
இலிங்க புராண வசனமும் பிறவங்கண்டு சைவாசிரியரிடமே பெறற்க
கொள்க. அங்கனம் பெறும் சிவநின்மாலியம் புதிக்குஞ்சைவர் “சிவந்ந்
மாலியத்தை எவன் புசிப்பானோ அவன் சகலார்த்த ஸ்வத்தாபாதிச் சகரே
சுவரானுவான், அவனுக்குத் துரிகால ஞானமும் நீதிய பூபாவத்தவரும்
விசேஷ செனந்தர்யமும் உண்டாகும்” என்று பொருள்படும்.

“மஹ்யமந்நம் ப்ரயத்தேந நிவேத்யாச நாதியஸ்ததா
ஸ்யுபஸஸ் ஸர்வவேத்தா பவித்யேவ ஹிதா ஸர்வதா”.
“அதிசாநாம் கதம்க்ஞாநம் பூபாலத்யஞ்ச சாஸ்வதம்
ஜாதீஸம் ஈத்வம் செனந்தர்யம் அந்நவேத் உபய பக்ஷணத்”

என்றற்றொடக்கத்த ப்ரமாண்ட புராண வாக்ஷிகைகளிடமிட பெரும்பே
றடைவரென் றுணர்ச்சு. அடுத்த சண்டாதிக்குதமும், பஹிக்ஷிதமும், சுதத
சைவருக்காகா. போலிச்சைவரும், அசைவருமே அவற்றிற்குரியவராவார்.
இவ்வளவில் உண்மைச்சைவருக்கு முன் மூன்றும், பின்னுள்ள சண்டே
சுரப்பிரீதிகரம் பிசாசப்பிரீதிகரம், என்னும் இரண்டும் ஆக நீந்தமே
விலக்கப்பட்டன எனவும், நாலாவதாகிய சிவநிவேதிதம் விதிக்கப்பட்ட
தெனவும் அறிவார் மேலோர், ஆனால், “அந்நஹம் மமவைவேதயம்—எம்
முடைய சின்மாலியம் புசிக்கத்தக்கதன்று.” என சைவ ஸம்மிகையில் சிவ
பெருமானே திருவாய்மலர்ந்தருளிய தென்னை? எனின், அதனையே முன்
றொருக்கால் சைமினியார் எடுத்துக்கூறி உண்மையை வினாவியபோது
வியாசபகவான், “தேவதேவஸ்ய வடஸோவிஷ்யோயம் நபம்மேன

எ வீரபத்திர ஸபிதா சிவபக்தி பராந்முதா.”
“ஸம்போ ரந்தியத்ர தேவேஷு எபக்தா ஏநதிகுபிதா|
தேவராமந்ஹ மிஸஸ்யம் தத்பிரஸாத சதுஷ்டயம்||”
(வீரபத்திர மூர்த்தியாற் சபிக்கப்பட்டவர்களும், சிவபக்தியிற் பராமுகமா
யிருப்பவர்களும், சிவபெருமானைவிட்டு வேறுதெய்வங்களிடத்துப் பற்று
வைத்துள்ளவர்களும், சிவநீக்கை பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாதவர்களும்

இறைதென் னுறுநாட் டினியதென் காசியே யிலஞ்சி
நறைதென் குன்றைதென் புலிநகர் பாட்டநற் குறிசசி
புறைதென் வீரபாண் டியனலூர் முதலிய வுரக்கா
னிறைதென் பண்ணையு ரெலாந்தெய்வ தானமா நிறைத்தான். (1)

அடர்ந்த காடெறிந் தகன்றகா லணைஞள மமைத்துத்
தொடர்ந்த மாண்பாசுக் கிரமபாண டியனலூர் துளிர்த்துப்
படர்ந்த சீர்ச்சு வகாதநல் னுரமமீமல் பதநிற்
நடந்த னுச்சக வீரரா மன்பதி தந்தான். (உச)

தஞ்சைக் காத்தவழி வள்ளைமுட் டம்பன்றி முட்டம்
கஞ்சத் தண்ணமை கற்றுச்சே றைமுதற் பத்தும்,
மஞ்சு காரகுறு மரைநாட்டு மாண்டிவ ரங்காட்
டெஞ்ச வில்லிடை தவணைமுன் வயலெலா மீந்தான். (உரு)

கிய அநிகாரிகளுக்குத் தமது நின்மாலியகுகொள்ளதக்க தில்லையென்று
சுவபெருமான் அருவினர்) எனக் கூறிய வாக்கியத்தைக்கொண்டு மெய்
யறிவறுத்தமையால் கண்டு கொள்கவேண்டுக. இதனால் சிவப்பிரசாதத்தைத்
திண்டத்தகாதவர் பிறரெனவறிக.

உஉ. தென் குன்றை—தெற்கேயுள்ள குன்றக்குடி. தென்புலநகர்—
தெற்கேயுள்ள புலியூர். வடக்கேயுமிப்பெயருள்ள ஊர்கள் வேறுவெண்
றறிக. ௨௩. தஞ்சைக்காதவழி—தஞ்சையூர்க்காடேறும். பத்தும்—பத்துக்
காடும். இது, உயற்காடுகளில் இறைவனால் அமைக்கப்பட்டுள்ள நூற்ற
முடி (௧௦௮)யும்), சுரும்பொன்னும் (இரும்பும்), காக்கைப் பொன்னும்
(சுறப் பட்டினியும்), சுதகாண்கல்லும் (சண்ணக்கருவும்) என்னும் பெய
ரினவாய், பயிநுணவுகளாய், பிறவுணவுகளையிழுக்கும் வலிமையைப் பயி
ருக்கு டிகூர்வத்பேற்றி நிற்கும் இயற்கை யாங்கள் காங்கு, நீர்ப்பாய்ச்ச
லால் உந்துகூடப் பயிருக்கு உயிரை நிலைபெறச்செய்யும், நீர்க்காந்து
உயர்க்காற்ற என்னும் சுற்றாடங்கள் இரண்டு, ஏருழவாலும் நாக்கள்
புதலியவை கிளைத்துச்செல்லுதலாலும், நிலத்தினுட் படிந்து செடியை
யுர கழையையும் வளர்க்குங் கரிக்கால் (மலவாயு) சுவையைத்தரும் உப்புக்
கால் என்னும் செர்சைக்காற்றாடங்கள் இரண்டு, தான் தன்டுகிளைகளிற்
செழிப்பாகக் கிளைக்கச் செய்து பயிரை நிலைபெறச்செய்யும் குழை சாம்
பல்கனிலுள்ள காரமேற்றதலாகிய வைப்புரம் ஒன்று, பாய்ச்சற்காலமெ
ல்லாம் உயிர்பெற்றெழுகது, காய்ச்சற்காலத்தின் மடிந்துபோம் ண்டு
நத்தை ஊமச்சி முசலியவற்றின் ஒடுகளுடன் நீர்ப்பாம்பு தவளை மீன்
மதலியவற்றின் பொடியெலும்புகளும் மோதுகருண்டு தூளாயினின்
உட்பயிருக்கு மணி மிகச்சலாகிய வளத்தரும் முதுகலாரம் ஒன்று ஆகப்
பசுது உரக்கிளக்கொண்டு விளைவு செய்யப்படுதலின் பத்துக்காடெனப்
பட்டது. அறியாதார் பற்றுக்காடென்பர் சாட்டுப்பத்து, கோயிப்பத்து,
பிராட்டிப்பத்து, குறுங்காட்டுப்பத்து, காமக்குறப்பத்து, காரகுறிச்சிப்
பின்னையார்பத்து, வீரகொமணிப்பத்து, மேல்பத்து, கீழ்ப்பத்து, தென்பத்து
வடபத்து, ஏன் வழங்கலறிக.

குரும னைப்பொழிற் குறுங்கடப் பத்தினிற் றிருத்தித்
தருநென் காசிக்கு வாய்த்தபே ரேரியுந் தழைத்து
வருந் மக்குறப் பத்திற்றென் காசிக்கு வாய்த்த
பெருந் னூருநீ டாறனுட் டிறைசங்கப் பேரி. (உசு)

இன்க ணூர்வித ரணவிலே தவளநா டென்னு
நன்கண் ணூற்றதாம் விசுவநா தப்பெயர்க் குளமுந்
தென்க ணைக்காரு குறிச்சியைந கரன்குளப் பத்தும்
மன்க ளித்தரு ளினனினு வழங்கின பலவே. (உ௭)

செப்பக் கல்லக நாட்டுள விசசி காம
ணிப்பத் திறுட்டி ராயர்கா ணேரியுந் தருவேந்
தொப்பத் தாவிறைக் குடியென வுதவலும பதிவுந்
சூப்பப் பட்டடைக் குடிகளாட் கொருடணங் கொடுப்பும். (உ௮)

ஆயத் துக்கொரு பணவரி யாதிகற் பிததுக்
கோயிற் பூசனை முட்டின்றி நாடொறுந் குலவப்
பாய சீர்ப்பதி னெட்டுநாட் டுள்ளமேண் டாரார்
வேல செப்பிதழ் தந்துகல் லெழுத்துநாட் டுனனே. (உ௯)

ஆண்டுப் பாண்டிபன் னெட்டுநாட் டரசினங் கோடார்
வேண்டு பத்திர வழிபேயை விதப்பர் வார
ரீண்டு சிற்பத்தென் காசியா லம்புரந் திறைடல்
லாண்டு கல்கவாழ் வாரவண் சிறந்தகத தலமே. (௩௦)

முன்னர் காசிகுரண் பராக்கிர மன்கண்ட மூதூர்
சுன்ன ரோங்குபொன் னின்பெரு மாள்கண்ட பேரூர்
தென்ன ராண்டது சண்பையு ராயநென் காசி
நன்ன ராருமத் தலப்புக்கு நான்சொலற் பாற்றீறு. (௩௧)

காசிக் கண்ணுள கல்லெலாஞ் சிவலிங்க மாந்தென்
காசிக் கண்பலாக் கணியெலாஞ் சிவலிங்க மகன்மேன்
மூசிக் காண்குறு முள்ளெலாஞ் சிவலிங்க மதனுள்
ளாசித் துண் கொட்டை யனைத்துமே சிவலிங்க மாமால். (௩௨)

௩௦ ஐவிதப்பரிவாரம்—பூசகர், தமிழ்மறையோதவார், வேதபார
யணர், புரோகிதர், மணியகாரர் ஆகிய கோயிற்றொழிலாளர்.

வளர்ந்த தெக்கருள் முக்கணூர் காயெலா வளமாக்
கொந்த நீள்கழு கருள்பழக காயெலாங் கிளைத்துத்
தளர்ந்த வாழையின் மலரெலாங் காயெலார் தழைக்கா
விளர்ந்த பூவெலாஞ் சிவலிங்க மாமன்பு விரிந்தால். (௩௩)

அருத்தி யார்தலந் தீர்த்தமூர்த் திகழ்சிறந் தவிரும்
விருத்தி மிக்கது. செத்திரை வளத்தது விரிந்த
கருத்தி னாவிழை யூற்றுள நிலத்தது கார்குழ்
திருத்தி கழித்தது நலந்தரு வளத்ததென காசி. (௩௪)

எத்த லத்தினுந் தருமமே மிகுதல பேற்ற ,
மத்த லத்தினுஞ் சைவமா தலமதே யந்
முத்த லத்தினும் பொழிந்தி வளத்ததே யுயர்ச்சி
முத்த லத்தினுஞ் சிறந்ததென் காசியே முதற்றால். (௩௫)

தலங்க ளெண்ணில வாயிரத் தெட்டுமா தலமே
யிலங்க வற்றிரு தூற்றெண்பா னேந்துமே யேற்றந்
தலங்க வற்றிரு தூற்றெழு பானான்கு தூய்தா
லலங்க டத்திடு மனவதிகழ் நடுபத் தாமால். (௩௬)

வடபொ ழிற்கணைந் திரண்டழந் துளுவமென் றுமால்
குடம லைக்கணைந் தேழ்கொங்கு தொண்டையென் னான்கு
திடபொன் னித்துறைந் தென்கரை தூற்றிரு பாணை
ழிடவ டக்கறு பத்துமூன் றிடைபன்னென் றிரண்டே. (௩௭)

நெடிய பாண்டிபன் னன்கிவை யாலவாய் நெல்லை
கடிகொ ளாப்பனா ரிராடெசுந் கானப்பேர் புத்தூர்
குடிகொ ளேடகம் பங்குன்று கொடுங்குன்றஞ் சுழியல்
வடிகுற் றுலமா டானேபூ வணம்புன வாயில். (௩௮)

இப்ப னன்கினுட் சுழியன்க் கிருந்தசம் பந்தர்
செப்ப லாயிரு பத்துமூப் பதிகமந் திகழு
மப்ப னைந்துசந் தரணைந்து பதிகமு மமைந்த
தப்ப லாதநன் னகாமும் பாடலார் தலமே. (௩௯)

சண்ப கம்பலா வுந்தனழத் தோங்குதென் காசி
வண்ப திக்கடந் தன்றிமாண் காழியர் கோமான்
பண்ப முக்குறம் பலாநிழ னாதர்முன் பாடந்
கொண்ப தம்பிறி தில்லையான் மெய்மையுய்த் துணர்க. (சுடு)

பொன்னிவடகரைப் பெருந்தலம்.

ஒங்கு தில்லைவெண் காடுமாண் பெரும்புனி யூர்நற்
பாங்கு அம்பனந் தாள்கிர புரமழ பாடி
தாங்கு சீர்கொளை பாறுவெண் னாவலூர் தமிழ்
மீங்கு பார்த்ததென் காசிமா தலமதே யேற்றம். (சுக)

பொன்னித்தேன்கரைப் பெருந்தலம்.

பசுப நீச்சரஞ் சத்திமுற் றஞ்சிராப் பள்ளி
சிசுவுங் கன்றுநேர் பார்க்குமா னூர்திருக் கடலூர்
வசும பூரமா வடுதுறை திருமறைக் காடு
விசுவ நாதர்தென் காசியே யிவறறெலா மேலாம். (சஉ)

நடுநாட்டுப் பெருந்தலம்.

அதிகை நாவலூர் முதுகுன்ற மருணையா மாத்தூர்
பதிவெண் ணெய்நலூர் பாதிரிப் புலிநகர் கருவூர்
துதியி வற்றினுந் தளுவமீ ழங்கொங்கு மலைநா
டுதித லத்தினுஞ் சிறந்ததா முபார்த்தென் காசி (சங்)

தொண்டை நாட்டுப் பெருந்தலம்.

மயிலை வடன்மியூ ரொற்றியூர் கழுககுன்ற மாற்பே
றெயிலை யார்கச்சி காளத்தி யாலககா டிவறுறு
மொயிலை யாள்வட நாட்டிலைந் தலத்தினு முயர்சீர்
பயிலை தார்த்ததென் காசியே வுயர்வெனும படித்தே. (சச)

பாண்டி நாட்டுப் பெருந்தலம்.

பாண்டி யிற்பதி னுன்குமேம் பட்டமா தலமே
யீண்டி வைக்கிலாத தென்முடி சூடிய வியலபால
வேண்டி னூர்க்கு வேண் டுவெவலாம் வேண்டியாக கருள்சீர்
பூண்டி லங்குதென் காசிமான் புணர்வரண் புலவர். (சரு)

சுக வெண்ணாவலூர்—திருவாணைக்கா. சஉ. வசுமபூரம்—ஒளியை
"புடைய மயிலாற் பூசிக்கப்பட்ட தலமாகிய மாயூரம். செல்வம் பெருந்திய
மாயூரமெனினும் தரும். வசு-ஒளி, பொன், பசுமையென்னும் பண்புண்டிப்
பிறத்த மருடவே வசுவென்ப.

முப்ப திற்றிரண் டினும்பிற வற்றினு முதுதெற்
குப்ப னுன்கவை கழைக்குழை யடியினிப் புறல்போ
லிப்ப திப்பிறந் திடினெண்ணி னோக்கிடி னிறப்பின்
செப்ப முத்தியெய் தலாமம்பு செயினன்றார் திறத்த. (சக)

வேறு.

தெக்கண காசியே தருமத் தேட்டதார்
தெக்கண காசியே தேக சித்தியார்
தெக்கண காசியே சிவன்றென் மைத்தலர்
தெக்கண காசியே சிவவநன் னோக்கதாம். (சஎ)

உத்தர காசியோ வுயர்தென் காசியோ
வெத்தனா முதிதெனி னிருந்த மிழ்ப்புவி
யத்தன்மக் களமுத லாக்கு காடெனு
முத்தமிழ் வலாரதை முதிதெ னாரென்க. (சஆ)

நாசியி னுனிநடு வணதி னாட்டமு
முசியி னொருவிர லுன்றி நிறநலு
வாசியி னிடகலை மறித்தி ரேசகர்
தேசியி னிசைத்தவை திகத்தின் சித்தியும். (சக)

வேறு.

சிசவ சத்தவம் பேறவாய்ச் செயுந்திற னதுவும்
பசுவ தைத்திடு முறைமையாற் செயுமகப் பலனும்
விசுவ சித்துவேள விபாலுறு பெரும்பலன் விளைவு
மசுவ மேதமே யாற்றலின் வரும்பல னனைத்தும். (இஅ)

தரைக்கு ளோங்கு'மா கவாகத மகந்தரு பலனும்
நிரைக்கு மின்புறு மிராசுரு யப்பல னிறையும்
புரைக்கு ருதியல் சவுத்திரா மணிமகப் பொலிவு
முரைக்கு மாதிக வேள்வியா லுதவுநல் வளனும். (இக)

வெருட ராதியல் சதுரயா கத்தினல் விளைவு
கருட வேள்வின் ருற்றலால் வருபல கதியும்
வருட மாணுமோம் பிடுபுண்ட ரீகத்தின் வாழந்
திருட கற்றிடு நல்லங்கி யாற்றியார் திருவும். (இஉ)

மனுவ முத்திடு மிந்திராத் தீகமா தவமு
முனுவ தற்புத வாசிபெய் தீர்த்துளார்த் தாமும்
பனுவ திற்றெளி பிசமமே தப்பல் பாக்ருந்
தனுவ சித்திடு முயிரநா மேதத்தின் தகவும். (௫௩)

வேறு.

விரதவின் னவையு வேறு மிசுதவப் பேறு மோங்கு
மாதனா காத்தென் காசி யதிற்புரிந் திடுதல் வேண்டா
விரதய வொடுபி றர்க்கோ ருதுகணற் றுது வாழ்ந்தா
விரதமார் கலங்க டாமே யிபையுத் துண்மை யாமால். (௫௪)

மறுவறுங் காசி முத்து வயிரமா ணிக்க நீல
முறுவயி யேமீ புட்ப ராகமே தகமொன் பச்சை
பெருவணப் பவள மின்ன பெருமணி வகையுந் காஞ்சி
தெறுவமே கலையுந் தானஞ் செய்பவல் காண்பார்க் கியும். (௫௫)

மின்னவ வொளிக்கல் லாலே மேனிகொள் கணைசன் கந்தன்
பொன்னவள் புணரு மாலீ னரிகா புதல்வன் வீரன்
சொன்னவை ரவன்மாண் டிக்கை தொழுமன்பர்க் கருளுமாக்கம்
மன்னவீற் பொனபூ ணுடை வயற்றுனம் புரிவெற் றிற்கே. (௫௬)

வேறு.

ஒகன மெவர்க்குமே யுதவு தானமும்
மாதனா தீர்த்தவீர்ப் பந்தர் வைத்தலுந்
திதறு மாணவர்த் தேற்று பள்ளியும்
வேதத்தென் காசியில் வினாவொன் றுயிரம். (௫௭)

வேறு.

உத்தர காசிக் கங்கை முதற்கும சிவரை யொன்பான்
வித்தர நதிக ளோடு விளங்குமற் றுளவு மின்ப
சித்தகார் தலமார் தீர்த்த நித்தமா நெர்கொள் பேரோர்
சித்தான் மடையா னந்த தீர்த்தமுங் கொளுந்கென் காசி. (௫௮)

சுத்தலங் கனமே பாதி தொடங்கிய விரத சிலர்
சித்தலங் கடையும் பேரோர் நாளிலிங்கடைய ரீட்டும
முத்தலங் கருகா கந்த தீர்க்கமுந் தியுமே னல்கு
மித்தலந் தீர்த்த முர்த்திந் கிணைநம்பற் குண்டே லுண்டால். (௫௯)

௫௯. காஞ்சி—எண்ணோவைமணி, ஒருபண். மேகலை—எழுக்கோவைமணி—

தெக்கண காசி சூழந் திடனுறு காலே காலாக்
தெக்கண காசி நாதர் சீர்சொலு நாமே நாவாந்
தெக்கண காசித் கோன்பாற் சிவையையககாண் கண்ணே கண்ணாந்
தெக்கண காசித் காதை வினாஞ்செனி செனியா மென்றான். (கூ)

கேட்டலு முனிவ ரின்பங் கிளர்ந்துநன் மக்கட் கண்ண
முட்டலு மம்மை யப்பர்க் குறுகடன மக்க ளன்ப
காட்டலு மாணை நாளுந் காத்தலும் கடனா வுள்ளார்
கூட்டலுக் கருளு மனபுங் குலாவலுழ வேண்டு மன்றோ. (கூக)

ஆதலி நெம்பா லன்பாய்ந் தானரு ணைக்கு மார்ந்து
காதலி நெழுந்த நீதென் காசிமா தலசசிர் சொற்றா
யீதலி னினித்தற் காசு ழிருந்ததே யிதன்மே லெங்கட்
கோதலி னறன்வே நின்றென் றொழுகின்பக் கண்ணி ராழ்ந்தார். (கூஉ)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு உகலு.

நாலாவது தீர்த்தவிசேடம்.

ஆடியவர்க் கெளரியன் காதை யவாம்பசி மிகுந்தன் பார்ந்து
கடியடைப பிலாக்கா தங்காந் திருகணிர் கான்று வேண்டும்
படியறி வார்த வததாப் பார்த்தலை யெனாத வள்ள
னெடியரு தன்றென் காசி நிறைந்ததீர்த் தச்சீர் சொல்வான். (கூ)

நீருமல வண்ண லாகந நிபமத்தை முடித்தற் காகப்
பெருமகிழ் வொடுகும் பாதி முனிவார் பிரியத் தோடு
நீருமலர் நறுந்தே னூற்றுஞ் சென்பகா டலிவந் தன்றைக்
கருமமு முடித்து மாயோ கணைந்துபின் கண்வி ழித்தார். (கூஉ)

தடங்களின் மழைபெய் யாதே தகைவளங் குறைந்து மற்றை
யிடங்களின் வறந்து மார்க ளிருந்தவர் வருந்தல் கண்டு
விடங்களைத் தமைத்த ஸ்வயர் விரிமலர்த் தாளேத் திட்டிக்
கடங்கலுந் தடைநக லான்பெய் வாணருள் சென்றி ரந்தார். (கூஉ)

ஆனந்த தீர்த்தம்.

அரவரீச் சடையெம் மண்ண லவனெழுந் தருளி வேண்டு
முரவரின் பார வான்பெய் துலகெலா மகிழ்ச் செய்தான்
பரவவர் தடமொன் றிங்கே பணித்திட வேண்டு மென்றார்
கரவரோ ரான்கைச் சூல மோச்சினன் காற்பொங்கிறே. (ச)

பொங்குநீர் வானத் தானே பொருமெழு கடலோ வேழு
மங்குலோ சிரமீ ரைஞ்ஞ றுளவா நதியோ வென்ன
விங்குள முனிவ ரஞ்சி யிஃதொரு தடத்து ளாக
வங்குளக் கண்ணு-செய்திவ் வவனிகாத் தருள்கென் றுரால். (ரு)

கடமுனி முதலோர் வேண்டு கருத்தமைத் தமவன் சூல
மிடமுகிழ் கங்கை நீத்தத் திணையருட் கண்ணுற் பார்த்திண்
டடமுறே லீவனோர் பாலா யருந்தவர்க் கமிழ்த மாகித்
தடமுறு முதன்மை நீராய்த் தயங்குகென் றபய மீந்தான். (ரு)

அன்னவா றுணை நல்க வாயிர முகத்தா ளொன்றாய்த்
துன்னவா லியளாய்த் தண்டேய் சுணையிலே யமைந்தாள் சொல்ல
முன்னவாக் கொடும னாகிக் கராதியா முதல்வன் வாவி
மன்னவா ளிலிங்கத் தூடு மறைந்தன னிருந்தான் மன்னே. (எ)

பெருமையிற் றனக்கொப் பின்றிப் பிறங்குநல் வளத்தென் காசி
யொருமையுற் றறமெண் ணுன்கு மேரங்கவே வளர்க்கு நீரா
லிருமையும் பெறுமு ஈத்த திறைவிசு வேச னன்பா
ரருமையம் மகவ ளர்க்குஞ் செவிலிபோன் றதேயல் வாவி. (அ)

அருவமா யுருவ மாகி யருவுரு வாகித் தாமே
யிருவகை யுருப்பெண் ணுணு யெவற்றினு மிசைந்து காட்டு
மொருவாரம் பொல நின்றே யுத்தம குலாங்கண் மன்னித்
திருவளர் வாசிக் கூவற் சிறப்பியா னளக்கற் பாற்றே. (ஊ)

காணினும் பாவம் போக்குக் கங்கையா மநீர் தோய்காற்
பூணினுந் தீங்கு நீக்கும் புன்றுளி படினன் றுக்குஞ்
சேணினுந் கொடுபோ மநீர் தீண்டி யுற் டுலமை யுண்டா
மாணினும் பெணினுந் தோய்வார்க் கருள்வருமுனிவின் பார்வார்.

முந்திய பிறவி தோறும் முபன்றந் தவத்தி னாலே
பிந்திய பிறப்பிற் றுபக்கப் பெறுநல மனைத்து மாமா
ஹந்திய கல்லு ழாலிங் குறினெருக் கானீர் தோய்ந்தாற
சுந்திய திமை வேண்டுந் திருவெலாம் பெறுத லாமால். (108)

தேவரு முனிவன் மாநஞ் சித்தரும் பூத ஶாரு
மேவரு மித்தீர்த் தத்தி லெள்ளுநீ ரும்மி றைத்துத்
தாவரும் பவித்தி ரத்தாற் றருப்பணு திகளாற் பெற்றோர்க்
காவரும் பேறீ வாரா லறிந்திதை மதிப்பார் மேலோர். (109)

பிறபுனற் சந்தி பண்ணிற் பெறுவதி னூறு பங்கும்
பிறபுன லாதி நோன்பாற் பெறவினா யிரம டங்கும்
பிறபுனற் றருப்பணு திக் குதவுபே றயுதங் கூறும்
பிறபுன னுண கல்கும் பிறங்கிதே விசுவ தீர்த்தம். (110)

போதக மாறித் திண்டாப் பூவையைப் புணர்தல் கோற்ற
பாதகஞ் செயல்கள் ளுண்ணல் பார்பொருட் களவு செய்தல்
சேதகக் குருவை பெள்ள விவற்றினார் திமை யெல்லாம
வேதகர்த் தரின்றென் காசி விசுவதீர்த் தந்தான் தீர்க்கும். (111)

சுகத்திர தாம கங்கை.

சுகத்திர தாம கங்கை தழைபெய மொவ்வொன் றிற்கும்
புகத்திரி தளமார் வில்வ பத்திர மொவ்வொன் றிட்டு
முநத்தினீ ராட்டன் முழ்கன் முற்றுடன் முழ்கொண் ணுதாற்
சுகத்தினுக் கிரும்பை கொண்டு தோயலா மறைநூற் றெட்டே. (1)

வேறு.

விமலை காந்தி கலிபாணி விசையை விர்தை விபூதியொளி
யமலை யமுதோ தையயதலை யநந்தை யனதை யபிராமி
கமலை கவுரி கந்தவதி கங்கை காயத் திரிகஞ்ஞை
நிபலை வாம தேவிசுதி நிதியை நியதி நிமித்திகையே. (112)

ஐரதை யுதாரை யோங்காரை யீச வரிவல் லபைதாரை
விசைத் பேகை யானந்த வல்லி வியாசை பாராத
வரதை பாசி ரதிசீலா வதிப வானி விப்ரவதி
சாரைத் சார்தை குணதிதை சாசா சாரை சானுவி யே. (113)

யச. போதகம்—நூல்கள் போதிக்கும் நெறிதீர்த்த அகமானது.
சேதகம்—செம்மையாகிய உன்னத்தையுடைய.

சித்தி ரூபை தவருபை சிற்சொ ரூபை சிதாக்காசை
முத்தி கூடை வேதமுகை முனீசை குடிலை சுமுகைபரை
புத்தி னாமா திருபோக வதிபா பராசை தவசித்தி
மித்தி ரகைய மனப்பிரியை வேக வதியம் பிகைசோமை. (௮௮)

ஊனுண் மருவுஞ் சீவெசை சருவோத் துக்கை யுத்தமையே
தேனுண் மதுர் விரம்மியையே சிறந்த திரிப தாகைகதை
சாணு மதியே வசுதாரை தரும ரூபை நிராலம்பை
பாணு மதிரு வினிதேவை யகோரை தவையே பராசத்தி. (௮௯)

வேறு.

சருவ ழூர்கரு மப்பல தாயை சருவாங்கை
சருவ. தாயினி சருவயோ கினிசர் வப்பிரியை
சருவ சோபனை சருவமா சுசியை சர்ச்சுரையே
சருவ மங்கலை சுகளைசாம் பிராச்சி பைசலசை. (௯௦)

சருவ வீழதை சருவவா கினிமன் சருவவெக்ஞை
சருவ கத்திரு சருவமோ கினிசா விடாகினிபே
சருவ பத்திரை சருவகந் தினாமான் சருவவம்சை
சருவ வெதிதாயி வரமிது சுதச தாசிரையே. (௯௧)

சருவ காமிய கோசையே சருவோத் தாரணையே
சருவ பூடண பூசிகை சுகத்ர முக்காயை
சருவ பூரண வாகமாச் சரியை பென்றிவற்றை
சருவ மார்தருஞ் சொல்லியே முழுகிற் றவமாமால் (௯௨)

வேறு

இப்ப டிச்சுகத் திஞ்சுத மெனுமறை யியம்பி
யப்ப டிக்கடற் தெநித்துநீ ரருச்சைசெய் தாடின
செப்ப டிச்சுரோ ருகவாயி யேமகா திவ்யே
முப்ப டிச்சிவே காவென முழுகு முழுகின். (௯௩)

இட்ட காமிய மெளிகினி லுலைவிலா தெய்துங்
கட்ட காலமுர் தீர்ந்திடுங் கங்கையின் பெயரை
லட்ட காதலால் வரையினு வரைந்ததைத் தொழிலுந்
திட்ட காமமார்ந் தறிவுறு லறிநெறி தெரிவார். (௯௪)

ய௮. முத்திகூடை—முத்திக்கசியை, சோமை—சுகதிரி. ய௯. இரம்
மியை—விறைய மகிழ்ச்சிதருபவன். இலப்பியைஎனவும் பாடம். ௨௧. சருவ
சுடிதை—எல்லாப்புகழு முடையவன்.

ன்சவ வாசிரி யாபிடே கஞ்செயந் தணரார்
தெய்வ தேசிக நின்னமந் திரஞ்சொலித் தீர்த்தம்
பெய்வ ளக்குட மாட்டிடப் பெறுதவர் தோயிற்
கைவ ருட்பல னவளவிற் கோடியாக் காண்பார். (௨௫)

வேறு.

போற்றிருக் கோதித் தேர்ந்த புனிதர்கண் மாதந் தோறும்
பாற்றிருக் கங்கை நீத்தம் படிந்துசந் தியுஞ்செய் தாற்று
மூற்றிருஞ் சிருக்கி னோடு சிருவநெய் பூர்ணை மத்தா
லேற்றிருந் துசத்த மந்தண் கயிலைவீற் றிருப்பா றென்றும். (௨௬)

காசிக்கிணறு.

கூவலி னுருவங் காட்டிக் கொடியபா வங்க டர்ப்ப
மேவலி னிலயத் தின்மீ சார்திரி வேணி வாணி
பாவலி னிறைதென் காசிப் பரமருத் தாதது நீததம்
பூவலி னிலிந்தான் றென்னிற் புராரினேர் பிறர்க்காண் சீரே. (௨௭)

இச்சகத் தோர்க னாக ரிமையவர் முனிவர் சித்தர்
மெச்சுவெத் தனைபேர் மூழ்கி மேன்மையிக் கடைந்தா ரிநீ
ரச்சனச் சிருயாழ் வல்லார்க் கறிவரு ளிதுபோ னுண்டோ
முச்சகத் தினுமி தன்பேர் முதியதென் காசிக் கூவல். (௨௮)

வயிரவ தீர்த்தம்.

வயிரவ தீர்த்த மொன்று கோயிலின் வடகீழ் பால
துயிரவ நெறியிற் சேரா துணர்வெழுப் பிடுமே தாடிந்
செயிரவர் சாந்த ராவா னெனியவர் செல்வ ராவா
வயிரவ னையந் தீர்வா ராகவல் லாசா வாரே. (௨௯)

சுன்றவர் மகார்த்தி ருத்தந் கிரக்கமேன் மறைத்தோ றுத்தே
யான்றவ ராக்கு மாப்போற் செருக்குறி யையன்மா லேனு
மூன்றவன் குலங் கைக்கொ ளாபதோத் தாச ணன்கார்
மான்றலர்ப் பிணிக்கு வந்தா டிடிற்குணந் தரும ருநதாம். (௩௦)

உடம்புநோ யெல்லாந் தீரு மெளரிபெறு நலங்கள் சேரு
மடம்புகு மூட மாறு மகந்தெளிந் தறிவ தேறுந்
தடம்புரள் கவலை நீக்குந் தழைத்துவாழ் வின்ப பேரங்கும்
மடம்புகா மக்க ளுண்டாம் வடுகதீர்த் தந்தோய் வரர்க்கே (௩௧)

அன்னபூரணி தீர்த்தம்.

திசும்மடைப் பளிப்பா லன்ன பூரணி தீர்த்த மொன்றுண்
டகலதின் முழுகி னின்பம் பொருளறம் கிடைக்கு வீடுந்
தகவரு மதன்கண் சைவர் வைதிகர் தாந்தோய் வார்மே
னிகரிலா லயமுர்த் திக்கந் நீராடி டேக மாமால். (௩௨)

அன்னபூ ரணிதீர்த் தத்தா லாக்கமிழ் தொருபி டிக்கு
மன்னரா வாரே லநரீர் மாண்பளந் துரைப்ப தாமோ
நென்னலிந் கிரந்துண் டோமந் நீராடி னுணை யீசந்
குன்னத தோழன் போல்வா ருளுந்துவா ரறமெண் னான்கும். (1)

ஐந்தகத் தீர்த்தத் தொகை.

சிவைமுனு னந்த தீர்த்தம் பின்சகத் திரமா தீர்த்தம்
நவையிலுத் தரத்துக் காசி நனீரதன் கீழ்பா லெட்டுச்
சுவையருள் வடுக தீர்த்தஞ் சுவைமடைப் பள்ளித தீர்த்த
மிவையெந்துந் கோயிலுள்ளா மினிவேளித் தீர்த்தஞ் சொல்வாம் (௩௪)

நசான தீர்த்தம்.

அதிகனு விசுவே சன்றென் காசிரா யகற்கி சானம்
பொதிகளார் பல்சக்காத் தென்றற் புதுமணந் தவழோர் தீர்த்தந்
துதிகம முராயு மாளித் துணைப்பெயர் நெடிவ்சொந் தோயின்
பதிகண்முன முடைபாபா பேராற் பரிலதே பிராம தீர்த்தம். (௩௫)

சைவனு மரீயாத்தி மன்னன் நயரதன் வசிட்ட னுணை
கைவரசு சிவன் டிபர்த் தேர்த்து கண்டுக்கொ ளிராயப் பேர்சேய்க்
குய்வருள் வான ளித்த தோங்குபப் பெயரார் தீர்த்தந்
தெய்வதீர்த் தம்மக் தீர்த்ததஞ் சிவன்சினவ வடிவ மாமால். (௩௬)

௩௫. பொதி—பொதியமலைக் கண்ணுள்ள, சூழின்பதி கண்முன் மடை
யான்பேர்—பிரணவ சுத்தியாகிய உமாபதி என்னும் முக்கட்டெருமானது
பெயர். இதனை, "ராமாபிராமம செளந்தர்ய சிமாம்" எனவும், "ராமந்திரி
நேத்ரம்" எனவும் முழுங்கும் ராமசுமன்யோப விஷத்த ராமதாபினியுட
நிஷத்தாளாற்றெரித்து கொங்க. ௩௬. அரீயோத்திமனைன் னாவன் என்
பதை "த்யாத்வா ரகுபதிம க்ருத்தம் காலாநல மிவாடரா—பீதக்ருவ் னு
ஜிங்கம் பஸ்மீரததூனந விக்ரஹம்" எனவரும் இராமாயண ஸ்லோகத்
தாலுமறிக.

உயிரெலா மிரமிப் சிப்ப துமாபதி குணரா மேசப்
பெயரளி சானப் பொய்கை நிறங்குமா ஊந்திற் றேனிற்
றயிரிள நீர்பால் சாற்றிற் றயிலமைந் தமிழ்தின் மேலா
வயாபி டேக தீர்த்த மரனாடு மதுமாண் சேர்த்தே. (௩௭)

அகத்தீர்த்தம் ஐந்தின் முதலாகிய ஆனந்ததீர்த்தம், புறத்தீர்த்தம்

ஐந்தின் முதலாகிய ஈசானப் பொய்கை இவற்றின் பெயர்.

முன்னதைச் சூல தீர்த்த முனிதீர்த்தம் விசுவ தீர்த்தம்
பன்னரு மின்ப தீர்த்தம் பாதல தீர்த்த மென்ப
வின்னதை யிராம தீர்த்த மிலங்குமீ சான தீர்த்தம்
பொன்னுமா பதிதீர்த்த தங்காண் புதுமணத் தீர்த்த மென்ப (௩௮)

நீத்திய மாவெங் கோமா னிருமல விசுவே சந்தப்
பத்திமஞ் சனமெ டுத்துப் பரம்பரை யபிடே சிக்கு
மித்திருச் தத்தின் முழுகி னிமபரு மும்ப ராருஞ்
சத்திய முதத ராவார் சஞ்சல வினைக டர்வார். (௩௯)

ஆரவணி சிவன்வெண் ணீற்று நிறத்துமைப் பசுமை யார்த்து
விவலா லைப மின்றி விளங்குமா பதிதீர்த்த தத்தை
நிரவகற் நிரவி யுச்சிக் காலேயிற் றெரிசித் தேகுங்
காவறு மதிபு டுக்கோள் களுந்தெரி சிக்குங் காண்மின். (௪௦)

சிவவென வங்கை யள்ளிச் சென்னியிற் றெனித்துக் கொண்டாற்
பவமொநிற் துலகி லெட்டுப் பாக்கியம் பெறுத லாகுந்
தவமுயர் சந்தி யாதி கருப்பண திகளித் தீர்த்தத்
துவரவாற் றிடினெ வற்று மியை லாத் திலக்க மேலாம். (௪௧)

சித்திராநதித் தீர்த்தங்கள். (நவகங்கை.)

சித்திரா நதிதென் னாற்றிற் றீர்த்தமோ பலவ வற்று
ணத்திபல் காசித் தீர்த்த நவமவை சித்தி ராங்கை
கந்தசை மயேகா பத்மை மணிகன்னி கைபி ராமி
சத்திரெகா மரிய ராசி சமுண்டியிற் திரைபா மென்ப. (௪௨)

௩௭. இரமிப்பிப்பது—மகிழ்ச்செய்வது. ௩௯. பத்தி—அன்பாக;
நடப்பாக, வழிபாடாக. = , கெனமரி—கொண்ட மாரி. சமுண்டி—சாமுண்டி
மாரி—மரிபெயர்வும், சி—செய்வதும் கின்றமைகுறஞ்சல் விகாரம்.

நவ கவுசிகை.

சிவசங்கை யாமிவ் வொன்பான் தீர்த்தமு மின்ன போற்
நவமுறல் வரலா றோர்காற் றழைக்கத் தோன்று மற் றோர்
நவகவு சிகையா முன்னக ணாரதை மான்முன் லோர்முன்
விவாசிநும பனைவெல் வான் றோப்ந் தெழுந்ததா மகாக யர்தான்

மும்மடுக குடிலைத் தோற்ற முவெழுத் தாகி முன்னேன்
மும்மடுக் கலினு தார்தா தன்மய மேயாய் நின்ற
வெம்மடுக் கலுக்கு மேலா யிலங்குமா மேருக் கீர்த்திக்
சம்மடு முன்றும் கின்ன வருளிலை யிலைமே லாமால். (சச)

குலவுசொக் கேசு தீர்த்தம் குடினெயர் தீர்த்தம் கோதி
னலவுரை கய்த்தின் தீர்த்தம் நாரணன் தீர்த்தம் கீர்த்தி
கலவுயர் சரப தீர்த்தம் கவினா சிங்க தீர்த்தம்
புலவுகுஞ் குல பாணி புரந்தரு விவைபொன் பாணை. (சரு)

சோடச தீர்த்தம்.

பிரமனார் பிரம தீர்த்தம் பிறங்குசித் தியையா தீர்த்தம்
திமலி முனிவர் குழுவந் தாடகத் திபசோத் கஞ்சோ
வரமணக் கணைச தீர்த்த மடுமுடிச் சுவாக தீர்த்தம்
தரமதி நந்தி தீர்த்தம் தரனவெண் சலகை தீர்த்தம். (சக)

கருவலக் குமிதீர்த் தற்காய் தருசத்தி வேலோன் தீர்த்தம்
பெருமண நேடச தீர்த்தம் பிறங்குசாக் காமா தீர்த்தம்
திருமணம் பதஞ்ச லிப்பீர்த் தீர்த்தமாண் புலியார் தீர்த்த
பருமலி கால கால வாரிளி தீர்த்த மாதேச. (சஎ)

இப்பபசார்த் ஜாலதோலார் கணபதி தீர்த்த பென்றும்
பப்பபுது வாலிதீர்த்த மாண்புறு மிலைபன் னோ
விப்பபுன் றளவு மன்றி கிண்டிகொட் டுமபா னு
நயப்புனா துறைவே மூண்டா னுடுமுக் கோடி யாடும. (சஅ)

கோமளா தீர்த்தம்,

சாமனா பமுனை பென்னத் தானுவி னுதித்துக தாரு
புமண செரிபப் போகப் புனலை விவலை விசி
யாமனா பவன் முந் கோணத் தந் முனைச் சூலத் தாய
கோமனா தீர்த்த மர்துர் வாசினி கோயக் கேதம் (சக)

சக. கோமளா தீர்த்தம்—புலியுருக்குத் தெற்கிலுள்ளது.

திரிவேணி சங்கம்.

7

சித்திர வடிவ மான திரிவேணி சங்க மாத
லத்திர தேவ னென்ன வருபவ பழிப்ப தால
பத்திரன் பொருந்தி நின்றான் பவனமேல் பாலா மந்த
முத்திர வளத்தீர்த் தத்தின் முழுகினார் முதன்மைத் தாவார்

திரிவேணி முழுகினார் பெறும் பலன். (வேறு.)

முருகுமொய் தடந்தறை யதனின் முழுகினார்
பெருகுகட் டந்தொலைர் தின்புட பெறறுய்வா
ருருகமன் பொடுபளித் திரத்தந் நீருளே
பருகுவோ ரனைவரும் பலனன் கார்வரே. (ருக)

மாகமா மதியிலே வளங்கொள் ளுரணே
யாகமா மதிகளி னறைக சங்கற்பம
பாகமா றிலாதுவாய் பாடித் தேடளச்
சோகமாற் றிடுநதி தோய முத்தியே. (ருஉ)

வேறு.

சுகத்தி லேதமே திர்த்திட வெளியவர் தாழ்விற்
சுகத்தி லாபமே தருதிரி வேணிகீர் தோய
வகத்தி லெண்ணிய மனுவொடு தருப்பிக்கு மவரே
யிகத்தில் வேந்தராய்ப் பின்சிவ னுலகமெய் துவரே. (ருங)

அந்தர் வாகினி கவுரிதரும் பலன்.

குச்ச கன்படிந் துய்த்தகோ மளப்புனல் குளித்தா
லச்ச கட்டமெல் லாமறுங் கவுரிநீ ராடிற்
றுச்ச கத்திரீர் திடுமண மங்கலந் துய்ப்பா
ரெச்ச கத்தினு மேற்றமங்க் கதியுமெய் துவரே. (ருச)

கங்கைதரும் பலன்.

கங்கை தேன்றுறை பாயசெவ் வியதாங் கணினன்
மங்கை மோககுதென் காசியின் வந்துசேர் துறையி
னங்கை நம்பியோ டியிர்த்ததம் மகாரகுழி நயந்தே
யிங்கை தன்பொடா டிடினற வாழ்க்கையா மின்பாம் (ருரு)

ருங. ஆலபத்திரன்—சிவபெருமான். (விடத்தைப் பதனாப்படுத்திய வன்.) திரிவேணி—தடந்தறை. பவனமேல் பால்—கோட்டைக்குமேல் பக்கம். ருஉ. மாகமாதி—பெருமை பொருந்திய மாகித் திங்களில். ருச. கோமளப்புனல்—அந்தர்வாகினி.

அறுபத்தாறு தீர்த்தப் பலன். (வேறு.)

அறுபதோ டாறுதீர்த்த மநாதியென் றாறு சென்னி
பெறுபனி ராண்டுகண்மணம் பிராவைழு திக்குச் சொற்றான்
மறுவறு மதுதேர்ந் தன்னோன் மகிழ்ந்தவை பேணியாடி
யுறுபல னனைத்தும பெற்று னுலகெலாம் புரந்தின் பார்த்தான். (1)

ஆதரார் தருமத் தீர்த்த மறுபதோ டாறுங் கூறின்
சீதரன் றீர்த்த மைந்து திருநந்தி தீர்த்த மொன்று
மாதா மாதே வற்கைந் தீர்த்தமான் மகற்கோர் தீர்த்தம்
பூதரப் பொறிக்கோர் தீர்த்தம் புகழ்கலை மகட்கோர் தீர்த்தம். (2)

கன்னிய ரொன்பான் பேராற் காண்டித்த மென்பான் சேய்க்கு
மன்னிய தீர்த்த மேழு வயிரவன் றீர்த்தம் பத்து
தன்னிய கணேசற் கைந்து தீர்த்தமா சாத்தன் றீர்த்தந்
துன்னிய பன்னோன் றேனைச் சுரர்தீர்த்தம் பத்தே யாமால். (3)

சிறந்தவித் தீர்த்த மெல்லாஞ் செறிந்துசித் திரைமா தீர்த்தம்
பிறந்ததிக் காசித் தீர்த்தம் பிறங்குமேற் குங்கி ழுக்கு
மறந்தழைத் தருண் டாடற் களவையோ சனைநா லாய்ங்
கிறந்தவர் பிறந்தோர் தேவ ரிறைவராய் நலந்துய்ப் பாரே. (4)

சோடச தீர்த்தப் பலன்.

சோடச தீர்த்த மாடிற் றென்மறைப் பொருள்கி ளங்குங்
கேடறு மழகு டம்பாங் கிளற்றுமெண் சித்தி யுண்டாங்
கூடலர் நடுங்க வென்றி கூடிடு மாண்மை மீறுந்
தேடது கார மோங்குந் திருத்தகு கற்பார்ந் தேறும். (5)

நிறைந்தசெல் வங்க ளுண்டா நீடுல கேத்து வாழ்வா
மறைந்தவா றுலகஞ் செல்லு மணியணி மணவாழ் வுண்டா
முறைந்தவன் போங்கு மீசன் தொண்டெலா மொழுங்கா மன்னு
மறைந்தடன் மறனா டாத வாழ்வுகை வருமின் பாமால் (6)

௭. பொறிக்கு—இலக்குமிக்கு. ௮. கன்னியரொன்பான் பேர்
—பிராமி, இந்நிரை, கவமாரி, சாமுண்டி, நாராயணி, மகேசுவரி, வராசி,
சித்திராங்கி, மணிகன்னிகை என்னும் ஒன்பதின்மர் தன்னிய கணே
சற்கு—செல்வக்கணபதிக்கு. ௯. அடன்மறன்—வலிய எமன்.

நவகங்கைப் பலன்.

பருமட் டாங்க யோகம் பவித்திடுந் தூய்மை யுண்டாம்
நிகருயர் விலாத்தென் காசி நிமலர்தீர்த் தப்பே றீதே
சுகருணை பதுகன் னித்தாய் மார்தீர்த்தஞ் சுகமே நல்கு
நகருமெண் டிக்கு மாடி நலனெலாம் பெறுவ வாமால். (சுஉ)

நவ கௌசிகைப் பலன்.

கௌசிகை சாம கானங் கதுவெயா னருள தாமால்
கௌசிக நர தாதேதாய் கண்ணியர் சுரந்தேர் வாரால்
கௌசிக மகாக யந்தான் கலுழிடர் தீர்த்தேத் தீயும்
கௌசிக முக்க யம்மோங் கணிப்பவர் பெறுஞ்சீர் நல்கும். (சுங)

ஒவ்வுசொக் கேச தீர்த்த முயர்சிவ ஞான நல்கு
மாங்குடி ஐஞக்கா ரின்ப மளிக்குநா ரணனீர் கீர்த்தி
தாவ்தூ னுவவு வீரந் தருமெழிற் சரபத் தீர்த்தம
பாங்குறு நரசிங் கக்கார் பதப்படுத் துயர்த்து மாலோ. (சுச)

மதகய தீர்த்த மின்பு வழங்கிடுஞ் செருக்கொ ழித்தே
பக்கருந் தோயிற் தூய்மை பயக்குமொன் பதன்சீ ரீதால்
சிதகனுங் குருவுந் தோரச் சிறப்புறுந் தீர்த்த மெல்லா
மதகமாம் பிறவி நோய்க்கே யமிழ்தமா முயிர்த்தொ ளைக்கே. (சு)

வேறு.

கூதன் மாரி நுண்ணி தூங்கும் குளிராட்டி
வேதண் டத்து முதுகுற் றுல விரிசீர்தோய்ந்
திகல் வடிவா மெமமுல கம்மை யிடப்பால்வாழ்
நாத னுறையு நன்னகர் காண்பார் நல்லரசே. (சுசு)

பழங்குற் றுல நின்றழ காறு பாய்ந்தேறி
முழங்குந் தினைக்கை யால்வினே செய்பார் முனே பேணி
வழங்குந் கடைவா யூர்வளங் காத்து மகிழ்சுகம
புழங்கும நலனார் சித்திரை கூடறி புதந்தென்றான். (சுஎ)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது மூர்த்திவிசேடம்.

தெக்கண காசித் தீர்த்தம் சிறப்பினைக் கேட்ட மெய்ய
சக்கனாத தமிழ்தந் துய்த்த வமரரிற் சிறந்தா ரின்ப
மிக்கண மூர்த்தி சீர்த்தி ரியம்புகென் றினைச்சேசுதன்
முக்கணம பிரானி லீக்க முதன்மையா தியசீர் சொல்வான் (க)
வேறு.

செகத்தின் முச்சுட ருளவவற் றுள்ளோளி திகழு
மகத்தி னின்றொளிர் வதுபிர தானமா மிலீங்க
மகத்தின் மற்றவற் றடங்கலு நிறைந்தமான் சோதி
யிகத்தி னின்றொழ லிலீங்கியென் றிருந்தன னருளால். (உ)

துல சூக்கும காரண மாகியே சொருப
மூல காசனா தீதமாய் நிற்குமோர் முதரு
னால மார்களைத் தெந்தைபா யருள்வினை யாடற்
கோல னாயெழுத் தொழுமெய்யீவ் வருவுருக் குறியே. (ங)

வேறு

இவ்விப லிலீங்கந் தானு மிசையுமைப் புலனே யின்றி
நவ்விப வுணர்வே யின்றி நவில்கரு விகளே யின்றிக்
கவ்விப வகில முற்றுங் கவர்த்தறிந் தனுப ளித்தார்
தவ்விப விமல மேயாஞ் சிவமிதே விகவ லீங்கம. (ச)

வெல்லியற் சமட்டி நாதன் விசவமே முவைதா மாமால்
புல்லிய பிராண னென்று புகலுமந் திரமி ரண்டு
செல்லிய னாடி மூன்று திகழ்பிரா சாத நான்கம்
மெல்லியற் சத்தி யைந்து காலமா நேழு ததவம். (ரு)

எழுவித விகவ் மான விவற்றொரு பிராண னுக்குத்
தழுவிப பனமே சீடன் றுனுமான் மாஸு மொன்றாய்க்
கொழுவிபு பிரண்டின் றாய வயிக்கியக் கூட்டுட் பட்டே
வழுவிபா வியற்கைத் தாயோர் மார்க்கமுற் றிருப்ப தாமால். (சு)

மந்திர விசவ மூலா தாத்து மனுப்பிர சாத
மந்திர பிரண்டுந் தீர்க்கப் புலுத்த தானத்து மன்னி
யந்தா வானமா வேடு மயிககமா யகார மாகி
யந்தா விந்து மட்டும நான்குமார்த் தப்பா லாமால். (எ)

எ. தீர்க்கப்புலுச்ச தானத்தும்—நிறையும் பத்தாயி தந்தானங்களி
லும். அந்தரவான்மா—இடையில் சாகிரத்து ததலிலும், சொப்பனத்துக்
கண்டத்தினும், சுழுததியில் இதயத்தினும், துரியத ரியாதீதங்களில் வே
றிரண்டிடங்களிலும் தங்குருயிர்.

அருத்தகர் திரனி ரோதி நாதநா தார்த நாற்கொவ்
வொருததல மாக வோது மிருதயக கண்டத் தாலு
புருததனி நடுவி தன்மேல் பிரமந் திரமபோய் மீண்டே
யிருததலு மாததான போய்மீன் டிலங்கிடு மிதன்சீ ரீதே. (அ)

சூடிய விசுவம் வீணை தண்டொடு துவாத சார்தங்
கூடிய பத்துத் தானக் கிரங்கியுங் கூறு வேறு
பூடியப் படுத்துப் பேதித் துடலொலி பிரவே சிக்கு
மூடிய பத்துத் தான நிறைவினை மொழிவல் கேண்மோ. (க)

எற்றிய மூலங் குய்ய மிருங்கிழங் கிதைய மேற்கம்
பேற்றிய கண்டத் தாலு புருவநன் ளுறு தாரந்
சாற்றிய நிரதா ரம்மீ தானமெற் பிரம ரந்தா
மாற்றிய துவாத சார்த மாகவிப் பத்தே தானம். (உ)

ஆகிய முடிச்சப் பத்து மூலமந் திரகு லத்தாற்
போகிய வாப்பே தித்துத தசகாதம் பரவிவித் தந்தப்
பாகிய நாடி யோடுங் கூடுத லாகப் பண்ண
வூகிய பிரசா தந்தான் விசுவமே யுரைத்து நின்றே. (கஉ)

அகரமே யுகாத தோடு மகரந் தருத்த சந்தா
னகரமைந் சாமரி ரோதி நாதநா தார்த மூன்றும்
பகாவொன் றாயா றுகும பதிவீட்டங் கேழார் தானம்
நிகரசை தனனி யாக்யம பணித்துமிந் தியங்க ணீகதி. (கஉ)

க. சூடிய விசுவம்—தலையாகிய புகழையுடைய விசுவம். கிரந்தி—
முடிச்சு. ட. கிழங்கு—கந்தம். இது ஆயிரத்தொட்டு நாடிகளாற் சூழப்பட்டு
எல்லா நாடிகளுக்கும் வேர்த்தானமாகக் கோழி முட்டையைப்போன்ற
ஒருகிழங்கு வடிவாயிருக்கும் மணியூரகத்தானம். கண்டத்தாலு—அடிநாத்
தானம். (விசுத்தி.) நிராதாரம்—தலையுண்ணெடுவிலுள்ள சததித்தானம்.
மீதானம்—அத்தநாரீசுவர சிவநிலை. சத்தித்தானத்தை விர்த்தவட்டமென்
றும், சிவநிலையை நாதத்தான மென்றாக் கூறுவாருமுளர். ஆதாரம் சு.
நிராதாரம் சு, மீதானம் சு, ஆக எட்டுத்தானமே பிறரெல்லாக் கூளுநிற்ப
வும் இவர் பத்துக்கூறுவாராயினார். டஉ. நாதநாதந்த மூன்றும்—பரநாதம்,
அபரநாதம், நாதநாதம் என்னும் மூன்றனையும். பரநாதசிவமே அறிவென்
றும், பரவிந்து சத்தியே மனமென்றும், அபரநாதம் பிவகலையாகிய சூரி
யன் என்றும், அபரவிந்து சத்தி இடைகலையாகிய சகதிரன் என்றும்,
நாதநாதம் சுத்தசிவநிலையாகிய வெளியென்றும் ஒரு சாரார் கூறுப. நல்
லாகிரியர் பால் வினாவி உண்மையறிக. எழாந்தானம்—

“வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்முனே

செட்ட னிருப்பிடஞ் சேர வறிகிலீர்

ஒட்டி யிருத்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக்

சட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாமே.” திருமந்திரம் 768-அண்க.

சத்தியி னடுவே நின்ற நாதமா னதுமேற் சார்ந்து
பொதகியல் சமனை தன்னி னளவாக யாதொ ருக்கா
லெதகிய செல்லா நிற்கு மியங்குமேற் சத்தியன்ன
முத்திற காலப் பேரான் பொழிபடு விசுவ முன்னின். (யந.)

தானபன் சத்தித் தானந் தனின்மிசை யிருந்து நாத
மானது சமனை தன்னி னளவதா யைப்பத் தொன்றும்
போனது மிமைக்கொட் டாமற் சைதன்யம் புகுஞ்சஞ் சார
மீனமில் கால மான விசுவமேன் றிசைக்கு மம்ம. (யச)

முன்னிய சத்தி யோடு வியாபினி சமனை மூன்று
மன்னிய தானத் தீரெட் டுமைக்கொட்டிற் சத்தி யன்னும்
பன்னிய விபாதி னிக்கோ விமைக்கொட்டுப் பதினே ழாகு
மன்னிய சமனைக் கான விமைக்கொட்டுப் பதினெட் டரபால். (யரு)

இயங்கிய வைம்பத் தொன்றே யிமைக்கொட்டுத் தொகையா மீதி
னுயங்கிய காலம போல விசுவமோர் பதினா றேறுந்
தயங்கிய விவா கால மிமைத்தட்டுப் பதினே ழேயா
மயங்கிய பரகா லப்பே ரிமைக்கொட்டி ரொன்பன் யன்னே. (ய)

தத்துவ விசுவ மான துன்பனை முடிவி லேசா
னெத்திறிற் சூனி பத்தின முடிவிலோர் பராப ரததி
னத்திசை சைதன் யப்பேர் விசுவமயோ சிப்ப தாமான்
முத்தியிற் சிவானு பேசக விசுவமே விசுவ மூர்த்தி. (யௌ)

வேறு.

ஆயனு மாயனுந் தாம்பொரு ளெனவளப் பரிய
வியனு துநதம மதியினுல் வீம்புகள் பேசி
புயனு னுக்குற வடித்துடன டொருதன ரவர்க
னையனு வன்றிட வனலுரு வாமிறை நடுவே. (யஅ)

ஆளவில் சோதிசன் டஞ்சின ரிகலலை விடுத்தித்
களவி லானெரி வடிவதை யளப்பது கணிததார
ஆளவி னுன்கிடி யாயடி. துறுவுல லென்ற
னிளவி றஞ்சனோர் குவன்முடி மயனுபன்ன மானுன். (யசு)

யச. தானமன் சத்தித்தானம்—கொடைநிலைபெற்ற சத்திமண்டலம்.
“மேலார் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்
மாலார் திசைமுகன் மானந்தி யாயவர்
காலா நிலத்தி னெவ்வான் வப்பொருள்
மேலா யுளாரந்த மின்னுடை யான்களே.” சிற்முத்திரம் 810-காண்க.

கீறிப் போயமால் குறைமுக மாயினான் கிளர்ந்தான்
மீறி யன்னமா னவன்சிறை யிழந்தான் மீண்டான்
தேறி லாவள வினன்சிவ னென்றான் நிருமான்
மாறி மான்மகன் கோயிலிங் கிழந்தான் மன்னோ. (உ௦)

அகந்தை யாரளக் கொணாதவ னடியவர்க் கெளரிய
ஊகந்தை யன்மகார்க் குதவலின் வேண்டிடா தருளாற்
சுகந்தை வங்கடா மேதர லோர்கிலார் துணிகோ
ளிகந்தை காக்கி மாததொழு துய்ந்தன ரிப்பால். (உ௧)

வேறு

ஒன்றவன் றானே பிரண்டதாய் மூன்று யோதநான் கரையந்த யாராய்
நின்றவ னேழா பெட்டதா யொன்பா னிலையதாய் நிறைந்,மை யறிய
கன்றவ னிருக்கு காண்கொளி மேலா கயத்தவாகமமெழு காண்குஞ்
சென்றவர் தெளியி விதழிசு டிறையே சிவலிங்க காரண னெனுமாள்.()

இலிங்கமே புலியு மிலிங்கமே புனலு மிலிங்கமே கனலுமா ருதமு
மிலிங்கமே வானு மிலிங்கமே கதிரு மிலிங்கமே யிலிங்கமே மதியு [வே
மிலிங்கமே யுயிர்வா முடம்புமாக் காணி னிலிங்கமாண் பனந்துரைப் பது
லிலிங்கமே முளைக்கு முளையெலா முகைக னெலாமெளி னதுபெருந்
[தகைத்தே. (உ௨)

வேறு.

இலிங்க மேமலர் தொறுநி விருந்திலங் கிடமே
விலிங்க மானவ ருணவினுக் குருகமகாமித் திலகு
மிலிங்க மல்லறுத டதாளிவிளக் கினுக்குரு வீயு
மிலிங்க மேனிய யுயிர்ந்தாறு துண்ணுடம பென்ப. (உ௩)

விசுவ முற்றுமி விவகலம்ப கொளமுறை விவேகித்
தசுவ தக்கிரா விசுவலிங் ககைதைய யன்பார்
சிசுவ ளர்ப்பவர்த் கொடர்க்கிற நொடர்க்கிறத் தினமும்
பசுவ ளக்கொடி யானெடுத் துச்சுயப் பானால். (உ௪)

உ௧ சுகந்தைவங்கன்—இன்பமும் செல்வங்களும். தாமேதால்—“தா
மேதருமவரைத் தமவலியி னுறக்குத—லாமே யிவா ரதற்கு.” என்னுந்திரு
வருட்பயனறிக. இகாக்கிரம—ஏகாக்கிரம். (ஒரோரோக்கம்) உ௨. பசு—
விடை. எடுத்துச் சுமப்பான்—“கிடைக்கத தருமோநற் கேண்மையர்க்
கல்லா—வெடுத்துச் சுமப்பானே யிங்கு.” என்னுந் திருவருட்பயன்கொண்
டுணர்க.

ஐந்தொ ழிற்செய விடைக்கொடி யுயர்த்தரு ளமல
கந்த ரன்விசு வலிங்கவெம பிரானடி. தொழுவேர்க்
கந்த மாநிலத் திந்திர பேரகமு மேலைக்
கந்தண் டாணிழ லுந்தர வுமையொடு மமர்ந்தான். (௨௬)

அம்மை யப்பனு வுலகநர யகியொடு மமர்ந்த
செம்மை யின்புரு விசுவாச யகனையாழ்ச் செவ்வன்
மும்மை யங்கனு முதியதென் காசிவாழ் முதல்வா
வெமமை நாளுமா னுடையவா வெம்பிரா னென்று. (௨௭)
வேறு.

தலைவணக்கா மோருறுப்பாற் றலைவ லக்கை
சாரதினைஞ்சு மீருறுப்பாற் றலைமேற் கைகள்
குலைமலழிற் குவிததேத்து முன்று றுப்பாற்
குலின்முழங்காள் கைதலைதா னைந்து றுப்பான்
ழிலைகைமுடு தலைபுரங்கண் செவிவாய் முக்கு
மேதினிதோ யெட்டுறுப்டா லடியு யர்த்து
நிலைகுரிசு ாததொழு மெறுழு டுப்பா
னிறையனியாற் பணிந்ருகண்டான புகழ்பா நெற்றான். ()

ஏழிசைநா ரதன்பாட லமிழ்தெங் குங்கா
தெனநிறைதென் காசிவிசு வேசனை மாந்தி
யாழிதுக செழிவியின்மின் னெனவெ யூந்தின்
பருளினை லவனடங்கா மகிழ்ச்சி ஸபாங்கி
வாழியவன் றருளியவெம பெரும வென்றும்
மங்காதிவ் விலிங்கமன்னி வாழ்நென் நேற்றான்
பேழிளவெண் கதிர்குடி யாங்க யந்தான்
புகழ்முனியேழ் நாளிநுந்தேத் துனன்சென் றானால். ()

வேறு.

அவ்விவிலி கத்தி னடியினு வுடையா ளடியினுக் காரமா மதனிற்
செவ்விவின் பருளு மத்திய கண்டஞ் செப்பிய வகாரமாஞ் சோத்தி
னுவ்விய வெழுசதா மதனினுன் வட்ட மகாரமா மதனினு னோங்கும்
பவவினிக் கலைபோல் விந்தவக் குழிதான் பாவிலிக் கமபா நாதம். (௩௦)

வேறு.

தேவிதலை தெற்கடி வடக்கது திருத்தாட்
பூவிசழ்கள் கோமுகி புயர்த்தமவை மத்தி
பாவிதனுட் சக்கரம் பயப்புறு மிலிங்கந்
தாளிதஞ் சகாசிவம் னோன்மனிய தாமால. (௩௧)

௨௮. ஏறழ்—தண்டம். ௩௦. வட்டம்—வந்த. (குழி) பவ்வு—பவ்வமாகிய.
இன்னுக்கு அலைபோல்—இளியகருப்பஞ்சாற்றுக்கடலொலிபோல். (நாதம்.)

வேறு,

ஒரொரு தலத்தி னோரொரு வருக்கா வுக்கந்தவர்த் சனைகொடங் குகந்தா
 னோரொரு வினையாட் டாச்சில வுய்த்தா னுய்த்தவவ விலிங்கமார்த்துறைவா
 னோரொரு பொருளா யொளிர்வ வபேதத் துன்னொளி மாதமா யகிலத்
 தோரொரு படிவத் துயிர்க்குய ராய்கின் றோங்கினுன் விசுவமா மொருவன்.

வேறு.

பொருத்திதின் நெவருந தோரப பொருளவன் னுனை முன்னி
 றிருந்தினி தாடல செய்தோர் வழுதியுள் ளினைக் குலை
 வருந்திய காணு திசிக் காசிரீ மறத்த் சென்பாற்
 றிருந்திய னுறைவல காண்டி யெனசெவ ளிங்கஞ் சேர்ந்தான். ()

உவருதினக துவாரை மாயை யீயாத் திபா மதுவா காஞ்சி
 நவர்திகழ் காசி யேழு நகருறை கயம்பைக காண்கைக்
 சுவருதிவர் தென்கா சிக்க னுறுதிக்கை விசுவ ளிங்க
 சிலந்திரு முன்போய்க் காணின் சேர்ந்தல மெரிதாந் தோயின் ()

உதகாந் சிழக்கு தெற்கு மேற்கென வெள்ளிர்நாற் பாலுங்
 குத்தகந் தாமபோய்ச் சூழ்காண் குறிவெலா மெம்பி ஶாற்கு
 முதகா மாலை தோன்று மவற்றுளத தமபா முர்த்தி
 விநகா தென்கா சிக்கோ விசுவலிங் கநதா னபமா. (௩௫)

சித்தம தெருமைப் படடோர தெளிந்தி முருபா ரூப
 வுத்தம விசுவ ளிங்கங் கண்டவ ரூழிப பாவந்
 தததம் திடன்னிட் டேதி சண்ப்டிம பஞ்சுற போகச்
 சுததமன் சிவப ரம்போய்ச் சுகந்தழைத் திருப்ப சம்மா. (௩௬)

உரையிற் கருட னுலை ஷிடம்பட மொடுக்கு மாபோல்
 பரவமா ருத்தி னுலை முகறிசை பறியு மாபோ
 ளிவனிகா லொளியி னுலை யிருளிம மிரியு மாபோல்
 வரனிக வலிங்கர் நோககல வலவனை நடுங்கிப் போமே (௩௭)

கற்றுளி சிலைநா னக்காற் கருண்படந் திரு மாபோற்
 பற்றுளி ஶீர ராலே பகையெலா மழியு மாபோற்
 சற்றுளி பெரிய கல்லைச் சிதறுதண் டாக்கு மாபோற்
 சுற்றுளி ளிசுவ ளிங்கங் கண்டியுற் துபரம் பாமே. (௩௮)

விதியினை யாசான் பார்வை விட்டியநன் றருளு மாபோற்
 பதியினைப் பேண்டற் றினமார் பழிபடா துவக்கு மாபோன்
 மதியினை யுடையா சீற்ற மாழியுட் குளிநு மாபோற்
 மதியினைப் பெருக்கித் தலைம தெலுதேதும் விசுவ ளிங்கம். (௩௯)

உலகுயர் விசுவ நாத னுலகம்மை தவனோ சேயோ
விலகுறு தந்தை யோமுன் றியையுமுற் றொளியா ரெல்லா
யலகுகட் டற்கின் றிப்பா லமரவ னோடி ருந்தும்
நலகுணத் திரண்டி லர்த்த நாரீச னெனுநிற் பானுல். (சுடி)

அருளவ ளாருளா ளன்றா னுமுல கம்மை பாகன்
மருளவ ரெனினுங் காணின் வல்வினை யொழித்தின் பீவன்
பொருளவ னெனத்தோந் தேத்தும் புலவரோக் கறிவு தேர்வார்
தெருளவ ராறு காலந் தெரிசித்துச் சிவமா வாரோ. (சுக)

இருட்சிதை காலை காணி னிடரொழிந் தின்ப மெய்தும்
மருட்சிதி ரூச்சி காணின் வரமகப் பேறு வாய்க்கும்
வெருட்சிதை மாலை காணின் வேண்டிய செல்வ முண்டாந்
தெருட்சியா ரீர்த்த யாமஞ் சேவிப்பி னிருமை நன்றும். (சஉ)

குலனுயர் பள்ளிக் கேழல் கும்பிடி னறஞ்சி றக்கும்
நலனுயர் அயிலை முச்சி நற்குடிப் பிறப்பா வைக்கும்
வலனுயர் திருமுன் பார்த்தைந் தெழுத்தெனின் கதைவா சிக்கின்
பலனுயர் கதைகள் கேட்பின் பாடின பெரும்பே றுண்டாம்.()

விசுவமா மிலிங்கங் கண்ட விழிமுடித் திறக்கு முன்னே
பசுவதி யாகப் பேறு பவிக்குமன் பவிழந்தர லோர்நான்
சிசுவழக் குறைப்ப வேமற் செற்றது செந்தி தீவிழ்
செ சுவதீற் செமித்தான் கூற்ற னேற்றமுங் குறைந்த தேர்மின்.

தருமசா ரூபி காசித் தலத்தான் றிருநா மத்தைப்
பெருபுகிழ் சிறப்பக் காதிந் கேட்பவர் பிறவி தீர்வார்
மருமலர்க் கொன்றை யானை மனத்திடை யறாதெண் ணன்பர்
கருமவெம பிணிக டீர்ந்து கடவுளர் போற்ற வாழ்வார். (சரு)

சுடி. "வாயு மனமும் கடந்த மனோன்மனி

பேயுங் கருணைப் பெரிதுடைப் பெண்பின்னை

யாயு மறிவுங் கடந்த வானுக்குத்

தாயு மகனாந் றாரமு மாமே."—திருமந்திரம் 1178-காண்க,

ஒளியார் எல்லாய்—செவகதிர்போலுமாகி. (கதிர்—சத்தி, கதிரோன் —
சத்திமான்.)

வேறு.

காசி நாயகன் கழலினை வணங்கவேண் கதித்தால்
பேசி னுண்முது தீமைக டொலைந்திடும் பெட்பார்
தேசி னுயலஞ் சூழ்வரின் மனக்கவ நீரும்
நேசித் தேத்திடி னமார்கோ னாகுத னிசமே. (சக)

புழைக்கை மால்வரை சுரரொடும் பொன்னுல கேகித்
தழைக்கை நல்கிய விசுவநா யகன்றெரி சனத்துக்
குழைக்கை மானவர் பரிமக மாயிர முஞ்ற்றன்
மழைக்கை யாத்தால் சிறப்பரில் வாய்ப்பாப் பாரால். (சௌ)

வேறு.

அடி பலம் பிடவி லாமிச் சறுகுவெண் கடுகு சந்திநீ
விடிகொணீர்ப் பாத்தி யத்தோ டிவர்முக மலம்ப வேலங்
கடிபுலின் கிழங்கு சாதித் காய்பளி தங்கி ராப்பு
வெடிமுகைச் சண்ப கத்துள் விராயவா சமனநீரும். (சஅ)

அரிசிபால் புனற ருப்பை வரியவங் கடுகெள் ளாரநீர்
விரிசொங் கழுடமர்க் யத்தோ டியன்முநீ ரமைத்து வேதப்
பரிசிலைஞ் சுத்தி செய்து பசுபதி பூசை யாற்றின்
றுரிசிலாத் திருமாற் பேறு துய்த்துமேன் முத்தி சேர்வார் (சக)

நாந்தமும் புழுஞ் கூட்டு நறியசந் தனச்சே ருட்டிற்
பாந்தநா விலத்தி ஈச பலந்தரும் பசும டிக்கண்
சுரந்தபால் பவநோய் தீர்க்குஞ் சுகந்தருஞ் செல்வ நீல்குஞ்
சொந்தழை மாலை சாத்திற் நிருவொடு மாலுர் வாழ்வார். (ருடு)

சிறந்ததன் பன்னீர் சாந்த மத்தர்செய் தயில மாட்டிற்
பிறந்ததன் னுடனன் ருகிப் பெண்டவா மழரும் பேறும்
புறந்தரா திகல்வென் மாண்பும் பொலீர்துமன் வாழ்வுண் டாமா
லறந்தனை வளர்க்கு லோகாம் பிகைதவ னன்பே செல்வம். (ருக)

போனக சிவேதித் திட்டார் பொம்மலொவ் வொன்றுக் காண்டு
வானகத் தொளிர்கை லைக்கண் வாழ்வது திண்ணந் திண்ணம்
கானகக் கனிலெவ் வேறு கடவுளுக் கருப்பித் திட்டோர்
தேனகத் தமிழ்த முண்ணுஞ் சிவபோகி யாதன் மெய்யே. (ருஉ)

சுருதிகண் முழங்கு காசிச் சோதியம் பரமற் கீடு
தருதிருக் கலசங் குட்பஞ் சங்குகள் சுகத்ர தாரை
விருதிசை மிருகக் கொம்பு வேதிகை யிவைக ளீயந்தோர்
பருதிவா முலகி லேறும் பாக்கிய சிரேட்ட ராவார். (௫௩)

தூபக்கா லொன்றே தீபஞ் சோடச மவைதாம் புட்ப
தீபமே நாக வாண்மா திண்டி புண் டரீக மன்னொ
சோபன வாகி பத்ராஞ் குலமே கும்ப மேறு
தாபரம் குருக முங்கட் சாஞ்சத்தி தீப மாபால். (௫௪)

சோமனா மாடி தர்மங் குடையுமை சுருட்டி வாணி
சாமரம் விசிறி வாயு சாற்றிவை தூப தீப
மாமனைத் திணுந்தத் தம்மா லாமள விறைகோ யிற்கு
நேமமா வாங்கித் தந்தோர் நீடுழி லாழ்வார் மாதோ. (௫௫)

முரசங்க ணிருத்தங் கீத முழக்கல்பு சீணிகோண் டாடல்
பரசங்க வோசை யார்த்தல் பரன்றிரு விழாக்கள் செய்தல்
வரசகோ ருகமே யாதி மாலைகள் சூட்டல் செய்தோ
ரரசராய்ப் புனியில் வாழ்வா ரதற்குமேன் முத்தி சேர்வார். (௫௬)

தத்தமர லுழைத்த தேட்டந் தம்முனா ரறத்தா லீட்டி
வைத்ததேட் டிவற்றா லேது வழங்கினும் பன்னகை கூடு
முத்தமர் குடித ழைத்தற் குறுதியி தாமான் பற்றிங்
கததனன் பினராற் செய்யிப் பதுபொரு ளிலார்க்கே யாமால்.()

௫௩. வேதிகை—பீடப்பலகை. ௫௪. ஆண்மா—புருஷா மிருகம்.
திண்டி—கஜம். புண்டரீகம்—வியாக்கிரம். ஏறு—ரிஷபம். தாபரம்—விரு
க்ஷம். குருகு—குக்கிடம். அழுங்கு—கூர்மம். இது மகுடாகமமுறை.
இதனின் வீற்றுசுப்புட்பதீபம், ஏகதீபம், கேதுதீபம், கஜதீபம், வியாக்கிர
தீபம், அம்ஸதீபம், வாகிதீபம், கும்மதீபம், குலதீபம், பூசதீபம், ரிஷப
தீபம், பருஷாமிருகதீபம், குக்குடதீபம், சிருக்குதீபம், அட்சர தீபம்,
சத்திதீபம் எனப்பதினாறு கூறவாருமுள். இதில் விருக்ஷதீபம், கும்ப
தீபம், கூர்மதீபம் என மூன்றுந் தன்னப்பட்டிப் பூசதீபமும், சிருக்குதீப
மும், கேதுதீபமும் மிகையாயின. சிருக்கு மலராகலின், அதேபத்திரமெ
னவும், பத்திரம் வாகனமாகலின் அதே கும்மதீபமெனவும், வழங்குவர்.
சத்திதீபம் 1, 2, 3, 5, 7, 9, நாளங்களை யுடையதாய் முறையே கலைமகள்
அகலினிதேவர்கள், இச்சையாகி மூன்றுசத்திகள், பஞ்சகலைகள், சப்தமா
தாக்கள், நவக்ஷிரகங்களின் வடிவாடமன்பாருமுள். பட்டம்—பூமி, நாகம்
—சேடன், ஆண்மா—ஆசிரியன், யானை—பிங்கான், புலி—ஐயனார், அன்
னம்—பிரம்மா, வாகி—இந்திரன், பத்ரம்—இலக்குமி, குலம்—அஸ்திராதே
வர், கும்பம்—அகத்தியன், இடபம்—நந்தி, விருஷம்—கற்பகம், குருகு
—முருகன், கூர்மம்—அரி, அட்சரம்—சரசொதி, சத்தி—ஏகாட்சரி என
ப்படுதலின் இந்நாமமந்திரத்தால் தீபங்காட்டுக.

விள்ளரும் பலாமா வாழை விளவுமா தழைப்ப முங்கள்
நள்ளவிழ் தமரத் தீந்து நார்தமுந் திரிகை கொய்யா
வுள்ளநற் பழங்கள் தேக்கா யுறுமணப் பொருடாம் பூலம்
வெள்ளரிக்காய்க் குட்டின் விமலனா ருநீனுக் குண்டாம். (ருஅ)

காசியின் வாசி பேதென் காசியீ தெனக்க னூவின்
விசியிப் படித்தென் னூரீ காண்கென விளப்பி நன்றப்
பேசியிங் கிலிங்கங் கண்டி பிறங்கிட வருளெம் பெம்மாற்
காசியின் றெட்போ வீந்தா லவன்றரு மேருச் செல்வம். (ருக)

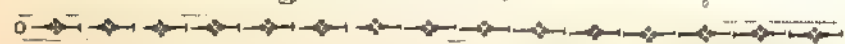
இன்னவ வடிவ னெண்ணி விலிங்கமித் தரையி லுண்டா
முன்னவ னிருவர் முன்பு முனைத்தவன் காசி நாதன்
றென்னவன் கண்டா னந்தந் தினைத்திட வருள்பு ரிந்த
மனனவன் வலஞ்சூழ் வேழ வாழ்வித்த விசுவ விங்கன். (ருஉ)

செண்பக விலிங்க மாதி தெக்கண காசி விங்கம்
நண்பகத் துளமை நாகேச் சரலிங்கம் நந்தி பேற்றும்
பண்பக லகில விங்கம் வாலியும் பணிந்த விங்கம்
விண்பக வெழுந்த சோதி விரிந்தமா விசுவ விங்கம். (ருக)

பாதல மூலக் கிண்டு முனைத்தவிப் பரம விங்கன்
மாதல மாந்தென் காசி வந்தருள் சிறந்தா னென்று
னீதலஞ் செவியாய்த தேற்ற விருந்தவர் களிது னும்பி
யாதலன் பாயு ரைத்தீ ருத்தது மளித்தி ரென்றா. (ருஉ)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு சமசு.

ஆறாவது நாரதன் தென்காசி

மான்மியங் கேட்ட படலம்.

மூர்த்தியின் விசேடா மிழ்த முகந்தாளங் களித வத்தீர்
பூர்த்தியி னினிக்கு மோர்மாண் புலவன்றென் காசிச் சீர்தேர்
கீர்த்தியிற் கதைநீ ரண்பாக் கேண்மினென றிடவுந் துள்ளி
யார்த்தினி தஹமி னென்று ரருந்தவ ரறைவான் சூதன். (க)

மிசைதீரே தாயு கத்தின் வெறிமலர்த் தருநீ முற்க
ணையமிழ் தருந்திச் சாவா நலததவிந் திராணி யோடு
மிசையவா ழித்தி ரன்முன் பிசைவலான் வந்து பாட
வையரி மித்தி ரன்செய் வஞ்சகூழ்த் தீர்வீ தாமாஸ். (உ)

வேறு.

உருகுமன் புடையசீ ருள்ள மேய்த்தவன்
பருகுகான் றுழாயினன் பாலும் பற்றினான்
நிருகுறு வஞ்சமோர் சிறிது மற்றவன்
பெருகுகந் திருவன்யாழ் பெரிதுங் கற்றுளான். (ங)

சீரதன் முறையினோ ரடக்கஞ் செப்பினும்
வாரதன் மையிற்பல வலார்க்குஞ் சொல்லுவான்
சாரதன் தியிளிசைச் சமத்தின் வல்லவ
னாரத னெனுந்திரு நாம மாமுனி. (ச)

போயினான் பொன்னகர்ப் புலவர் சூழ்சவை
வாயினார் சங்கமின் பதும மாநிதி
வேயினா ரின்னிசை விழைய மம்பைய
ராயினார் பாடல்கொண் டாடவ் வேளையே. (ரு)

ஆரியவெண் சாமா மசைப்பர் வீசிதி
யுரியபீ வியுமினா ரொசிதல் செய்குவார்
பெரியகற் பகமலர்ப் பிணைய னுற்றிடும்
விரியரி யாசன மிளிரு நாப்பணை. (க)

நிரந்தர மிடைந்திடு வயிர கீடொளி
தாரந்தர் தெரிந்திடு சாங்கள் போலணி
பார்தபன் னிருகதிர் பரப்பும் பொன்முடிப்
புரந்தரன் றவிசதிற் போலிந்துற் றுனரோ. (எ)

இந்திரன் கொலுமுகத் திருப்ப விற்புறு
மந்திரத் தலைவர்கள் வரிசை யாய்கிற்பத்
தந்திரந் தேர்முனி முகப்பிற் றங்கலை
வந்திரஞ் சிதப்பட வழுத்து மேவலன். (அ)

முனிவான் வாவவா முகரி மைவலார்
கனிதவ னிருப்பது கடாயெ ழீஇவா
பனிவளர் முகையனிழ் பாக சாதனன்
றனியகங் கனித்தெழீஇ யழைப்பச் சார்ந்தனன். (ஈ)

அ. தந்திரம்—யாழ் கரம்பு, கூ. முகரிமைவலார்—யிச்சுறிவீனை யுடைய தேவர்.

சிறந்தமா தவமுனிச் செல்வ வின்னுதான்
பிறந்தது யோகமுன் னெழுக பேரியாழ்
கறந்தபா லமிழ்தமுன் கைப்ப வுண்டுவா
னறந்தழைத் திடுமென வதைத்து வந்தனர். (௮)

திரைக்கட லமிழ்தருந் திவவ லாரினன்
றுரைக்கலு முகமனன் குன்ற லுங்கொடு
சிலாக்கல மெடுத்துளே சென்றோ ராசனத்
திரைக்கடை கொண்டன னின்ப மார்த்தரோ. (௮௧)

மருத்துவர் வந்தித வாய்மை கூறலாற்
றிருத்துயாழ் முனியிசைத் தேன்றெ விட்டுறப்
பொருத்துத லெண்ணியுட் புனித னாகிமெய்க்
கருத்துகந் தகாசமுன் கனிந்தெ ழுப்பினான். (௮௨)

செவ்வியா ழிடந்தழீஇத் தெறித்தைத் தாக்கியல்
வுவ்வியா டகந்திரீஇ திவவி ணூர்தலாய்
நவ்வியே னெழுக்கினூர்த் தெழுப்பி நற்சதி
முவ்விய லுசனின் முயலப் படுவான். (௮௩)

சீரத நெறிச்செலுந் திறற்ப ரீட்சண
நாரத விநுயாழ் நரம்புந் கண்டமும்
மார்த மரமந்த மதுரந் தாரமோர்
சாரதந் தியின்முறை சமைவ ரித்தரோ. (௮௪)

வேறு.

களரியில் ஆக ஊற ஐஹுள கார மேழும்
வளரிரு பாணி ரண்டு மாத்திரை குரலே துத்த
முளரிசைக் கைக்கி னைமா னுழையொடு மினியே மற்றை
விளரியே தார மென்ன விளங்கிசை யேழிற் காட்டி. (௮௫)

மருவிய குரன்மி டற்றில் வயந்தருந் துத்தம் நாவிற்
பொருவில்கைக் கிளையண் ணத்திற் புகழுழை யுயர்சி ரத்தி
லருவினி நெற்றி யின்மா ணூர்தரு விளரி நெஞ்சிற்
றிருவியற் றாரம் மூக்கிற் நிகழுமே ழிசைசி றப்ப. (௮௬)

௮௧. சிரைக்கலம்—நரம்புக்கருவி. இரைக்கடை கொண்டனன்—இரு
ப்பிடங்கொண்டான். (இரை—இருப்பு, கடை—இடம்.) ௮௩. அவ்வவ்வி—
அத்தலை. திரீஇ—திரித்து. திவவின்—வினைவலிக்கட்டின். ஊர்தல்—
பார்த்தல். முவ்வியல்—பயிற்சியின் மூத்தலிதல்.

இசையமிழ் தொழுக்க வும்ப ரியக்கர்கர் தருவர் சித்தர்
வசையிலேழ் கோள்க ளெட்டு மாசணம் மதக யங்கள்
திசையிலெண் வசுக்க ளேகா தெசவுருத் திராக்க டேனு
பசையினு ரின்ப வெள்ளம் படிந்தனர் செவிசாய்த் தம்மா. (௭௭)

மண்ணது முருக கானன் மணலது முருக மக்குற்
றண்ணது முருக சாந்தத் தருக்களு முருக தாமப்
பெண்ணது முருக பேசாப் பெருமலை யுருக வின்பப்
பண்ணது பொழிபாழ் வல்லான் பாடினன் தேவ கீதம். (௮௮)

இன்னின தெனவி மூள்ள மேதொரு செயலும் பற்று
துன்னிசை மயடே பாய்ச்சித் திரமென வொசிபா துற்று
நன்னிலம் நீற்ப தானுல் நல்விசை முனிவன் பாடற்
கென்னினி யொப்பா மொப்பி விசைவலான் சிறப்போங் கிற்றால்.

ஆவையினி விருந்தோர் கீத மகிநயி ததிக மிந்தச்
சுவையையஞ் செவிபா லுண்டு தூயவின் பார்ந்தோம் வல்லாழ்
நவைபெலார் தீர்ந்தோம் மெய்கொ ண்லமெலாம் பெற்றோம் முன
கவையயில் சிவனி சைக்கா டும்பிரா னெனற்கண் டேமால். () [அ]

ஆடின வரம்பை மாத ரதிரையித் தாடல் விட்டுள்
வாடின ரெனினுங் கீதம் மாந்தமா மகிழ்ச்சி பூத்தார்
சூடின வாகை வேந்தன் துய்த்ததே வமிழ்துகங் கைப்ப
நாடினன் சசிபொ டார்ந்து நல்விசை நலந்தி னேத்தான். (௨௧)

கரியவல் விருள்வி ரட்டிக் கதிரொளி காட்டு மாபோற்
பிரியவுண் டாமு டற்றீர்த் தருள்பெறும் புலவ ரேபோ
லுரியசொற் பொருள்வி ரித்தின் பூட்டுமொண் கவிஞ ரேபோ
லரியவன் னிசைவி மும்பர்க் காசிலின் பளித்தான் யாமோன். ()

கன்னலம் பாடி றுக்கக் டிபா மதற்குந் தீவேட்
டின்னையுன் வேல விக் மினிப்புள கண்டா ரேனும்
பின்னது சிலர்க்கே யாமாற் பிறங்குமுன் னதுவெல் லார்க்கும்
நன்னயர் தருமா லன்ன நலத்தயாழ் முனிவன் பாட்டே. (௨௩)

பாவருள் சீர்த்தி யெங்கும் பாரந்திட மகிழ்ச்சி டொடிக்
யோவருள் சபைபோ ரெல்லா முகந்தினி திருக் குக காலே
மேவரும் பொறுமை நீடு விழத்தரி மீததி ரன்பு
வைபுக கொடுமை செய்ய நாடின னென்செய் வானே (௨௪)

நன்னயம் பேசான் கோட்டி நாவடங் கிடயாழ் பாடு
மின்னவன் வலிகுறைத்தற் கென்செய லாமென் நெண்ணி
பன்னதாந்து டித்துப் பன்னெறு நெறுவெ னப்பேச்
சன்னலின் முணுமு ணுப்போ டொருவழி னுணிர்தான் மன்னே.

அடந்தனி லாய்க்க ளத்து உவார்த்தாயிற் தெழீஇப்பாற் சிந்து
கிடந்தமா லிடம்போய்த் தாழ்ந்து கேசவா யாழோ நீதி
கடந்தனன் வலாரி தோட்டிற் கலனிடந் தழீஇக்கார் வண்ண
குடந்தரா வரியே மாலே கோபதி யெனப்பெட் பேற்றி. (உக)

பாடினன் மகிழ்வித் தும்பர் பரவுத னிரம்புற் றுணு
னேடியே பொருட்ப தெது நினைத்தினம் பாடு மன்னே
னீடிவந் திரனை நின்னி லிசைத்தியாழ் பாட லெண்ணே
கோடினன் போலு மென்றான் கொண்டல்வண் ணன்க னன்றான் (1)

ஒப்பிலா வெனின்வ லாரி யொத்ததா முகமன் காட்டித்
தப்பிலாழ் தவன்யாழ்க் காணந் தவறுபட் டிடப்பி டித்தி
நொப்பிலாச் சாபமென்ன நொடித்தரி மித்தி னன்றான்
வெப்பிலா தேற்றின் பார்த்தான் வெம்மையா முவற்பற் றிற்றே.

மாயவன் நிறந்தா னென்னே மாயவன் பாலன் பார்ந்த
துயரி மித்தி னவ்வன் றுப்பெனே சாப நல்க
லாயவல் லகமதா னென்னே யபலது பெறுஞ்சி ரென்னே
போயதார் தருமாண் பென்னே புலவசோர் புதுமைத் தாமால். (1)

சாபமே லிட்ட தோரான் நன்னிழல் சுருத்தி லார்க்கும்
நீபமுன் மாங்க ளுக்கு நிறைநன்னெய் திரியிட் டேற்றுந்
தீபமுன் பலவற் றுக்குந் திரிதாப் யுறஞ்சார்ந் தாற்போற்
கோபமாற் கெதிரி யாழோன் கோலொலி வசையாக் கிற்றே. (௩௩)

சலித்தால் குறைந்து போதல் தகையநா ரதன்க ணித்துப்
பலித்தவிக் கெடுதி யாரே பண்ணின ரிஃதோ ரேனேற்
ருவித்தமண் ணுவேவன் றீர்த்துக் கொளா னிடிற் பிணமா வேனென்
றவித்தவையம் புலனோ னுய்கின் நமலயோ கமர்ந்தா னன்றே. (௩௪)

உண்மையோர்ந் தனன்மீண் டானீ துருற்றினோ ரபிசா ரத்தி
வண்மையோ ரல்ல ரெட்டுக் கருமமோர் வல்லா ரல்லர்
திண்மைபொன் பான்கோ ளல்லர் தீவினை வழிய தல்ல
வெண்மையோ னரிநண் பன்கோ னியானினிக் கவலே னென்றான்.

வேறு.

இன்னண நாரத னிசைத்தெ மும்பொழு
துன்னவை தோமா துவன்சொன் மெய்யென
நன்னாழ் வழியெனு னம்பி வன்மொழி
சொன்னதி தெனவிணிற் றோன்றிற் றோர்சொலே. (௩௩)

எழுந்தசொற் கேட்டபின் னிதானன் மென்றுமேற்
றொழுந்தக வுடையவென் றுயா நிக்கிட
வழுந்தவே மென்னையுண் டரிய யன்பணி
கொழுந்தணிப் பிறைமுடிக் கோன லாதென. (௩௪)

சிதவலா நெழுந்தனன் நேவ வேந்தனற்
புதமகிழ் கொளனிசை பொழிநன் றோர்ந்தியாழ்
விதாணன் மானகர் மேவ விழ்தாற்
சிதமுடன் வழியனுப் பினன்வை குற்றனன். (௩௫)

மானகர் வந்தனன் மாத வற்பணிற்
தினயாழ் தழீஇயிசை யிறங்கப் பாடினான்
கானவா னிமிர்ந்திவண் கம்ம லென்னெனக்
கோனி கேட்பயாழ்க் கோனி தோதுவான். (௩௬)

மதகரி காத்துழுன் முதலை மாய்த்தவா
பதகனே துதல்பொருட் படுத்த தென்னைநீ
சிதகன்கண் குறைந்தற் தேற்ற னேரிதா
லுதகவான் மாறினு முலக யர்க்குமோ. (௩௭)

யாவனோம் நமோநா ராய னாவென
வாவலே நிரைப்பினு பவனைக் காத்தரு
வைவலே னுடொறு நிகழ்த்த மென்னினுங்
காவலோய் கோளனைக் களன்கொண் டாடினாய். (௩௮)

சாத்திர மறைகளுச் சார ணப்பயன்
றோத்திரம் புரியெனைத் துயர்ப்ப நெத்தசற்
பாத்திர னீயெனப் பழிச்சற் கேட்டவம்
மாத்திரங் கேட்டவன் மகிழ்ந்து கூறுவான். (௩௯)

அழுக்கரி மித்திர னடைந்து கோட்சொலப்
புழுக்கமா வவனுளம் புகுந்த தீவினை
யிழுக்கதொன் றுணக்குள தெணியுந் தேர்த்திலாய்
வழுக்கனே காலிவண் வந்த தோர்திமேல். (௪௦)

௩௩. என்ன — என்னுனாகி. ௩௫ விதாணன் — விவேகி. ௩௮. கன்ன — உள்ளம்.

கோளலை நோகிலை குரல்குன் றற்கிவன்
முளலை நோகிலை முக்க ணெம்பிரா
னுளலை யென்னிடத் தமைத்த நீரதாற்
சுளலை யேற்றது தொலைத்தி யென்றனன். (சக)

தருமன் றோர்ந்தியாழ்த் தவனெம் பாதவ
கருமயீ தொழிவழி காட்டு கென்னலுந்
கிருமறு மார்பினன் சிந்தை செய்தொரு
மருமயீ தன்பொடு வாங்கென் றோதுவான். (சஉ)

மனோவதி நமதுவை குண்டம் வான்மலை
முனிதுமா தலங்களின் முதன்மை பெற்றதாய்ப்
பனோன்மைப தாய்த்திரி கூடப் பான்முதி
தெனோதிருத் தலமுண்டஃ தெழிற்றென் காசியே. (சங)

ஒங்குதென் காசியி னுலக நாயகி
பாங்குறை விசுவநா யகனைப் பார்த்திடிற்
நீங்குக டீர்த்திடுந் திருத்த மசடியே
யாங்குகந் தருந்தவ மழைப்பின் வாழ்வதாம். (சச)

நீயுடன் சென்றரு னீரிற் றோய்த்தல
காயுட னப்பனை யருச்சை செய்திடிந்
காயுமென் சாபமுங் கழிந்தி யாழிசை
யேயுமுன் னினுஞ்சிறந் தென்று னார்த்தினான். (சரு)

மாலநுள் வசஞ்செவி வாங்கி யின்பமாய்ச்
சிலயாழ் முனியுடன் றிருத்தென் காசிபோய்
ஞாலநா யகிதவ னனோக்க மெய்திடச்
சாலவன் புடனடந் தானென் றோதினான். (சக)

நாரதன் தென்காசி மான்மியங் கேட்ட

படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு சகரு.

ஏழாவது நாரதன் வரம்பெறு

படலம்.

கார்வண னோங்குதென் காசி மான்மிய
மார்வண நாரதந் கருள லீதுமேற்
சீர்வண யாழிசை திறம்ப டப்பிரா
னேர்வணங் கிபபெறு வரநி கழ்த்துவாம்.

(க)

என்னநை மிசத்தவ ரின்ப மார்ந்தியா
முன்னமா தவமிக முயன்று னோங்கொலோ
மன்னரூள் சூரந்துரீர் வழங்க வென்றனர்
நன்னரீர் சூதன்மே னவிற்று வானரோ.

(உ)

பாலினார் கலியினின் நெழுந்த பண்ணவன்
மேலிவர் வான்வழி வினாந்தி மாசலம்
மேலினான் முகன்பதி முகுந்தன் வைகுண்டஞ்
சூலிவாழ் கைலையுந் தொழுது போந்தனன்.

(ங)

காசிப யோத்திமா யாவ வந்திகை
மாசிலா மதுரைது வாரை காஞ்சியிங்
காசிபா டிடலெண் மாயொண் னுமையிற்
கூசிஞன். கண்டனன் கும்பிட் டேகிஞன்.

(ச)

காஞ்சியி னின்றிடைக் காண்சை வத்தல
வாஞ்சைரீ டொறுமன மடக்கி யார்குவ
லேஞ்சுதென் காசிபோ யிசைவ ரங்கொடிங்
காஞ்சரி கமபத நிகர மார்த்தென.

(ரு)

ஆலவாய் பரங்கிரி சுழிய லாதிவிட்
டேலந் நெல்லையுங் கடந்தி யாழ்முனி
சாலான் றூர்ந்ததென் காசிச் சண்பகக்
கோலமா மலர்ப்பொழிற் குளிரக் கண்டனன்.

(சு)

காலையன் றூடகக் கடன்செ யற்கெணி
லாலையன் னங்களார் மலர்த்த டத்துறை
மேலைய திற்படஇ வென்றிட் டேகிமான்
சோலையில் விசுவநா யகன்முன் றுன்னினான்.

(எ)

வேறு.

முன்புகுந் தொன்றி ண்டு மூன்றைந்தெட் டுறுப்பாற் றுழ்ந்து
 மன்புகுன் றுது தண்டா காரமாப் பணிந்து மேத்தித்
 துன்புகுத் துளங்க னிந்து துள்ளிநீ டையா மோன்றேர்ந்
 துன்புகுப் பெனக்கொண் டாடி யெடுத்தனன் மலர்க்கை யாமே.

தழுவிமா டகழு துக்கித் தடவினை களைப கைநட் [தார்த்
 பெழுநரம் புகளைத் தேர்ந்தாந் கெழுதன்மாத் தியையு மோர்ந்
 கொழுகதா வுயர்ந்தி ழிந்தின் னெசையா ராய்தன் முன்னு
 விழுமுதற் றெழில்க ளாற்றி லீணைமீட்டி னன்னாண் செய்வான் (1)

காகுளி மதுந் தாரந் கணக்கமைந் தேழ்சு சபரால்
 வாகுதேன் கிழானெய் யேலம் வாழைமா துளழ்ப முடபோன்
 றாகுமின் னிசைப்பான் கேட்டெம் மம்பையா முலகா ளோடும்
 பாகுது மிசைக்கா மும்பாப் பணிப்பான் விடைமேல் வந்தான் (2)

இன்னிசை பாடு மன்ப வினிதுவா ழியவு னக்கிங்
 கென்னது வேண்டுந் கேட்டி யெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தா
 னன்னதோர்ந் துளவி லின்பார்ந் தாகா வரவென் றாடி
 யென்னையா ளம்மை யப்பா விலங்குதென் காசி நாதா, (3)

வாமமா ம்மை யோடான் மிசைமகிழ்ந் திவரெந் கோனை
 கோமகார் வேண்டி யேதுந் கொடுப்பதில் லாவ முக்கா
 லுபையாழ் குலாதொண் டைக்கு முரந்தரு திருமுன் றந்து
 மாமனா ளன்கொ ஞ்சொல் வலியழித் தடந் தாயால், (4)

மாயவ னறிந்து ளைத்த வாய்மையுங் கண்டேன் பேன்
 நேயவா ழிபவென் றிந்த நிறைமொழி சிறப்பாப் பெற்றேன்
 றாபனா யினன்வே றோரென் றோன்றிபேற் றாற்கு முண்டே
 னாயனல கியதென் றேறறு யப்பென் னேத்து வானால், (5)

வேறு.

செஞ்சு டர்க்குளே சிவஞ்சு டர்ந்தவா
 நஞ்சு டற்றுநா ணவையொ ழித்தவா
 வெஞ்சு டங்கின்புப் புரமெ ரித்தவா
 வஞ்சு டம்புயிர்க் காத ரத்தவா, (6)

அடிமு டிக்கள வறியொண் னாதவா
 படியன் பாக்கெளி தாய பண்ணவா
 மிடிய துததருள் வெணீற்று மெய்யவா
 கொடிய ணைந்தபாற் கொண்ம னைத்தவா, (7)

வேறு,

சோதி யானசொ ரூபவி யாபக
மாதி யானம னோகா பாபல
நீதி யானிறை நின்மல நிட்கள
வேதி யாவர வென்விடை யாய்நமோ, (டுக)

கால காலக பாலகங் காதர
பால லோசன பத்தசு னப்ரிய
நீல கண்டகி ராமய நிர்த்தன
சூல பாணிகு போதநம் பாறமோ, (யௌ)

எண்ணி டித்ததி ரக்குமுன் னீந்தவ
பண்ணி னெழிசைப் பாகமு ணர்ந்தவ
நண்ணி பாழிய வென்றந லத்தவ
கண்ணி டிப்புறுங் காட்சிதந் தாய்நமோ, (யௌ)

கங்க மாவிலை யாழ்சயங் காத்தவ
வெங்க ராசல வீத்துரி போர்த்தவ
வங்க ராமடை யார்க்கறி வார்ப்பவ
சங்க ராவர சம்புகி வாரமோ, (டுக)

ஏல மாருமு லெம்முல கம்மைகண்
னீல மாமலர் நித்தம ளர்ந்தவிங்
கால மார்களத் தப்பு வெனக்கருள்
கோல மிவ்விடைக் கொண்டமர் வாய்நமோ, (உடு)

ஆசித தெய்தகர் வேண்டுமுன் னுவுணர்ந்
தேசித துக்களி செய்பவ பாடிடி
னேசித் தாணமிசை நீடுல காளோடும்
பேடுத் தான்வரு பிஞ்ஞக னேநமோ, (உக)

ஆத்தி சூடிநன் ருரருள் கூருனை
யேத்திப் பூசைபண் னாற்கருள் செய்தேனைக்
காத்தி யென்றிரு கைதலை கூப்பினுன்
றேத்தி ரஞ்செவிக் கொண்டிறை சொல்லுவான், ()

கொத்த லர்ந்தருகு ளிர்பொழில் சூழ்ந்தொளிர்
முத்த கம்புமு முங்குநன் னீர்கொர்
சித்தி ராரதித் தீர்த்தம தாடிநீ
பத்தி யால்வழி பாடுசெய் யென்றோ, (உரு)

தொன்று தும்புரு வோடுதொ டர்த்தெனக்
கென்று மின்னிசை பாடியின் பாக்குவா
கொன்று மன்பிடுற ரீஇச்சிறு தேவனா
நன்று பாடிந யந்தனை யாகலின்.

(௨௪)

அழுக்கு றுத்தரி மித்திர னாடினன்
வழுக்கு ரைத்தனன் மாலு தீர்த்தரு
கொழுக்கு றுநதடத் துள்ளது வன்மைமேற்
பழுக்கு ளன்பொடு பாடிநன் றுந்தனை.

(௨௫)

முத்த லத்தமு யன்றநல் னுழப்பய
னத்த னென்றிரு முன்வரி னூர்த்துந்
கத்தி ருத்தவ மோங்குதென் காசியா
மித்த லத்தினெய் தாதநன் றில்லையால்.

(௨௬)

வேண்டு நல்வரம் வேண்டிடு முன்றரு
மாண்ட கையெனை யன்பொடு பாடினை
மாண்ட நல்வா முற்று வழங்கினே
னீண்டு வாழ்கென்றி லிங்கத்து ளாயினான்.

(௨௭)

வேறு.

கங்கையஞ் சடையுந திங்கட் கதிருட னரானி ருப்புந்
கொங்கையார் களப நாறுங் கோமனை பங்கின் வைப்புஞ்
சங்கையொத் தியல்வெள் ளான்மேற் சார்தலு மாவந் தெம்மான்
செங்கையாழ் முனிக்கு நல்குந் திறவா மேற்ற மாமால்.

(௨௮)

ஈசதிக் கிலங்கும் பொய்கை யினிலொரு காலை முழிக்
கேசமா விசுவ நாத சிமலலிங் கம்ப ணிந்து
மீசறு கிதம் பாடி வரப்பெரி தாகப் பெற்று
விசருஞ் சீர்த்தி யாமோன் மேல்வனஞ் சூழ்வ தானான்.

(௨௯)

முறுக்குடைந் தெழிற்றே னூற்று முருகனிழ் சண்ப கத்தை
வெறுக்குமா விருப்பி யாட மேற்கொடி படர்ந்த தேரற்றம் [ர்ந்
பொறுக்குமா வெனச்சி றுத்துப் பொறைகடாக் கிடைச்சி பாற்சே
திறுக்கு மெம் பிரானே போன்ற தெண்ணிலா தனகண் டா னால்.]

வத்தனை யருட்கு ணேச வினையையா மருது கந்த
சாத்தனை வடகீழ் பால்வா முசரு ணங்கை தனனை
மாத்தழை வராசி நாரா யணிமகே சுவரி காளி
காத்தளிந் திராணி வாணி கௌமரி யெழுவர்க் கண்டான்.

(௩௦)

பவுரிகொண் டிடுகிற் றூற்று வீரியைப் பதம வாவித்
கவுரியைக் கருணை பூத்த நெடுங்கயத் தையன் றாக் னை
செவுரியைப் போர்த்த கோணைத் திருநதிப் புறத்தினை மேவுஞ்
சவுரியைப் பிறதெய் வங்க டாழ்தலைச் சிறப்பாக் கண்டான். (௩௨)

கண்டென் முகம னாற்றிக் கமழ்தரு செண்ப கக்கா
மண்டுதித் தெல்லாஞ் சூழ்காற் சேடனார் மணிகொள் சென்னி
விண்டுமுன் மேரு வைச்சூழ் மிளிர்ந்தது போலச் சுற்றிக்
கொண்டியர் மார்தொ றுப்பூங் கொடிமல ருடுக்கள் போ லும். ()

வேறு.

திகைத்த சிந்தையுந் தெளிவுறத் தென்றிவந் துலாவல்
குமைத்த டங்கரை யிகலுமாக் குழீஇமசிழ்ந் திருத்தல்
பகைத்த வின்றிமஞ் னைபிடுநெடு பச்சோந்தி பயிற்
முமைத்த லார்தபூக் களிற்பல வண்டுகண் மொய்த்தல். (௩௪)

பலசத் தோப்பிடைத் தமரத்துங் கொழுமிச்சம் படர்தல்
குலச மன்பெறு மெலுமிச்ச நாரத்துங் குழைத்தல்
கலச மானுமா துளத்தொடு பப்பளி கலத்தல்
சலச மேற்றுகள் பெய்முண்ட கககரை தழைதகல். (௩௫)

கனியு மாம்பழ முகிர்கையி னுடைபலாக் கவிழ்தே
னனியு றுங்கத வியின்கனித் தேறலு நதியிற்
றனியு றழ்ந்தெழீஇ மலர்நற ளளாப்பல சடம்பரப்
தனியு னைத்திவர் பெருக்குகள் சித்திரை யேய்தல். (௩௬)

வண்டு பாண்மீழற் றிடையி லாடவா னாங்கை
கொண்டு மாவருக் கைப்பழ மத்தளங் கொட்ட
கண்டு பூகுழை விசைக்குயின் முறையொத்துக் காட்ட
வுண்டு நடடுவ னெனைக்கனி தலையசைத் துவத்தல். (௩௭)

வேறு.

சாகையு பதினுயர் தருவின் மந்திகள்
போகையுக் குயில்புறப் பூவை வேறுவே
ருகையுந் தொழுவநு மமார் போற்றி நசய்
வாகையு முனிவார் வசிக்கை யுப்பெறல். (௩௮)

வேறு.

சித்தி வன்மையார் சித்தகோ முகன்பன்ன சாலே
சித்தி யத்தவ ருறைவிட முத்தர்க ணிலயம்
பத்தி பத்தியா வயங்கலிவ் வளனெலாம் பார்த்தப்
புத்தி யாழ்முனி சித்திரைத் துறைக்கணே புகுந்தான். (௩௬)

வேறு.

விடுக்கணை போலவான் மீது வெண்ணிலா
வடுக்கழை நிழறரு மருகிற் றுமரை
யொடுக்கமழ் குவளைசே தாம்ப லோக்கிவாழ்
நெடுக்கயச் சார்பிலே நீடி வந்தனன். (௪௦)

மாணியிற் செய்கடன் வயக்க வாற்றினான்
சோலையங் குழலுமை தொடிக்கைப் பற்றிலோ
னாலையந் தனிலமர்ந் தன்றி ராகழி
காலையி னூரத் தீர்த்தங் கண்டனன். (௪௧)

ஆசையொ டாடின னருச்சை நாடொறு
மீசனுக் காற்றியங் கிருந்து ளானிசைத்
தேசிகன் கௌசிகற் றேற வென்றனன்
மாசினை மிசத்தவர் மகிழ்ச் சூதனே. (௪௨)

நாரதன் வரம்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு னாள்.

எட்டாவது நாரதன் பூசித்துக்

கவுசிகனுபதேசம் பெற்ற படலம்.

அருந்தவ யாழ்முனி யரியின் சாபநீக்
கிருந்தடம் படிநதுதென் காசி யெம்பிரான்
தருந்தனி வரம்பெற விதுசி வார்ச்சையுந்
கிருந்தருட் கௌசிகன் றேற்று பேரதுவரம். (௧)

நைமிசத் தந்தணீர் நம்ப னுணையிற்
கைமிகு மன்பினுற் சித்தி ரைக்கணே
செய்மிழற் றியாழவன் றேர்ந்த வோர்துறை
பையினத் தொய்ந்தனுட் டான பாற்றினான். (௨)

ஆந்தரம் பாசிய மாமி ரண்டனான்
மாந்தருக் காந்தர மான பாவனை
மாந்தரி னியோகியின் வாய்பைக் காட்சிகொ
ளாந்தர பூசைசெய் வான மந்தனன். (௩)

வேறு.

இன்பொடைஞ் சுத்தி யாற்றி யிதையநற் கமலத் தின்க
ணன்பொடு மனோபா வதகா லமைத்தமா பாயை யின்பேன்
மன்பொலி தன்சி னுமபர் வளர்விளக் கொளிபோன் மேணிப்
பொன்பொது விசுவ நாதற் போற்றியுட் கருதி னானல். (ச)

எண்ணியே யழைத்தா வாகித் தெழுந்தருள் வானுற பித்தின்
டண்ணிய சந்நி தான மடைந்துநன ருத்த டித்தல்
பண்ணிடுஞ் சந்நி ரோதம பயின்றமுத் திரையாற் செய்தே
புண்ணிய விசுவ நாதற் பூசனை செய்வான் மன்னே. (ரு)

மானத சுத்தி யாநன் மலரிட்டுப் பொறுமை யாய
நானரீர்ப் பாதிநி யாதி நல்கின் னிலைமொள புத்தி
யானகுங் குமங்கற் பூசஞ் சந்தமுன னனைததும் பூசி
யினமின் மனதது பககா லெரியுயிர்ப பகமபு கைததீ. (க)

சுத்திதீ பங்கள் காட்டித் தகையகந் தாதி யைந்தும்
புத்தியிற் றிருத்தி செய்யும் போக்கியப் பொருளா நல்கி
யத்திகார பண்புன் னைந்து பநாதிபோச சியமாக் கண்டு
பத்தியுண் குடிமுற் றுபுமுண் பருகுவத தாகத தேர்ந்தே. (எ)

குடிமுன் னெலாப்வி ளக்கு மவைகளாப் விசிறி யாதி
குடியல் கிரம நீக்கும் பொருள்களாத தோததி ராதி
யீடில்கேள் விகளாப் பாவித தினிததகத தாற்பூ சித்தே
நாடியுள் வியற்றி யாங்கு நாடிருண் டத்தி வேடபான. (அ)

மீண்டுமா னதயோ சுத்தால் விதிபின வாக னாகி
திண்டுருண் டதத பைகத சிராக்கினி யினுமம் மானை
பாண்டுளே பூசிட தாறடோ லுறச்சிதது விரதத தானம்
காண்கிரு கமிழ்த நெய்யைக் கனிந்தினடச் சிருவத் தாலே. (க)

முகந்துமா குதிநுற் றெட்டு முடித்துமே னடுச்சி ருக்கா
லுகந்துமா குதிபூ ரித்தன் புடன்கிவன் பார்பொ றுக்க
வகந்துமித் தூந்து பெரறுற் றருசசனைப் பயனெப் பித்தே
பகர்துண ரப்ப டாத்து வாதசாந தபப திர்தான். (ய)

சு. நன்மலர்—ஊறுசெய்யாமை, ஐம்பொறியடக்கம், பொறுமை,
அருள், அறிவு, தவம், வாய்மை, நல்ல நினைவு என்னும் எட்டு மலர்கள்.
எ. போக்கியம்—அனுபவிக்கப்படும் பொருள். போச்சியம்—போஜ்ஜியம்,
அது அன்னாதிகள். (வைவேத்தியாதிகள்.)

ஆந்நிலை மூல மாதி துவாதசார் தாந்த மட்டுஞ்
சின்னிலை யேகா கரா சிவத்தயா நச்ச மாதி
யிந்நிலை யிதையப் பூவி விலஞ்செஞ்ஞன் டத்தி யின்க
ணன்னிலை யவாய்ப்பூ சித்து நயச்சமா தியின்வாழ் சீரே. (௮௧)

இங்கணம் புருவ மத்தி யிற்சரற் காலந் தோன்றுந்
திங்களி லொளிரி லிங்கந் தெரிந்தெணிப் பிராண னுள்ள
மங்கடைந் தொடுங்கு யோகி யானவன் றன்ம யத்தாய்ப்
பொக்கக முனையா தாக்கப் பொலிசுதா னந்தந் துய்ப்பான். (௮௨)

வேறு.

இத்தகைச் சிவவழி பாடி யற்றிய
பத்தரி யாழ்முனி பதிவி னின்றெழீஇ
யத்தனெம் விசுவநா யகன்ற னூலய
சித்தனாத் தெரிசனை செயமுன் வந்தனன். (௮௩)

கண்டனன் பணிந்தனன் கனிந்தி யாழ்கரந்
கொண்டனன் பாடினன் கோதை பாகனார்
விண்டனர் நாரத விளங்கு கூகையொன்
றுண்டதை மானசோத் தாஞ்சென் றோர்கென. (௮௪)

கேள்வியின் வீழ்ச ரீரி கேட்கவே
யாள்வினை கொண்டிறை யானை யாறிரு
தோள்விமித் தேனுவின ஈதையொ டைந்தரு
வேள்விடு தேன்ஈதை விராயு ணின்பனாய். (௮௫)

வேறு.

ஈச திக்கினி லெய்தின னங்கனே
வாச சத்திக ளேழ்வரும் வாவியிற்
நாச முக்கறத் தோய்த்தனர் முழ்கினர்
வீச மஞ்சள்வி ளங்குமெய் பூசினர். (௮௬)

காரி னுன்றக ருங்குழற் கன்னிமார்
போரி னுண்மலர் போனெடுங் கண்கயற்
சீரி னாடிய தாமரைத் தெண்டட்
ரீரி னாடினர் நீள்கரை யேறினர். (௮௭)

காத்தி ரத்துடை கட்டினர் மாற்றியே
மாதவி ரத்திரு நீறுவ னைந்தனர்
சாத்தி ரத்தசெந் தூணுதல் சாத்தின
ரேத்தி ரத்தினக் கச்சிறுக் குற்றனர். (௮௮)

பரிய வாய்க்கொய்து டெத்தபட் டாடைமே
லரிய மேகலை யார்த்தனர் பொற்றொடி
யுரிய பீலிகா லாளியொண் மோதிரம்
பெரிய பாடகர் தண்டைபி றங்கவே.

(10ச)

சிலம்பு பாதச ரங்களில் லென்றிட
வலம்பு ரிக்களன் வாழ்மணிப் பல்பணி
நலம்பு ரிந்தொளி நாற்றிசை வீசிடப்
புலம்பு ணர்முகப் பூண்பல மின்னவே.

(உ0)

முருகு நாண்மலர் மொய்குழ லுக்ககிற்
றருகு ணப்புகை யூட்டினர் தண்ணருள்
பெருகு கன்னியர் பேணுகன் மக்களைக்
கருகு ருவழிக் காக்கவி ருந்தனர்.

(உச)

வேறு.

காலையிற் செய்கட னாற்றியெங் கண்ணுதன்
மேலையி யம்புவி திப்படி கூகையைச்
சோலையிற் காணவ ருந்தவன் றாயனிம்
மாலையி ருங்குழன் மாதரைக் கண்டனன்.

(உ2)

முனிதனி யேவர முண்டகப் பொய்கைமரட்
டினிதமர் கன்னிமா ரியாழ்வல னென்றின்பாய்ப்
புனிதவிங் கமர்கெனப் டோற்றின மமமைமீர்
மனிதரர ரீண்டுநீர் வதிவதென் னென்றனை.

(உ௩)

வேறு.

கச்சி ரத்தது கின்மணி காலவே
மெச்சி ரத்தக பாலம்பி நாகவின்
முச்சி ரத்தவிர் சூலியெம் முக்கண்ணி
வச்சி ரத்தம யேசைநல் லம்மையே.

(உச)

ஆட கத்தம்பு யத்திரு வத்தமேற்
சூட கத்தள் சுதரிச னத்தினுள்
வாட கத்தவர் வந்துயர் தீர்ப்பவன்
பாட கப்பதப் பத்தினி நாரணி.

(உ௫)

10ச. மேகலை—எழுகோவை மணி. உ0. முகப்பூண்—தலையணிமுத்
றம். உ௫. சுதரிசனம்—சக்கரம்.

நிலவு கோடிநி ரந்துதித் தாலன
 வுலவு மேனியொ ளிர்புத்த கக்கரம்
 நலவு னைச்சுவை நல்குநல் வாக்குள்
 குலவு கண்ணபி ராமியாக கோமனே. (உசு)

இரும்பு போலுவன் னெஞ்சருள் ளஞ்சவும்
 சுரும்பு போலடி சூழ்ந்தன் பற்றவும்
 கருப்பு பாசாங்கு சஞ்சததி கைக்கொடு
 வருப்பு கல்சின பங்குகொள மாரியே. (உஎ)

செய மேறிடு செவ்வியள் பல்வகை
 மாய மேவிப பெய்வாக னத்தினள்
 நேய முககண்ணி நீவிநெ ஞ்சூவி
 காய தாருகற மசற்றகக காளையே. (உஅ)

முரிக்கு நீள்புந வச்சிலை மொய்க்கு
 லெரிக்குந் திபெழி னேயிக லாருட
 லுரிக்குந் தோல்கொழுப் பூடறுத் தூர்ச்சிதம்
 விரிக்கு நாளுசிலை மீறுவ ராகியே. (உசு)

கற்ப கக்கரம் தேனுசின் தாயணி
 பற்ப கட்புல மெய்தல்ப வித்தெழில்
 வெற்ப கச்சிறை வீட்டிடு வச்சிரம்
 பொற்ப ணிக்கைப்பு லோமசைப் பூவைவே. (உஊ)

ஏறு புள்ளச சன்னமெ ழின்மயின்
 மீறு பேயரி வேழமே ழின்முறை
 சாறு கொண்டி வண் டங்குந மேழ்வரும்
 வேறு ளாரிரு மினகனி மாவார். (நசு)

மோக னாதிர முண்டகக் கையினுள்
 பாக னுண்டமாழி பன்னுசெவ்வாயினுள்
 சோக னாதஞ் சூழ்ந்திகல சாய்ப்பவாழ்ந்
 தாக னாநல் காய்சித்தி ராக்கையே. (நஉ)

பதத்தி னென்றுபற் பத்தலை யூன்றியொன்
 றிதத்தி னேமடித் திட்டுமுட் டிற்கைசேர்
 விதத்தி னுசிவி லிம்புகண் மேன்மாண்
 சிதத்தி னாமணி கன்னிகைத் தேவியே. (ந஑)

உஎ. சத்தி—வேல். புகல்—அடைந்தாருக்குப் பற்றுக்கோடானமொழி
 யும். சினம்—அடையாருக்குச் சீற்ற மொழியும். நசு. நீரார்—தீர்த்த
 மாதர். நஉ. பாகன்—புதன். சோகு—பிசாசம். அனாதரம்—எப்பொழு
 தும். ஐகல்—ஐகுதலை. ஆய்—அம்மை.

ஆய கன்னிய ரேழிரு ரீரணங்
சேய வொன்பது சத்திக ளாயியாம்
சேய மாயுல கம்மையி னீடருட்
சாய லுற்றிவ னானையிற் றனகி லோம்.

(௩௪)

தவத்தை நாடிய மாதவர் சைவனாஞ்
சிவத்தை யர்ச்சனை செய்யவ றந்தவர்
பவத்தை யஞ்சித்து றந்தவர் பற்றுறி
னவத்தை நீத்தவர்க் காக்கவ மாட்டுளோம்.

(௩௫)

ஈச தீர்த்தமி தன்கண்கு னிப்பவர்
வாச நீறிம மானவ ராய்கிசு
வேச னன்பராய் மேவின வாக்கியாம்
பாசந் தீர்த்துந் பாக்கிய நலகு ள்வாம்.

(௩௬)

கோவ தைத்தனு முணருங் கோக்களிற்
சாவ தைதனுசுண் டாளரு ரீறுவர்த்
துவ தைக்கொளு டம்பா முன்கடே
வாவ தைப்பரு மாடினவ ருந்துவார்.

(௩௭)

தியர் திண்டினத் தியரை வாட்டுமித்
துய தீர்த்தகநர் தோயுநன னீரிதிற்
பாய சிர்விசு வேசரன் பர்தினந்
தோய நாமவர்த துன்பறுத் தானுவோம்.

(௩௮)

தருமம் வேண்டினர் சந்ததி வேண்டினர்
திரும ணஞ்செய வேண்டினர் செய்தகு
கருமம் வேண்டினா காசுபொன் வேண்டினர்
பெரும காக்ககனை பேரற்றந்து பேணுவோம்.

(௩௯)

எழுது சித்திர கூடத்து மேழ்புவி
முழுது மோடிமு முக்குடன் மீளுவோம்
பொழுது திக்குமுன் பூர்புன லாடியோர்
பழுது ருதிவண் பார்க்குந மென்றனர்.

(௪௦)

கன்ன வின்வரி கற்றுயர் நாரத
னென்ன லிந்தநன் வீர்படிந் தென்னுடை
யின்ன றீர்த்ததெம் மீசனைப் பாடியா
னன்ன மெய்தநீர் நல்கரு ளென்றனன்.

(௪௧)

தேவ ருக்குவப் பாக்குமைத் தீதெனை
 பேவ ருததிய தென்னவி னாயினர்
 பாவ ருக்கம வாஞ்சார் பார்ப்புருந்
 தேவ ருக்குமின் பாவிசை பாடினேன். (சஉ)

இசையி லாச்சொலி முக்கற விற்புறத்
 திசையி னேழ்வருந் தேவரு முவரு
 நசையின் விழுந லந்தினைத் தோங்கரீ
 வசையின் மாலென வாழ்த்தினன் வேந்தனை. (சங)

பாடி னேன்சவை பாட்டிசை கேட்டுகந்
 தாடி சையிக வாங்கமுக் காறுகூர்ந்
 தோடி பேயரி மித்திர னோதுகோ
 ளீடின் மால்வினா யிட்டதோர் குளலால். (சச)

திருத்தி யாமொடு கண்டமுஞ் சீர்கெடக்
 கருத்தி னுன்கவன் நேகவுந் கார்வண
 னிருத்தி யோங்குதென் காசியி னேற்றமெற்
 கருத்தி யிங்கணுய்த் தான்வர லாயினேன். (சரு)

வருதிவ் விசம லர்த்தட முழுகினேன்
 சிந்தி மாய்ந்ததத் தீயவெஞ் சாபமே
 முந்தி சைத்திறன் முற்றுநி சம்பலா
 னந்தி தான்பராய் நல்வரம் பெற்றனன். (சசு)

வாவ லத்துமுன் வாய்த்ததுங் காட்சியென்
 றாவ லத்தொரு கூகையில் குள்ளதாய்ப்
 பாவ லத்தன்ப கர்ந்ததின் மானசோத்
 தாவ லததடை தற்கெழல் சாற்றினான். (சஎ)

ஓது கௌசிகற் நேடியு முல்கலை
 யீது வேலோபி லிங்கவ நெய்துவன்
 போது மாய்த்தெனப் பூங்குழற கன்னிமார்
 சாது வாமவா வந்திழிந் தார்தடம். (சஅ)

ஹக்கு முண்டிய னுற்றுள கூகையாய்
 முறுக்கு டைந்தம லர்த்தட முழுகினான்
 பொறுக்கு வன்சுறைப் புள்ளருந் நீங்கியே
 யிறுக்கு வெங்கதி ரேய்மெய் றோண் டேறினான். (சக)

மாத வத்திரு மேனிவ பங்கவன்
காத ணிர்தரு மைகவின் விசுவே
பாத முட்டினுண் மாறல்ப யின்றுநன்
ராத தத்தொட மர்ந்தன னுதனம். (ரு௮)

கூறி கெஞ்சிங் கால்குதங் கோசக்கிழ்
மாரி டக்குடங் கைவளர் சானுரி
னாறி டவ்விழி நாகிறு னிப்பட
வாரி பங்கண யர்ந்தன னிட்டையே. (ரு௯)

முக்கு ணம்புல னைந்துமு ணக்கியே
பெக்க டிக்காலே முப்பியி சண்டடைத்
தக்க னோர்வழி யைத்திறந் தாடொளி
பக்க லாயைந்தே முத்தொர்ப் சற்பராய் (ரு௭)

சோதி யுள்ளுறை மேகஞ்சு மூல்வபோ
லாதி பெண்டிசை போயடங் காதகால்
வீதி யுட்புக மின்னொளி கோடிநே
ரோதி யுன்மனா தீதழு கந்துறீஇ. (ரு௭)

கிற்ப ரானந்த வாரிதி னேத்திதப்
பொற்ப சாயவர் கூகையிற் போதலே
நிற்ப ராயினன் கௌசிக நிற்குகன
முறப ராயிசை மாமுனி வந்தனன். (ரு௮)

வருக வென்றனர் கௌசிகர் மாநலம்
பெருக நென்னனி சண்பகம் பெய்யலர்
முருக தாலெ கம்மைமு திர்ப்பண
மருக லாததிரு முன்னிசை யாடினை. (ரு௯)

போதி னப்பிழி தேனொடாண் புண்ணுகர்ந்
துதி னத்தொடெ முந்துநல் லார்தொடைத்
காதி னங்களிற் றுழந்தும னாந்துறீஇத்
தீதி னட்புறச் செய்ததல் வின்னிசை. (ரு௭)

ரு௭. முணக்கி—அடக்கி. எக்கடிக்கால்—ஏறவல்ல முலவாயுவை.
ரு௮. முருகதாடு—தேனுகென்ற. மணமருகலாத்திருமுன்—நித்திய கலி
பாண சந்தியில். ரு௯. ஊதினம்—ஆரவாரக் கூட்டம். தாதினம்—பூவீதழ்ஞ்
குழாம்.

கோது நீக்கெனை யுக்குளிர் வித்ததின்
 டோது புட்களு முர்வவு மாக்களு
 மேதுந் தன்வய மற்றிசை யார்ந்தன
 நீது லக்கரி றீஇயினை வாழ்கென. (௫௭)

தவத்தி னோங்கோட் டானுருத் தாக்கிமேற்
 சிவத்தி னாற்றின மேனிகொள் கெளசிகன்
 சுவத்தி னீண்டு னுன்னிலன் னென்றனன்
 நவத்தி யாழ்முனி நன்றுந் தோதுவான் (௫௮)

பொறுமை யாரி மித்திரன் போர்குமாற்
 கறுமை யாக்கின னன்னவன் சாபநொன்
 றுறுமை செய்தியா ழோசைகெ டுப்பினும்
 மறுமை யாலவன் மாட்டடைந் தேற்றனன். (௫௯)

இத்தென் காசியி னேற்றமு ரைத்தனை
 ரெத்தெ னாவலுந் தோய்ந்துல கம்மைபா
 லொத்தெ னாளுமு றும்பா மேசனை
 நத்தெ னக்கவ னல்வா மீந்தனை. (௬௦)

இன்றுன் பாலெனை யேகநல் காணையா
 னன்றுன் சேவைந யந்துவந் தேனை
 வென்று ளன்பொடு னக்கரு னெம்பிரான்
 மன்று வெல்லுரன் வர்க்குத வென்றனன். (௬௧)

ஒதி னுன்மறை யுட்டெரி குத்திரச்
 குதி னுற்சொலுஞ் சாபந்தொ லைத்திடு
 வாதி னாவறுத் தோட்டிடு வாகையாங்
 காதி னுடுவேங் கறிகன நல்கினான். (௬௨)

மந்தி ரத்துயிர் மாணிக்க மீதொனா
 தந்தி ரத்தனநொ றுக்கிடுஞ் சங்கரன்
 சிந்தி ரத்திந சிவனெ னாததரு
 வெந்தி ரத்தது மேலதென் னீறுதினான். (௬௩)

வேறு.

பெரியவர் வாக்கதே பிசகி லாமறை
 பெரியவர் வாக்கதே பிழையி லாகமம்
 பெரியவர் வாக்கதே பெருங்க லாதிகள்
 பெரியவர் வாக்கதே பிறங்கு மந்திரம். (௬௪)

விசியலா ழிபைவலி மிக்க கத்திய
 னுரியலா யுண்டுமிழர் தாழு ணர்த்தலெற்
 கரியலே னும்மருத் தவழு ஞற்றிவாழ்
 பெரியவர்க் கண்டயான் பெருத தென்னையே. (௬௫)

கண்ணினுற் பெரியவர்க் காண்ட னும்முபர்
 பண்ணினுற் சிவன்புகழ் பாட லுஞ்சிவ
 மெண்ணினு ஞந்தவ ழியற்ற லுந்தரு
 மண்ணினுர் பயனெலா மெனுமெய் வாய்த்ததால். (௬௬)

தாழ்ச்சியோட் டியவருட் டாமொ சின்முகக்
 காட்சியோ டெவ்றியே காணு ரங்கொளு
 மீட்சியோ தலம்புனல் விசுவ நாதர்மும்
 மாட்சியோ வுறைதவர் மாண்பொ மெச்சுவேன். (௬௭)

நவையிலாக் கவுசிக னயமுன் னர்ப்பராய்க்
 கவையிலா நாரதன் காணம் பாடினான்
 சுவையிலாழ் கௌசிகன் றொன்மை யிற்பெரி
 தவையிலாம பேறென வறைந்தின் பார்த்தனன். (௬௮)

அரனரு னோக்கமா டரிய மந்திரத்
 திரனருள் கௌசிகற் சோக் கூறலல்
 வரனருள் வரனருள் வழங்கன் முற்றுமோர்ந்
 றாரனருள் பதிமுனி விடைகொண் டீர்த்தனன். (௬௯)

நாடொறும் பூசனை நயந்தக் கேழுநான்
 பாடொளி நாரதை பகரி ராமரீர்
 பீடொளி னாந்தகப் பெருந்தி ருத்தழு
 மாடொருப் பாட்டமார் தான்பின் சென்றனன். (௭௦)

சைவமா தலந்தொறுஞ் சைவ னுஞ்சிவன்
 நெய்வமென் றறிமுனி தெரிசித் தேத்தியே
 மெய்வா மாந்தரன் விண்டு வேதனார்
 மைவன வேத்தனார் வாழ்வ னென்றனன் (௭௧)

நாரதன் பூசித்துக் கவுசிகனுபதேசம் பெற்ற
 படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ௫௭௮.

ஒன்பதாவது புரந்தரன் மலையின் சிறகரி திறல்பெற்ற படலம்.

ஆத ரந்தனக் காவன பிறர்க்குமா வனபோன
மாத ரம்பெறு கௌசிக னறிமறை தரக்கங்
காத ரன்பகாந தியாழ்முனி பெறவிது காரி
பூக ரத்திற கரிதிறல் பெறவினிப் புகல்வாம். (க)

நல்ல காதைகேட் டென்றுநாட் போக்குரை மிசத்தோ
ரல்ல றீரதர வெங்களுக் கிறைகதை யமிழ்குந்
செல்ல நற்செவி வழியருத் திடவருள் சிறந்தோய்
சொல்ல வேண்டி மென்னமேற் சொல்லுவான் சூதன். (உ)

அத்தி ரத்தவா யிறகவாய் மலையெலா மகிலத்
தெத்தி ரத்தருங் கடப்பரு மிடர்ப்பட வெழுந்து
மைத்தி ரத்தமா லையுமகி யமுமுதை யத்து
முததி ரத்தகா லமுமழி வாற்றுதன் முயன்ற. (ங)

வேறு.

சிறையடித் தெழுகலிற் சீறு காற்றினாற்
குறையலூக் குடியெலாங் குழிஇசகி தர்ந்திடும்
பொறையவண் கோபுரம் புரியன் மானிகை
மறையவந திருந்துபின் வானெ மூட்டிமே. (ச)

அவனியெண் மசையினு மந்த ரத்தினுங்
கவனிரப் பிரவிகள் கறங்கு காற்றினாற்
சிவனிய மத்தவர் குகையுந் தேளத்துவர்
நுவனிலை பைபுமொரிநு நுழைவர் சோலையே. (ரு)

அடங்கலும் பறந்து போ யலைக்க ழிததிடத்
தொடங்கலைக் கண்டினர் னுடிக்கு வேந்தெலாந்
திடங்கழிந் தெழுநதுவச் சிரப்ப டைக்கையா
னிடங்கலந் தொருவழி யியறறப் போந்தனர். (சு)

கூடிய வரசரின் வாவைக் கோபதி
கீடிய மகிழ்புள னிறைவொ டேற்றழைத்
தாடிய முகமனோ டவர்வ ருந்திற
ஞடிய ளாரினு னவிற்றி ஞரகோ. (எ)

க. பூதரத்து—மலைகளின். ங. அத்திரத்தவாய்—நிலயில்லாதனவாகி.
ரு. இரவிகள்—மலைகள்.

சந்திரன் மறுவகன் றணையுந் தன்மைபேரன்
மந்திரத் தலைவரு மன்ன ரேவரும்
புந்திர மணிபமே பொருத்தத தாணியி
னிரதிர னிருந்துளத் தெண்ண லாயினான்.

(2)

சங்கிவர் பதுமமைந் தருக்க ளார்பொழில்
பொங்கிவண் டெனுமதுப் பொழிபுந் தொங்கலா
னிங்கிகத் தொருவழி யெண்ணிக் கண்டதுங்
கங்கிவின் பார்த்துளங் கனிந்து கூறுவான்.

(3)

குருதியி னெளிபடி குவிச பாணியான்
பருதியிற் பகையிருள் பாற்று வேனெனக்
கருதியிங் கடைந்ததுங் கவலை தீர்த்திடத்
கருதியிப் பொழுதியான் செய்வ லஞ்சலீர்.

(4)

வேறு.

வெற்பெலா மிறகு பெற்ற வீறுகொண் டியிர்க்கி ரக்க
மற்பமு மின்றி யந்தோ வலைக்கழி வாற்றா நின்ற
சிம்பர னுறைதென் காசிச் சிவனரு னிறக ரிந்தாற்
கற்பமட் டினுமச் சின்றுங் கட்டளை பதற்கு வேண்டும்.

(5)

நாளையா மங்குச் சென்று நாயகன் விசுவநாதன்
நாளையா ராதித் தன்னெண் றன்னிடை யுணர்த்தி யுள்ளக்
கோளையாய்ந் துலகப் தற்குக் காருள் வடிவன் மேற்றுஞ்
சூளையான் கொடுவந் தன்னே துணித்திற கொழிப் பனைன்னான்.

புரந்தர னுரைத்தல் கேட்டுப் பொங்குகப் பார்த்த லோங்கர்
தரந்தாம் புகழ்ந்தி ருந்தார் சசிபதி தனைம திந்தீதார்க்
குரந்தா முறைவந் தாரு ஆழ்க்துதேன் மலர்மை பெய்யும்
பாங்கலீர் வசந்த மண்ட பத்திலுக் கழைத்துச் சென்னான்.

(6)

எண்ணின் ரிடுக்கன் டர்ப்பா னீரைஞ்ஞா னுடைய கண்க
ணண்ணின் வருளும் பாங்கி னுன்மருப் புவாவாழ் சீரும
விண்ணின் தம்ப யின்று விஞ்சையர் பாண்செய் மாண்பும்
மண்ணின் தருமை கண்டோர் மதிததிடச் காண்பித் தானால்.

(7)

அ. அத்தாணி—அரசிருக்கை. (சிம்மாசனததமர்வை) ௨௩. வசந்த
மண்டபம்—இளவேனிற காலத்தில் இத்திராணியோடு இத்திரனமர்ந்து
தேவர் சூழ்ந்த தெவ் பெண்களாட்ட பாட்டகண்டு களிக்கு மாளிகை. இங்
திராணியைக்கொண்ட வசந்தமென்ற பெயருண்டு. ௨௪. விண்ணதம்—
வி

பஞ்சவாத் திபத்தி னோசை படபடென் றொலிப்பத் தாளக்
கஞ்சவார் கலிக லிப்பக் காலச மசைபத் தூம
மிஞ்சவால் விளக்கு மின்ன விளங்குச்சைச் சிவந் தோன்ற
நெஞ்சவாய் திற்பச் சங்க நிதிபற்ப நிதியுக் கண்டார். (௮௫)

குலவுபன் மணிலவ யிற்குக் கொங்குநீர் குளிரே நல்ல
விலவித ழிகழ்மின் னாரின் னிசையினு னந்த மோங்க
கலவுசா மாத் தி னாலுக் கணகபர வாடை யாலு
நிலவுற வெச்ச ரிக்கை திகழ்த்தவால் கியறல் கண்டார். (௮௬)

ஏறின தேவ தத்த முறைவழி யெதிரி னிற்ப
மீறின கணங்க ளெல்லாம் மென்காங் குவித்து நிற்ப
சீறின வடைய லார்கள் செங்கைவாய் பொத்தி நிற்ப
கூறின வமைச்சர்க் கெல்லாங் குளிர்விடை கொடுப்பக் கண்டார்.

விருந்தமிழ் தளித்தா லன்ன மேனகை யுருவ சிப்பெண்
உருந்தணி யாம்பை மேலார் திலேரத்தமை நால்வ ரந்நாள்
பொருந்தவே யாடல் பாடல் புரிந்தகிங் காரம் பார்த்தாங்
கிருந்தவிந் திராணி போகி யிவ்வள மெலம்பார்த் தாரால் (௮௭)

கண்டவ ரிதுது நக்க கதிரிவண் வாழ லாமேன்
மண்டம ராகோன ருனம் வழங்குமோ வெனநி னைக்கை
விண்டவ னறிவிந் ருக்க வேந்தர்கா ளியானு ரைத்தாக்
கெண்டகப் புரிவ னானே யேகுமி னீவி சென்றான். (௮௮)

வந்தன ருலக வேந்தர் மஞ்சிவ ரரியெழுந்து
சந்தமார் வளத்தென் காசித் தலத்திறங் கினன்ம ழிழந்தான்
கொந்தவிழ் கருமு கைப்பூங் கொடிதழுடஞ் சண்ப கத்தி
னந்தனி முலின்கண் வாழத் தணியொடந் தணனைக் கண்டான்.

வேறு.

ஆவிவ்வா னந்தவனத் தானந்த புரத்திடையா னந்த தீர்த்த,
வாவியும்பா விருவாச்சி படர்தருசண் பகரிழின் வைய மீன்ற,
தேவியுல கம்மையுடன் விசுவேசர் வாழ்வுமன்னித் தென்கா சிக்
குப், பூவியலைந் தருநாடொப் பாமோயா னதையன்றோ பொரு
ளாக் கொண்டேன் (௮௯)

௮௫, காலசம்—பேராலவட்டம். ௮௬, எச்சரிக்கை—அமைதியாயிருக்
கச்சொல்லுகை. ௮௭, தேவதத்தம்—அருச்சுனன் சங்கு. ௮௮, கருமுறை
—இருவாச்சி

இலங்குளுத் துப்புளிச்சாத் தன்கோயிற் கணவாயா மிடைத் தொண்டாறே, யலங்கிவருங் கொல்லத்தார் கவிக்காற்றும் பொறைமுலி யனைத்தின் சத்தாம், நலங்கவர்தென் றலுங்கண்ணுப் புளிமேட்டி னின் றுவந்து நாளு வீசிக், கலங்குபிணி யோட்டெடு ப்ப வுடற்குறுதி குடிகொளுந்தென் காசி நன்றே. (உஉ)

வண்டிசையுங் குயிற்றூரலுங் கிளிபூவைப் பேச்சுகளும் வான ரம்பைப், பெண்கொளின் மொழிக்குயர்வாச் சிறந்தனவென் றிந் திரன்னுன் பெரிது மெச்சி, பெண்டிசையும் பாவுநல்லா னந்த திருத் தத்தினிடை யிறங்கி முழுகி, வெண்டிருநீ றிட்டுவிசு வேசன் பூ சனைதொடங்கி விதிமு யன்றான். (உங)

தனிக்கிழங்கி லிருந்துமுளை பேற்கிளர்ந்த சிவாதனவா தார சத்தி, முனிக்கிலுயர் மாயையின்மேற் சிவசத்து வத்தளவும் மொழிபீடத்தி, வினிக்கிளரத் துவாக்களின்மேன் முப்பாகங் கோமுகங்கொ ளிலிங்கா காரப், பனிக்கதிர்சூ டியின்றிருமெய்ச் சிவலிங்க மூர்த்தியையுட் பரிந்து கொண்டே. (உச)

ஆகார சத்தியனந் தாசனமே லனந்தன்சிம் மாச னக்கான், மாதாரத் தறமறிவு னறவுசெல்வ நான்கதன்மேன் மயங்கந் நான் காம், பேசார காத்திரமே லகமூர்த்தச் சதனங்கள் பிறழ்கி ழங்கு, சாதார விராமுளைதண் டிதழ்கெசாங் கருணிகைபூ தனிப்பார்த் தேத்தி. (உரு)

தாமரைமேலனந்தா தி யெண்மருடைச் சத்திகளீ சானத் தின் கண், கோமளையா மனோன்மனியா வொன்பதுதாய் மார்க்கண்டு குப்பிட் டுன்பாய், வீமருகா யடியினெல்லிற் பிரமனடுத் திங் களின்மான் மேலார் தீயிற், காமரான் சத்திபிடை மகேசன்மேற் சதாசிவனைங் கடவுட் போற்றி. (உசு)

உஉ. அலங்கிவரும்—அசைந்து வருகின்ற. உச. தனிக்கிழங்கு—மணிபூசகந்தம் முனிக்கிலுயர்—முதலாகத் தடையின்றி மேற்பட்ட, முப் பாகம்—பிரமலிஷ்ணுருத்தி பாகமாகிய பீடத்தினடி ௧௮ முடிகள். உரு. அகமூர்த்தச் சதனங்கள்—உன்வீடு மேல் வீடுகள், கெசாம்—கேசாம். கருணிகை—தாமரைக்கொட்டை. உசு. அனந்தாதி யெண்மர்—அனந்தர், ருக்குமர், சீலோத்தமர், ஏகசேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தர், சீகண்டர், கிண்டியென்பவர், அவர்சத்திகள்—வாகை, ஜ்யேஷ்டை, ஶ்ருத்திரி, காளி, கலவி காணி, பெலவிகாணி, பெலப்பிரமதமணி, சர்வபூததமணி யென் பவர், வீமருகாய்—தாமரை மலரினது வாசனையையுடைய காயின், சத்தி யிடை—சத்திபீடத்தின்கண்,

பாமலர் மே லெரித்துணில் வித்தையொளி யிலிங்கதண்ட பங்கி
கண்டு, முழுகங்கை யடிவிழியா யுக்மாக்கு முண்டபங்கி முடிமு
கங்கை, டாமமைவத் திரபங்கி கலாபங்கி நிரீஇக்கலைத் துவம்
பன்னாந், சேமவரு ணம்பதமர் திரமெனுமத் துவநியசஞ் செய்தி
றைஞ்சி. (உஎ)

உலகுடைமை யுயிரடிமை யாக்கொள்ளாரு பரசிவன்பா லுறு
மன் பார்த்து, நலகுணத்தா வாகனந்தா பனஞ்சந்தி தானஞ்சந்
நிரோத நான்கா, விலகுறுதத்புருடோர்த்த வக்கிழக்கி லபிழுகமா
யீடவழைத்து, வலகுணனு யெழுந்தருளித் திருமுன்றந் தெனைக்
காத்தாள் வாயென் றேத்தி. (உஅ)

அவகுண்ட னஞ்செய்து காட்சிபெற்றுத் தேனுவினு லமிழ்தாக்
கற்பித், துவகையொடு பாத்தியமா சமனமார்க்கி யங்கொடுத் தே
யுயர்பூத் தூவி, யிவகைபத்துந் தேவரையின் பாக்கியச ராரைத்து
ரத்து மிலாஞ்ச னத்தாற், சிவகடஞ்ச் செயலாவா கனாதிசெய்தர்க்
கியங்கொடுத்துச் சித்தையோடே. (உக)

சிவாங்கரியா சஞ்செய்து தேனுபத்மந் திரிகுல மகாஞ் சிர்க்
கென், நவாம்பஞ்ச முத்திரையெண் ணாற்காட்டிக் காற்கிருகா
லருளிப் பாத்பம், நவாங்கருணை முகத்திற்கா சமனமுக்கா நனைக்
கொருகா னல்கி யர்க்யஞ், சுவாங்கமஞ்ச னம்பஞ்ச கவ்விபம்பஞ்
சாமிருதஞ் சுவைம்ப லாலம். (ந.௮)

கந்தேதாத சுஞ்சத்தோ தகமாட்டி னூற்றெட்டுக் கணிமு லத்
தாற, சிந்தேதாத சுத்திருமஞ் சனமாட்டி யொற்றாடை திருநதச்
சாத்தி, தந்தேதாங்கு பாக் நியமுன் கலவைவிறை யிண்டைகொடை
தனிப்பூச் சாத்தி, யிந்தேதாங்கு முடியிறையைப் பன்னொருமந்
திரத்தாலே யேத்திப் போற்றி. (ந.௯)

ஆசமனார்க் கியங்கொடுத்து மனோரதமா முத்திரையு ளளித்தின்
பாருந், தேசிலபாங் கம்புரிருகே பூர்த்தவயீ சானத்திற் றிசைகி
ழக்கா, பாசறுதற் புருடத்திற் றெற்காய வகோரத்தல் வடவா
மத்திற், பேசுஞடக் காஞ்சாதத் தவ்வாதே வரைவாங்கிப் பெரி
தர்ச் சித்தே. (ந.௧)

உஎ. மு—முதன்மையையுடைய. (முத்த) பன்னாடு—224-புனைங்கள்.
நியசம்—நியாசம் (சிறியை.) உஅ அபிமுகம்—கோங்கு. உக இலாஞ்
சனம்—முக்கிரை. (முத்—மகிழ்தல், தா—போதல்.) ந.ய. கவாங்கமஞ்ச
னம்—கண்ணாகவலங்கரிக்கப்பட்ட கானகீர். சுவைம்பலாலம்—நல்ல இம்பழச்
சா. ந. உ. மாமுத்திரை—மகா முத்திரை. இலயாங்கம்—இலயாங்கபூசை.

இருதயத்தை யீசானத் தங்கிரா நிருதிசிகை யிலங்கு வாயு
வொருகவசங் கீழ்த்திசைநேத் திரமக்கீழ் திசைமுதலா வொளிர்
நாற் திககிற, நெருளமுத்தி மம்போற்றி முகங்களுக்குத் தேனு
பத்மந் கிரிசு லத்தோ, டருமகாஞ் சிருக்கெனுமுத் திரையைந்து
மடைவருளி யகம லரந்தே. (௩௩)

திராசனிமுத் திரையங்க தேவருக்கிட் டனந்தாதி சிவமெண்
மர்க்கும், வராசனங்கண் டடைவேகீழ்த் திசைமுதலெண் டிசை
யுமர்ச்சுச மரபினாற்றி, யராசனியா முமைமுதலெண் மருக்குவடக்
காதிவல னுற்றெண் டிக்கும், பராசயமின் றருச்சித்திந் திரை
முதற்பண் மரைப்பத்தம் பரத்தம் போற்றி. (௩௪),

வச்சிரமான் சத்திகண்டு கட்கம்பா சந்தோட்டி வளர்க்கைகூர்
முச்சிரவேல் பதுமஞ்சர் கரமிப்பத் தாயுதமு முறைவ னாங்கி
பச்சனுக்கா சமண்மர்க்கி யகொடுத்து நிவந்தியஞ்செய் தவிர்
பாத் யாச, மிச்சருணீ ருளித்தாம் பூலமுற்பன் னைமுதமன்
விதியா னகி. (௩௫)

மூலஞ்சங் கிதைசெபித்தச் செபபலனை வரதசிவ முதல்கைச்
சேர்த்தி, ஞாலப்பின் வணங்கிப்போ காங்கமுற்றி யெழீஇயங்கி
நனிவ ளர்தி, யேலம்பூ ரிததடையா லுட்கொடுபோ யுதரவந்த
வெரிகட் கூட்டிக். காலங்கி மூன்றுமிசே சகவலத்தாற் பாத்சிரத்
திற் கண்டெண் ணிட்டே. (௩௬)

சங்கிதையா னிரீக்கணுதி களாற்குத்தி செய்தமுற்றஞ் சரியா
வாற்றி, யங்கியின்பூ சண்ப்பலனைச் சிவன்பாலொப் புனிததேத்து
மக்கா லன், விங்கிதமுன் பூசனை வீணடிவந்த வாறுலகத்
திடுகண் டாப்பான், பொங்கியெழும் பெரைகளிற கரிதிறலை
யுனகுகளித்தோய புரிது யென்றான். (௩௭)

வானிலச் சிரிப்பெனம் பிரான்விசுவ நரபகனில் வாறு கூற
நானிலமின் பெய்சுவரி நயந்துள்ளி மயம்மாநே நாயி னேனைக்
கோனின ந ளாற்பொருளாக கொண்டனைய வென்றேத்திக
கொண்டா யபிபாய்க, சானிலவுங் கிரிகளைவன் சிறகரிய வச்
சிரத்துதக் கைக்கொண் டானால் (௩௮)

௩௩. சிருக்ரு—ஓமசாதனை பாத்திரம். ௩௪. உமைமுத லெண்மர்—
உமை, சண்டை, கந்தி, மகாகாசன். இருஷ்பன், கணேசன், பிருங்கி,
உமாசேனை என்பவா, பராசயமின்று—தோல்வி விலலாமல் இரகிரன்
முதற்பண் மர்—இரதிரை, அக்கினி, எமன், நிருத, வருணன், வாயு, சோ
மன், நசானன், பிரமன், விஷ்ணு என்பவர். பத்தம்பாம—பத்தத்தகரு
௩௫ பன்னறுமுதமன்—சோடசோபசாரம். துனவயாவை—தாய்பூலம்,
பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம், கந்தம், புட்பம், தூபம், தீபம், ஜாந
திரிகம், தாப்பணம், சதிரம், சாமரம், நிருத்தம், சீசம், வாத்தியம், தோத்
திரம் என்பனவாம். ௩௬. காலங்கி மூன்று—வெளிவீடும பூசுகூர
வந்த ளரிகளும்.

வேறு.

பேறி னுன்பெரும் பூதா யக்கிர
 ஶீறி னுண்மைவி லக்கவி ரைந்துமுன்
 னேறி வன்பகை சாய்க்குமி ரும்படை
 தேறி யுய்த்தனன் சென்றன வார்த்தரோ.

(௩௬)

மாணுச் சைச்சிர வத்திலி வர்ந்தரி
 தாணு முற்றுந டிங்கிடச் சார்ந்தனை
 காணு முன்னவை கண்டகண் டவ்விடை
 பேணு ரத்தொடெ முந்துமெ தீர்ந்தன.

(௪௦)

உலவை வேகவுச் சைச்சிர வத்தொடுஞ்
 செலவைக் கொண்டதெய் வேந்திரன் சிறியே
 பலவை கற்பட ராற்றுப ருப்பத
 மிலவைப் பஞ்சென வாகவெ தீர்ந்தனன்.

(௪௧)

முரசு தீர்க்கிட முன்செல்கொ டிப்படை
 யரசு னேவலி னுமைலை யைவளைந்
 திரசு தததெரி தாராகள் சிந்தநீன்
 றுரசம் பங்கொடு ஞற்றினர் நீடுபோர்.

(௪௨)

வீசி னுண்வலஞ் சுற்றிலி ரைந்திகன்
 ருசி னாகமன் வச்சிர மத்திரி
 பேசி னார்த்தன பேழ்சிறை பற்றியீழ்
 துசி னாகி மிர்ந்துது ணித்தனன்.

(௪௩)

எந்த வெந்தவெற் பெங்கிவர்த் தேகினு
 மந்த வந்தவற் பைத்தடுத் தங்ஙனே
 முந்த முந்தின் றார்த்தமு ரட்சிறை
 வந்த வந்தவா றீர்த்தும டக்கினு.

(௪௪)

வச்சி ராயுதம் பாய்மலை பிஞ்செழு
 மச்சி ராய்ப்புணீ ராறுக ளாயின
 வச்சி ராப்பக லாகவு தைப்பிசின்
 பிச்சி ராதபெ ரும்பொறை யில்லையால்.

(௪௫)

தெரும ரற்பட வீழ்ந்தகி னைப்பொறை
 பெரும ரத்தொடும் பின்னவு லக்களாய்க்
 கரும ரத்தங்க லந்தகண் ணார்பிசின்
 வரும ரத்தலத் தெய்திவ யங்குமால்.

(௪௬)

௪௨. இரத்தத்தெரி—இரத்தம்போலுமனலை. தாராகள்—கண்கள்.
 சம்பம்—இடி, வச்சிரம். ௪௩. பேசின்—இடியேற்றின். பேழ்சிறை—
 பெரிய இறகுகளை. வீழ்துளின்—உதிருந்துகள்போல. ௪௪. பெருமரம்
 —பெரியமரங்கள், பீரறிமரம். ௪௫மரத்தம்—பெரியமரத்தபணி. மரத்
 தம்—மரத்தினிடை.

சூழ்ந்த மாண்டசு டர்க்குவி சத்தினால்
வீழ்ந்த பட்டவி நகரி வெற்பெலா
மாழ்ந்த துன்பொரீஇ யாருயிர் முற்றவும்
வாழ்ந்த தாழ்ந்தமை நாகம லையெழிஇ.

(சஎ)

மேக வாகன வெஞ்சிறை கட்டுணித்
தேக லாயினே யெங்கட்கு ருப்பிட
மாக வெற்புக ளங்கங்கு நல்கியெஞ்
சோக வாரிதொ லேத்திடு கென்றலும்.

(சஅ)

முப்ப டிக்குமு தன்மைகொ ளிந்திர
னப்ப டிக்கப யங்கொடுத் தண்புட
னிப்ப டித்திசை யெட்டினு மேற்றமா
வைப்ப வெண்குல வெற்புகள் வாழ்ந்தவே.

(சக)

உருத்தி ரிந்தவெற் பொக்கவி நக்கையீர்ந்
திருத்தி னுனரி யீதுகிட டர்த்துயர்
வருத்தி டாவழி மாநிலத் துட்டலாத்
திருத்தி டெந்திறன் வேந்தறச் செப்கையே.

(ருடு)

மறந்த யங்குவேல் வாட்கையொன் னூர்களைப்
புறந்த தருப்படி போக்கச னிக்கான்
பறந்த கன்றமை நாகப ருப்பதந்
திறந்த ழித்திடச் செல்லிடந் தேடினான்.

(ருக)

புடுத்த னாதா நேகர லேந்தலை
புடுத்த பூவினின் நென்பது ணர்த்தினர்
வடுத்த ராதாம ரைத்துவிண் ணேறினா
னெடுத்த வென்றியொ டிந்திர னென்றனன்.

(ருஉ)

வேறு.

உனங்களி துள்ளி யைய வொருமலை யெழீஇப்போய் வாழ்வான்
வினங்கரி விடுத்த தென்னவ் வெற்பெவண் டாழ்ந்த தென்றார்
கனங்கயில் லீரீ தன்றோ கதைவினா வழகஃ தாழி
துனங்கலுற் றமிழ்ந்த தோடிந் துரத்தொணாத் திறனரிஃ தென்றான்.

(ருஉ)

புரந்தரன் மலையின் சிறகரி திறல்பெற்ற

படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு சுருக.

பத் தாவது

மைநாகம் வாழ்வுபெற்ற படலம்.

இந்திரன்ம லைச்சிறைக ளீர்திறல்கொள் காசை
முந்திரச மாப்பெறமொ ழிந்தனமு ரண்பட்
டுந்திரகி தத்தமர்மை நாகமது கந்து
வந்திரமி யத்திறைவ ரம்பெறல்சொல் வாமால். (க)

கானமயி லன்றில்கிளி பூவைகுயில் காடை
நானமுயல் பன்றிவரை யாமுரை நாகு
வானவைக ளெங்கனும் ணங்குநிலை யாவே
வானமுழு துவகுலவு மாவலிமை நாகம். (உ)

அந்தமலை மீதுபொழி யாற்றருவி கோடி
யுந்தமலி வார்தடமொ லிப்பவரை சாந்தக்
கந்தமது வேயெழுதல் காதவழி போகிச்
சிந்தமது ஆற்றலர்சி லைதொறும ணப்ப (ங)

அப்பரம டைக்குமுல வத்தனழப டர்ந்த
கொப்பரவை முசுபல கோகிலமி முற்ற
கிம்பரத ணுக்கிணைப தில்லையினி மேலா
மும்பரவர் தன்னகரு மொப்பிலைய தற்கே. (ச)

வானமதி னூடரவு வேணிவனை மாநூர்
வானமதி மாமுநிகள் வேடமை ணப்ப
கானமதின் வீசுகிற காலுலவி யேற்றீ
கானமதி யேலமில் வங்கமழ்வ தான. (ரு)

நாகமலை வெண்ணிலவு ஞாயிறுக் ளங்காய்
நாகமலை வுற்றகவ காணிழைநல் லாரகுழ்
நாகமலை யாளியளி நல்லிலைநிகள் கூர்மை
நாகமலை திண்டமைந வுற்றமுடி யாதே. (ர)

க. உந்திரசித்தது—தினம்பி நீங்கியிருத்தலின். வரம்—விருப்பம்.
உ. கானம்—வானம்பாடி அன்றில்—கிரவுஞ்சம், அன்றிற்பரவை, நானம்
—கத்தூரி மிருகம். நாகு—இனங்கண்டு. அனங்குநிலையாவே—அச்சுற்று
நிற்பனவாக. ச. உலவம்—இலவமரம். டி. அரவவேணி—நாகப்பணிமுடி
த்த சடை. வானமதி—அமித்தம் பொழியுமழ்கிய சந்திரன். கானமதி—
வாசனேகிறைந்து இதில்வரும் அமதி—அமைதி யென்பதின்மருஉவரம்.
சு. நாகம்—வானத்து. களங்கு—அடையாளம். நாகம்—பாம்புகள். அகவ
—ஒலியாதிற்ப. நாகம்—யானை.

இன்னவகை யானமலை யெண்டிசையு மோடி
மன்னவச மின்மையின்ம ருக்கொணறை யூற்றித்
துன்னவளர் செண்பகவ னத்தினிடை தேயி
னன்னருறு மென்றெணிர டுக்கடல்கி டந்த.

(எ)

வேறு.

வருத்தி டாதும றைந்துகி டந்துள
விருத்தி மிக்கமை நாகி சும்பெழிஇக்
திருத்தி கழந்துள செண்பகப் பூம்பொழில்
கருத்தி ருத்திவர் திட்டது கண்டதே.

(அ)

மறைந்தி ருந்தமை வாசவன் கேட்பினு
நிறைந்த மாணவிக வேசனை நெத்தலத்
துறைந்தி டிற்பிடித் துறுசெய் யான்செயிற்
குறைந்த காலமென் றுட்கொடங் குற்றதே

(சு)

நன்ன யத்தமை நாகம கிழந்தவன்
முன்ன வன்றனை முன்னிழுன் னின்றினிப்
பின்ன விர்திரன் பிடைவி னீங்கலாய்
மன்ன லங்கொடு வாழ்வீர் தாற்றுமே.

(ஐ)

மறைந்து மேவட கீழ்த்திசை மன்னிரெஞ்
சுறைந்து கந்தசொ ரூபமொன் றுற்றது
நிறைந்து கொண்டவச் சங்கம நீடுரு
பறைந்து சொல்லிடம் பான்மைய தில்லையால்.

(இக)

தென்ன ருக்குர சேகராஞ் சூட்டி வாழ்
மன்ன ருக்குவ ணைந்தருள் வேணியான்
முன்ன ருக்குதற் கிலலென முன்னிவர்
தின்ன ருக்குற வேத்துமை நாகமே.

(இஉ)

அஞ்சி லோகியென் னம்பையோர் பங்கனை
மிஞ்சி யித்தான் வெற்றி கீர்துளான்
வஞ்சி யாதும றைந்துன டைக்கலத்
துஞ்சி டற்குவர் னுற்றனன் காத்தியே.

(இஃ)

பக. பறைந்து — குறைத்து ௨௨. உரசேகரம் — வயிரமுடி. மன்னரு
க்கு — கிலையுள்ள எருக்கமலர். உக்குதற்கு — பயப்படுதற்கு. நுன்னருக்குற
— துன்பம் கடுங்கும்படி. (இன்னல் — இன்னொரு நின்றது.) ௨௩. அஞ்சி
லோதி — அழகிய சில்லென்னும் உண்டுகளினொலியமைந்தகூந்தலையுடைய.
அல்லது பின்னிமுடிக்குஞ்சுருளாகிய பனிச்சை, சுருட்டிமுடிக்குங்குழல்,
பக்கன் முடித்தலாகிய கொண்டை, உச்சியின் முடித்தலாகிய உச்சிக்கொ
ண்டை, செருகிமுடித்தலாகிய செருகு கொண்டை என்னும் மீம்பாற்கிட
மாகிய கூந்தல். உஞ்சிடற்கு — நானிடேறுதற்கு.

சாமி யென்றடி சாரவ ருட்சிவ
காமி பாகன்க னிந்துமை நாகனே
நேமி யந்தரை நிற்பிவி னுவுனக்
காமி தத்தையென் றுனச ரீரியாய்.

(௧௪)

கோட்டி னாகமுற் றஞ்சிறை கொய்தரி
யீட்டி னுன்குலி சத்தின்னி றற்கொடு
வாட்டி னுற்குல லத்தைவ ழங்கினை
யீட்டி னூர்கிறை யெற்கரு ளென்றனன்.

(௧௫)

கம்ப லேவிடு கண்ணுத லாமெமை
வம்ப றுமல ரால்வழி பட்டரி
யிம்பர் வெற்பிற கீர்திறல் பெற்றதி
னெம்ப தம்பணி யீதுமென் றுனரோ.

(௧௬)

என்ன லுந்தமி யேற்கிவை யெப்படிப்
பன்ன லாகுமப் பான்மைதெ ரிக்கென
நன்ன ரோர்குரு வாகமை நாகனேர்
சின்ன யன்குறீஇத் தேற்றிம றைந்தனன்.

(௧௭)

இதையங் கண்டமி சைவுறு தாலுமே
லுதையச் செங்கதி ரோடுநி லாவுகு
சுதைய பாலத்தி லேய்ச்சுழி னைமிசை
விதைப தற்பா மின்னைவி ழிர்கொடே.

(௧௮)

தங்கு மாதவந் தான்றவ ருதென
வெங்கு மாங்குரு நாதனி சைத்தவா
றங்கு மாபதி யர்ச்சனை யாற்றிடச்
கொங்கு மாப்புன ரோபந்துகொ ணர்ந்தனன்.

(௧௯)

மலையச் சேற்றைம ணத்திட வள்ளியத்
தலைய தைச்சம னாதனா பாக்கியே
நிலைய மன்னநி ரைத்தமி விங்கமாச்
சிலைய நேகமுஞ் சேரவ டிக்கினன்.

(௨௦)

நாச னைச்சொயஞ் சோநரி லேரெழு
தேச னைமனந் தேந்ந ரொண் டேவெளி
யோச னைக்குரு பாப்ப முர்த்தியாப்
பூச னைசெயப் புந்திரொண் டானரோ.

(௨௧)

புத்தி ரஞ்சித மாப்புதுப் பூனினாப்
பத்தி ரங்கள்ப நித்தனன் பானரீர்
சித்தி ரப்பட வட்டகை தேய்த்ததின்
முத்தி ரத்தனாள் பெய்துமுன் வைத்தனன். (உஉ)

திருவு ருசம னர்க்கிய பாத்தியத்
தொருவு நீரையு கந்துநி ரப்பியே
குருவு ரைப்படி சந்தனக் கோவினெய்
மருவு நீடளிர் பூவளர் தர்ப்பையும். (உங)

எள்ளு நீறு கடுகுசெந் நெல்லிவை
கொள்ளு நீண்மனு வைந்துடன் கூட்டங்க
மள்ளு ணீழிய வரசன முர்த்தியுந்
தெள்ளு நீரிடை மூலமுஞ் சேர்த்தரோ. (உச)

அருக்கற் கோமெனு மர்க்கிய நல்கிநற்
தருக்க ணீடலர் சந்தனந் தத்துவப்
பெருக்கப் பீடவா வாகனம் பெப்புயர்
திருக்க திக்கபி டேசமுஞ் செய்தரோ. (உரு)

துகிலி னாற்றுவர்த் தித்துக டர்புகை
யகிலி னாற்சந்த னத்தவிர் தூமமே
மிகிலி தற்கினை வேறிலை பென்னபூ
முகிலின் கூட்டமே னச்சுற்றி மொய்ப்பவே. (உச)

சந்த னாட்சதை தூர்வைசிரீ புட்பம்
கந்த மீதுக வின்மலர் மேகலை
யெந்த நாளாமி லங்கொளிப் பூடண
முந்த நாயக மேவுமு கிழ்முடி. (உஎ)

நிலவு மங்கையர் நிற்பவி ரண்டுபா
லுலவு கோட்களு கந்தணி மாலையாய்க்
கலவு தண்டியும் பிங்கலை யுங்கனங்
குலவு மைங்கை னுங்குரு வுங்கொடு, (உஅ)

உச. அள்ளுன்—உள்ளே பொருந்திய உள. தூர்வை—அழகு. சிரீ
புட்பம்—விலவம். உஅ. நிலவு மங்கையர்—ஒளிவழுவாய் உஷாதேவியும்,
பிர்த்துவாதேவியுமாவர். பிங்கலை—பார்வதி.

பருதி கோடிப ளீரென வந்ததி
 லொருதி றத்துரு வப்பீர காசமாக்
 கருதி யுட்குதைக் கண்ணுறு காட்சியிற்
 சுருதி யார்கடேற் காயச வாவென. (உக)

புகைக்குந் தூமமும் பொன்விளக் கும்பல
 வகைக்குண் டாயவ ளத்தபொங் கல்களுந்
 தகைக்கு ணத்தசிற் றுண்டிகள் சாலவு
 மகைக்கும் பல்பழ வர்க்கமு மாக்கிய. (உ௦)

சூரி யாச்சனை செய்துது வாரமான்
 வாரி னாச்சனை மாடிய ருட்கொடு
 நேரி னைக்கொரு பாகனை நீடளி
 கூரி தத்தொடு கும்பிட லாயினான். (உ௧)

தூப தீபநை வேத்தியந் தூமணந்
 தாப ரித்தத கைக்கொட ருச்சனை
 கோப திக்கருள் கூரலி யற்றியே
 மாப றம்பன்ம கிழந்துது தித்தனன். (உ௨)

ஒன்றி டப்புறத் தோங்குமை வைத்தவா
 வென்றி டக்கண னுரைவாழ் வித்தவா
 மன்றி டக்கலி வல்லியன் காலிலி
 யென்றி டப்படு மன்பரை யேற்றவா. (உ௩)

தோத்தி ரங்கொடு தூவருள் செய்பவா
 சாத்தி ரத்தத னிப்பொரு ளானவா
 நேத்தி ரத்துநி லாவொளி யாயவா
 காத்தி ரத்துயி ராய்கின்ற காரண. (உ௪)

மங்கு லம்புலி நீரணல் வாயுவான்
 கங்கு லற்றிடக் காண்கதிர் வைத்தவா
 வெங்கு லத்தவர் போலிட ரெய்திடாப்
 பொங்கு லச்சிறை நல்கெனப் போற்றியே. (உ௫)

கார னுசின் மயகரு னைநிதே
 யார னுதித வானந்த வம்பரீர
 பூர னுசிவ ரேசக பூரகே
 வார னுசிதென் காசியின் வாழ்பவோ. (உ௬)

உ.௦. அகைக்கும்=செலுத்தும். உ.௧. மாடி=செய்து. உ.௨. கோபதி
 - சிவன், சூரியன், விடை. உ.௩. கலி=வலிய.

உன்னை யொப்பவ ரின்றுல கத்திலே
மன்னை யொப்பநன் மக்களை யாளுவோ
யன்னை யொப்பவ ராண்மை யப்பனே
யென்னை யொப்பவோ ரோழையிங் கில்லையால். (௬௭)

இழிய னென்றெனு ரைக்கிரக் காயெனின்
மொழிய வேறிலே முற்றுமொர் தாபரம்
பொழிய ருட்கட்பு ராதன கரத்திலே
பழிய டுக்குமுன் பக்கலென் றேத்தினுன். (௬௮)

விழுந்து ஞானமுறை வேண்டிவ ணங்கினுன்
முழுந்து மன்புயர் முரிமை நாகனைக்
கொழுந்து மரபதி கோட்டிலிங் கத்தினின்
றெழுந்து னர்ச்சையு மேத்துமு கந்தனம். (௬௯)

மாமை நாகரீ வன்சிறை பேரெறற்
காமை யூர்தென்க டற்கண மிழ்திமான்
மீமை யூர்ந்தச னிப்படை வீசுவான்
பேமை நீத்துணைப் பேணுது மென்றோ. (௭௦)

யுந்த லிங்கம திற்கார் தானுரன்
வந்த ராகன்ம கிழ்த்தெழீஇ வச்சிரஞ்
சுந்தல் வென்றுபோப் முத்தெறி தென்கடல்
சொந்த மாக்கொடு துன்னிவாழ் வானரோ. (௭௧)

வெருவ நிர்ந்துவி ளங்கின னவ்விடை
யொருவ வேறுமு யிர்க்கிடை யூறுறச்
சருவ வேனுமென் னுமையிற் சக்கிரி
மருவ லின்றிம கிழ்த்தென் றுனரோ. (௭௨)

மைநாகம் வாழ்வுபெற்ற படலம்

முற்றிற்று

ஆகப்பாட்டு ௬௭௩.

பதினேராவது,

வச்சிராயுதம் கூர்மை பெற்ற படலம்.

உடலி னெண்சிறை யோடுமை நாகந்தென்
கடலி னின்றமை யோதினக் காணரி
யடலி னூர்ப்பரித தாண்மைசெய் வச்சிரம்
விடலி னுற்றிய வீறினி யோதுவாம்.

(க)

மாத வேசமை நாகமுன் வாயுவி
ஐத மேற்கொட ரிக்கொளித் துய்ந்ததா
வேராத லுணமையன் றோவென நற்றவர்
குத னோகைது னுட்பியி தோதுவான்.

(உ)

பண்டைக் கேள்விம ருதுள பான்மையீர்
கண்ட துண்மைரா கன்னொலி யின்றுணைக்
கொண்டி லரெகழல் கூடுமொ பிற்கதை
விண்ட துண்மை வேண்டினர் கூறுவான்.

(ஈ)

மந்தி ராகமத் தாரந்தம னுக்களுஞ்
சந்தி ராதவர் சார்புள யோகரு
மெந்தி ராக்கர தேவரு மேவரு
மிந்தி ராதிப னேத்தினன் நீவரே.

(ச)

வீறி னுற்பல வெற்றினி றக்கைகள்
கீறி நற்றிசை கீழ்ப்பட விட்டபின்
மாறி னொலித் தோடுமை நாகமே
சீறி நானுச்சயித தேமெனச் சென்றதால்.

(ரு)

புலவ ருக்கர சம்பர்பு குந்தபி
னிலவ லர்த்தரு நீழலி னுற்றெணிக்
கலவ வச்சிரங் கைக்கொடு கொண்டலூர்ந்
துலவர் நாக னெடுக்கிவெல் வானிற்ப

(க்)

பாயக் கண்டடை யார்கன்ப கிரென
வேயப் பார்வின வென்னையோ வென்றுட்க
மேயக் கார்ப்பரி வேந்தன்று நீஇயினன்
நேயக் கன்மகிழ் நீடியெ முந்தீத,

(எ)

உ. மாதவேச=குதமுனிவரே! ஆதமேற்கொடு=துணையமேற்
கொண்டு அரிக்கு=இந்திரனுக்கு. நற்றவர்=நைமிசத்தவர். ஈ. கண்டது
=நீவிசையந்தறிந்தது ஒல்=வாயுதேவன். ச. மந்திராகமத்து=வேதாக
மங்களில். சு. கலவ = சம்பர்த்தொழிலையுடைய. காகன்=மைராகனை.

எடுத்து வீசினன் வச்சிர மேறிவெற்
படுத்துக் கொய்சிறை யார்த்தெதிர்த் தாடலிற்
படுத்துக் கூர்மழுந் கிப்பறிந் தேரடி யா
னடுத்து எங்கரி நாணமுன் வந்ததே.

(அ)

சுற்றிப் பார்த்திதென் சூரமை நாகனும்
வெற்றிப் பான்மை வெட்கவெ திர்த்தனன்
மற்றிப் பாங்கெவன் வந்தது நண்பரார்
சுற்றிப் பாலுறை வார்தமி வில்லையால்.

(ஆ)

அருக்க னேரொளி யாரசு னிப்படை
கருக்க ஸரபது கண்ணிமை யாரிறைக்
கொருக்க லான்மதிப் பின்மையு முற்றது
பெருக்க மென்னினிப் பேசிடற் குள்ளதே.

(இ)

உடட்டி வைத்துறக் கத்துவிழ்த் தூக்கியாந்
காட்டி யூழ்வழி யாருயிர்க் காவது
கூட்டி யின்பதுன் பவகொளக் காண்கிவன்
சூட்டி தேற்பிறர்த் தூற்றலென் றுய்ப்பதே.

(ஓ)

வேறு.

ஈசனை யருச்சைசெய் திருந்தி றற்கொடு
வாசவன் மலைச்சிறை மடிப்ப வோர்கலல்
வீசனைப் பூசைசெய் திருஞ்சி றைக்கொடு
வாசவ னசனியை மழுக்கிற் றூர்வலார்.

(உ)

இல்லையென் பவாக்கர சீத னுள்ளவர்க்
கல்லையென் றொழித்தலுட் குதலசெய் தன்பு?மா
முல்லைக் கவிர்கொலை வன்பு முன்னிநல்
கெல்லையிற் தெரிக்கணம் மிறைய ருட்செயல்

(ஊ)

இம்மியும் பிழைத்திடா விறைய ருட்செய
னம்மிடைப் பிழையெனி னைகவி னோக்குமால்
விம்மித மிதனிடை விளங்கல் வேண்டுமென்
றம்மிட வத்தெனென் றருச்சைக் கேகிஞன்.

(ஈ)

அ. மாணத்தெனங்கரி—மேகத்தினடுவிலே விளவகுமிந்திரன். ட. ஒரு
க்கலால்—ஒரு மலையால். டெ. ஓர்கல்—மைராகம். டௌ. உட்குதல்செய்தன
பும் என்றது இராவணைச்சுரனுக்குளிக் செய்ததும், ஏரடல்லை நகக
லிற் கொலைவனபும் என்றது முப்புரமெரித்தருளியதுமாமென வறிசு.
ருச. அம்மிடவத்தெனென்று—அழகியவுலகத்திலே எளிமையாமென்று.

சித்திரை யாற்றரி தீர்த்தம் கண்டுதோய்ந்
தத்தினக் கடன்முறை யாற்றி னுனவண்
புத்திகொ ளேவலர் போய்க்கொ ணர்ந்தருள்
முத்திரப் பொருள்கொடு முயல்வன் பூசையே.

(100)

பாற்கநன் மணங்கமழ் பாரி சரதமுன்
சுரந்ததேன் மலர்பல தொடையிண் டைசரந்
தரந்தாக் கட்டியுஞ் சந்த னாதியும்
நிரந்தரந் காசிவேத் தியமுந் கண்டனன்.

(101)

தாமரை யலரிமத் தம்மந் தாரநந்
பூமயிற் கொன்றைபொற் கொன்றை பூஞ்சா
மாமத லைதள வம்மை வில்லுவந்
காமரார் நீலம்பெள் ளெருக்கு காந்தளே.

(102)

புரசசெவ் வந்திழுட் சிவந்தி புன்னேரி
டரசதும் பைபனீ ரறுகு குல்லைமா
வரசுகந் தத்திரு வாட்சி மல்லிகை
திரசுகந் தருகுட முல்லை செண்பகம்.

(103)

செருத்தி னான் பிச்சிமுன் நிரும லர்க்குலம்
பொருங்கிவந் தவற்றிற் போக்கி வைத்துமே
தருத்தில செய்பயந் தயிர்ம துக்குடந்
திருத்திள நீர்குழை திரவி யங்கொடு.

(104)

ஐங்கனி யா திய வமைத்த ருச்சனை
நிங்கித மாவரி யிபற்று வான்முறை
மங்கல மாவரி டேக மாடிமெய்
யங்கமா ரணிகொள்ளாந் றுடை சாத்தியே.

(105)

பொற்கலை யுதித்துநந் பணிகள் பூட்டியே
யெற்கதி ரார்முடி யிலங்கச் சூட்டியே
முற்கநந் பருப்புமுன் முதிர்ந் துஞ்சவைப்
பற்கயின் பொங்கலும் பாற்பொங் கன்முதல்.

(106)

100. முத்திரப்பொருள்—மலர்தழைகள், சந்தன முதலியவைகள், னை
வேத்தியாடிகள் என்னு மூவகைத்திரவியங்கள். 101 நிரந்தரன்—கடவுள்.
102. காமரார்—அழகிய ஆத்தி. 103. பனீர்—பன்னீர்ப்பத்திர புட்பங்கள்.
104. பயம்—பால். குழை—சந்தனக்குழம்பு. 105. ஐங்கனி—வாழை, பலா,
மா, மாதளை, எலுமிச்சைப்பழங்கள். ஆதிய—பஞ்சாமிழ்தம், பஞ்சு கெள
வியமுதலியவை மாடி—செய்து. 106. முற்கநந்பருப்பு—நல்லபாசிப்பயந்
தற்பருப்பு. பாற்பொங்கல்—பயசானம். (பரமான்னம்.)

விதவித மாயநை வேத்தி யங்களு
மிதமித மாம்பழ வினங்கண் முற்றவும்
சித்சித மூட்டி னிறைய ஆட்டியே
மதமத மருச்சனை யாடி னைரோ. (உஉ)

பூசனை முற்றியப் பூச னைப்பய
னேசனைக் கொள்கென நிகழ்த்தி நல்கியெம்
மீசனை யருளுல கேசை பேண்விச
வேசனை யன்புகூர் திரந்து வேண்டினான். (உ௩)

ஒருவரு மறிகிலா துளப ரம்பரா
குருவருட் கோலமாக் கொண்ட முர்த்தியே
யிருவரு மறிகிலா தெழுந்த பேரொளி
புருவரு வருவரு வழியைப் பாலவா. (௨௪)

மதியினி லமிழ்தமாய் மலரின் வாசமாய்த்
துதிமதுச் சுவையதாய்ச் சுருதி யுண்மையாய்ப்
பதிசொலிற் பொருளதாய்ப் பண்ணி னோசையா
யெதினுமாய்ப் பயன்கொளா விறைவ போற்றியே. (௨௫)

வேரறி யாப்பலீ விளைத ராக்கனீ
காரறி யாச்சொரீ கடலி லாமனீ
பூரறி யாவிலே புடம்பி லாருயிர்
போறி யாத்தவா பெரும போற்றியே. (௨௬)

முக்கண நற்புய முகல்வ நின்மல
வக்கண பங்கமா வகிலம் நாட்டியோய்
தெக்கண காசியா தேசி காசிவா
மக்கணன் மழலைவீழ் மனத்தை போற்றியே. (௨௭)

சயிலவெள் ளியங்கிரிச் சம்பு வேதியா
மயிலன் வுலகவம் மனைம னுள்ளை
யயிலவ னைங்கா னப்ப வன்புளார்
பயிலா சங்கர பரத யாளுவே. (௨௮)

உனதுதா பரமலா லொருதிச் கில்லையான்
மனதுகந் தருளென வாச வன்றுகி
சொனதுகண் டிரங்கிய சூலி வச்சிரீ
நினதுபு சனைதுகி நிறையன் போற்றினம். (௨௯)

உஉ. மதமதம்—சமயத்துக்குச்சமயம் உ௩. அருளுலகேசை—அருள்
வடிவாகிய உலகேச்சுவரி.

கொத்தலர் சண்பகக் குளிர்வ னங்குமோ
சத்தம ரித்தலந் தனிலு யிர்க்கரு
ளத்தனா மியாண்டணிந் தவர்வி ருப்பெலாங்
கைத்தல நெல்லியங் கனியி லீகுவோம.

(௩௮)

ஆகையான் மலையிற கரிதி றற்குரீ
யோகையாற் றொழுதநா ளுகந்து பெற்றவா
ய்கையார் தரப்பணிந் திறக டைந்தன்ன
வாகைமை நாகனும் வாகை நின்னதே.

(௩௯)

என்னெனி னுனக்குல கிடர்த விர்ப்பதொன்
றுன்னென லறிகுவே முயன்சி றைக்கொடுந்
தென்னெடுங் கடலினுட் சிறைப்பட் டான் வெளித்
துன்னெலின் மன்னமெய் துணிந்து கோடியால

(௪௦)

உனக்கட னுண்மையை யுணர்ந்தி லாயவன்
றனக்கருள வரபலந் தனைம கித்திலாய்
மனக்கவ லாபெறி வச்சி ரங்கரீஇப
பனக்கரு தினைநயைப் பணிந்துயந் தாயரோ.

(௪௧)

வலிமிக வெளிமிக வயிரங் காணொனார்
கலிமிகத் தந்தனங் கேடின் றேகென
வெளிமிக வுரைத்தன னும்பர் வேருதுகள்
குலிசனோக் கினனுளங் குளிர்த்து மெச்சினன்.

(௪௨)

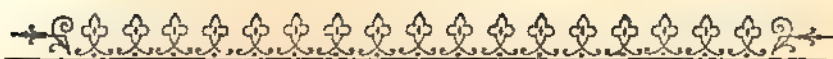
பொன்னகர்க் கிறைபிறை பூசை யாற்படை
மன்னகக் கூர்மைபார் வளங்கண் டேகினுன்
கன்னகம் பூசைபாற கடலுள் வாழ்ந்ததென்
றுன்னகந் தீர்தவ னுரைத்தின் பாக்கினுன்.

(௪௩)

குளிர்த்திரு செவிபுளங் குளிர்த்து டம்பெலாங்
குளிர்த்திரு மையும்பெறக் கோன்க ளைச்சுதை
குளிர்த்திரு தயமெனாக் குளிர்த்திட் டாயெனக்
குளிர்த்திரு னைமிசர் கும்பிட் டாரரோ.

(௪௪)

வச்சிராயுதம் கூர்மைபெற்ற படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அகத்தியன்

திருமணக்காட்சி பெற்ற படலம்.

வச்சிரா யுதங்கூர் மிக்க வளம்பெறு கதையு ரைத்தாம்
மெச்சிராப் பகலொ லிக்கும் வெண்டிரைக் கடல்கு டித்துக்
கச்சிரா நீர்கான் மைப்பாற் கான்றரு ளாகத்தி யன்று
னுச்சிராக் கதிர்பி றைவே யுமைமணக காண்டல் சொல்வாம். (க)

இறையவ னொருகா லத்தி னிமையமீன் றெடுத்த தெய்வப்
பிறையவிர் துதலி தன்னைப் பிரசமா லிகைகுட் டற்கா
மறையவன் மான்மற் றுள்ளோ ரிமையமேன் மணச்சா லைப்பா
துறையவை யகஞ்ச மன்னிட் டொருவட தலைசாய்ந திற்றே. (உ)

அன்னது தெரிந்து மாயோ னயன்மக வான்மற் றுள்ளோர்
துன்னது கொண்டோ கும்பன் னாயதென் பால்வ ரற்கோ
தென்னது மணங்காண் டற்கோ தென்றலை யுயர்ந்தென் றீசன்
முன்னதுற் றுரைத்தார் கேட்ட முற்றறி வினனுய்த தோர்வான்.

திடமுற வலங்கா ரித்துத் திருமிகப் பொலிவி மாணத்
திடமுதற் பந்தர்ப் பார்த்தாங் கிருக்குமா தவர்தே வர்க்குட்
சடமுயர்ந் தோர்ப்ப ருத்தோர்த் தள்ளியோர் குள்ளற் கண்டோ
குடமுனீ வருக வென்றான குளிர்ந்தெழீஇத் தொழுது வந்தான்.

கொங்கலர் புனைகல் யாணக் கோலமார்ந் திருந்த பெம்மான்
றங்கணிப் பீடத் தின்முன் ருழ்ந்தெழீஇ கிற்பக் கும்ப
மங்கலம் நாபபண் டாழ்ந்து வடாதுதெற் குயர்ந்தாற் பூமி
பொங்கயர் வறநீ தெற்குப் போய்ச்சமன் செயல்வேண் டாவோ. (ஃ)

கலையமா கனவா னேரீ கந்தமால் வரைய தெத்தா
னிலையக விடந்தா னொத்த நிலைபெறு மதுசெய் கென்றான்
வலையீ ருண்டோ னென்னே மறமியான் செய்தே னீதென்
றலையதி லெழுத்தோ மன்றற் சாறுகண் டிடல்வேண் டாவோ. (ஈ)

அகத்திய விலாக்கல் யாண மாயுமா பதிக்கின் பாய்த்தென்
முத்தகிரு விழிம ணங்காண் முதுதவ மில்லா தாய்த்தோ
சுகத்திந் மணங்காண் கில்லாத் துரத்தலென் னென்று னேந்து
சுகத்திவா குப்ப சன்றான் ருழ்ச்சியாற் றற்கோ லென்னை (எ)

ஈ. கந்தமால்வரை—வாசனையையுடைய சந்தனமடர்ந்த பெரிய
பொதியமலை.

மாற்றமும் பிறிது தேறேன் மறுத்துரைத் தலுமா காதாற்
கூற்றமுன் புதைத்தோற் கீது கூறுவ லெனவுட் டேர்ந்து
தேற்றமுற் றெம்பெம் மாணே திருமணங் காண்ட லொட்டா
தாற்றமுன் னியதென் னேதின் னடிமைவக விடலை பென்றான். (1)

என்னலு மீச னன்ப் வீபானுனை வெறுக்க கில்லே
னுன்னலுன் போலு வல்லா ரொருவரு மிலாமை யாற்றான்
பன்னலுட் கொடு போய்த் தூக்கிற் பார்நிலைப் படுத்தென் மன்றன்
மன்னலுற் றிடரீ செய்தான் மணநடப் பித்தோ னுவாய். (சு)

கமையவி ரிமைய மீன்ற கன்னியா முலகத் தாயை
நமைமற வாரீ செய்யிந் நன்றிமே னன்றி யின்றூ
லெமைமணப் பீத்தற் காததெற் கேகிரீ பொதியில் வாழ்தி
யமையமா மணக்கோ லங்காட் டற்கவண் வருது மென்றான். (10)

நாதனல் லுரையீ தாயி னவிற்றவே றென்னை யுண்டே
போதனன் றெனக்கொண் டொன்று புகலுவான் றமிழ்நாட் டின்க
ணாதன மெனது செல்கை துவலிரு மொழியுந் தேர்ந்தோர்
சோதனத் தொருசொல் வலலேன் றோற்றிடா தருடி பென்ன. (1)

தண்டமி ழிலக்கி யத்தைத் தருமிலக் கணத்தை யெண்ணை
மண்டமிழ் தினிற்பு கடம். மகிழ்வரு ளினனா யாங்குக்
கண்டமின் னெழுவ ருள்ளோர் காவிரி தனைய னைத்திவ் [ன்.
வொண்டமிழ் முனிபின் போய்த்தெற் குலகுலாழ் வித்தி யென்று

வரந்தி குமரி கோதா வரிநரு மதைகா வேரி
சாசொதி யமுனை யென்னுஞ் சத்தமா தீர்த்த 'மாதர்
மாடேனி லொருகா வேரி வள்ளலி னானே யாரே
பாசகத் திபன்பின் போந்தான் பழந்தமிழ் நாயுத் தற்கே. (10௩)

போதுநித் தியகல் யாணப் புதுமணத் தாய்பாற் பொன்னி
மாநதுமா மலர்த்தாள் போற்றி வாங்கொடு மகத்தி யன்றான்
காதனிக் தியகல் யாணன் கழன்முறை வழிபட் டேததி
சீந்தபல் வாய்பெற் றுஞ்சீ ரியல்வழிக் கொளலா னாள். (10௪)

அவ்விடைப் பாவி சிற்ற விருவருக கருள்வ முங்குச்
செவ்விடை கொடுத்துய்க் குககால் லென்றிரு முனரி யாமோன்
வெவ்விடை யூர்கி யாரோ விந்தமோங் கியமே ருத்தாழ்த்
தொவ்விடை யிருசு டர்க்கு முாதர் தடுத்திற் றென்றான். (10௫)

விடைத்துவி லுயர்த்தைந் தாற்று விமலனங் கதனைக் கேளா
விடைத்தடை செயின்விந் தததை விடவமட் டாத்தாழ்த் தா லுங்
கொடைத்தரத் தருளி யுய்த்தான் கும்பமா முனிதெற் கேக
கடைத்தகக் கொண்டான் வேட்ட னடந்துநன் குலக முய்ய. (105)

முனிவரு வழியீ லாறு முரட்பால் குவடு சோலை
நனிவளர் கழனி வாள் நறியபூங் கமலக் காடு
பனிவதி குறிஞ்சி முல்லை பலவுதண் கதலி தேமாக்
கனிவள மிகுதி காட்டிக் கமழ்வன கண்டு வந்தான். (106)

எல்லையில் வனங்கங் கான்யா நிவைகடந் தேகும் பேரது
முல்லையி னுதேத் பாலே முதிர்சுர மதனோர் பாலாக்
கொல்லையி னெருங்கு திங்காய் கொழுங்கனி குலைத்தார் தேங்கள்
வல்லையி னிறைக்குந் தன்ம மடமதோர் சாலை கண்டான். (107)

அங்கணம் முனிவ னன்றா டகக்கடன் செயற்கு வைகித்
தகருந் துவப்ப வாற்றுஞ் சந்திக டருப்ப னுதி
செங்கனல் வளர்க்கு மோமஞ் செய்வன செய்தி ருப்பத்
துங்கநா ரதன்விந் தப்பாற் றுன்னியீ தியன்ற தக்கால். (108)

மருவிய தறிந்த விந்தன் மாதவ விவணீ வந்தாற்
பெருவியப் பேதோ வண்டால் பிறங்கதை யுரைத்தி யெனன
விருவியத் திறைஞ்சி வேண்ட விராசெவற் பிரானே தேவா
துருவிய தருவ னானே யென்றுமா மேரு சொற்றான். (109)

உமையவன் குலந்தா னென்று யொப்பிலாச் சூர டன்மன்
கமையவா பிரத்தெட் டண்டங் காத்தவ னவனா லுந் தான்
சுமையது செயவொண் னுத குலகிரி யெட்டுந் தாமுஞ்
சுமையபொன் மலைய தென்றுஞ் செங்கதிர் மதிசூழ் மாண்பும். (1)

சுற்றிய முடிக ளோரா யிரமுள தோற்றச் சாற்பும்
பற்றிய புகழோ னென்றும் பகர்ந்திது மாதத் தலன்றிச்
சுற்றியல் விந்த மென்ன திறத்ததென் றிகழ்ந்த துன்பான்
முற்றிய வன்பாற் சொற்றேன் முனததிரீஇக் கோடி யென் றன்.

பசு. இத்தாற்றும்—இக்கொழில் (பஞ்சகிருத்தியம்) செய்யும். 109.
இறைக்கும்—அள்ளிச்சொரியும் உக குமையது—அழிவது. சிமைய—
குடியியையுடைய.

நாரத விந்தவாரோ நவின்றதம் மேரு வக்கற்
சீரதப் பியகீ தோவாய் திரிபுரந் தகனகை கில்லாய்ப்
போரதற் குதவா தாகப் புரநகைத் தெரித்தான் மூன்றோன்
பாரத மெழுதற் கோலை படிப்பவ ரதன்கண் னாரே. (உ௩)

வெட்கமு மின்றி மேரு கிண்டதற் பெருமை பெந்தப்
பக்கமுஞ் சிரிப்பா மென்று பார்த்துயர்ந் தெழுந்து விந்த
முக்கமுற் நிலாம நித்தக் கோங்கியென் சீர்தேர் கென்ன
துக்கமுற் நிரவி திங்கள் சுழன்றில மறுகு மாலோ. (உ௪)

வானவர் செயலோ மாயை மக்களின் செயலோ விஞ்சைக்
கானவர் செயலோ வேற்றுக் கருடின் செயலோ சித்த
ரானவர் செயலோ தைத்தி யரினகொடுஞ் செயலோ வாகா
வீனவஞ் சகமீ தாரே யியற்றலென் தலக மேங்கும. (உ௫)

அகலிய விந்த மேரு வதனையெள் ளித்தா னோங்கற்
கிகலிய செய்கை யீதா லீதுநா ரதன்கோ ளாலே
நகலியல் பாய்த்தே னும்பார் நடுக்கிதற் கெதிரி யாரே
புகலிய கோளுட் கொண்ட பொருப்பதே பொதுப்பாய்த் தம்மா.

நல்லவர்க் குற்ற தீதுந் தீயவர்க் குறுநல் வாழ்வும்
மெல்லவர் குற்றுந் தீபோற் போய்நட விழப்பார் மேற்பா
சொல்லவ னுதிப்ப நாயி யொன்றிரண் டேழெட் பிப்பத்
தொல்லமு வைந்தென் றெண்ணி யொழிததவிற் றுய்க்குந் தானே.

ஆதலி னியாமோன் விந்தத் தகந்தனி யடங்குங் காலங்
காதலி னிறைவன் மன்றற் காலாரம் போலுந் தெற்கே
போதலி னினிய கும், முனிவனும் புராரிதானே
யோதலி னிதான குமே லுறுவது காண்பே மென்றும். (உ௬)

ஆபத்தை மாற்றிப் பாரி னறனிநீடு யருளுங் கும்பன்
திபத்தை மலைமே லேற்றுந் திரப்படு தெற்கே குங்காற்
கோபத்தை யுயர்ச்சி தானே கொளவள ரிய்விந் தத்தின்
ரூபத்தைத் தாழ்த்து மென்றுத் தவணை வடுத்தா னன்னோன. (1)

உ௩. அக்கற்சீரதப்பியம்—அப்பறம்பினுடைய சிறப்பானது சபைச்
கடரத சொல்லாகும். உ௪. உக்கம்—இடைவேளி உ௬. நகலியல்பாய்த்
தேனும்—சிரித்தற்றகுதிய வாயிற்றாயினும். எதிரி—உத்தரவாதி. உ௭.
எல்ல—எள்ள (மெல்ல—பைய) ஒல்ல—பொருந்த. உ௮. கோபத்தை—
விதத்தின் சினத்தையும், நாபத்தை—அதனுடைய ஆசையையும். தவன்
—நாரதன். ஊனோன்—அகத்தியமுனிவன். 14.

அடுத்தமா தவன்செ லற்கு மதரிலை யாக வந்த
மெடுத்ததன் னுயர்ச்சி காண்கைக் கிவர்த்திது மாந்து நிற்ப
கடுத்தவின் றினிய வார்த்தை கழறிவேண் டினனவ் வேண்டுட்
படுத்தவெற் பச்சேரர் பாலோர் பாற்சமழ்ப் பார்த்தி தோதும். ()

கோதிலாய் வேண்டி யானுட் கொடுவழி விடினென் சீரை
யேதிலார் பழிப்ப னன்றோ விசைவிடேன் பசிதிர்க் கின்றேன்
வாதிலார்த் தெழின்னெவ் வேனீ மடங்கியோர் கரைபாச் சேரிப்
போதிலா றிரத்தல் வேண்டா போதியென் றிசைத்திட் டானால்.

எமக்குநீ வழிவி டாயே லிக்கணத் தெக்கை நீட்டிச்
சமக்கிடக் கையினுட் டாழ்த்தித் தானியாஞ் செல்வே முட்கொண்
டிமக்குல கிரிபி னென்ற யிருக்கநோக் கென்றான் கும்பன்
சுமக்குமண் குவட்டோ னேதுஞ் சொற்றிலன் வாளா நின்றான். ()

ஒன்றலுன் னியமுனீச னுயர்ந்தய னுர்மட் டோங்கி
நின்றவீர் தத்தைத் தாழ்த்த நினைந்தொரு கையை நீட்டி
மன்றவ னானை யாறே மாரிலத் தமிழ்த்தி விட்டான்
சென்றதற் கிங்க லென்னே சிலம்பது புகல்வே றின்றி. (௩௩)

புலம்பிவிப் படியோ தாழ்ந்தேன் பொருட்பெருக் குடற்கொ மூப்
நலம்பிறழ் காற்பெட் பாக நயப்பவர் தினைப்பாய்த் தெற்கென் [பை
நலம்பிறற் தழுங்கு வந்த மாறுத லடைவான் மேலோன்
சிலம்பியான் சொல்லகே ளாய்மேற் கிந்தையா னைத லேனே. ()

உருவரைச் சிறக ரிந்தா னும்பர்கோ னுனையான் ருழத்தே
னருவரை நிலைமா றுமை யாலிசை பெறுந்தி ரும்பி
வருவரை யிவண்வாழ் கப்பான் மதிப்பரு ளுவனென் றேகி
யிருவரை யறவோர் போன்முன் னிருப்பக்கண் டார்நீ ரென்றான்.

என்றலும் பெரியீர் நீவி ரெதிர்வரக் கண்டேம் பூவு
மன்றலும் போல மேலோர் மாதவ மெமக்குண் டாய்த்தால்
கொன்றலும் களவுங் கள்ளுங் காமமுங் குருத்து ரோகந்
துன்றலும் தொலைக்கு மன்னந் துய்த்துநீர் செல்வி ரென்றான். ()

௩௨. சுமக்குமண்குவட்டோன்—மண்சுமக்கு முச்சியையுடையோரு
கும் விந்தம். ௩௩. மன்றவன்—சென். ௩௪. அலம்பிறழ்கால்—அழியாமை
மாறுங்காலத்து. கிந்தையால்—வருத்தத்தில் ௩௫. இருவரை—வில்லவன்
வாதாபி என்னும் இரண்டகரரை.

குழைத்தபா கூட்டல் போலும் குளிரிதம் பலவும் பேசி
யழைத்தவன் கூட்டிப் போயோ ராசனத் திருத்தி யன்பாற்
பிழைக்கவா தாவி யென்போன் பின்னொரு பாலா டாகித்
தழைத்ததா வாழும் னோனார் தருவவில் வலன்பி டித்தான் (௩௭)

ஆன்னியன் போலம் மாவென் நலநிட வறுத்து ரித்துப்
பன்னிய ஆன்வெல் வேறு பகிர்ந்துபல் சுவையா வாக்கித்
துன்னிய வழுது துய்ப்பச் சுகிருகி யுபசா ரத்தோ
ஆன்னிய மத்தான் போற்போ யிரந்துகும் பணைக்கொ ணர்ந்தான்.

பெரியபி டிகையின் வைத்துப் பெருகளி யுளான்போற் பூசை
யரியவாச் செய்திவ் வேழை யன்பிலே னளிக்குஞ் சோற்றை
யுரியவாக் கொள்கென் றுண்புத் துருக்குருய் நிறையப் பெய்தான்
பெரியபலா திபகூட் டெலலாம் பொதியிலான் சுவைதேர்ந் துண்
டான். (௩௯)

உண்டிடு முனிவ னுள்ள முகந்தினி திருந்தா னக்காற்
கண்டிடு குடல னாழன் கருத்துமுற் றிற்றென் றின்பாய்
மண்டிடு கைநொ டித்து மந்திரஞ் சொலிவா வென்ன
மிண்டிடு பின்மே டுர்ந்து வெளிவா முயன்றான் நேர்ந்தான். (௪௦)

களம்பிற ரறியா ரந்தக் கபடவில் வலன்வா தாபி
யுளம்பிழைத் திவண்வந் தோருக் கூட்டிமாய்த் தாளுந் தின்பார்
குளம்பிறழ் மகா மாமை குதித்தெனப் புரளுந் காலைத்
தளம்பிய தகடு கண்டான் நடங்கடல் குடித்த கோமான். (௪௧)

ஆகத்திய முனிவன் குக்கி யகைக்கலக் கிடுவா தாபி
மிகத்தியங் கிடவே செங்கை விரித்தனன் நடவி னான்மேற்
சுகத்தியல் வாச்சே மிப்பச் சொனாச்சே னுத்தி யென்று
சுகத்தியன் மிடுமித் தீமை தாளற வவனீ றிட்டான். (௪௨)

ஆன்னது வில்வ லன்கண் டகமிகச் சினந்தெ முந்தின்
நென்னது பின்னொ ற கொன்ற யினியுனைக் கொல்வே னன்மேற்
னுன்னது கைபாற சாலே னுறுதிருயன் மூடன்வில் வாகுகி
மன்னது தாங்கி யப்பு பழைபொழிக் திட்டான் மன்னோ. (௪௩)

௩௭. தருவவில்வலன் — அசுவில்வலன். ௩௯. பொதியிலான் — கும்
பண. ௪௦. மண்டிடு — மிகத் துடித்திடு. மிண்டிடு — மத்தாற் பிழை செய்கின்ற.

தூர்த்தன கணைக ளங்கி தொடுத்தவை யவியச் சரபம்
போர்த்தன னனைத்தும் பொன்றிப் போகவிண் முறிந்து வீழ்ப்
பார்த்தனன் முனிவன் றெவ்வோன் பதறிவீழ்ந் திறைஞ்சி வாழா
தார்த்தன னின்றெ தீர்த்தா னாயுண்முற் றியதென் செய்வான்.

கெடுதலி னெண்ண மெண்ணிக் கெடுதொழிற் செய்த பாவி
யடுதலி னிடைவி டாமல் லாடுதற் கவாய்முன் னின்று
விடுதலில் லாமை கண்டு வெகுண்டோரு சொற்றீ யேவிச்
சுடுதலின் மடிந்தான் வின்மற் றாயவர் சொற்றீ டாமோ. (சடு)

வில்வினுன் மல்லாற் றெவ்வை வெல்லுவில் வலனோர் மேலோன்
சொல்வினுன் மடித லோர்ந்தோர் தூயமா முனிவர் தொண்டர்
மெல்வினு வல்பா வல்லோர் மெலிந்தமை குறித்தென் னில்லார்
வல்வினு லெதிர்த்தாற் சாவார் வலிமைவாய்ச் சொல்வி னுண்டே.

வாழ்கவென் றக்கால் வாழ்வார் மாய்கவென் றக்கான் மாய்வார்
போழ்குதிர் பிறைவேய் வேணிப் புண்ணியன் மமிழ் தேர் மிககோர்
காழ்கவென் றசலந் தாழ்த்திச் சாய்கவென றிருவ னைச்சாய்த்
தேழ்கட முனிவன் வந்தா னிருந்தமிழ் நாட்டின் மாதோ. (சஎ)

காவிரி நங்கை யைப்பார் காக்குமா றுச்சோ ணட்டின்
மேயிவாழ் கெனவைத் தான்றென் விசுப்புறு பொ தியச் சார்பாப்
பூவிட செண்ப கக்காப் புடைவா விதுபோ லுண்டோ
காவிரி தமிழ்ம ணக்கு நல்லிட மெனவ மர்ந்தான். (சஅ)

குழுகுமென் றிருவாய்ச் சிப்பூங் கொடிதழுந் சண்ப கத்தின்
சமுகநல் குலகாள் பாகன் றக்குமா லயங்கண் டின்பார்
சமுகனாய்ச் சித்தி ரைக்கண் டோய்ந்துநா டொழும்பு சித்து
விழுக மாத் திரும ணககாண் விழைவொடாந் கமர்ந்தான் கும்பன்.

ஆங்கன மிகக்குங் காலே யவாசியின் மெலிவ டக்கின்
பங்கமார் வலிதீர வானுன் பாரது தாழ்ந்த பர்க்குச்
சங்கடந் தீரச் சற்றே தணிந்தது சமனாய்த் தீது
தங்ககோ டச ரில்லாத் துக்கிவாழ் வித்தற் போலும் (ருடு)

நடுவிசந் தொருபாற் கோடி நலிபவ ருளம்போ லாழ்பார்
கொடுவிதி வரினு மேர்பாற் கோடாமை பேண்சான் றோருள்
வடுகில நடுகிற றற்போல் ளைத்தபாரச் சமனா திறநல்
கெடுகிற வினைநொப் பென்றுங் ளைத்தலாந் தகைத்து மாமால் ()

உலகெலா மவர வர்முன் புஞற்றிய வினைதி னைப்ப
விலகெலாம் படைத்துக் காத்து மிறுதிசெய் வித்து மீண்டு
மலகெலா மவ்வா நேசெய் தணிமறைத் தருளி சிற்போன்
விலகெலா மெனாதெல் லாமும் விதித்தலிற் சமனாய்த் திப்பார். (1)

கண்டனர் முனிவர் தேவர் களிதலை சிறந்தெம் பெம்மான்
மண்டருட் கழல்வ ணங்கி மணாளா யிடவ னைந்தார்
கொண்டலைப் பழித்த கூந்தற் கோமளக் கன்னித் தாயைப்
பெண்டன லூர்தி மாமுன் பிராட்டிமார் புனைதல் செய்தார். (ரு௩)

நித்திய கலியா னிக்கும் நித்திய கலியா னிற்கு
மொத்திய வியற்கைக் கோலத் துடன்செயற் கையுப்பு னைந்த
பத்தியின் மகிழ்ந்து மாவும் பாமனு டெல்லெல் லோனிற
சத்தியின் சத்தி மானின் றரன்விடா தொருப்பா டுற்றே. (ரு௪)

ஆம்மையா யப்ப னாகி யறன்வளர்த் துலகம் பேணுஞ்
செம்மையே வினையாட் டாய திருமணம் புரித லானுன்
மும்மையோர் பணிய நாகி முதலருட் பெருக்கா லன்ன
வெம்மையா னுடையோன் மன்ற வியன்றதுத் தரமீ னத்தே. (ரு௫)

பங்குனி யுக்கர த்துப் பரமனைக் கும்பன் பூசித்
திங்கனே யெனக்குக் காட்சி யீவதா யருளிச் செய்தாங்
கங்கயற் கணிவ லப்பா லமாவெம் மான்ம ணப்பான்
மங்கல மியான்கண் டன்றி வாழ்கிலே னெனவெண் ணுங்கால்.

உலகநா யகிவ லப்பா லுலகநா யகனி டப்பா
விலகநன் கிருப்ப வேத னியன்மணச் சடங்கி யற்றப்
பலகட வுளர்த வத்தர் படைத்தகண் களிப்ப மன்றற்
நிலகமா நடக்குங் காட்சி சிவன்முனி வனுக்கிக் கீந்தான். (ரு௬)

இமையமீ தியல்கல் யாண மியலுமக் காலை தானே
கமையசெண் பகக்கர வாகதென் றாகியிற் பூசித் தோங்குஞ்
கமையசை வச்செவ் வேடத் தூய்த்தவன் காணப் பெற்றா
லுமையொரு பாக னென்கு முளானென நேற்ற மன்றோ. (ரு௭)

கண்டனன் திரும னாததின் காட்சிகெஞ் சகங்கு னைந்து
எண்டளி களிசி றந்து விழி குளிர்த் திருகை கூப்பித்
தெண்டனிட் டெழுந்தெம் மானே சிவையொரு பாகா தாட்காட்
கொண்டனை யோரா யேனைக் கடியலும் பொருளா னேனோ. (ரு௮)

ஆண்ணலே போற்றி போற்றி யயனெடு மாலுந் தேராப்
பண்ணவா போற்றி போற்றி பரையொரு பாகா போற்றி
புண்ணியா போற்றி கித்தா போற்றியென் மதிதீ யாமுக்
கண்ணனே போற்றி மூல காணு போற்றி போற்றி. (கூஉ)

மெய்யறி விற்பா போற்றி விடையிவர்ந் துயர்த்தோய் போற்றி
துய்யனே போற்றி யன்பார் தொண்டர்க்குத் தொண்டா போற்றி
செய்யனே போற்றி சைவத் திருவனே போற்றி மாணர்
கையனே போற்றி வாணோர் கடவுளே போற்றி போற்றி. (கூஉ)

கடுவமிழ் தாக்கொ ளீல கண்டனே போற்றி நக்குச்
சுடுபுர மூவர்க் காத் துயனே போற்றி நாளு
மிடுமறம் மெருளின் பம்பி டியம்புநான் மறையோய் போற்றி
படுகிவா கீமங்கள் சுறும் பரசிவ ஞானு போற்றி. (கூஉ)

மாலயன் முனிவர் சித்தர் வானவ ராருங் காணிக்
காலருண் மணக்கோ லந்தென் காசியி லெனக்குங் காட்ட
லாலணித் திமய மோயா னறிதனீ யறிவாய் முப்பார்க்
கேலவிக் காட்சி யன்ப ரியாவருங் காணல் வேண்டும். (கூஉ)

என்றிரந் தண்கண் டாடிப் பாடின னிறைஞ்சி னன்காண்
வென்றிவென் விடையு கைத்தோன் வேண்டுளங் கொண்டு கும்ப
நன்றிது நீகொள் பேறு நாடெலாம் பெய்ய வாழுந்
முன்றிரு மணக்காட் டிந்த மூதுல கறிந்துய் வானே. (கூஉ)

இன்றுமீ னோக்க ரத்தி வியாந்தரு காட்சி யேபோ
லென்றுமே துலோத்த ரத்தி வியாருமோர் தாவு னக்கு
நன்றுவந் திங்கு நல்க நயந்தன மொவ்வோ ராண்டு
மொன்றுளன் பொடுவந் தேத்தி யுகப்பவர்க் கருணைக் கீழ்வாய்

எனவருள் செய்து விண்ணி லெழுமினின் மறைந்தா னெம்மா
னனவருட் காட்சி பெற்ற வகத்திபன் மனத்தக் காட்சி
யுனவர வமைத்துக் கண்டே யுகந்தவண் வைகுற் றானால்
பனவனக் காட்சி பேயைப் பசியினுத் தாத்துங் கண்டான். (கூஉ)

மானவர் கண்டார் சித்தர் மாதவ் முனிவர் கண்டார்
கானவர் கண்டார் வான்வாழ் கடவுளர் கண்டார் நாகர்
தானவ ராக்கர் கண்டார் தமிழகப் பறைமா லூர்வ
வேனவுங் கண்ட வெம்மா னெழின்மணக் கோல மாதோ. (கூஉ)

ஆனைவரு மனைத்துங் காணு மைப்பசி யுத்த ரத்துப்
புனைவரன் மணக்கீகா ஸதைதப் போற்றுதென் காசி புக்கு
மனைவளர் மக்க ளோடே மகிழ்ந்துகான் பவர்க்கின் புண்டா
மினைவனைத் துந்திர் தெண்ண லெண்ணியாங் கெய்து வாரால். (1)

வந்திகள் மக்கட் பேறு வறியவர் செல்வப் பேறு
நக்திய பிணியர் நோய்தீர் நலமுடற் றிறணி லாதோர்
செந்திற லுடம்பு முடர் திருந்திய கலவிப் பேறிண்
டுத்திய வெலாநன் கார்வா ருமைமண விழாக்காண் பாரேல் (சுக)

ஒங்குசீர் மணவி ழாக்கா னெருகுறு முனிதென் காசிப்
பாங்குசீர் பெறவி ருந்து படைமாள் பொதியி லாய
தாங்குசீ ரிருகா தத்தார் தவக்கநஞ் சித்த ராருந்
தேங்குசீர் கொடுஞ்ஞந் தென்றுந் திகழ்தர வாழ்வா னென்றான்.

கேட்டன ருகந்தா ரன்பு கெழீஇயநை மிசந்தோ ரைய
வாட்டமில் சண்ப கக்கா வரம்பிநு காவ தக்துந்
கூட்டமா தவர்மா யோகர் குகையுறை முனிவர் சித்த
ரிட்டலெவ் வளவி ருக்கு மென்றனர் சொல்வான் ருதன். (சுக)

மக்கணூற் றிருப தாண்டு மற்றிற் பதினம டங்காண்
டக்கமொன் றுநந் காக்கை யதிற்பதின் மடங்கு கூகை
மிக்கதிற் பதினம டங்கா விடவா வாணு ளாகுத்
தொக்கமா தவர்முன் னோரின் தொகையள விடற்பாற் றன்றி. (1)

மாக்களா யிருப்பார் பல்லோர் மாக்களா யிருப்பார் பல்லோர்
விக்களா யிருப்பார் பல்லோர் விடவாபப் போல்வார் பல்லோர்
ரீக்களாய்த் திதன்னைசுந்த தாடடி யிறையநுட் காளை வாரேன்
மொக்கம பவாய்வாழ் மெலோர் முழுத்தகை காண்ப தாமோ.

பிணிகளை யறியார் மாலைப் பிரமனை யறிவா ரீசன்
பணிகளை மறவார் மக்கட் பதிகுள் செயன்ம ற்பார்
குணிகளை நட்பாக் கொள்வார் கொடியருக் கெட்ட மாட்டா
ரணிகவ ரியையூர் கூற்றுக் கஞ்சிலாச் வாழ்வார் பல்லோர். (சுக)

முலமு னுறு கோட்டை முபற்சிபாற் கண்டு கந்தை
மீபலவொவ் வொன்றுந் தாண்டி பேறிநி ராதா ரங்கன்
டாலமீ தானஞ் சேவித் தமிழ்தமே துதர்ந்து நாளுந்
சாலமா மீயாக்கு் செய்யுந் தகவின ராபி ரம்பேர். (சுக)

தலம்புனன் மூர்த்தி மூன்றுந் தரத்தவா மனாகி யென்னும
நலம்புலப் படலா லாங்கு நயங்கிருந் தாடிப் பூசித்
திலம்புற மாலி லங்கா வெனமா நிழற்புல் லால்வேய்ந்
தலம்புபொற் றொடியோ டெற்ற வருந்தவ ராயி ரம்பேர். (௭௩)

அறம்பொரு ளின்பு வீடு மறைமுது மறைநான் கோதித்
திறம்பொரு ளுணர்த்தா சான்பாற் சிறந்தநல் லன்ப ராகிப்
புறம்பொதுங் காதா ராய்ந்தே பொழுதெலா மேரட்டி ஞான
மறம்பொலி யறமே பேணி வாழுவா ராயி ரம்பேர். (௭௪)

சைவவா கமங்க டேர்ந்தே சரியையா தியநான் காற்றூற்
கைவரும் பயன்கை மேலே காண்பவ ராய்வாழ் வாரும்
பொய்வளர் மூன்று லோகப் போகமு முவர்த்தோ டம்பொன்
மைவரை யெனாதொப் பாக்காண் மனத்தாற வாய்வாழ் வாரும். (௭௫)

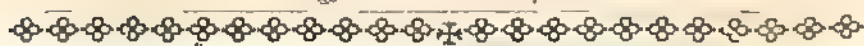
மாயனிற் ப்லவு கங்காண் வலவராய் வாழ்கின் றாருந்
தூயநற் சிகைபு றாலுந் துறக்கிலாத் துறவுந் றாருந்
தூயகப் பெத்த கேசித் தவத்தருஞ் சடைகொண் டாரு
மேயமுண் டிதமே லோரு மெத்தனை பேரோ வுள்ளார் (௭௬)

கரும்பொனைச் செம்பொ னுக்கிக் கிழவரைக் காளை யார்கி [லோர்
யரும்பொரு ளுடையோ ராய்ப்பொன் னனாருடன் வாழ்வார சில்
பெரும்பொலி வருளெண் சித்திப் பெரியராய் வாழ்வார சில்லோ
ரிரும்பொதி யத்திற் பன்னெண் சித்தரு ளிவரீமே லெனாருள் (௭௭)

அகத்தியன் திருமணக்காட்சி பெற்ற படலம்

முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு எ.அ.க.

பதின் முன்றாவது

கு ல சே க ர ப ர ண் டி ய ன்

மகப்பேறடைந்த படலம்.

திருமணக் காட்சி குப்பன் றெரிசனை செய்தல் சொற்றா
வருமணக் காட்சிக் சேது வாய்க்குல சேக ரப்பேர்ப்
பெருமணப் பொதிய வெற்பன் பெறுமகப் பேற டைந்த
வருமணக் கதை யி னிப்பா மதையினி யறைகு வரபால். (௭௮)

எ.அ. மை—பற்றியழுந்து. வரை—தன்னு.

சுளிதலை சிறந்து நேமிக் காத்தவ ரிருடி கேசு
தெளிதமி முகத்துக் காணத் தெலிக்கினித் துவர்ப்பில் லாம
லளிதலை சிறந்து கேட்டற் கவாயிக வாவ சக்கார்
நளிதரப் பெயலி னாய்த்தா னலில்கென நலில்வான் குதன். (உ)

வயக்குமா றோக நாட்டின் மாறன்மங் கலத்தை நாளும்
வியக்குமோர் தலைப்பே றுரா கிரும்பிமீ னம்பொ றித்தோர்
பயக்குமாண் கொடியு யர்த்துப் பாண்டியாண் டிலகை வென்ற
சயக்குல சேக ரன்னுன் தனியா சுளுற்றி னானல். (ங)

நரேந்திர னெனப்பா ராளு நற்குல சேக சற்குஞ்
சுரேந்திர னெனவிண் னானுந் துச்சவன் றனக்கு நட்பாய்ப்
புரேந்திர ரிருவ ராளுர் பொலிந்தவந் நான்மீ லுந்த்
மரேந்திரன் சயந்தற் பெற்றான் வரேந்திரன் மகலேபப் புற்றான். (ச)

ஓங்குமூர் நக்க ரெற்கிவ் வுலகெலாம் வெலமுன் னின்ற
ரீங்குயர் செல்வ மெல்லா மிந்திர னுணத் தந்தார்
பாங்குறு மகப்பே ரென்றே பயந்தில ரவொல் லாந்தர்
தாங்குசேய்த் தால்கேட் பானன் றருந்தில னிலங்கி டந்தான். (ரி)

அன்பனுண் னானாய்ப் பூம்பஞ் சனைவிடுத் திறைபொற் றுளி
அன்படுத் தறங்கா னாய்ப்பா ருழிக்கிடை நோன்பு கொள்ளற்
றென்பழை போர்வ முக்கத் திறந்தெரி வானி வந்தின்
றின்பரு ளிலையே லேச லெழுமென விரைந்தெ முந்தான். (ரீ)

இந்திரா வாழ்தி யுன்னி னேற்றமார் மகப்பே ருர்தரன்
வந்ததான் மகிழ்தி நீதின் மலையொங் கரிற்றென் னானுந்
அந்துசெண் பகக்கா வுங்கண் டிகந்துபூ சித்து வாவென்
றந்தணன் போல்வந் தாடி னுன்றென னறிந்தெ முந்தான். (ரீ)

கண்டில னெம்பெம் மாணே கண்வள ராவெ னக்கிங்
கொண்டிரு மேனி யேயந்தர் தணனில்வந் துரைதொ ளித்தாய்
மண்டிய வருடா னென்னே மாண்பதென் னுருந் யன்பு
கொண்டினி தேத்திப் பாடிச் கூத்தனாய் மகிழ்ச்சி ந்தான். (ரீ)

கங்கையா ரெனுமா தேவி நரேந்திரற் கிறைந் டுளி
னங்கையி னெல்லி 'பால வருள்வரங் கொளவ டித்துக்
கங்கையா யகன்று னென்னே கழறின னென்றான் சொல்லச்
செங்கைமேற் கூபாடி யின்னே செண்பக வனஞ்செல் கென்றான். (ரீ)

தொடர்ந்தனர் வழுதி யோகை துளம்பின னமைச்சர்க் கோதிப்
படர்ந்தனன் நேவி யோடும் பாடளி யாடா நானுஞ்
சுடர்ந்தபொன் மலர்க்கா நண்ணித் தூயசித் திரப்பூங் கக்கை
யடர்ந்தனர் வளனெல் லாஞ்சூழந் தாய்ந்தனர் களிசி றந்தார். (௮)

வந்திவண் காண மாட்டா வாணுளெத் தனைக ழித்தேஞ்
சிந்தனை சிவன்பால் வைத்த சித்தரா தியசின் பந்துய்த்
தெந்தநா ளினுய் ரூப்ப வியாமெனே யறிபா துற்றே
மந்தனன் கயிலை தானு மழகிவா றமையா தென்றார். (௯)

அத்தலைத் துணைவி யோடாங் கமருமா முனிவ ராரு
முத்தமிழ்க் கோன்வர் தானென் றெழீஇவா முடிமன் றுழந்து
கைத்தலை மேற்கொண் டன்னோர் கழறுவாழ்த் தருளப் பெற்று
மெய்த்தவ வ்லீரீண் டென் ன வியப்பெனை யென்றான் சொல்வார். (10)

முனிவரர் பெருமை சித்தர் முதுதிறன் மாத வத்தோர்
நனிவளர் சீர்த்தி யோகர் நயம்பெறு காட்சி மாப்புள்
தனிவள மாம ராமுன் கண்டபல் லுருவர் தாங்கித்
தனிவனக் கழல்சீர் திததார் தவத்தர்மாண் பெலாஞ்சொல் லிப்பின்

தண்ட மாண் பனைத்துஞ் சொற்றார் செண்பக நிழலின் வாழான்
தீர்த்தலைச் செண்ப கத்தை யவர்ப்பட றிருவால்ச் சிக்கீழ்ப்
மார்த்தலாக் கிங்குந் தாயைப் பற்றிவண் டனரின் பக்கண்
பார்த்துரி தனியு திர்த்து நிறைதாக் கேட்டு கந்தார். (11)

னெங்க ளம்மை யப்பனைக் கண்டி யாமூந்
காட்டுமி பெறுவே மென்னத் தவமுனி வரர்கோன் பாலு
தாட்டுனை முனிவர் பன்னி மாரா சியின்பா லுஞ்சூழந்
மாட்டுறை வினைதீர்த் தின்ப மீயுமா றனைந்து முழகி. (12)

ஆனந்த தீர்த்த மாடி யன்றாடக் கடன்மு டித்துத்
தானந்த மாதி யில்லாத் தனிவளர் திருமுன் புக்குக்
கோனந்த மாவில் லோடும் சும்பிட்டர்ச் சனைபு ரிந்து
தானந்தன் கனிவிற் பாடித் களிதலை சிறந்தா னக்கால். (13)

அரசியோ டாச னங்கா ரருந்தவ ரவரின் மார்கள்
பாசிட மெவருங் காணப் பாணிவிந் கத்திற் றோன்றிப்
பிரசின நங்கை யார்கைப் பிடித்தவிந் திராவு னக்கோர்
வரசிசு வெம்பேர் கொள்கீர் வலியனாத் தந்தோமென்றான். (14)

கரந்தன னின்க்கத் துள்ளக் காட்சிகாண் வேந்து மில்லுஞ்
சுரந்தபே ரன்சி லாழ்ந்து துதித்தவர் களிகி றந்தார்
நிரந்தர னருட்கா ளாமந் நெடியமன் மனைசீர் சூழந்தோர்
பரந்தமா தவரின் னோரென் பார்பரா வுவர்பே ணுற்றார். (104)

பழந்தமிழ் நாடு காக்கும் பாண்டியர்க் கருள்பெம் மாளைத்
தழந்தயிர் பரேன் கன்னற் சாறுசந் தனக்கு முடிபு
சூழந்தைரீர் முதலா வாட்டிக் குளிர்தறுந் தழைப்புத் தூவி
யிழந்திலா விதியாற் பொங்க வின்கனி வகைக ளுட்டி. (105)

அன்பொடு பூசித் தேத்தி யாறுநா ளிருந்தே ழாநா
ளின்பொடு விடைகொண் டண்ண லீல்லொடும் போந்து வந்தான்
மன்பொதி யிறைபாற் கொள்சீர் மாறன்மந் கலத்தார் தேர்ந்து
துன்பொழி தாநா ளும்போய்த் தொழுதயத் தொட்க்கி னூரால்.

அருள்பெறு நங்கை யார்கு லாயினர் மூன்றாந் திங்கள்
பொருள்பெற வலமுக் கினகட் பொழிமருந் தூற்றி யாசான்
நெருள்பெறு புஞ்ச வன்னஞ் செய்முறை செயலின் பார்ந்தா
சுருள்பெறு மலர்வி ரிந்த தோற்றமார்ந் தனுமாண் பாண்டி. (106)

தமிழக வரசி னத்துத் தருமநன் னெறிவ ழாவாழ்
விமிழகந் திகழ வாரூர் திங்களி னிறைவி யுச்சி
சிமிழறன் மயிர்ச லத்தாற் றிருந்தவார்ந் தியல்சீ மந்தி
கமழ்தரக் குருவர் தாற்றக் களிசிறந் தனுமன் பாண்டி. (107)

மதிதிகைந் தீன்றான் மேலோர் மகிழ்நன் னுளிற் றென்றற்
பொதியிலா ருலகம் மைபாற் புகழ்வா முலக நாத
பதியெனும் விசுவே சன்பேர் பரித்துல காள வந்த
துதிமகப் பிறந்தான் வானஞ் சொரிந்தது பொன்பூ மாரி. (108)

பெற்றவர் மகிழ்ந்தார் சைவப் பெருந்தவர் குரும கிழந்தார்
நற்றவர் மகிழ்ந்தார் பாண்டி நாடெலா மகிழ்ந்த வார்த்தார்க்
கொற்றவன் மகிழ்த்திக் கோமான் கொடைக்கரம் பிடிக்கப் பெ
பற்றலாய்த் தவமு யன்றான் பானடி துதித்தான் சோன், [ண்ணின்

104—தழம்—தயிலம், சூழந்தைரீர்—இளநீர், 105—இமிழகம்—இனி
தாசிய ௨ ள்ளம், சிமிழறல்—கட்டமைந்த கருமணலையொத்த, சலம்—பன்
நிமூள்ளால், வார்த்து—வகிர்ந்து

முத்தமிழ் நாடு மின்ப முதிர்ந்தாப் புறநா டஞ்ச
வுத்தமேந் திரன்சேய் தோன்ற வுகந்தெழீஇ யுடுத்த தூசே
டெத்தலத் திருத்த முந்தாழ்த் திவர்தமிழ்ப் பொருளை யாடி
யத்தனோக் கெணிப்பொன் வெள்ளி யரியநெற் றுனஞ் செய்தான்.

கதிர்மகற் கண்டு தேனெய் கலந்துபொன் னுரைத்தி னழைத்து
மதிசுலர் தழைக்க வந்த மைந்தனுக் கூட்டி. வேட்டுப்
பிதிரரை மகிழ்வித் தாற்றும் பிறங்கியற் சாதகன்ம
மெதிரிலா சிரிய னுலே யியற்றவின் பாய்த்துப் பார்க்கே. (உசு)

அறநெறிப் படுத்து நன்மை யாக்குமிச் சாத கன்மம்
மறநெறி யுவர்த்துத் தூய்தே யயாக்கொளுத் தாப னந்தான்
பிறகுபத் தாநான் வீடு தொடுஞ்சசி பிறங்கச் செய்தா
ருறவொட ராற நாளி னுலகநா தன்பே ரிட்டார். (உ௭)

அவாவுமா னையுமாய் நாம காணநல் காக்கங் கொண்டு
தவாமறை வடிவா லுட்டிச் சருகுகாய் கனிமு லாதி
பெவாறுண வாலுந் தீதின றியையனப் பிராச னந்தா
னொவாறுதிங் களிற்செய் தார்பூன் றுலகமு முவக்க மாதோ (உ௮)

ஆண்டதொன் றாக வந்த வாண்டுதொட் டெந்த வாண்டு
காண்டரு தேடந் தீரக் கடவுளா லயத்திற் காய
நீண்டநல் விழா வெடுத்த நிருபனை யெடுத்துப் போக
யீண்டருட் சேவை செய்வித் தியல்பிர வாசஞ் செய்தார். (உ௯)

பிணிதடுத் தொளிமு கத்துப் பிறங்குவித் துடனன் றாக்கித்
திணிதரும் பிண்ட விர்த்தி செய்முறை புரிந்தா ரப்பாற்
கணிதமார் மூன்று மாண்டிற் காவல னெனக்காண் பிக்கத்
துணிதரு சிகைகாண் செளளத் தூவினை முறைசெய் தாரால். (௩௦)

அறிவுரோக் காக்குந் தீக்கை யாமுப நயனஞ் செய்தார்
நெறியினு றுவ தாண்டி. நெடுஞ்சினூற் காதிற் பூண்கள்
செறிதர வணிந்தார் வன்மை திகழ்தாச் சிவனன் போங்கக்
குறிஞரு விடைகாண் டோபக் கிரமணங் கொளுத்தச் செய்தார்.

உசு.—கதிர்மகன் — சந்திரகுலமகனை. (செல்வப்புதல்வனை.) உ௭—
வயாக்கொள்—ஆசைப்படும். உ௮ — அவாவுமானையுமாய் — தன்காதலும்
இறைவனுணையுமுண்டாய் ௩௦—கொளுத்தல்—கலைசற்பித்தமுத்தல்,

சைவரற் குரவ னெல்லாக் கல்களுந் தகவாத் தேற்றித்
தெய்வநல் கிருமு தற்சொற் றிருநகவாப்ற் திருக்குங் காலை
கைவரு தவகதின் சோழன் கணனிபொன் பாலை தன்னை
மெய்வன ரன்பாற் பேசி வேட்பது குறித்தார் மன்னோ. (ந.உ)

ஒருமையிற் கற்ற கல்வி பெழுமையு முரஞ்செய் நீர்த்தா
வருமையா வுலக ராத வரசுவா சாரதி பாடங்
குருதிரு முனரமு டித்தித் தக்கனைக் கொடைத்தி றத்தார்
றநுநலா சீரார் காண்ட மோசனந் தகவா வாய்த்தே. (ந.உ)

ஆசிரன் குறப்பெற் றோர்க்கே யதிசயப் படநா லுண்மை
பேசிடத் தோன்றும் வெற்றி பிறக்கிடு மப்பான் மன்னன்
தேசிக னிடத்தொ முங்காத் தேருநா னெல்லா நோற்ற
வாசிகொள் பயன்சி வார்ப்ப னைச்சமா விருத்தம் மாடி. (ந.ச)

மணமக னாகித் தந்தை மணமகிழ் தாமா லீன்ற
குணமக டனைம ணந்து குவலப மதிப்ப வாழ்ந்தான்
பணமக னுப சேடன் பதுங்குமா னறிவார் தந்தை
தணமகற் காட்சி நல்கித் தவவனஞ் செலல்கு றிததான். (ந.நி)

ஞாலபா ரத்தை மைந்த னுறலைத் தோள்சு மத்திக்
கோலமா மணிச்சி ிடங் குளிர்ந்தவிம் பத்தார் செங்கோல்
சேலவிர் கொடகொ ட்க்குச சிறப்பமா முடிசூட் டாற்றிச்
சாலவுண் மகிழ்வ தானுன் றனிக்ஞல சேக ரன்றான். (ந.நி)

மற்றவன் மைந்தற் கன்பா வழுக்குவா னெந்தா யிப்பார்க்
கொற்றவ னாவெற் குண்ணைக் கொடுத்தவ னுலகம் மைபா
லுற்றவோ ருலக ராத னோங்குமங் விசுவே சற்கண்
டெற்றவ முலகா ளின்னை யென்னெனும் புறப்படுன்றான். ()

நந்தைசொன் மந்தி ரத்தைத் தலைக்கொடில் லுடன்கோ மாணுந்
நந்தைதா யரும மைச்சுந் தகைப்பரி சனமு யின்பார்
நந்தைய ராகிப் போர்த்தார் தென்மலைச் செண்ப கக்கர
வெந்தையார் வழிபா டாற்றி யின்பயிற் குடைய ரானார். (ந.அ)

அறன்மங் கலத்தை நோக்கி வரத்தொடங் குங்காற் றந்தை
சுறன்ன் றெந்தா யிர்தச் செண்பக வனந்தேன் பூக்கார்
அறலர் மணிபொன் பூக்க னாடொறுந் தாவற் றென்ற
அறவி சிடன்முத் தங்க ளிரவிலா தொளிர்தற் காண்டி. (ந.க)

சுவைவருக் கைப்ப லாமா லாழைமர துளந்தென் னங்கா
ய்வைமுதற் கனிவ ளங்க ளிலங்குமிங் கியோகர் சித்தர்
நவையிலா முனிவர் செய்மா தவரொலா நாளும் வாழ்வார்
சிவையொரு பாகன் பூசை செயற்குது தருவ தா. (சக)

ஆகலி னியானிங் கேயே யமர்ந்திறை வழிபா டார்
போகயர்ந் துறவுட் கொண்டே னுகந்தருள் விடைபெய்த
னீகவ லையெங் கட்டுந் திலைதா ருன்சேய் பெற்றோர்க்
கையென் றனடன் ரூபு மிதுதடுப் பரிதா லொத்தான். (சக)

வேறு.

குலசேக ரேந்திரன்மா தவச்சாலை பென்றழகாக் குயின்ம
டத்தின், குலசேக ரேந்திரன்றன் மனைவிரங்கை யாரொடுந்நுக்
குயிற வத்தர், நலசேக ரஞ்சுழ விசுவேசர் வழிபாடே நாளா
மாற்றல், வலசேக ருயமர்ந்தா னதேகுலசே காமுடையார் மன்
னுங்கேயில். (சஉ)

நற்றவப்பெற் றவர்த்தவச்சா லைக்கணுற வைத்துவக நாத
மாறன், மற்றவர்தம் விடைகொண்டு சிவையாகன் விடைகொண்டு
மகிழ்ந் திவர்த்து, கொற்றமுயர் தருமாறன் மங்கலத்தெய் தரித்த
விசிற் கொலுவீற்றோங்கிப், பற்றலொல் வர்த்தாழப பசவறத்தர்ப்
பதியறத்தர்ப் பராய்நா டள்வான். (சஉ)

ஐங்குலக நாததென்னன் பொதுக்கி யுலகாரு முறுதி தேர்
ந்தார், நீங்குகுல சேகரன்சென் பகவனத்துத் தவச்சாலை நிறி
இப்பன்னுளாக், தாங்குலக நாயகபால் வளருலக நாபகன்றன்
ரூள்பூ சித்தே, யாங்குலவ வடிவிறந்த சிவனருளாற் சிவனுலக
மடைந்தான் வாழ்வான். (சச)

குலசேகரபாண்டியன் மகப்பேறடைந்த படலம்

முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு அநந.

பதினான்காவது

குழல்வாய்மொழியம்மை

திருமணப்பட்டலம்.

வழுதிசுல சேகரன்ம கப்பெறுவ ரங்கொள்
பழுதில்கதை யீதவன்ப யந்தமக னின்பா
ருழுதல்குழல் வாய்மொழியெ னுமமகளு டைத்தா
யெழுதவுல கம்மைதிரு மணமினியி சைப்பாம். (க)

என்றனும் ருந்தவரி ரண்டுகையெ டித்தன்
பொன்றலொடி றைஞ்சினரு வந்தருண்மு னீச்
மன்றலிது கேட்டுயர்வ னந்தவழு னோங்கொ
என்றறைகெ னப்பாவ நல்கிடுவன் குதன். (உ)

போற்றுக நாதசெழி யன்புனிபொ லுத்தான்
டேற்றயர்கொ டிப்பரனி லங்குமுள னாகி
நீற்றறெறி முத்தமிழ்சி லம்பாவ வாழ்நாள்
கூற்றுளக டிக்குமெனின் கோன்சொலள் வைத்தோ. (ங)

மாணுலக நாததென னாட்சிவலி யாலே
காணுலக நூற்றிருப தாண்டுகழி யீற்றிற்
றுணுலக நாதனடி சாருமிடை சாவா
பேணுலக மெச்சுமிவன் பெற்றிபெரி தாமால். (ச)

முப்பொழுது மீசனைமு தன்மையளி யார்ந்தல்
வப்பொழுது பூசனைய முக்கறவு குற்றி
யெப்பொழுது மைந்துபய மில்லெனமண் காப்பான்
றுப்பொழுது போக்குவன்க லைத்தொகைது ணிந்தே. (ரு)

பெற்றவரம் கிழந்தருள்பி றங்குதவ மாற்றி
யுற்றபொதி யத்தருகு யார்தபொன்ம லர்க்காப்
பொற்றலம் டிக்கடிபு குந்துவழி பட்டுந்
தற்றலமுந் நக்காடி தாழ்ந்துமுறை செய்வான். (ர)

ஈன்றவர்மு தீர்ந்துலக நாதனுல கெய்த
லான்றவுல காண்டவன றிந்துமகிழ் வேர்ப்பா
லேன்றபிரி வாற்றவிய லாமைமொரு பாலாய்ச்
சான்றவர்கு ழாத்தமர்த லாற்றணிவ தானுன். (எ)

நாளுமொரு தீதுலக நாதனறி யானு
யானுமவ னோர்குறைய டித்தறித லாமோ
வானுமுறைய யிற்கிடைகொள் வானெதிரி யின்றே
குளுமுல கெங்குமவன் சொன்னபடி செல்லும். (அ)

இங்ஙனமி ருக்கவுமொர் னைந்தனிலை யென்றில்
லங்ஙனம யங்கிடல றிந்தனனன் மாற
னெங்ஙனமு னக்கவனெ னக்குமென முண்டாய்த்
துங்ஙனந மக்கினியம் துள்ளுதுகொ லென்றான். (ச)

தேவியென தையனொரு செல்வனில னாகிப்
பூண்டெடு நாட்டினொரு போக்கினுல கேச
னீவினென நல்கியதெ டித்தறைத லோர்வா
யாவின மேயவணி யாமடைவ மென்றான். (ஊ)

இருவருமி வாறுதனி பெண்ணினரெ ழுந்தார்
திருவருள்வ ளங்குலவு சென்பகம லர்க்கா
வருவதுது னிரிதுதனி வந்தனர்வ சந்த
மொருவனில வண்வழுதி யுற்றமட முற்றார். (ஐ)

வேறு.

முத்தோடு பொன்னுங் கொழிக்கு முதுதென் னாறுடி
நத்தோடு மானந்த தீர்த்தத்து நயந்து முழுகிப்
பத்தோடு நித்தப் படித்தாங் கழித்தான் மார்த்த
மத்தோடு மாற்றி யுலகம்மை கோன்முன் பணைந்தான். (க)

வேறு.

தாப்புற மணத்த முந்துத் தழுவன்மக் காப்பு மஞ்சற்
காப்புகெல் விக்காப் பைந்து கவ்வியஞ் சுவைச்சா றைந்து
தோப்புறு பலச்சா றைந்து சாரென்பா நயிர்தேன் கன்னல்
கோப்புய ரருணம் நாரங் கொழுமிச்சை தமரத் தாட்டி. (கஉ)

அ-குளும்-ஆணையும். செல்லும்-கடை பெறும். க-உங்ஙனம்-அத்
தன்மையால். உ-அத்தோடும்-செவ்வையோடும். உஉ-தழும்-தயிலை,
சுரை-பசு, அருணம்-எலுமிச்சை. கஉ-காசத்தை.

தாடிம மிளநீர் காண்ட சுத்தநீர் சதகா ரைக்கா
 ரீடிவா யிரதா ரைக்கா ரீசைபூ வில்வ நீர்கள்
 பீடியத் தாட்டி யன்னா பீடேகமும் புரிந்து சந்தம்
 கூடிய குழம்பு மாட்டிக் கும்பநீர் வளைநீ ராட்டி. (டுச)

அருக்கியங் கொடுத்து மேலா கமவழி யனைத்துஞ் செய்து
 பெருக்கிய நிவேத னாகி பிறங்குற வமைத்துப் பூசை
 திருக்கிளர் தரச்செய் கேத்திசு சித்தமெஞ் சிவன்பால் வைத்து
 முருக்கிதழ்க் கனிவா யோடு முனரமர்ந் தியோகம் பூண்டான் ()

வேறு.

அரச நீயிவண் மகவு வேட்டுவந் தனைபு ளக்குல கம்மை
 யே, பரச நுந்தவப் புதல்வி யாகியுன் பால தெதனன் காண்
 டிநீ, சரச மாரிவண் மணந டந்தபின் றழைபொன் பாலேவ யிற்
 றிலே, வரச யக்குல சேகரத்திரு வழுதி சேயெனத் தோன்று
 வான், (கடு)

என்றெ மாணருள் செயலொ நெடுதென விரினிய யோகதின்ந்
 கினான், முன்றெ ளிந்தபொன் மாலையின்புற முன்பொர் கன்னிய
 பின்பு, என்றெ லாந்திரண் டோர்மெய் கொண்டன நடைகொ
 டம்மவென் றின்றதன், மன்றெ ளிந்தவொர் மகளில் வந்துள்
 மகிழ வன்புகொண் டாடினாள். (டுச)

இறைவன் வந்துகண் டறிமு னாவ வனெதிரெ னப்பவெ
 னம்மையோ, நிறைப றத்திரு மடஞ்செல் வேமென வுணர்க்தே
 முந்தனண்முவருந், துறைய டைந்தன ருட்டுந் தாயறு சுவையு
 ணுப்படைத் திட்டன, னிறைய வுண்டனர் நாடொ ழும்பயி
 னீர்மை யாயினர் நால்வரும். (டுஅ)

அண்ண ருனறி வானக் கன்னியிள் வகில மீன்றவ ளென்
 றதோ, ரெண்ண மார்மனை விக் குழுட்டனை யினுக்குக் தேற்
 றவெண் முற்றவாங், கொண்ண லாளுமை யுண்ட தான்மயங்
 குற்று றங்குவள் போன்றிறை, வண்ண மார்தவப் பாயன் மீத்து
 யின் மன்னி னுளது போதரோ. (டுக)

தாடிமம்-தாதுமாதானம். காண்டகம் - காண்டாமிருகக்கொம்பு.
 ரைக்கா - ரீடியத்து-பெரியவாத்தியத்துடன்.

தேவி பேரமைத் தெரடிக் கன்னியைத் தெரிதி யோடுவ
னக் கேட்கமன், மாவி யப்பிவ ளியான்ப யந்தவொர் மகளில் வந்த
னள் பன்னரு, மாவி யன்னவிவ் வணங்கி யாரென வவன்ம சிழ்
ந்துல் கம்மையே, பூவி னம்மையு யர்த்து செல்வியிற் போந்த
னண்மண மானபின். (உ௦)

கின்வ யிற்றிலெ னைய னேதமிழ் கிலம்பு ரக்கமு னைப்பதா,
மன்வ ளத்தரிட் டையின மர்ந்துழி வானெ னக்கருள் செய்த
னன், தென்வ ளைப்புர வலனை னக்கிம சிகரி மன்சம னாவுல,
குன்வ ணஞ்சிவன் திருவு ளங்கொள லுறுத வப்பயனென்
றனன். (உ௧)

நானே யான்பெறு மகவ ளர்த்தவ னன்ம ணஞ்செயல்
காணவல், வானே மேலறி வேமின் நேயுல கம்மை யென்னை
யம் மாவெனிக், கேளை யார்த்தழைத் தாள்வ ளர்த்திடக் கிட்டி
னண்மணஞ் செய்யவெண், காளை யூர்திரம் மருக னாவருங் காண்டு
மென்றுஞ் கந்தனள். (உ௨)

குழலி னின்மொழிப் பரைக்கி யாம்பெயர் கொடுப்ப தென்
னையென் றுனிறை, நிழலின் வாய்க்கவட் பெற்ற வன்பெயர்
நிகழ்த்து கென்றன டேவியான், கெழலி னெண்ணமு மொழி
யு மொத்துவி னிருந்து பேர்குழல் வாய்மொழி, மழலை நங்
கையென் றழைமி னென்றொரு வர்க்கெ முந்ததின் பார்த்தனர். ()

அருத்துந் தாயவண் வந்திக் கன்னியை யாரெ னத்தெரி
தற்கலாப், பெருத்து ளேனெனப் பணிந்து வேண்டினள் பெரிது
மன்பொடெம் மம்மையென், திருத்து ளைத்தன ரிறைவி யோடி
றை யேற்ற கன்றனள் கன்னியுந், திருத்து றங்கியெ முந்த
தின்முகந் தேய்ப்ப நீர்வா வேண்டினாள். (உ௩)

நீர்கொ ணர்ந்தனை முகங்க ழீஇத்திரு நீறனித்துமுன்
வைத்தவிர், நார்கொ டின்னுரை யாடி வைகினர் நயந்தக் காற்கு
ழல் வாய்மொழிப், பேர்கொ டேயழைத் துப்ப யின்றுளம் பெ
ரிது வந்தனர் நாடொறுஞ், சீர்கொ ளத்தமிழ் சைவ மோங்க
றந் திகழ வம்மைவ ளர்த்தனள். (உ௪)

புரவ லன்மக ளோடு மில்லொடும் போந்து வந்தவண்
வாழ்தால், பரவ லாய்முனி வாரு மன்னவர் பன்னி மாரும
றிந்துவர், தூவ ளம்படக் கண்டு கண்டிசெல் லுவரவ் வாரெழு
மாதருந், தரவ ளைக்குல கன்னி மாமொனத் தாமெ ழீஇச்சகி
யாயினார். (உ௫)

உருப்ப மிக்கிள ஷேனில் வந்தமை யுணர்ந்தி னங்கிக ளோடமர்ந், திருப்ப வேகுழல் வாய்மொ ழிக்கிறை யெழின்ன சந்தவ ரண்மனை, விருப்ப மோடுடுத் தற்கு னங்கொடு வினை தெ ரிந்தசிற் பர்க்கொணர்ந், துருப்ப டுத்திட மாறன் மங்கலக் கோலை யுப்த்தனன் காணவே. (உஎ)

முதல மைச்சிருங் கோம கிழ்ந்துடன் முதற்ற மத்துள சிற்பனா, துதல ருந்திற லுழைய ணைப்படை றோன்மை யோர் த்தெரிந் துய்த்தனன், கதழ தாப்பெனும் பொருளு முய்த்தனன் கண்டு தென்னன்ம கிழ்ந்துதன், புதல்வி யாருளங் களிதுளும் பிடப் புதுக்கி னுடுரு மாளிகை. (உ-அ)

வேறு.

சூழச் சண்பகம் பவள மல்லிகை தூய சந்தனம் பாசி சாதமே, யீழக் கொன்றைபா திரிமந் தாரைவெள் னெருக்கு நந்திபா வட்டை காந்தளை, நீழல் வெட்சிசெம் பரத்த மாத்தி பன் னீர்செ ருத்திவெள் ளலரி குங்குமம், பேழக் காஞ்சிசெந் தோன்றி மாதூளம் பிச்சி முல்லைநன் மயிலை காந்தியே. (உக)

இன்ன பன்மலர்த் தோட்ட மாவமைத் திலங்கு வேலி நாற் புறமுங் கோவியே, நன்ன ராரண் செய்து வாயில்க னுன் கி னும்படை காப்பு வைக்கவண், கன்னி கைதனை யேழு பாத ராங் கன்னி மாரோடு தாய்ப்பான் மாலையும், முன்னின் றேயழைத் தேகல் வேலையின் முடிம னுணையிற் கொடுவைத் தாராரே.

நாளொர் வண்ணமும் பொழுதொர் மேனியு நலம்பெறக் குழல் வாய்மொ ழிக்கரு, காளொ ரம்மையுந் தோழி மார்களு மன்பொ டுற்றனர் வளர்த்து வந்தனர், வாளொண் கண்ணியுந் தோழி மார்களு வனம லர்க்கொய்த லாற்றி னுதிதல், கேளொ டுங்கழங் கம்ம னைமுதற் கேளி யாவிரு வேனிதீர்ந்தவே. (உக)

ஆடன் முற்றவுஞ் சிவன ருச்சனை யாவி யங்குமா லான றிந்துளான், மாட மர்ந்துள தோழி மாரெழு மாத ருக்குமவ் வுண்மை தோன்றுமா, னுட னைத்துமன் மகட்டு நல்வர னன்னா வீசனை நாடி நிற்குமால், நீட ருட்பெறு முலக நாதமன் னிறை யில் லோடிறை பணிம றந்திலான். (உஉ)

அரன ருட்பணி வடிவ மாகியே யாரு யிர்த்தொகை நிற்
கு மந்தநா, ஞான தாகவே யாட்சி மந்திரி யுழிவி தெத்திறை
மகன்ம ணந்தருள், பரன தாகநிங் சமர்த்து செவ்வியின் பணி
பு ரிந்தனன் வாழ்வ தாயினான். நிரன தாகிதைத் திருவு ளங்
கொஞ்ஞ் சிவன ருள்வனோ யாட னாடினான். (௩௩)

வேறு.

சாரலுள் விடாது தூற்றத் தகைக்குளிர் வாடை வீசச்
சேரவிந் திரகோ பங்கள் செம்மணிந் குலங்க ளூர்த
னோடுவந் கணுமி வர்த்து நிலவமா மயின டிப்பத்
தீரகே சுயப்புள் ளோகை தினைப்பநற் கார்த்தோன் நிற்பே. (௩௪)

வேங்கைவண் கடப்பு கொன்றை மிளர்குருந் தழகாப் பூத்த
தாங்குசெங் கார்த்தன் வெண்காந் தள்தள வங்கா யாப்பூத
தோங்கெழின் மணங்க பழந்த வுறுகரு வினோக தாளி
யிங்கலர்ந் தனவம் மைக்கிங் கிசைமணக் குறிகாட் டற்போல் (௩௫)

தாமரை முதலா நீர்ப்பூத் தரணிநீன் கதிர்க்கை நீண்டா
தேமரு தோற்ற மெங்க ளிறைவிதோழி யராய் வாணி
பூமரு திருவு நின்றார் புதுமண மவாய்க்கை கூப்பிக்
சோமதி நின்றார் நாமுந் குவியமென் நிலங்கல் போலும். (௩௬)

அங்குமை நடைக்கு நரணி யன்னங்க ளுலாவ மாட்டா
செங்குழல் வாய்மொழிக்குச் செவிதருந் குயில்கு வாவே
மங்குகார்க் கோ மைந்து வணக்கினி வெள்ளை பச்சை
செங்கினி யம்மை சொற்கற் றடங்குமீத் திரிதராவே. (௩௭)

இத்தகைக் காரி லம்மை யிலங்குசித் திரைத்தென் னாற்றை
யுத்தியா னத்தி னாடோ போடையாய்த் திருப்பி விட்டாந்
கத்தனன் பால மைத்த வழுகுபூ சனைம டத்து
ணித்தியன் பூசை செய்ய நித்தியம் போய்வ ரற்போல். (௩௮)

புறப்படுந் காலையன்றுப் புரிகடன் புரிந்து பூசை
சிறப்பமா மலர்வ னத்துச் சிவசிவ வகத்துட் கொள்கை
மறப்பிலா வம்மை புக்கு மலர்கொயு மொருநன் னாளம்
பிறப்பரி ரவிக திரநாள் பிறங்குமப் பூங்கா வின்சார். (௩௯)

௩௩. உரனதா—உள்ளக்கினர்ச்சியுடையவனாக. மணந்தருள் பரன
தாக—கவியாணஞ்செய்துகொடுக்கும் பொறுப்புடையவனாக. ௩௫. கரு
வினோ—கரக்கணம். ௩௬. தரணி—சூரியன். கோமதி—சூரிய சந்திரன்.
௩௭. மீ—வானில். ௩௮. உத்தியானம்—பூந்தோட்டம்.

ஒருதனி மழவுக் காளை யுருவனாய்த் தோழர்த் தூர
மருவுமொவ் வோரா டற்கண் மனங்கொடு பிரிய விட்டோர்
திருவினை யாட னாடிச் செல்லுந் போல வந்து
கருவிழி யமிழ்தன் னானைக் கண்டனன் முக்கட் பெம்மான். (ச1)

அயலக லாத தோழி யனைவரு மொவ்வோர் செய்கை
செயலிடைத் தலைநிற் பாராய்த் திரிந்தனர் நீங்கி நிற்ப
வியல்குழல் வாய்மொ ழித்தா யினிததான் றனித்து வேலி
வியலர னுண்ணின் றோர்ந்தான் வெடுக்கெனக் கவிழ்ந்து கொண்
டான். (ச2)

வேலியின் வெளியின் றுக்காண் விமலனித் தியகல் யான
னூலிய லணியின் மிக்க நோக்கையந் திங்கு நிற்கு
நீலிய வுச்சி யென்மின் னிலவொளி வொசிலென் னென்றக்
காவியன் முக்கண் போலுங் காட்சியி லீடு பட்டரீள். (ச3)

கண்டன னிம்மின் றெய்வக் காமரா ரணங்கோ வெற்பி
னொண்டளிர்க் கைப்பெண் மானோ வொளிர்மணிச் சடிகை நாகர்
பெண்டன மோநீர்த் தெய்வம் பெறுமிளம் பூவை போவென்
றெண்டகவயிர்ப்புற்றான் போன்றினைந்தன னிலைதேற்றெம்மான்.

அழகுயர்ந் துறினுந் தெய்வ வரம்பையேற் கற்பி லான்வெற்
புழவிள மானேற் றாய்துற் றுகைகலா னாக மின்னேற்
பழகியன் மாறிச் சிறும் பான்பைய னிர்வாழ் பெண்ணேற்
குழவிளா னிவணன் காரங் கோமடி னெனத்தெ ளிந்தான். (ச4)

என்றனா ருயிரே யுன்னை யினிதியான் மணப்ப னானை
யுன்றனுட் கொளுமோர் நாத னுனக்கியை யழகன் காண்டி-
தென்றலார் மாடத் துற்ற தேவியே வசந்த வல்லி
மன்றலா ருன்கா வின்மேன் மாடக்கோ யிற்க னுள்ளேன். (ச5)

என்னதே யுலக மெல்லா மென்னுடைப் பெயருன் றந்தை
நன்னரார் தாக்கொண் டென்பா னன்புயிக் குளனாய்ப் பாரான்
மன்னனா னை யென்னை மறக்கலை விடைமேல் வாரா
வின்னவ னானே யென்றுள் ளெழுஞ்சினர் தணிதி யென்றான் (ச6)

உட்கருத் துணர்ந்து சொற்ற துணர்ந்துளந் தணிந்து மெண்ணங்
கட்கவர் குறிகா ரன்போற் காணிகற் கடிவே மின்றென்
றெட்கனல் காலே நங்கு யியான்விடை மீது லாரீ
வெட்கவு வருவே னானே விழாவது காண்டி யென்றான். (ச7)

மேலுநீ மகிழ்வா னுடல் விழைந்துளே மின்று தொட்டுச்
சாலுமென் வடிவுட் கொண்டு தவமது புரிதி வாழ்தி
யேலுமுன் நந்தை பாற்பெண் ணினிதுகேட்டுணைம ணப்பேன்
கோலுநா டிலோத்த ரந்தான் குளிர்நியென் நகன்றான் பெம்மான்.

வந்தன ளம்மை பூசை மடம்புகுந் தனண்மு கங்கான்
டந்தமெண் மாறி யேழு தாயரு மேதோ நந்தை
சிந்தையுட் சினமு மின்புஞ் சீர்த்ததாய்த் தேதுஞ் சொல்லா
ளந்தணன் பூசை யாம்பின் னதைக்கு வுவுமென் றுற்றார். (சசு)

பூசையாய்த் தெழுந்தா ளேந்தல் புதல்விபுத் தமிழ்தன் னுள்பா
லாசைபா வுற்றுற் றுப்பார்த் தடரிணங் கிகளே நோக்கி
யேசையார் தாத்த னித்திங் கெனைவிடுத் தகன்றி ருங்க
ளோசைநன் றென்ச்சி னந்தாங் குரைத்தனன் முறுயல் பூத்தான்.

புதுமைபாச் சினத்த லென்னே புதுமுகப் பொலிவி தென்னே
முதுமைபா வுமது தொண்டே முயறவ மெனக்கோ னுங்கள்
வதுவைகள் வெக்குங் காலம் வரலெதிர் பார்க்கின் றேமா
லதுவுமார் நிமித்த முண்டின் றறிந்தியா மகன்றே மென்றார். (ருக)

நல்லது பிழைத்த தூஉமென் னலங்கோடோ வெனந கைத்தா
ளில்லது சொலினு மக்கின் பேதனைச் சகிமார் சொற்றார்
வல்லதும் பேசி னுண்மை வருவெளி யெனவ மைந்தாள்
சொல்லதுட் படநக் குற்றுச் சூழ்தலா யினர்மெய் தேர்வான். (ருஉ)

மகேசைமுன் போன ளோர்சார் வந்தனன் பின்னே காளி
சகேசைபால் வராதி விட்டுத் தணப்பக்கள மாரி போந்தா
ளகேசனில் விந்தி ராணி யகலநா ரணியுஞ் சென்றா
ளிகேசையா முலக மாதா விருந்தன ஞ்சாவி னுளால். (ருங)

ஞானகா ரணியா மம்மை ஞானமூர்த் தியின்பா லின்றுச்
ஞானநான் கொய்காற் காளைச் சூரியன் போலவந்தோர்
மானவ னென்னேத் தானே மணப்பலென் றனனஞ் சாமற்
கோனவ னூர்பே ரெல்லாங் குயின்றன னியான்வி திர்த்து. (ருச)

ருய. இணங்கென்—தோழிகள். ஏசையார்தர—ஏசுவ (வைதில) ப்
பொருத்தமபடி. ஓசை—சீர்த்தி. ரு. நிமித்தம்—சகுனம், காரணம். ருங.
அகேசனில்—மருதநிலைத்தலைவனாகிய இந்திரனுடைய மனைவி. (அசும—
மருதம்.) இகேசை—உலகைப்படைத்ததலைவி. ருச. ஞன்—மலர், விதி
ர்த்து—சீர்த்து.

விடைமிசை வராமை நோக்கி வெகுளவுள் ளாதைய நிந்து
விடைமிசை நாளைக் காண்டி வெகுளவிற் றணியின் றென்றான்
விடைமிசைக்குறிகாரன்போல்விளங்கினன்வெகுண்டேனென்னுன்
விடைமிசை வேறு யாடல் விழைந்தனம் புரிவே மென்றான். (௫௫)

ஐப்பசி யுத்த ரத்தி லவன்மணம் புரிவ ளென்று
மெய்ப்பதின் றுரைத்துச் சென்றான் விளம்பித் துண்மை சோறி
கைப்படுந் துயா னென்னக் கணிந்தவ ருய்த்து னர்ந்து
துப்பபறி வாற்றேர் மட்டிற் றுணைவனிற் கவன்ற னம்மா. (௫௬)

அஞ்சலை விடைமே னுளை யவனுலா விழாவுங் காண்பாய்
தஞ்சமாத் தாயு மாளுன் றுடுனாரு குறத்தி யாயும்
வஞ்சமில் குறியு னக்கு வழத்தவு வருவான் காண்பாய்
மிஞ்சலார் னுலோத்த ரத்தில் 'வேட்டலா' மென்றான் வாணி. (௫௭)

பிரதம மகாசிட் டிக்கண் பெருமகேச் சா'னெங் கோமா
ஹாமதி லரனோ டேரீ யுதித்தவ ளன்றோ வெள்ளாய்
லரணிவ னென்ற யென்பால் வசந்தவல் லீயெனக் கூய்த்
தரலெனேமொழியென்றாய்தகுமதுதிறப்பேரென்றான். (௫௮)

வாணிவாய் மொழிகேட் டன்னோன் வசந்தமா டத்தா ரோதுக்
காணிய லுணர்த்தே சொற்றான் கட்டிரீ யென்றுற் றுடாய்
பேணிவாழ் கால்வெ ளிப்போம் பினாகடா னியாம கேசை
யேணிவர் குவி முன்னு நினைங்கிமார் வந்தா ரங்கண். (௫௯)

வந்ததும் புகிழ்வான் வாணி வசந்தவல் லிக்கெங் கோமான்
சந்தா வடிவ னாய்க்கை தொடத்துலோத் தரநாள் வைத்துப்
பர்தியிற் சென்று னென்றான் பளித்தது தவமென் றின்ப
வுர்தியிற் படிந்தா ரன்னோ ருகந்தெழீஇ வாணி சென்றான். (௬௦)

ஆரகிவாழ் சாலை புக்கென் னம்மநம் மம்மைக் கின்று
பாசிவன் வந்தின் னின்ன பகர்ந்தனன் சென்று னாஞ்செய்
வரதவம் பளித்த தென்று மறைப்பிலா தெல்லாஞ் சொற்றான்
சரமொதீ ரீநல் வாக்குத் தந்தனை யினியா முயந்தேம். (௬௧)

எனமுத மன்பல் வாறு யிப்பியா னிதோவென் னப்பை
யனமுணக் கொணர் வே னென்று ளவளுநன் றெனச்சென் றுளான்
மனமுத மலர்ந்து கோமான் மாட்டடைந் திறைமுசி நாடே
கனமுற லானே மென்றுக் கழறினாள் செய்தி யெல்லாம். (௬௨)

௫௫. (3-ம்) விடைமிசை—அகனது எதிர்மொழியின்மேல், ௫௬.
துய்ப்பறிவால்—அனுபவ அறிவால்.

கேட்டன னிருகை கூப்பிக் கிளர்ந்தெமான் கோயி னோக்கி
நாட்டமின் பக்கண் ணீர்கா னதிரிண டினனா யெற்கோ
ராட்டநீ திருவு ளங்கொண் டனையொன் காணென் கைமா
றேட்டடிமலர்க்காட் கொன்ட விதோவெனப்பணிந்தேத்தற்றான்.

களவியன் முறைந டாத்திக் காட்டுவான் போலு மீச
னுளவிர டொடுக்கைத் பாணன் கொரி இமண நாள்கு றித்த
தளவினாப் த் திரிநா னைத்தா னன்மிசை வருவ லென்றல்
வளவிரி காண்டு மென்றுண் மகிழ்ந்தன னிருந்தான் மன்றோ.)

அண்ணெபான் மாலை யூட்டு மண்ணையோ னோக்கொண் டேகி
யனையே வசந்த வல்லி யமுதுகொள் ளென்பா னுற்ற
எண்ணின் சொற்றட் டாதா னருந்துவ ளென்று நாளை
யண்ணமார்க் குணாவெற் கோவே நறைகுவ லலிதீ யென்றான்.)

ஏதுநீ கேட்டா லுந்தா னியர்னிலை யெனமாட் டேனிப்
போதுணீ யென்று ஞாண்டாள் புதல்விதாய் மகிழ்ந்தாங் குள்ள
பாதுகரப் பணைமார்க் கூட்டிப் பரிவுசெய் தெழீஇவந் தன்பற்
கோதுண வருத்தித் தானு முண்டனள் வழக்கம் போல. (சுசு)

ஈண்டிவ னிருக்குங் காலை யினன்பிரா னுலக நாதன்
பாண்டிவி னேறி நானைப் பவனியார் தரல்கா னற்கா (போன்
வேண்டிமுழ் கிச்செய் தற்செய் விழைவொடு போய்மீன் வான்
மாண்டினை குளித்தான் றிங்கள் மங்குலா றுடிற் றன்றே. (சுஎ)

கதிரவ னுதிப்ப வெங்கள் கண்ணுத லமைச்சா நந்தித்
துதிபெற நிற்றிமால் வேதன் றேழார வரச்சு ரேசன்
பதிமுத லெட்டுக் திக்குப் பாலரு முழைய ராகக்
கதியதா வரநி னைந்தான் களித்துடன் வந்திட டரால். (சுஅ)

வேறு.

பழகுங் காலைக் கதிர்கோடி படிவொன் றுறல்போற் றிரு
மேனி, யழகி தாக்கொ ளிளங்காளை யாகி மறைக்கோ வணம
சைத்துக், கழகம் பயினூற் கலையுடுத்தா கமவல் லவாட்டு
மேற்கொண்டு, குழகங் கக்கொய் சகநூற்றோள் கொடுகோ
மகன்போ னின்றான்கோன். (சுஊ)

மறைமூப் புரிநூல் வலம்படக்கேழ் வயங்க மார்பிற் பதக்க
மின்ன, வறையெய் படுகுண் டலஞ்செவியுற் றசையத் தோளங்
கதம்பிறங்க, நிறையொன்பதுகோணுணைரிக்கண் னிரையாப்பதி
த்தமுடி துலங்க, வுறையொற் சுழல்பூர் தாளோளிர வுகந்தெ ழீஇ
நின்றருளிறைநேர், (எடு)

நந்திப் பெரு மா னுணைவழி நலமா ரணிகள் செயப்பட்டு,
வந்தித் திடப தேவனன்பா வந்து நின்றான் கண்டுவப்பாய்ச்,
சந்திப் பவர்க்கின் பருள்கோமான் சிங்க வேற்றி னடந்தேற்
பிறிற், புந்திப் பரிவி னேறினன்புப் பொழிந்து வாறோர் துதித்
தனரால், (எக)

இருபாற் றேழு ரதித்துவர வியலா ரமைச்ச முன்னட
ப்ப, வொருவா தழைபோர் சூழ்ந்தியங்க வொருகோ மகன்
வெள் விடையிவாந்து, வருவான் கன்னி மஞ்சுதவழ் வனத்தின்
வளங்காண் பார்ப்போலத், திருவார் முனிவ ரிருக்கைதொறுந்
திருக்கண் சாத்திப் படர்கின்றான். (எஉ)

முனிவ ரியோகர் தவர்கித்தர் முதலாக் குளமாண் பினர்
சூழ்த்தார், நனிலெள் விடையூ ரிவனெந்த நாடா ளரசோ வென்
பாருந், தனிலெண் பொடிப்புண் டரம்பொட்டாற் சைவ னிவ்
வேந் தென்பாரும், பனிலெண் டிங்கட் குலக்கொழுந்தின், பதி
யும் மனனென் றறிவாரும். (எங்)

உலகாள் குழல்வாய் மொழியெனப்பே ருநீஇமன் மகளாய்
வளர்கின்றான், குலவா வவள்காண் பான்விடைமேற் கொண்
டா னிறையென் றுணர்வாரும், நிலவா வுலாவை யவரவர்தம்
நிலைபோற் கண்டு களிகூர்வார், கலவா ரொருவர் தமையொரு
வர் கண்முன் றுடையான் செயலதுவே. (எச)

அக்கான் முனிவ ரவர்மனைமா ரண்ண லுலாக்கண் டருகு
சுற்றி, யிக்கா ளின்ன வளத்ததிக்கா ளின்ன வளத்த தெனச்
சொல்வார், மிக்கா ரழகன் வழிதமகள் விழைதக் கான்கண்
டாலவனாஞ், சொக்கா திராளிச் சொக்கனையார் சும்மா விடுவ
ரென்பர்மின்னார். (எடு)

ஓரா னாவந் தானிலனே புழைய ரமைச்சுத் தோழரொ
டுஞ், சேரான் பலர்கூழ் தரவரினாஞ் செயலென ஓபபல் வரி
சையென்னே, நாரார் மணிவாய்ப் பொலிவென்னே நகிலு மின்
சொற் பொழிவென்னே, காரார் மணிகுடட் பாவைமென்னே
கமழ்நன் முகத்தின் விளக்கமென்னே. (எஎ)

மார்பைத் தோளைக் கைமலரை வயிற்றைத் தொடையை
மணிக்கழலை, யேர்புற் றுற்றுற் றுப்பார்த்தே பெற்றவா பெரு
மூச் சிவனொருக்கார்த், சேர்புற் றினபார் தவமிலைநாந் தினங்
கண் டிடவு மீண்டிலைபாற், சார்புற் றிவனுள் ளளவுமொன்றாய்ச்
சரிப்பே மெனவுட் கொடுவருவார். (எஎ)

ஆம்போன்¹ வளைவீழ்த் தெடுத்தணிவா ரணப்பூந் துகிலை
யளிழ்க்துடுப்பார், செம்பொன் வரைவார் நெகிழ்சிற்பார் திருமுன்
னியாவார் தலைவிழ்வார், வம்பொன் நியமார்ச் சாந்துகுப்பார்
மலரார் குழல்சோர் தாமுடிப்பார், தம்பொற் பார்நா னிழந்த
ரைநான் டனையு மிழப்பார் வருவாரால். (எஅ)

மெய்தான் பசப்ப தோராய் விடைபேல் வருவான் றனை
யுட்கண், டைதா னுளந்து மகப்பட்டா னுன்மேற் கொளலு
மெனையிவனெங், கைதா னுனன் விடுகிலமேற் கன்னி மாடத்
தருகிதிங்கென், செய்தான் காண்டு மெனநினறார் சிறிது நேர
நின்றுவந்தான். (எக)

உலகாள் பாகன் கோயினீனே நூனார் விடைநின் நிழிந்
துள்புக், கிலகா விறைவன் குழாத்தொடுந விடப தேவு முட
புகுமால், விலகா முனிவர் முகலாரு வெளிநின் நகன்றார் தொழு
தேத்தி, நலமா. சரிமுன் னோர்த்தத்த நாடு புருந்தார் விடை
கொண்டே. (அடு)

வேறு

உலக நாதனு நந்தியு விடையுமங் குவந்தமர்ந் தனராகத்,
திலக மால்விடை மேலழ கணவரு திருவுலாக் கண்ணுற்றங்,
கிலக ருட்குழல் வாய்மொழி நங்கைதன் னிறையெழ்ந ரேனு
ண்டு, கலக வேண்மலர் வானிதா வாவழிக் கடிந்துள் மயல்
கூர்வான். (அக)

எஅ, வார்- கச்சு, வம்பு- கச்சு, ஆரைநாண்- அரைப்பட்டிலை.
எக, யிதான்- அழகுதான், செப்நான்-செய்வான், (காலமயவகிநின்றது.)

வசந்த வல்லியம் மாசுமூல் வாய்பொழி வயங்கடைப் பரியே
றிக், குசந்த ஹைத்தயின் னார்முனி வோர்வளங் குழீஇயொரு
மழக்கோமான், புசந்த ஹைத்தமைச் சுழைபர்குழ வரவிறோ
போந்தன னிவனொரென, நெசந்த னைத்தயாழக் கலைமகள் சொல
விரைந் தெழீஇப்பல கணிப்பாலாய். (அஉ)

மறைந்து நின்றனன் கண்டன ளிவன் முனான் வந்தவ
னெனவாணிக், கறைந்து லாதுணர்த் தினளவ னுணர்த்தலி னா
சியு மரசந்தா, முறைந்த வில்லுளா பயலறி யாதுகண் ணுற்று
ளங் குளிர்த்தாராய், நிறைந்த வன்பொடுற் றனரவன் வனங்கா
னொர் திருப்பகுப் பிறர்கண்டார். (அங்)

தலைவி கண்குளிர் தரவறி தற்கிவர் தலைவனார் விடையங்
குக், கலைவி ளங்குமுக் கணிபல கணிவழிக் கண்டுண் டின்பார,
நிலைவி டுத்தெழ நடத்துவான் வியப்பவந் நிலையெ ராரிற்ப,
மலைவி யங்குமங் கயறகனைப் பார்த்தனன் வானவன் கவிழ்ந்
திட்டான். (அச)

விடைந டந்தது வசந்தவல் லிக்குள விழைவது பெரிதா
ய்த்தொண், ணுடைநெ கிழந்தலை குழலசரிந் தலைவளை யுதிர்ந்
தலை வார்த்தேந்தின், நடைகு முழ்புகுந் தலையரைப் பட்டிகை
யவிழ்ந்தலை நாண்மர்த்தின், நடைகு ஹைந்தலை வணம்பசந் தலை
யுளக் திறைபைவைத் துவக்கினான். (அடு)

கருப்பு வின்மலர்க் கணைவலாற் கண்டிடே கருத்தழிந்
திடாய்வினி, யுருப்பு ரத்தலின் றனங்களு கிபதிற லுணர்திபா
னுன்செய்கை, விருப்பு நேனெரிந் தெழுதலி னமைதிசென்
மித்தைவாய்ப் பட்டார்ப்பார், திருப்பு கென்மன ளனைப்பதைத்
துணைன்மணந் திகழநோற் பேனென்றான். (அஏ)

அம்ம னேயுண விரினெவ ருன்பரு னயின்றிடா விடினும்
பாற், செம்ம ணப்பழ மெனினுமுண் டிறைகெனச் சேடிய ரிரந்
தாரா, னும்ம னத்தினுக் கிசைகுந னென்றன னுலவதைப்
பொன்மலைக், கெம்ம னத்துறை கலைமக னுணர்த்தவாங் கிபன்
றதந் நரடொட்டே, (அஎ)

அஉ குசம்- தனம். புசம்-தோன். எசம்- கரம்பு. பலகணி- சாளரம்.
அச. மலையியங்கு-ஒத்தகுளியினையுடைய, மயக்கமுலாவுகிற, ஒத்தபெருமை
பிரிவாற்குறைந்த. அடு. குழம்புகுந்தலை-கலவையுதிர்ந்தலை, அச. திருப்புக
- திருப்புக. வலித்தல்லிகாரம்.

வேந்தன் செல்வியா வம்மைபேரர் தகத்திபன் விழைந்
தவா தமிழகாடுங், காந்த னுழல் கேசனே மணஞ்செயற் கண்
பெக் காட்டாடற், பாந்த ராகிய வம்மைப் பரிமமை பரினி
லைத் தவர்தாறு, நீந்த னற்படு மெழுநென் வருகுநன் னிர்
மெயன் பரின்வாழ்வாம். (அஅ)

வேறு.

ஊர்பெய ருநகுணங் குறியொன்றி லாச்சிவ னெனார்வேண்
ணீற்றுச, சீர்பெறு முப்புண்ட ரத்தமுக் கூடத்துத் தென்ம
லைக்கோன், நார்பெறுஞ் சித்திரை யாற்றினன் பாண்டினன்
னாடன் பொன்பூ, கார்பெறு மணிபொழி கார்தவழ் பொழில
தென் காசி யூரான். (அக)

அறம்பொரு ளின்புலீ டாயநாற் பொருள்பக ருந்த மிழ்
ப்பார், திறம்பொலி நான்மறைப் பரியின னேழுகத் தெய்வ
வேழன், மறம்பொடித் தோங்கற விளவிடைக் கொடியினன்
மன்றலீகை, புறம்பொதி வென்றியார்த் துறக்கமீன் னேறங்கு
முப் புகழ்முழாவான். (கடி)

தண்ணரு ணிழல்புரி திங்கள்வெண் குடையினன் சடா
முடிக்க, னெண்ணறை வாடாதகொன்றைமா லையின வுபர்த
சாங்கப், பண்ணை வடிபவர்க் கடியனன் பர்க்கன்பன் பசுப
திப்பே, ரண்ணலொர் குறத்தியா வருக்கொடு வெளிப்பட லாயி
னானல். (கக)

அறுபது வயதுள் சுமங்கலை யாய்த்தள ராத செய்ய, மறு
வறு யாக்கைபண் மஞ்சனின் பூச்சொடு வயங்கு வெண்ணி,
றுறுதிரு நுதலினள் சிந்துரப் பொட்டின னுபர்கண் டாங்கி,
முறுகுடை யினன்சிறு மணிப்பாசி செங்குன்றி முத்தப்
பூணுள். (கஉ)

சூடிய பிறையொரு கூடையா யிடுக்கினள் சூலந் தன்னை,
நீடிய பிரம்பதா வலக்கையின் வைத்தன னெல்லி வெற்பி,
நேடியல் வானதிக் கரைக்குறக் குடியினின் றுற்ற வள்பேர,
லாடிய வந்தன னூலக்கலாம் பேர்பெற்ற வழகி யன்னுள். (கங)

வசந்தமா டத்தயல் வந்துநின் றுள்வட வாயில் காப்பா,
ரசந்தரீ யாராபென றுரியா னெல்லெவற் பழகி பென்றா,
ணிசரதனைச சொலவல குறதகியே லென்னுள நினைததல
சொற்பொன், ரசந்தரு வேனென வொருவனம் தாந்துலோத்
தரத்தி லென்றான். (கூச)

மாடமீ தமாக்குழல் வாய்பொழி கேட்டேன் வாயி லின்
கண், வேடமா னிறபினிக் கழைத்தியென் றுளொரு சேவலைக்
காரி, நாடவ டனைபழைத் தேகின ளோரிடை நண்ணி யாவ
சேழ், சேடிய ரோடம்மை வந்தனன் முனர்ப்பசி தீர் வி த
தாளால். (கூரு)

வயிறகு நிறைந்தேப்ப மிட்டுவந் துட்கார்ந்து வாழ்த்தி
யம்மா, வுயிருவப் பாணகுறி சொல்லறப் பயனகைவர் துற்ற
திக்கால், வெயிலிடைக் காவத நடந்திலைத் தேனகை விடாய்த
ணித்தல், பாய்க்கு காவழிப் பெயலபோலும் புரிதவம் பவித்த
தென்றான். (கூரு)

வயதுபோ கியமட்டுஞ் சொலிச்சொலிக் குறியுங்கை வந்தி
ருக்கும், வயதுபோ கியவட்கு மறதிபு முண்டாமுன் வலியென்
னென்றான், வயதுபோ கியளலேன் குறிக்கேட்டி னுண்மைதான்
வயங்கு மென்னை, வயதுபோ கியனென மதித்ததென் னெனக்
குறி வழுத்து கென்றான். (கூரு)

குறத்திகள் வழக்கதாத் தெய்வமுன் வரித்துளங் குளிர்
வித் தமமை, யறத்திருக் கைமலர் நீட்டுவித் தகிற்பிரம் பமர்த்
துப் பார்த்துப், பிறத்தலா முண்மையை யுளமகிழ் தரச்சொல்ப
பிரட்டெ னற்போற, சிறத்தலாய் மனக்கிடை சொலனிற்சு
வென்பெயர் செப்பு கென்றான். (கூஅ)

வேறு.

கண்ணு யிரத்தாற் காத்தவா காளி கவிழ்வா னடிப்பவா
பெண்ணு மிவன்பேர் சொல்லவா பெயரோ குழல்வாய்மொழிகனி
வண்ணா வசந்த வல்லியா வயங்கிற் றெனயி் துரைபினுர்
தண்ணூர் மாடத் தினுமிளந் தலையி னுளகாண் பென்றனா.

கூச. அசந்த-அயர்ச்சியுற்ற, நகையினை யுடைய. (அசதி-அயர்ச்சி, நகைப்பு.
தசம்-பத்து. கூரு. வேடமான்-குறத்தி, தன்கோலம்விட்டுவேறுகோலங்கொ
ண்டபெண். கூசு. காவதம்-காதவழித் தூரம். கூசு. வயதுபோகியவளேன்-
(வயது + து + போகி + அள் + அலேன்) வலிய அனுபவத்தை யுடைய உலகவி
யாபாரியல்லேன். ௨. ன் வசத்தினின் பாயிருந்தமை யால் வேறுசுகமனுபவித்
தேனுமல்லேன், தளர்ந்தவளல்லேன் கூசு. இளந்தலை- இளமைப் பருவம்.
காண்பு-காண்டல்.

பக்கத் திருக்குந் துரைச்சிமீர் பார்த்தீ நுங்க ளரசிசொல்
பொக்க மெனவிண் திருவநுந் புதறல் சரிதான் புகலென
சொக்கக் குறத்தீ வயதுசொல் சேரதுங் கேண்மி வீசனே
முக்க ணுசொல் வயதுபன் மூன்றிற் கொன்று குறைவென. (௭)

மணந்தோன் பன்னீர் கைப்பெரு மாளேர வப்பேர் சொற்றலை
தணந்தோ ளானாய் பார்துறி சரியா வெனவெம் முமாபதி
பணந்தோ ளனையா பகரிநு பக்கங் கழித்தாற் கேட்டடைநீ
குணந்தோன் மணந்தே மூர்தினன்குறிக்கிற்பிறந்தாளென. (௮)

குறியீ சொல்லிவ் வளவதோ குறத்தி சிறுதெய் வங்ககோச்
செறிவா வரிப்பா ணீர்பெருந் தெய்வ மதுஉமரான் டெய்வமே
வெறியாவிரித்துச்சொனாபதாலவேடத்தியோசொல்லென்றன்
கிறியா சொன்னென்பார் துறோத்தரங்கிட்டிற்றெனவே நென்மென.

வாணுப்த் தேழு முனிவார் வருவார் ஈனே மணமது
திரமுந் திருங்கா ணென்னலிதே செப்ப நீகற் ததையலா
அரமுந் தறிந்தின் னோவென வுனக்குத் துலங்குங் குறியிதா
விரமுண்டெனிற் சொல்லெனச்சுமாவிருந்தான குறத்திசென்றன்

எணந்தோர் குறியொல் வலானென விரான்கொ ளெனப்
பொய்த்திடாவழி, வணந்தோர் தடைந்தான் வலானென மகித்
தா னிருந்தான் மகளதுஉம், மணந்தோர் தலப்பெற் றோருணர்
வராயின்புற் தமந்தனர், குணந்தோர் திகிலோர் வடிவமென
குணந்தோர் டெனாஉமாம் போலுமால். (௯)

வேறு.

காசிபன் கௌதமன் புலத்திபன்மார்ச் கண்டனாங் பிரசன்
வசிட்டனாக், திசனில் கெழுதமிழ் வலதுரை யிறைவானா
ணாடின னுன்வந்தார், மாசிலம் மாதவர்ப் பார்த்தருளவா
மலர்த்தனுப் பினனவர் பாண்டிநன்னாட, மசுறு முலகரா ச்ச
செழிய னிடத்துவந் தனர்மகட் பேசினரால். (௧௦)

௭ பொக்கம்—பொய், இன்று—பொய்யில்லை. சேரதும்—சேர
தும். ௮ தணந்தோன்—தப்பினவன். பணம்—பாமபு இருபக்கம்—அவர
பட்சம் பூர்வபட்சங்கூடிய குறமறி. குணந்தோன்—துலக்கணமெந்த
தோன். ௯ வெறியா—ஆசுவசம்போல. வேடத்தியோ—குறத்தியோ,
வேடக்காரியோ, கிறியா—பொய்யா, வேறு—வேறுள்ளகுறி, ௧௦—திரை
இருப்பது. ௧௧—ஆட்டு—விளையாட்டு.

வந்தவ ருளமகிழ் வான்முகமன் வரிசைகள் பலபுரிந் தரசி
யிடை, யந்தரங் கத்தருட் கலைமகளை யழைத்துளங் கலந்தறை
திறஞ்சொலெனச், சிந்தனை மகிழ்ந்தவா றறிந்துசொலத் திரு
மண வுறுதிசெப் துடன்முழுத்தஞ், சுந்தா னமைத்தலோர்ந்
தந்தநன்னுட் டெனிர்திபன் மணவியை தொடங்கினாரல். (ராக)

வளர்கயி லரயமந் தரங்கந்த மாதன மேமகூ டம்மியங்,
கொர்தரு விர்தநீ லம்சிடதங் கேடிலிவ் வெண்குல மலைதூணுத்,
தனர்விலா மேருகள் சட்டமதாத் தனுதவான் பரப்புமேற்
கொட்டகையா, வுளர்மழ மஞ்சமேற் கட்டியதா வெள்ளிப்பல
நாள்களும் பதிமணியா. (ராள)

சுழுகோள் களுமெழு வான்விளக்கா யினையந்ததிற் பந்த
ரொன் றமைத்தழகாய், வாழுமைந் தருக்களா லென்பதொளி
வளக்குலக் கற்களான் வேள்விவரை, சூழல கெலாமகிழ் தரப்
படைத்துத் தொன்பையா கடிப்படி யலங்கரித்துக், கேழுறுமட்
டமங் கலங்கனிநீஇக் கேடிலிச் சிறப்பெலாம புரிந்திட்டார்.()

வேறு.

குலசேக ரத்தெனன் சூயிறவச் சாலையே குலசேக ரம்மு
டை யார்மணஞ்செய், வலசேக ரத்திரு மணச்சாலை யாயிட
வான்றொடு காவண மமைத்ததன்கண், பலசேக ரத்தபொற்
பாஸிகை வாய்முளை பாயிறதத் தெளித்தன ரயன்முதலோர், நல
சேக ரத்துற மணிவிளிப் பிட்டனர் நடுமண வானுறத் தவி
சிட்டார். (ராக)

வரன்மரக் கிருக்கையு மடுத்தலைத் தனாநடு மணவரை
மேற்கழ டையவுசற், திரன்பெற மணிகளா லொளிந்தா நரட்டி
னர் திகழிருங் கற்பகம் பொலந்துகில்புண், டரன்பெறத் தேனு
பா லறுசுவை யுண்மசுந் தாமணி பேண்டுவ தரத்தாரப்பெற்,
றுரன்பெறு வானகர் நானவெல் லாமமைச் சுய்த்தனன் வந்தன
னிருந் துகொண்டான். (ராள)

அண்ணலு மமைச்சனுங் கலந்தன ராய்மகட் கருங்கடி
விழாமிகச் சிறப்பாகப், பண்ணலுக் கருளொடு மன்பொடும்
வருபொருட் பலவுநன் கமைதா மகிழ்கூந்து, ளெண்ணலுக்
கையதாத் திருமுசத் துடனுவ கெககனு மரசரும் பெருங்
குடியுங், கண்ணலுந் தறியகீழ் முனிவரு மன்பருங் கனிந்
துவந் திடமுர சமுமுப்ததார். (ராக)

கலகமா நியமனின் கிடையிறப் பிலாமலுங் கடையினுஞ்
சிலனடி சேர்வானன், கிலகற நெறியா சாட்சிசெய் மாறனா
விபான்பத மிழப்பனோ வெனவோச்சங், குலகவு நியங்கவு
நியமக ளாக்கொடெண் குணன்மரு கனின்வரக குயிறவங்கு,
ருலகநா தத்தெனன் நிருமுங் கண்டன ருசகிமேற் கொண்
டனர் வருகின்றார். (ரகஉ)

வேறு.

கொல்லர் சோழர் கேரளரே கொங்கர் தெலிங்கர் கருநாடர்
பல்ல வர்கள் னடர்போடர் பகர்சா வகர்குற் தளர்குடகர்
வில்லர் குலிங்கர் செஞ்சையரே விதர்ப்பர் விராடர் கல்யாணர்
வல்லவியர்பன்னெண்மருமுண்மகிழ்வுற்றெழி இவந்தனரன்பால், ()

அங்கர் கிலிங்கர் காம்போச மருணர் பராடர் பப்பாரே
வங்கர் துளுவர் கௌடர்சுந்தர் மகதர் சீனர் கௌசிகரே
கொங்க ணத்தார் கான்மீரர் கோச லத்தார் கோனகரே
சிங்க ளத்தா ரெனும்பதினெண் டேய மொழிவல் லுநர்வந்தார் ()

கரசர் கிராடர் குருநாடர் கரிச நிலாட ரொட்டியரே
யாசி னிடதர் கோபா லவந்தி யார்பாஞ் சாலர்சகர்
மாசவ் வீரர் யவனர் மச்சர் மாள வர்கூர்ச் சார்குருகர்
காசில் குர சேனர்கே கபர்வை தர்ப்பர் வங்காளர். (ரகரு)

சால வர்கூர் தாரயுகர் தாரா நியர்தெங் கணர்கங்கர்
வேல மிலேச்ச ராப்புலிங்கர் விதேகர் குலிந்தர் செளராட்டர்
சீல ராமுப் பதிற்றிரண்டு தேயத் தவரும் வந்திட்டார்
ஞாலப் பாண்டி பதினெட்டு நாட்டு வேண்மார் வந்திட்டார். (ரகரு)

வாத்தக் கார்வந் தனரோயார் வராதா ரானா ரெனத்தெரிகா
லுரத்த கடாரர் கூவிளர்முன் னோர்வ ராமை யுணர்ந்தகைக்குஞ்
சிரத்த மைச்சன் முன்னவருஞ் சேர்ந்தார் வந்து மகிழ்ந்தெழி இப்
பேரய்த்
தரத்தரம்போல்வருவழிக்கண்டகைதீர்த்துப்பார்ச்சரிபர்த்தான்

வேறு.

நிலவுல கத்தி லுள்ள நிருபர்தம் பரிச னத்தேர
டிலகுற வந்தா ரன்ப நிருந்தவ ரெலாரு வந்தார்
விலகிட மிலாப்ப ரந்து விமலனா ரடிம லர்ப்போற்
பலருநற் கிடந்த ருஞ்சண் பகப்பொழி னிறுநர் திறுநல். (ரகரு)

அவாவர் தாத்தின் மிஞ்ச வன்புட னமைச்சி ருங்கோ
 ளிலந்தரு முகம னுற்றி யிடவச திசளு நல்க
 நிவரவ னிருந்து ட்பாய்ப்போய் நிருபனைக் கண்டின் பாடி
 துவல்வசந் தப்பொன் மாட நோக்கியேத்தினர்மீள்வாரால். (௧௧௧)

உலகநா யசிவே ருப்பேந் தொளிர்மக ளாய்த்த வஞ்செய்
 திலகலா லுலகே சன்ற னூரிரொலா மிழந்த போக
 மலகலாப் பெறுவு ளங்கொண் டனனறி நந்தி யெம்மாண்
 பலகட வுளர்வந் தாக நினைத்தனன் பரிந்து வந்தார். (௧௨௦)

மாலொடு மாலாள் கோடி மான்மக னவனூன் கோடி
 மாலொடென் டிசைகாப் போரல் வாழ்கன்கய ரெட்டுக் கோடி
 ருலொணு தியல்வ னைக்கைத் துணைவியர் சகிமார் கோடி
 ருலொணுப் பெறுந்து றக்கக் கணிகையர் கோடி சூழ்த்தார். (௧௨௧)

புகழுருத் திரக னாங்கள் பூதமா கணங்கள் வீரந்
 திகழ்குறட் படைக்க னாங்கள் பாரிடத் திறற்க னாங்கள்
 கிகழ்குணத் தலைவ சோடு நெடியபே ரன்பாய் வந்த
 பதர்கண பதிசேய் வீர பத்திரர் வடுகர் வந்தார். (௧௨௨)

இருகதிரச் செல்வர் வந்தா ரோழுமோள் கருவந் துற
 குருவுடு லீனத்து வந்த குயிறவச் சனகர் முன்னே
 ரருள்ளியக் கொரா தேசா பதஞ்சலி யாரும் வந்தார்
 வருதல ரொளாரு வந்தார் வரனறம ராக மாகோ. (௧௨௩)

பின்னாவீட் டார்பெண் வீட்டார் பிரிகலார் செறிந்து வைக
 னெனபோய திடைப்பா லுந்தி னெளியதி லுயிர்க்கு டூஞ்சேர்
 தொள்ளையிற் பூமிசேவி துயலவய்ப் பவனு நந்தி
 யுள்ளைய ளம்மை யன்ன வுடைமையா னிலைன் ருப்த்தால். (௧௨௪)

மதுக்களர் செண்ப கப்பு மானிழந் நட்பொற் கோயிற
 புதுக்கிபுள் ளலங்க ரித்தோர் புதியரி டததிற் கோடி
 விதுக்களர் தெனப்பொ லிந்து ள்ளங்கினுள் வரனுங் செப்தன்
 மொதுக்காமார் தினைஞ்சிச்சூழ்த்தாருடனெ ழி இகிடைமேற் கொ
 ண்டான். (௧௨௫)

௧௨௦-அலகலா-அளவல்லாமல், ௧௨௧-மால்-விட்டுணு-மால்-இந்திரன்.
 ருலொணுதியல்வளை — ருடைந்தாக்கப்படாமலியற்கையாகவமைந்தவளை
 யல்வள். ருலொணு-கருக்கொள்ளாமல், ௧௨௨-டுவளி-ஆகாயம், தொள்ளை
 -மரச்சிலம்-உள்ளையன் -உள்ளதந்வுதி, ௧௨௩-ஒதுக்கம்-ஒழுக்கம்.

திருமணக் கோலன் வந்தான் சிவைதவன் வந்தா னித்தப்
பெருமணத் தவன்வர் தானுன்பெருங்கொடியுயர்த்தோன்வந்தான்
தருமவன் னேற்றன் வந்தான் றணிமுதல் வந்தான் வந்தான்
மருகுழல் வாய்மொழித்தாய்வானெனச் சின்ன மார்ப்பு. (௩௬)

பாற்கதிர் போல்வெண் ணீற்றுப் பரன்றமர் கடல்போற் சென்னி
மேற்கா ராய்வா னோர்வான் மினுர்தனிக் தனிச்சூழல் தெழுந்
கோற்கா மீட்ட ரம்பை குழீஇவாச் சரணம் மயங்கு
சூற்கரு முகிவி னாப்பச் சுபமுர சாககர் கொட்ட. (௩௭)

விஞ்சையர் தாளந் தட்ட விறவிமார் பாடி யாட
வஞ்சகித் தருள்கொள் வான னவிற்குட முழாமு ழக்கத்
தஞ்சமாந் பாணு கம்பன் சங்கநா தம்மம் விப்ப
நஞ்சையர் களறபா டன்பார் நாகர்வாய்த்துதியிக் கோங்க. (௩௮)

ஆற்றுமின் மாசேழ் பேருஞ் சாமா மசைப்பத் திங்கட்
பேற்றுவண் சூடைகு றட்டைப் பிடித்தெழ விடிவா லன்னம்
சாற்றுபுள் ளரசு தாழத் தனியிடைக் கொடியு யர்த்தோந்
கேற்றுறை யிறைவ லத்தெண் கணனரி யிடத்தி யங்க. (௩௯)

வரன்வர வெதிர்பார்த் தேரங்கு வழுதியு மமைச்சு மேலாந்
தான்வல வரசன் மாருந் தவலலா ரிபோகர் சித்தர்
தான்வளர் முனிவ ரன்பர் திருநெறி யறவோ ராரும்
பான்வழி நிற்ப வேழு பாவையா த் தெழுவோற் கண்டார். (௪௦)

முழுமுகந் பொருள்வந் தானுன் முகனரி யான்றழந் தேத்து
முழுவல்கண் டருள்வோன் வந்தா னுயிர்க்குயி ரானோன் வந்தான்
பழுதினான் மறைதே ருமெய் யறிவின்பப் படிவன் வந்தா
னெழுதரு வசந்த வல்லி யிறைவந்தா னெனுமொற் சின்னம். ()

கேட்டனர் கிட்டக் கண்டார் கெழீஇயெதிர் சென்றார் போற்றி
நாட்டமிக் குகந்த ழைத்து நடந்தனர் வந்தார் முனறில்
கூட்டமாத் தமிழ்ப்பார்ச் சைவ குரவர்பொற் கலச நன்னீர்
சூட்டா சிலைசேர் தர்ப்பை தோய்த்துவாழ்த் தினர்தெ ளித்தார். ()

௩௭-கோல்-யாழினரம்பு. மீம்மேளம்-தோற்கருவி, தொலைக்கருவி,
கஞ்சக்கருவி, நம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி சுபமுரசு-மணமுழவு,
௩௮-விஞ்சையர்-வித்தியாதரர் விறலி-பாடண்மகடே, நாகர்-வானவர்
௩௯-இடி-இடிக்கொடி.

மங்கலப் பாட்டி மார்க்குன் வந்தவர் தமிழிலா ருத்தி
தங்கவட் டிற்க ணிராஞ் சனஞ்சுழற் றிவள்ளி டெதா
டுங்கெய் வினக்குச் சதநி தோட்டிசா மாங்கண் ணடி
யங்கடம் மணிமு ழாக்கண்டவிர்சுடர் சூழப் பார்த்து. (௩௩௩)

நான்மறை யோர்சு வத்தி நயந்தூரத் தோத நந்தி
கோன்மலர்த் தடக்கை பற்றிக் குணவிடை நின்றி றங்கி
மான்மல ரவனீட் டுங்கை மகிழ்ந்திரு மருங்கும் பற்றிக்
கான்மலர்ப்பாவல்வைத்துக்கவினகுடைபற்றிச்சென்றான். (௩௩௪)

திருமணப் பந்தர்புக்குத் திகழ்தவி சமர்ந்து சூழ்த்தார்
மருமல ரயன்மால் வேந்தன் மாணுருத் திரர்முன் னேரைத்
தருமல ரவரி டத்திற் றங்கிடப் பணித்தே னேரை
யிருமலரிக்கம்பலத்தென்றிறைகடைக்கணித்தா னுற்றார். (௩௩௫)

வேறு.

முவுலகத் தருமிய முடிகவிழ வம்மையப்பர்
மேவுமண விழாக்காண மிடைந்துவந்தார் தென்மலைக்கண்
பூவுலகாய் வடாதுகுமபற் போக்கலின்றிப் பொறுத்ததிறன்
நேவுநடு நிலைச்சைவஞ் சிறந்ததமி ழுகநலமே. (௩௩௬)

மணித்தவிசைர் மணாளனை வந்தபாஞ் சடர்கிருமுன்
கணித்தமுன்னைத் தபத்தரெல்லாங் கண்டுபணிந் தேததியருட்
கணித்தவரா யினர்வதுவைக் காமோரை யடுக்குட்கு
குணித்தவரம் பையராடுங் கூததருட்கூத் தன்காண்பான் (௩௩௭)

மேனகையூர் வசியரம்பை திலைத்தமைமான் விசுவாசி
மானகிரு தாசியலம் புடையபலை வாசபதி
பாணமதி சகசநியை பூர்வசித்தி பஞ்சசகை
மீனனங்க திலகையனு மிலைசைபுஞ்சி கத்தலையே. (௩௩௮)

கேடிவிரம் மியைமிசிர கேசிகிரு தத்தலைமுன்
னாடிபலே ராமகனி ராககணிகை மராமடித்தார்
நாடிமகிழ் தமிழகத்து நாடகநூற் பாடினிமார்
கூடினர்வந் தாடினொங் கோமானுட் கனிசிறப்ப. (௩௩௯)

௩௩௩-சத்தி-கொடி-அங்கடம்-நிறைகுடம். சுடர்-கருப்பூர்தீபம்.
௩௩௪-சுவத்தி-சுவஸ்திஎன்னுட்வடமொழித்ததப்பவம். இதுஒருவர் பின்
ஒருவராய் மங்கனார்த்தமாகவேதமந்திரத்தைமாற்றியோதுதல், பாவல்-
பாதகுறடு. குடை-பாதகுறட்டின்குமிழ். (மலர்ப்பாவல்-ம லர்ப்பரப்பின்
மேல்-குடை-கவிதை.) ௩௩௬-தேவு-சிவபெருமான். ௩௩௭-கணித்த-அறி
ஞானமறிக்கப்பட்ட. அணித்தவர்-கிட்டினவர்-ஒரை-இலக்கினம். குணித்த-
இனவரசுகளான்மறிக்கப்பட்ட. ௩௩௮. வாசபதி- வாசஸ்பதி. மீன்-ஒளி,
மீன்போன்ற பாவை ௩௩௯ முன்-பிரமலோசை முதலியோர்.

இருதாதார் நடனமுங்கண் டினிதுசிருங் காரமது
கருதரனைத் தொழிற்குதன் கனியருளாட் டமைந்ததிது
கருதரவ ரவர்தெரிந்த கேடினடஞ் சிறந்ததென்று
வருதரம்போ வருட்கொடையான் மகிழ்வித்தா னிருந்தானால்.()

ஆட்டங்கண் டிறையுறைகா லம்மைகுழல் வாய்மொழியைக்
கூட்டங்கத் திருத்திமின்மார் குழீஇரான மணிந்துகுழம்
பிட்டங்கை முகந்தட்டி யின்மணநன னீராட்டிப்
பேட்டங்கத் தொற்றுடை பிறட்டநுண்பொற் கலையுடுத்தாள்.()

தென்னரினத் தாற்றிற்சை வாசிரியர் செங்கையின்கண்
நன்னருறு தானங்க ணமுமலர்க்கை யாலருள்வித
தன்னநடை வசத்தவல்லி யணிமணக்கோ லம்பெறுவான்
பொன்னையுங் கலைமகளும் புரிதவத்தாற் புனைந்திட்டார். (எசௌ)

வேறு

குழம்புதோய் பஞ்சிமெல் லடியழுத்திக் குழன்மிசை மண
மபிர்ச் சார்தொழுக்கிப், பிழம்பகொண் ணகின்மிசைப் பணிநீர்
பிறங்குதேஞ் சநதனக் கலவைகொட்டி, மழம்புதுப் பிடிநடை
மலரடிக்கண் வளத்தபா டகத்தண்டை பாதசா, முழம்புகின்
கிணிச்சிலம் பொளிசுப்பெய் துகர்துகண் டிறைஞ்சிமுத் தாடின
ரால். (எசந)

விளங்குமுப் பதிற்றரண் டணிக்கோவை விரிசிகை யேழு
முன் றியைகலாபங், களங்கயி லேழிரண் டவிர்பருமங் கணித்த
வெண் கோஷைய மேகலைப்பூண், ளெங்கிரு கோவைய காஞ்சி
யைந்துந் தூபதாய் நடுநிலை புகழமண்ணி, வளங்கவின் சதங்கை
கொண் டொளிப்புகம்பொன் மணியகாப் பட்டிகை மேவிறுக்கி.()

சங்குநந் திப்பிமின் கொக்கருண்முத் தம்மணி யவிர்மலர்க்
கரத்தாழி, யங்குவி தொடியினிர் தாவணிந்தோ விர்சரிக்கமொண்
டொடியுமிட்டுச், செங்கதிர்ப் பவளமா லிகைபெருநித் திலச்சா
மாகத் மணியரித்தா, பொங்கழ குக்கழ காக்கழுத்திற் புனைந்து
பாற் குடததொளி பொலிவிததார். (எசரு)

எசடு சிருங்காரம்—சிறிநின்பச்சவை. அருளாட்டமைந்தது—பேரின்
பச்சவையமைந்தாகிய கூத்து, கிருதர்—செய்பவர். எசக கூட்டங்கத்து
—அம்மையிருந்த நீராடற்கென்று தச்சுறற் கூட்டப்பட்டுள்ள கட்டிலி
ன்கண் கூட்டம்—திரண்ட. பேட்டங்கத்து—பெண்வடிவங்கொண்ட திரு
மேனியில். பிறட்ட—பிறழ்கலைச்செய்தொற்ற. எசந. பிழம்பு—திரட்சி.
நகில்—தனம். தேம்—வாசனை. மழம்—இளமை-உழம்பு—ஒலிசெய்யும்.
எசரு. அரித்தார்—பொன்மலை'பாற்குடத்து—சொங்வையின்,

குருவயி ரப்பெருங் கற்பதித்துக் கோமதி நானொளி விடு
மகர. வருவபொற் றோடிரு நெடுஞ்செவ்விசைத் துயர்ந்தழுக்
கின்றழுக் கொளிருநத்கிட், டருவளக் குழன்முகின் முகம
திக்கூ டாக்கிடை பரிவிளிற் பட்டதாத், திருவணி வணைந்து
மேற் பிறைவட்டஞ் செறித்துமா மணிமயிர் மாட்டிகொளி இ ()

தலையணி யுத்தின் றுத்திருத்திச் சங்கிறு கொளிர்மணி யின்
றுசற்றி. நிலையணி யாவுறல் போற்கழுத்தி னீடுமுத் தலங்கலுட்
கட்டிட்டு, நிலையணிக் களக்கொணுப் பெருமையவா விர்த்தவுஞ்
செவிலவர் கிராட்பலர்ப்பூண், மிலையணிப் பொடிகளும் பூட்டினர்
மேல் வெணிறிடுங் கடன்முறை செய்விததார். (ஈசா)

மலர்க்கரு மணிவிழிக் கழதுசெய்வான் மையெழு தினர்பிறை
றுதலினெல்லார்ந், தலர்க்கதிர் வீசலிற் சிந்தாரப்பொட் டமைத்
தெழிற் குயத்துறற் கலையயட்டி, யுலர்க்கரி விகிறிசா னுர்க
முற்ற வுறுமணக் குங்கும மாண்மதந்தொட், டிலர்க்கமின்
னடைச்சியென்றாய்மேணிக்கியைந்தகோலத்தொயிலெழுதிட்டார்.

மணிப்பொரு கப்பணிப் பின்னலின்மேல் வணைந்தனர் பெருந்
தகை வழுதிதிரு, மணிப்பொரு ளளகையோ னிர்திரனின் மடங்
கியோ னலனெனல் போன்றுவெள்ளை, யணிப்பொரு ளாணிதர
வெடுத்தெடுத்தன் பார்த்தரு ளினன்செல வணிந்தவர்க், ளணி
ப்பொருர் பிச்சிமுல் லைமயிலை யாதிரன் மலாத்தொடை சூட்டி.
நின்றார். (ஈசக)

வேறு.

மாணுலக நாதசெழி யன்றவம கட்கண்
டேணுறு வன்பொடுவ லஞ்செய்திரு கண்ணுட்
காணுவகை யார்த்தனர்க ருப்புரவி ளக்கா
லாணுறுக ணைச்சில்கழி வாற்றினரி ருந்தார். (ஈரு)

இத்தவண மெம்பிறையி ருங்கடிய னிக்கா
னந்தவுடை யார்த்தனரிந யந்துகொ டிருநதான்
செந்தமிழ் கத்தியல்சி றப்பமண வெற்றி
னந்தணசை வாசிரிய னுவதுசெப் றற்றான். (ஈருக)

ஈசக அரிவிலின்-இத்திரணுசைப்போல. பட்டம்-கெற்றிப்பட்டம்.
வட்டம்-சூரியவட்டம். ஈசன. தலையணி - தலைக்கோலம்- உத்தி- இணக்க
முற. ஈசா எல்-சூரியன் உலர்க்கரி-உலர்த்தற்குக்காற்றுவா. இலர்க்
கமின்-இல்லையெனும்படி சுருக்கமாய் மின்போலும், ஈசக மணிப்பொ
ருகப்பணி- நவரத்தினங்காணைத்துப்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சடைகா
கம். அணிப்பொருள்-அணியத்தக்க அழகுபொருத்திய.(அழகிய பொன்
பேண்தகூத்தி)ஈருக ஆனந்தவுடை-முழுந்தவேட்டி,மணவெற்பு-மணவரை

வைத்தருண லோனாவர மரணசைம டந்தை
யுத்தமியை மாலொடய னுத்தமனை யாங்காங்
கத்தமலர் பற்றினர ழைத்தனர்கொ ணர்வா
ரித்தலர்வி னோர்னிமை யெறறிலர்க னுற்றார். (௧௫௨)

விண்ணவரோ விக்கருவி யைந்துறனி விம்ம
மண்ணவர வைந்தையும ணம்பெற முழக்க
வண்ணலுறு பேரிழார சார்ப்பமறை யேங்கப்
பண்ணமர ருந்தமிழ் ராவுதொனி போங்க. (௧௫௩)

ஆர்த்தனவ லம்புரிக ளம்பொனலர் மாரி
தூர்த்ததுவின் சாமரைது ளங்கினமி னூர்வாய்
சீர்த்ததுதி, வாழ்த்தொலிசி றந்ததுத யிழப்பார்
நீர்த்தனிக லாரஞ்சவை நீடிமிழ்த லாய்த்தால். (௧௫௪)

பைப்பயம லர்ப்பொனடி பார்மகிழ வைத்தே
யெப்பயமுமொர் வேழுமுனி ளம்பிடிபின் போந்த
தொப்பநடை கொண்டனரோ ளீர்மணவ ரைப்பா
லப்பணித மம்மைவல மாலணிய மர்த்தார். (௧௫௫)

தந்தையொடு தாய்மகிழ்த ருங்கடிவி றப்ப
மைத்தனைமுன் பூசைசெய்வ முக்குமிசை காப்ப
தந்தணு மாபதிகை யாப்புறுவ முக்கு
மிந்தநில னாளுமிய றற்கியல்வ தாப்த்தால். (௧௫௬)

ஆங்குலம் நாததென னன்பொடுமெ மான்பொற்
போங்கருள்வ லக்கையினு கந்துமக ளாய்மொர்
தாங்குமை வலக்கைமலர் தந்துமறை சொல்லித்
தேங்கமழ்பொன் மாலைபுனல் சிந்தவர னேற்றன். (௧௫௭)

இக்கணிகை நானுமு னிரும்பொருள தாவா
டக்ககன காரமொடு தானமத ளித்தேன்
முக்கணிறை நீயிலகை முன்னமகிழ் வாரல்
கொக்கலொடி யானுனுல ருற்றிடல் கென்றான். (௧௫௮)

௧௫௨ இத்தலா—இவ்வுலகத்தவர், இமையெற்றிலர்—இமைகொட்டி
லர். ௧௫௪ இமிழ்தல்—ஒலித்தல். ௧௫௬ கடி—மணம். ௧௫௭ சிந்த—வார்க்க.
௧௫௮ தக்ககனகாரம்—தருத்த பொன்னுபரணம்.

சம்புவிடை யிம்மறைத முங்குகனி காதா
 னம்புரிம னல்லறந யர்துயிர்கள் வாழ
 வம்புலிவ ளக்குலம னேத்துமுபர் சைவன்
 பம்புலக மேறவருள் பற்றுதவ னுனான்.

(நாடுக)

எங்குகிறை யெம்மிறைபை பேத்துஞா வன்பாற்
 றங்குயிர்தன் மூர்த்தியின்மன் விதகையெரி தண்ணீர்
 சங்கமறை வேதிசுவ லிங்கமடி யார்ப்பான்
 மங்கலவர் காண்பர்மரு காமுனர்மன் கண்டான்.

(நாகு)

கவுதமனோ டாங்கிரசன் காசிபன்வ சிட்டன்
 தவமுயர்பு லத்தியன்மார்க் கண்டலெடு சான்றோ
 ரிவாதமிழ் கத்தியனு மின்பதுசி றந்தே
 நிவரிமய வெற்புமண நேரிதுக ணுற்றார்.

(நாகு)

எண்டிசையு மும்பரும னிம்பரும டிப்பு
 மண்டிலமு மெம்மிறைம ணம்புர்பந் தாக்கண்
 மிண்டியடி வாணரின்வி ராய்ப்பிரிவி லாதே
 கண்டிருக ணாமகிழ் காட்சிபெற லானார்.

(நாகு)

அவல்மின்ம ருத்துவர்மு வங்கிவளர் வானியோ
 னுவர்தவருண் முச்சுடரி லங்கமக நீட
 சிவமணவ ரைக்குருசி வத்தருண செந்தி
 யுலகையின்ன லஞ்சுழிகோ டோங்கவளர் வித்தான்.

(நாகு)

சிவக்குறியு ருப்பணுறு செம்பொன்மண நாண்வா
 னவக்குளிர்வ சந்தவல்லி நங்கையின்க முத்தெண்
 டவக்குணன்ம ணப்பறைத முங்கிடவி மிழ்த்துப்
 பவக்கடல்க டப்பவர்கள் பாக்கவருள் செய்தான்.

(நாகு)

வேறு.

சத்திமான் சத்தி யெல்லோன் றன்கதிர் போன்றென் று'வே
 நித்திப மிருப்ப வேறு நின்றநு ளாடல் செய்த
 லெத்திறன் சருவ சத்தி யினென்னல் காட்டல் போலு
 மத்திற னெல்லோற் காமோ வானிதாச் சரிய மென்பார்.

(நாகு)

நாகு. அடிவாணரின்-திருவடி சேந்தார்பேரல். நாகு. மரு
 த்துவர் முவங்கி-காடாக்கினி, கமலாக்கினி, தீபாக்கினி.

குறுமுனி பொருட்டிக் காட்சி கொடுப்பதோ வலக நாத
நறுமுடிச் செழிய னுய்ய நடிப்பதோ வலக மெல்லாம்
பெறுமுறைமணநில்வாழ்க்கைபிறங்கவோதனக்கென்றென் னுந்
துறுமுற னருளாட் டரசே துணிதரத் தக்கா ரென்பார். (௮௬௬)

கைப்பிடி யாய்த்துத் தாலி கட்டுத லாய்த்துப் பெம்மான்
செப்பிளங் கொங்கை நல்லா டிருமலர்க் கைகைப் பற்றி
யெப்பிலாக் காட்சி கண்ணுற் றும்பர்கள் வாழ்த்த நின்றான்
வைப்பிலா வளர்சிவத்தி வலங்கொடு பொரித்தாய் வேட்டான்.

உன்மணச் செய்கை பாற்கந் புறுதிறன் காட்டற் சேன்
றொன்மனை மறைக்காற் றாக்கித் துளங்கிலம் மிழினைவத்துக்கால்
கன்மிதித் தங்கை சுட்டிக் காட்டியீ னின்ற ளம்மை
தன்மணங் களிப்ப லின்பாற் றனியுல கேசன் கண்டான். (௮௬௭)

பழுதிலா வான்பால் கன்னற் பாகுதேன் புதுநெய் கண்ட
பொழுதினு மினிக்குந் தேமாப் பொற்கனி குலவருக்கை
யெழுதிருச் சுளாகல் வாழை யின்கனி மதுபர்க் கந்தான்
கெழுதிருமுன்வைத்துத்தொட்டருள்கெனக்கேளாததொட்டான்.

வேள்விமண் டபத்தி னின்றும் மினிர்மணக் காட்சி தந்து
வாள்விழி மங்கையோடு மணவனாத் தவிசி னீங்கி
யாள்விளக் கத்த தென்ன னமர்திரு மீனையுட் புக்கு
நீள்விழா மணிப்பீ டத்தி னிலைகொடு களிபா லேற்றான். (௮௭௦)

ஆறுநாட் காலை மாலை யவிர்மண வேள்வி யாற்றி
யாறுநாண் மாலை மாலை யசைதரு மூச லாடி
யாறுநாண் மலர்ப்பற் தாட்டங் காயுருட் டாதி கண்டு
யாறுநாண் ஈற்று யிர்க்கு பருள்செய வமர்ந்தா னன்பால். (௮௭௧)

நாடொறு மறுசு வைப்போ எனமுத லேந்து னாக்க
ளாடொணு முகம னோடே யருளவெம் பான்ம னாங்கண்
மடொளிக் கண்கு னிர்ந்தன் பிவருளங் குவிர்ந்தோ ருள்வான்
றோடொரீஇ யுலகோ ரெல்லாந் துய்த்திறை வனைப்பு கழ்வார்.

உம்பரு மனித்த ஶாரு மொருங்குக் கிணர்நெ ருக்குற்
நெம்பரா பான்ம னாங்கண் கிணர்த்திறை கைதொட் டந்த
வெம்பவங் கழிக்குஞ் சேடம் வீழ்நதுதுய்த் தவருள் வானோர்
பம்பகிழ் தயின்றா ஶாகிப் பாண்டியன் றனைவாழ்த் திட்டார். (௮௭௨)

௮௬௬. துறுமுறன்-நெருங்கமாட்டாதவன். ௮௭௦. தோடு-கட்டம்.

குணப்பனி நீருஞ் சந்தத் குழம்புமே கமழ்நன் மெய்யர்
வணப்பழக் காய்த னிர்வெந் நிலைமணஞ் சுவைசெவ் வாயர்
தணப்பலவிரைகொண்மோப்பர்தகையரம்பையர்பாணமின்னர்
பணப்பறை நடங்கரண் கண்ணர் பாடலுண் செவிய ரானோர். ()

அனைவரு மன்பா ரின்ப மவிர்தரு நெஞ்ச ராகி
நினைவதூர் மறந்து வாழந் நேரமெம் பெருமா னுளும்
புனைவள வுலகா னோடும் பொற்றவி சமர்ந்தான் கண்டு
நனைமலர்த் தாடாழந் தின்ப நாட்டமார்ந் தெதிர்தின் ருரால். ()

கண்னுளங் குளிரக் கண்டு கண்டுகின் றிடமன் னோரின்
விண்னுளார்த் தத்த மூர்போய் மினிர்தரக் கடைக்க ணித்தான்
பண்னுலார் துதிகள் செய்து பணிந்தன ரகன்றா ரப்பான்
மண்னுளார்க் கருட்கண் வைப்ப மகிழ்ந்தனர் செல்வ ரானார். ()

செல்வசெல் லாருஞ் செல்லத் திருமுனை யுலக நாத
வெல்வளத் தென்ன னோடே விளங்குபொன் மாலைத் தாயுஞ்
சொல்வள வமைச்சந் தாருந் தொழுதனர் நிற்பச் செல்வி
நல்வர னாக வந்த நம்பனா முலக நாதன். (எளஎ)

தென்னசெல் லாருஞ் சைவத் திருவாளர் வழிவ ழித்தொண்
டென்னவன் னவரை யாமே யென்றுமாட் கொண்டே மன்னோர்
மன்னர சானா ரந்த மரபிலுன் றந்தை நம்பா
னன்னரா ரன்ப னுண்ணை நயந்தவன் மகவாத் தந்தேம். (எளஅ)

உதவுகம் வரந்தா னம்பே ருடையநின் மருக னாயா
மிதவுய ராட லொன்றி னிருந்தன திடைக்கோ னோக்கந்
புதவுணர் வுளநீ தேர்வாய் புகன்றவா னுனக்குத் தந்தை
சிதவுரன் மகவாத் தோன்றிச் செழியனாய் முப்பா ராளவான்.

துளங்குமீ னுயர்த்த னோடுஞ் சுவவுதென் மலையு யர்ப்பான்
விளங்குலாம் படமொன் றீந்தோர் வரைக்கொடிக்கோவெனும்பேர்
விளங்குறத் தந்தான் மேலும் விமலையுண் மகிழ வேறுள்
னுளங்குறிப் பதுமுண் டேற்கே னுதவுவ லெனறிட் டானால். ()

கண்முத லீனைத்து மின்பக் கடல்படிந் தன்பு மெய்யாய்
னோமுத லீனைத்து மெச்ச வேந்தினித் தெக்கோ மாணே
தன் மதிர் மகிக்கு லந்தான் றைழப்பநீ யம்மை யோடும
பண்முது தவமா ரெந்தை பதியிதற் றனிகொள் கென்றான். ()

எளந். நனை — தேன், எளஎ, தாரும — படையும்.

வேறு.

நுந்தையா கியகுல சேகர னிவ்விடை நோற்றெமைப் புனை
செய் திருத்து, மந்தநா னிற்குல சேகர முடையவ ராய்க்கு
ழல் வாய்மொழித் தாயாய், வந்தநாள் செய்ததா லப்பெயர்
கொண்டவன் வதிகுவேம் கோயிலொன் றமைத்தி, முந்தவன்
வேண்மெல் வாறுள் தமைத்தின் முதியநம் முலகினின்
றிவார்தே. (ராஅஉ)

நானேநின் மகடுவனப் பிறர்துல காண்டுனை நயந்துதென்
மலைக்கொடிக் கோப்பேர், கோனேநொர் மகடுவனப் பயந்துநீ
ளாதநம் குளிர்நறுந் தாணிழல் வாழ்வான், வேலையா கவினி
பாங் கோயிலுக், கேருவேம் விடைகொடுடன் நேற்றுநின்
விடைமேற், கோயார் தாநடை கோடலிற் காட்டினன் கேடி
லான் கோயிலுட் புகுந்தான். (ராஅங்)

அருளுறு நோக்கமா ருலகநா தத்தென னவிற்குல சேகர
முடையா, ரொருகுழல் வாய்மொழித் தாயெனுஞ் சிவன்சிவைக்
குறுதிருக் கோயிலொன் றமைத்து, மருமலர்த் தாள்வழி பட்
டனன் விடைகொடு மாறன்மங் கலத்துவந் தமர்ந்தான், திருவ
யின் வாய்த்தபொன் மாலேநன் னாட்குல சேகர வழுதியைப்
பெற்றான். (ராஅச)

வாழ்கவென் றுலகெலா மகிழ்ந்தன வானவர் மலர்மழை
பொழிந்தனர் பண்டை, யூழ்கமழ் சைவநன் னெறிதமிழ் சிறந்
தன வெத்திய லாரிய மலர்ந்த, கேழ்கனி தருதரு விளைபயி
ரனைத்துமே கேடிலாப் பயன்மிகத் தந்த, பேழ்கவின் கற்பிய
விறையருள் செழித்தன பெற்றவர் களித்தனர்வாழ்வார். (ராஅரு)

வேறு.

விசுவனே விசுவ நாதன் விசுவேச னுலக நாதன்
பசுபதி சிவன்ம யேசன் பார்பான் முக்கட் பெம்மான்
சிசுவந் தருவேர னம்பன் சிவைமண வாள் னேற்றோன்
அசுதையார் நீல கண்ட னநாதிதென் காசி நாதன். (ராஅசு)

விசுவையே விசுவ நாதை விசுவேசை விசாலாட் சித்தாய்
பசுபதி துணைம யேசை பராபரி யுமைமுக் கண்ணி
சிசுவான் பனிலோ காம்பை சிவைகுழல் வாய்மொழித்தாய்
அசுதையார் வசந்த வல்லி யநாதைதென் காசித் தாயே (ராஅன)

ராஅசு- அசுதையார்—விஷம்பொருந்திய. ராஅன. அசுதையார்—விஷத்
தைக்கிய.

சோடச நாமம் கொண்டுத் தொல்பெய ரனந்தங் கொண்டு
மேடனிழ் செண்ப கக்கா விலங்குதென் காசிக் கண்ணோ
நீடரு னூலகம் மைபா னிலைகொளு முலக நாந்
இடலார் திரும ணச்சி ரறிந்தவா றறறத்தே னென்றான். (௮௮௮)

எத்தனை பிறப்பெடுத்தே மிலங்குதென் காசிக் கண்ணோர்
கத்தப மேனு மீனுங் கதிக்கொரு தவஞ்செய் தில்லை
மத்தலக் கதைகேட் டேமின் றதாலது காண வாவா
ருத்தம ரானேம் போய்க்கண் பெய்குலை மெனத்த வத்தர். (௮௮௯)

மகிழ்ந்தன ராயோ னாயம் வரன்றிரு பணக்கா கைக்கண்
புகழ்நததலெதென்னென்றுலெஞ்சிவன்சுவையாண்பெண்ணாய்ப்பார்
புகழ்ந்திடப் புரியாட் டத்திற் புதல்வியுச் சாயு டாயோ
விசுழ்ந்தில்லை ருயோ வாற்று தென்னெனச் சொல்வான் ஆதன்.

மிக்கறி வுடையீர் கேள்வி வியப்பிதே வுலகத் துள்ளா
ரோக்கவும் பெண்ணோ வானு முளவதா லாண்பெண் ணோயாய்
நக்கனுட் ளுளதி ரண்டு நபனமு முன்பின் னுக்கோன்
வைக்கவேன்மறந்தானென்பார்வார்த்தையினிதுநீர்கேட்டார். (௮௯௧)

பகன்மதி யிராவிற் பானு படைக்கினன் நென்பார் புத்தி
பிகன்மதி சூடி மூடம் வெளிப்படத் திரும்பல் போலும்
நகன்மதிப் பிளராய்ப் பேசி னலமபெற விலையா ராய்ந்து
புகன்மதி யிறைவ னுடல் புலப்படு மறிவு ளோர்க்கே. (௮௯௨)

சிவன்சிவை தன்னைப் பெற்றுஞ் சிவைசிவன் தன்னைப் பெற்றுஞ்
சிவன் சிவை தமிழ்குழிக்காண் செகமெலாம் பெற்று மந்தச்
சிவன்சிவைக் கப்பன் மைந்தன் தேவனும் போற்சி வைத்தாய்
சிவனது தாய்ம கள்வல் லவியெனத் திகழ்வ துண்டால். (௮௯௩)

ஒளியருள் சிவையு மாவென் றொருபொருட் குந்கோள் சத்தி
யொளியின் னருளோன் சைவ னுமாபதி சத்தி மாமென்
றொளியவெண் குணங்கொ ளந்த வொருவனுக்குணியே தந்தை
யொளியநற் குணங்க டாயிவ் வுண்மைதேர் சைவர் மேலோர். (௮௯௪)

௮௯௪. இகழ்ந்தில்-மறக்கப்படாத. ஆற்றுகதென்-செய்யாததென்னோ?
௮௯௩. தேவன்-நாயகன், வல்லவி-நாயகி.

தற்கிழ மையிடுஞன் ருப சமவாய சத்தி யந்தச்
சிற்புண சத்தி மானிற் றீர்த்நுவே நெவாறு மென்னிற்
பொற்கண லனுப்பூ தம்முற் பூதமென் றிருநி லைக்கொண்
டுந்கம்ங் கழியத் தோன்றி யொளித்தலி னிறைபாட் டோர்மின்.

அநுள்வினை யாட்டா லீச னறிந்திடப் படானே லுண்டென்
றொருமொழிக் கசைபா நாவே யுணாப்பினை னுண்மையாமே
திருவினை யாட்டாற் றன்டெய் திகழ்த்திகிற் றவினென் பெம்மான்
பெருமைகுன் றுதா லன்பின் பெருக்கமே தோன்றுங் காண்மின்.

கடவுளுண் டென் டென் டென்றுங் கடவுளின் றின்றின் நென்றுங்
கடவுளே நிகல்வாரக் கன்னேன் கண்டிடப் படானே ளின்று
கடவுளுண் டறிபா னுனென் றிடினெவர் கழற லுண்மை
கடவுளை னேடிக் காணா கதைமொய்த் தீர்க்க லாமே. (1109)

தாமறி தாப்போ னுலர் தங்குரு மார்தம் முன்னோர்
தாமறிந் திருந்தாற் றோதுஞ் சதாவரி யப்படாதோன்
தாமறி கடவு னென்பார் சாறறுபொய் யேனு மன்னோர்
தாமறிதற்கீவுண்டோர் தாதுநீத்தொடிற்ருடாம்போல். (1110)

சைவருக் கழியப் பட்டுந் தரைக்கறி யப்ப டாதுந்
தெய்வமொன் றுண்மை யாலச் சிவபெரு மான்ற மிழப்பா
ருய்வதற் ககத்தி யன்பா லுயர்ந்தபா ரெனத்தேற் றிச்சீர்
கைவர மணக்கீகர லங்கொள் காட்சியி தெனவின் பார்த்தார். (1111)

மேலுரித் தியகல் யாண னித்தியா னந்தன் விற்ற
மாலுரன் முகலுங் காண வரன்றிரு மணத்தின் காட்சி
மாலுரன் முகலு மேனை வானவர் மணித்த ராருஞ்
சாலுமன் பார்ப்பண் டெய்த் தந்தன னருளி தாயால். (1112)

இதிலுசா லொன்ற யர்த்தீ ரேழுமா தருமன் பார்த்து
அதிசூழல் வாய்மொ ழித்தாய் தோழிய ராய்வாழ்ந்தாரே
யதியரு ளவரு மீச னுணைபாற் கோயில் புக்குப்
பதிதர லாலர் நாளும் பகர்தூ-ஞ் சொற்றே னென்றான். (1113)

குழல்வாய்மொழியம்மை திருமணப்படலம்

முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு சூடியது.

1109. அனுப்பூதம்—தோற்றப்படாமை. உற்பூதம்—தோற்றத்தன்
மை. உற்கம்—தித்திரன் 1110. கதை—சொல். 1111. 1112. 1113.

பதினேந்தாவது

மிருகண்டு வரம்பெற்ற படலம்.

உலக முழுவது முடையநக் கையையுல கேசன்
குலவு திருமணம் புரிகதை யிதுஞ்ச்ச கன்சேய்
திலக தவமகன் மிருகண்டு செய்யும்பெருந் தவங்கண்
புலகு நலனரு ளிறையருட் செயலினி யிசைப்பாம். (க)

ஒன்றினுக் கொன்றுமே லாப்பல கதைசொலி யுவகை
நன்றியை தரவருண் முனிவவெஞ் செயியுளம் நயப்பான்
நென்றிதென் மலையதென் காசிர யகனருட் செல்வந்
துன்றிய வமிழ்தினுந் தருகெனத் தவர்கொலுஞ் சூதன். (உ)

பிடக நூல்தெரி சூச்சகன் பெருந்தவப் பேராய்க்
கடந கர்க்குயின் றவர்க்குமே யுகந்தகா தலனாய்
வடக லைத்திறன் வண்டமிழ் மறைத்திறன் மலிந்து
குடக ராதிபர் துதிபுரி கொள்கைமிக் குடைபேரன். (ங)

வேறு.

அருந்தவர் முனிவர் போக ரறிஞரா சிரியர் மெய்ச்ச
வருந்தனிக் குழவி யாகி வளர்ப்பரிர் போல வேங்கிப்
பெருந்தரைக் கொருவேந் தேபேபாற்பெட்புறுகுணத்தின்மன்னித்
திருந்தநா னுதித்தான் வேதசிரோன்மணி கடவுர் வாழ்வோன்.

குச்சிகன் றவத்தி னாலே பெற்றிடு குமரன் காலே
யுச்சிகரண் மாலே நானு முஞ்ஞவன் றருப்ப னாதி
மெச்சியல் வழாத வந்தக் கெளசிகன் விரிநீர்க் கஞ்சம்
பிச்சிசெங் கார்தன் சூழோர் பெருந்தட மருங்கு சார்ந்தான். (ஃ)

கானத்திற் பிலத்தி னெய்திக் கடியதோர் தவசு காட்டா
னூனத்தி னனுவுஞ் சாரா மெழுக்கமே யுயர்வாக் கொண்டான்
மோனத்தி னாட்டம் வைத்தான் முழுதுமோர் குறையில் லாத
தானத்தி னியதி பூண்டான் றவந்தலைக் கிடைப்ப தோர்ந்தான். (ஃ)

ங. பிடகநூல்—வைத்தியக்கலைகள். (பிடகன், பிடக்கு, பிடாரன் என்
பனவியத்திற்குப்பெயர்.) குச்சகன்—சிறிநில். (குடில்) வாழ்வின்.
ஃ குச்சிகன்—குடிசையிருப்பவன். உடம்பின் வாழ்க்கையைத் தாண்டிப் பவன்.
(பிறவியோபவன்)

வேறு.

குச்ச கன்றவக் கொள்கையும் கோசிகன் நவமு
மிச்ச கத்திராப் பகலென வியங்கலி னிளவன்
முச்ச கத்தினு முதன்மைய சிவதவ முயன்று
துச்ச கற்றுவ லெனவுளர் துணிந்தன னூழால். (எ)

வேறு.

இருந்தபோ லிருந்த சூழ்கொண் டிமயவெற் பிசன் வில்லா
மருந்தனக் கிரிமெய் யனப ரகங்கொளத் தனையா வன்பு
தருந்திரு வருள்ப கிந்து தனியகற் திருந்தித் தேவர்
விருந்தமிழ் னுழ்த்தூர் தாரு மென்சினே வீழ்வீட் டெள்ளே. (அ)

காலினை மடித்து முக்கி னுனியதிற் கண்க ணுட்டி
நூலினை யீழுத்து வாங்கி னுனைக்கதி ரேற்று வார்போ
லாலினை விழுதி னேழ்பத் திராயிர நரம்பி னுய
பாலினை தாச்சீசர் நாடிப் பகுதியாம் பத்துந் தேர்த்தான். (ச)

பிரிவுறு கிடையி னோடு பிங்கலை சுழினை முன்றிற்
றெரிவுறு பூர கம்பன் னாறுபரத் திணைபு ரித்து
விரிவுறு குமப கந்தான் விளங்கெணுன் குறக்கும் பித்தே
பிரிவுறு மிரேச கம்மெட் டேகவிட் டெளிதரத் தேர்த்தான். (ஊ)

சரியையின் முற்றி யேறிச் சான்றபூ ரகமெட் டேற்றி
யரிபதும் பதமெண் ணுன்கி னமைந்திரே சகம்பன் னாறுபக்
கிரியையின் முற்றி யேறிக் கிளத்துமெண் ணுன்கு பூரித்
துரிபதும் பகமெட் டேட்டி னுய்இயிரே சகமபன னாறும். (ஊ)

க. பாலினை தா-பகுதியினழகிநாக, பத்தும்-கண்ணினிற்கும்அத்தியுர், மூலந்
தொட்டுஇடதுகாதனவுமேறிநிற்கும்அலம்புடையும், நாபியிற்றேன்நிக்கண்
டத்தினேறிநிற்கும்வழசுரநாடியாகியகார்தாரியும், குய்யம்பற்றிநிற்குங்கு
வும், குறிப்பற்றிநிற்கும்சக்கினியும், செவியுற்றிருக்கும்புருடனும், ராககினி
ற்கும்சிகுணையும், இடமூக்கினிற்கும்இடையும், வலமூக்கினிற்கும்பிங்கலை
யும், மூலாதாரத்தினின்னுடச்சித்தொனையனவுமேறிநிற்கும்நோடியாகிய
சுழிநையுமாகப்பத்துநரம்புளரும். ட. மரத்திரை-சையினுலேமூட்டுங்கலை
ச்சுற்றிமூன்றுசிட்டிசைபோடுங்காலம்.

யோகதின் முயன்றெப் போது முயிருளே நிறுத்தி நுத்தம்
பாகமா ரிவைமுன் முற்றும் பயின்றுபல் காது மூக்கா
லேககா லீர்த்த டக்கி யிருந்தச நாடிக் கேற்றி
வாகதா மீட்டிப் பூரு மத்தியி னாக்கி யெண்ணி. (௮௨)

கபாலத்தி னின்றும் பின்னை சென்றெடுங் கலினுட் கண்ணிக்
கபாலத்தி னிவ்வா நேற்றி வாயுவை நிறைத்தல் கற்றுச்
கபாலத்தி னிற்ற நேர்ந்து தூயயோ கமர்ந்தான் நேர்ந்த
கபாலத்தி னின்றா னந்த தூயவா ரியின்பூழ் குற்றான். (௮௩)

உடலினைச் சிதலின் புற்றாக் கொளித்திடத் தருத்த ஐயபு
மடலினைத் தெனாம றைப்ப மற்றதிற் கூடு கடடிக்
கடலினை நிகராப் புட்கள் களைத்துறப் பல்லான் டாத்தன்
னடலினை யோகத் தாக்கி யமர்ந்தனன் கௌசி கன்றான். (௮௪)

சிரத்தையிற் பிராண வாயுச் சிவரக்கினிக் கிடைவி டாமல்
விரத்தியா வச்சிக் கீழே வெண்கதி ரமிழ்தூற் றாழ்த்தார்
பிரத்தியா காரத் துற்றுப் பிறங்குளின் பருந்தி வாழ்
தரத்திறு லீகேதன் வைத்துண் டமர்தலின் வாழ்வை யாமால். (௮௫)

வேறு,

இப்படிக்கொ ணஞ்சமாதி யின்கணுற் ற தன்மையான்
முப்படிக்க னுயமுன்வைக்கு மொய்ததவக்கொ டுந்தனான்
கொப்படித்த ருக்கணிழல் கொண்டுவாற மர்த்தி
னப்படித்த வத்தனென்ற றிந்திலாப்புள் ளாதிய. (௮௬)

வல்லியங்கு டாவமம ரைமிளாக லோக்குவஞ்
சல்லியஞ்சி றுத்தைமன்கத் தைப்புலிகொ டிப்புலி
செல்லியங்க விற்குலேழஞ் சிங்கமாதி மாக்கணம்
பல்லியங்கு மங்குணாஞ்சிப் பற்றுமுற றீருமே. (௮௭)

௮௨-பூரு-பூருவம், எண்ணி--தியானித்த ௮௩-கண்ணி-தியானி
த்த. சுபாலத்தில்-சல்லபிரபையின், ௮௪-இலோத்தெனா-இத்தன்மைத்தெ
னப்படாது, ௮௫ பிரத்தியாகாரத்து-உபாநியைநீக்கியுண்ணோக்கமுறுதலின்
வாழ்து-வாழ்த்துகொண்டிருக்கும் இங்ங்லை. அரத்திறல்-குகையின்
கோளாகேதன்-கூடு, ௮௭-குடாவடி-காடி, சல்லியம்-முட்பன்றி, சிறுத்தை-
சிறுப்புலி, சுத்தைப்புலி-சூழைப்புலி, செல்லியம்-மேகத்தொளிபோல,
பல்-பல,

தேறிலாப்ப சுக்களுள்ளொர் தீபனுத்த மன்னரி
வேறிலாது சித்தமுற்ற விசுவனாத னுணையாற்
பேறினான் கொள்கென்பி றங்கியோக றிந்துகாப்
பாறிவந்திவ் வுலகவாழ்வி னறிவைநாட்ட வந்தான். (௧௮)

அந்நகுசென்று முனிவகௌசி காவனேக மாக்களும்
பெருகுமான வருமுடப்பு பேதமுற்றி ருப்பவு
முருகுசுந்தை யோடுயிர்க்கு ரைஞ்சொர்கல்லை னாணமாய்
வருகுணங்கொ னுன்றவத்தின் மாமகிழ்ச்சி கொண்டுளேம். (௧௯)

முருகுயிர்க்கும் பூம்பொழிப்புன் முடுபன்ன சாலையுட்
பெருகுநற்ற வஞ்சியன்ப பெற்றவன்கு டிக்கையந்
தொருகுந்நதை வேண்டினோன்பு னுற்றியுண்ணப்பெற்றன
வருகுடிப்பி றப்புயர்த்து மாதவம்முன் செய்திலாய். (௨௦)

மணமுடித்து மகவையீன்று மகிழ்ந்துபற்றை விட்டுநீ
குணமுறப்ப யின்றுவிட்ட குறைமுடிக்க லாகுமாக்
கணமுறைஞ்ச னாணமாயோ கத்திருத்த னீங்கெனப்
பணமுறங்கு பாயலான்ப கார்தனன்றெ ளிந்தெழீஇ. (௨௧)

வேறு,

சீதரா கேசவா வரசு தேவனை
பூதரா மாயவா வுந்தி பூத்தவா
மாதவா நீளேம னுள வரடலு
நாதமா லச்சுதா கண்ண நாரண. (௨௨)

உவனாமூர் கார்வண வுவண கேதலு
வவிர்தரு நுறந்தழா யலங்க லாயரீ
தவறில்பஞ் சாயுதா தாம ரைக்கணு
விவாரா வணைவா ரீச விண்டுவே, (௨௩)

ஒதிய வாறுற வுளந் நெங்குதே
நீதிய வினனிலை நெடிய துன்பிதிற்
பீதிய தகற்றிவைக் கென்னப் பேணுமால்
வேதிய மிருகண்ட வேதந் தள்ளிலாய். (௨௪)

காக்குமா லென்னுரை கடந்தி லாய்மது
வாக்குதென் மலையடி வரத்தென் காசிபோ
யாக்குல கம்மைகோ னடிப ணிந்தரு
டேக்குறக் கொடுமணஞ் செய்கென் றேகினான். (௨௫)

கவுசிகன் மான்மிரு கண்டென் றுடிய
வவுடத முண்டலா லரும்பி றப்புநோய்த்
தெவுகடப் பரிதெனத் தேர்ந்து பெற்றவர்
கவுமன மகிழமுன் னண்ணிக் கண்டனன். (உசு)

தாயடி தாழ்த்தரு டந்தை தான்பணி
சேயனைத் தழீஇயருள் சிறந்தெ னப்பனை
நீயரு மியோகிடை நின்ற தேரந்தியான்
காயலா யினன்குடி காத்தி யென்றனன். (உஎ)

உச்சிகான் முாண்டவ முஞற்றி நீபெறு
மிச்சிறி யேன்றவ மிபற்றற் கண்டுமான்
மெச்சிவந் திவைசொல விட்டு வந்துளென்
சச்சிதா னந்தனூர் சாற்றென் றுன்மகன். (உஅ)

வேறு.

நவில்சச்சி தானந்த புரமாய தென்காசி நன்ன கர்க்கண்,
புவிமெச்ச முனிநாதர் தவராசர் சிவபோகர் பொருவில் சித்தர்,
கவிநச்சி தமிழ்வாசர் சிவநேசர் மீசுவாழ்வர் கழற வண்டோ,
யவிரஞ்ச்ச கணபான்முன் பிடகர்க்கு னாயர்வாய தறிதி மைந்தா.()

உலகம்மை தவனாய விசுவேச னுந்நம்மல்கி புறநென்
காசி, யலகம்மை முதன்மும்மை புரிந்நை யொவ்வொன்று
மளவி லாதா, யிலகம்மை யாரின்ப மீயுஞ்செய் தீதாற்ற வின்னி
மாயுங், கலகம்மை பற்றாது வயமோங்கு மதைவந்து காண்டி
மைந்தா. (கஉ)

அறிவோங்கு மனையாட்டி மனமாக்கு மகவாக்கு மறிமன்
பாக்குஞ், செறிவோங்கு மொருமைக்கண் வாமாக்கு முரமாக்
குஞ் செல்வ மாக்கும், முறிவோங்கு டினிரீக்கும் முணிரீக்கும்
வெருணிக்கும் முட ரீக்கும், பறிவோங்கு மிடிநீக்கு மியல்பார்
தென் காசிக்கண் பார்த்தி மைந்தா. (கக)

உ.உ-தெவு-தெவ்வு (பனை) கவு-கவ்வு. (நன்மை) கஉ அலகம்மைமுதன்
மும்மை -எண்ணப்பட்ட முற்பிறப்பும், இப்பிறப்பும், வருபிறப்புமாகிய
மூத்தொற்றத்தும். இலகம்மையாரின்பம்—விளங்காநின்ற அழகுநிறை
நகலின்பம் கலகம்மைபற்றாது—கலகமும் இருளுந்தொடராது. கஉ-
முடி—பனை, பறிவு—ஒட்டுகை.

குலசேக ரத்தென்னன் மகவீன்ற தவன்மை,தன் குழவி யாவந், துலகாளொர் குழல்வாய்மொ ழிப்பேர்கொ டவீர்மன்ற லுற்ற தத்தாய், வலதாதை யையப்பற்கைப் பதுமாய தவன்மை,தன் மைந்த னாய, தலகில்மன் வழிபட்டு வரம பெற்ற தென்காசி யதிக மைந்தா. (௩௨)

தலமாயி ரத்தெட்டின் முதன்மைத்து முச்சீர்த்தி தழை தென்காசித், தலமாம னைக்காணின் விளைதீரு நீராடிற் றகுமெய் நன்றார், தலமாம திறற்கி னறிவோக்து முலகம்மை தவற்ப ணிந்தார், தலமாமெ தன்கண்ணு மாண்டொன்றி னுறலன்று சாரு மென்றான். (௩௩)

வேறு.

ஐயனன் பார்த்து சொற்ற தனைத்துமின் பாகக் கேட்ட மெய்பனன் றென்கா சிக்கு மேவுவ லெனவி யாமுஞ் செய்யவன் கூட வந்து சேவைசெய் வேமென் றீனறே ருய்யவா வுற்றே முந்தாக் குடன்றொடர் தனவந் தாரால். ()

பொதியமுந் தென்றல் வீசுந் புதுமையுஞ் சந்த முன்ன வதியநன் மாப்பூங் காவு மலரியீ கொசுக டந்தை துதிஞள விகளின் றேன்பெய் தூபநீ ராற்று மாண்புங் கதிவருக் கைதே மாமுன் கனிமா வளமுக் கண்டார். (௩௫)

மந்திரங் கணிதம் மர்மம் வாகடம் முத்தி றத்த வெந்திர கருமஞ் சித்தி பெட்டுநல் வாதஞ் சால தந்திரங் குறியீ யோகந் தத்துவ ஞான மெல்லா மிந்திர னஞ்சத் தேர்ந்த விருந்தமிழ்ச் சித்தர்க் கண்டார். ()

தென்மலை யிடைமுன் வாழ்குச் சிகன்மக வுடனாங் குற்ற தன்மன மகத்தி யன்முன் சார்த்தயீ னோத்தரத்து முன்மலை மகண்ம ணங்காண் முனிவபின் றுலோத்த ரத்து மன்மகண் மணந்த மிழப்பார் மகிழ்ந்துகாண் வணஞ்செய் நாத. ()

இருமலை மணத்து யர்ந்த தெம்மண மறைகென் றேத்த வருமறைக் குச்ச காசேய் மணமவா விலனென் றுலூந் திருமண புரத்தென் காசி சேவைசெய் தன்ம ணப்ப னோருமக விறவாச் சேபா வுயிர்ப்பன்மெய் காண்டியென்றான்

மேலுமா விமய மன்றல் விண்ணவர்க் குகப்பார் தென்றற்
காலுலாம் பொதியச் சார்தென் காசினசய் துலோத்த மந்தான்
சாலுமா கமியர்க் கின்பக் கநுமணற் தாலி கட்டுண்
டாலுபர் தமிழ் கத்தோர்க் கதேகிநு மணமா மென்றான். (௩௯)

வினாயகிழ் தந்தை தாய்சேய் குறுமுனி விரைம லர்க்தான்
பலுகாத் தொடுப ணிந்து பகர்விடை கொடுநெ ழுந்தார்
தலுகாந் கொடுத்தேன் பூப்பொற் சண்பகக் காவற் தாங்கா
ரனாதிபா முலகே சைபா லமருல கேசற் கண்டார். (௪௦)

மாலையிற் சேவித் தங்கண் வைகினர் விடிந்தெ ழுந்தார்
காலைமுகக் கூட லாதி மணிகரு ணிகையன் கூறுஞ்
சோலைசூழ் சித்தி லைக்கண் பேநீர்த் தங்க ள்ரடி
முலையீ சான தீர்த்த முழுகியா லபததைந் தாடி. (௪௧)

தவமிரு கண்டு தந்தை தாயுடன் மகிழ்ந்தன் பார்த்து
சிவசிவ சிவவென் றாடிச் சிவையுல கமமை பாக
னவவடி விறந்த சைவ நாயகன் விசுவ நாத
னுவகையார் திருமுன் வந்தா னுகந்துபூ சித்த மார்தான். (௪௨)

நிட்டையி னமர்ந்த காலை நிமலன்முன் பரிபை யுப்த்தேக்
நிட்டையிற் பெயல்போ லாகாத் திருவருட் பயனீ, துய்ப்பக்
கட்டழ காரோர் மின்னைக் கைப்பிடித் தறிலார் சேய்ப்பொற்
றுட்டயங் கியோகா ரென்றுள் ளுணர்ந்தின னுணர்ந்தெழுந்தான்.

வேறு.

நம்ப சச்சிதா னந்தபு ரத்தவ
வன்பர்க் கன்பகல் யாணப இச்சிவ
செண்ப கப்பொழிற் செல்வதென் காசிவாழ்
முன்ப சித்திர முலபு ரீச்சுரா. (௪௩)

மயிலைப் பூங்கொடி வாழ்க்கையு மாபதீ
பயிர்வ ளங்கொள்ப லாஸிங்கப் பாடிய
சூயின்கு டிப்பா மேச்சுர கோசிக
வெயிலவ ராவசந் தக்குடி பேர்தலே. (௪௪)

முத்துத் தாண்டவ முதுர நாதியே
வத்த வானந்தக் கூத்தவைப் பாண்டவா
சித்தர் வாசத்த தென்புலி யூரவ
சத்த மாதஞர்ச் சங்கர சம்புவே.

(சக)

சைவத் தொல்குறிச் சிங்கரீ சாவரா
தெய்வச் சோடச நாமவா சேச்சுரா
வுப்ப ணர்தகித் தாண்டிங்கு ணர்த்திய
மெய்வ ரப்படி வேட்டுவப் பேனரோ.

(சஎ)

என்று பாடியின் பக்கணி ராடியே
யென்று மன்பனு சுந்துகூத் தாடினான்
நன்று பெற்றவர் நண்ணியே னப்பனே
யின்று பெற்றதென னென்றிரந் தாரரோ.

(சஅ)

வேறு.

ஓதலு மைம்தா வேட்ட லுயர்தவ மதுதென் காசி
நாதனை யருளக் கேட்டா னானசொலற் குளதென் னின்னே
காதலி தனைத்தேர் கற்புங் காபலு முடைய ளாயின்
மாதவ மில்ல றத்து வாய்ப்பதா மென்றான் றந்தை.

(சக)

ஐபகட் டழகார் மின்னை யடையவே யிறையுஞ் சொற்றான்
செய்யரீ கற்புங் காப்புஞ் சிறந்தகாச் சொற்றா யன்ன
மெய்யறி விப்பா யென்ன மிருகண்டு வேண்டத் தந்தை
தைபலி னியலசொல் வான்சேய் தனையழைத் தேகி னானால்.

(ரு)

சித்தார சிரமஞ் சென்று தேயுடி சனைமு டித்தாக்
கொததவோர் சணப கத்தி றுழைபுகுந் தப்பன் முன்சேய்
வைத்தனை சொவவான் பெண்டான் டியிலன சாயல் மின்பொன்
பைததமார் தளிர்போன் மேனி பைங்குதிர் முகத்தோ ணல்லாள்.

குளிர்புள ரியிற்சி வந்து சங்காழி கொடிகு டைமீன்
மிளிரவரை யமைந்து யாசசி பெலிகின்றிச் சமனப் பந்தின்
றளிரகுதி யதாய்த்த சைவ சானமலி யிதழ்போன மெல்லென்
டுளியதாய் வலிதாய் வாய்ந்த வள்ளங்கா லுடையா ணல்லாள்.

கிறைமதி தாள வட்டம் நிகர்த்ததாய்ச் செவப்பார் வெண்மை
யுறைநிகற் கழுநீர்ப் பூப்போன் றொளிர்ந்துமெல் லென்ற ரத்தத்
திறைநக முடைத்தாய் நீட்சி குறைசும நிலவாய்ப் பெட்பென்
றறைபவொன றுக்கொன் றுழநல் லணியதாள் விரலாள் நல்லாள்.()

பொன்னிறை கோற்றப் டொத்து வட்டமாய்ப் பொதிந்து நாடி
யுனையோங் கிடாத்த சைந்து வனப்பமை காண்டை யுற்றுப்
பன்னிடா மையின்வெந் கூடுநு படிக்குமே டோவென் றூர்ப்ப
மன்னரம் புனோகோ ணீட்டில் வணப்புற வடியா ணல்லாள். (ருச)

வற்றிடாத் தசைந்து தாளம் ஞண்டுநீரால் வட்ட மாபேர்
நிற்றடங் கியன்முட் டார்ந்து நெற்கிணை சிலைவ ராலம்
பற்றிடாத் தூணி போனன் றனாமந்துருண் டோந ரம்பேழ்
பெற்றிடாச் சமன்ப ரப்புப் பெறுங்கிணைக் காலா ணல்லாள். ()

இளவாழை கரித்து திக்கை யெனவளம் பொருந்தி நாடி
கொள்வின் றி மயிர்தோன் றாமற் கிளைத்தெழா தெலுமடி நல்ல
வொளியிசை யுருண்டு மெல்லென் றுளங்கவர் வணப்பார்த் தொத்த
வளவதாய்ப் பிறர்கண் வீழா தனாசெல்வத் தொடையா ணல்லாள்.

முருகும்பற் பிடரி யாமை முதுகென வட்ட மாய்த்தேர்
மருவுதட் டினினுன் காறு விரலா வகன்று மன்னு
மிருதொடை யடியி ரண்டு பக்கமு மிசைவ ளங்கொள்
கருமண லெழுக்கார்த் தின்பக் கடலன பகத்தா ணல்லாள். ()

இடுப்படி வெரிகீழ் மேடா வெறும்பிமத் தகரா ழாப்போன்
றெடுப்பராப் படர்கீதர்த் தட்டு விரிநீபோற் குலாவ லேபந்து
வடுப்படாப் பருத்தி ரண்டு மொததவோர வண்ண முற்றுத்
தொடுப்புன யெழாச் செழித்த வல்குலாந் தூயா ணல்லாள். ()

மின்னலிற் றோன்றித் தோன்றா மெலித்ததாய் நடுக்கு றீஇய
சின்னவோ ருடுக்கில் வஞ்சிக் கொடியிழை பெணச்சி றுதது
நன்னார்த் திலையோ வெண்ண நகிலிரு மல்தாங் காம
லின்னலாப்த் துவள லேப்த்தே ரிடைபுடை யவளே நல்லாள்.()

எழுதுநற் பலகை யோவா விலையோபொற் றட்டோ வட்ட
வொழுஞ்சுண் ணாடி யோவென் றுரைப்பநன் றுய்க்கு ளத்தின்
குழுபடி நிகர்ம டிப்புக் கொண்டுமு வரைபுற் றுன்மால்
விழுதுஞ்சின் மயிரொ முக்கு மினிர்வயி றுடையா ணல்லாள். ()

ருச-வெரி-முதுகு. குலாவல்-வளைவு. உரை-மயிர். ருச-இழை-
தூல். சுப-விழுதுஞ்சின்-பெரிதுமுறங்கிணைப்போல.

அபிலேஷி மயிர்போன் மெல்லென் றடர்மயிர் நெருங்கி யேயார்
வயினிச் சிறிக கண்ணும் வனப்பதாய் நீர்ச்சு ழிப்போன்
றெயில்வலஞ் சுழித்து நாடி யெழாதுளை முளைத்த லின்ரி
பொயினந் தியாவட் டப்பூத் தொளைக்கொப்பு னுள்.

நரம்பெனும் புளைதோன் றுது நடுத்தாழ்த லி
றுரம்பெறத் தகைபொ ருந்தி யொன்பதிற் நிரட . பாப
ரைம்பெறு விரற்க டைநீன் வளத்ததாய்ச் சிறப்ப னு . மூச்
தரம்படு மொளிய தாரந்த தகைவிலாப் புறத்த னல்லவ . (1)

தகைந்துரம் படச்செ ழித்துத் தகைநீர லளயி ரொன்பா
னிசைந்தகன் றுளைந் ரம்பி னெழுச்சியின் நியன்மி தந்து
பசைத்திவ் றிரண்டு வெற்புப் பாரம துளைக்கா தென்றும்
நசைந்துதங் கழகார் செமமை நலத்தமார் புடையா ணல்லாள்.

அடிபார் துயர்ந்து வட்ட மாத்திரண் டிதுவி மெல்லென்
றிடிதலின் றுறப்ப ருத்தீர்க் கிடையுமின் றடர்ந்தி ரண்டும்
படிதலின் றிறுபார் தொத்த படிவதா மெழினி றைநது
கடிமுக மதிய மிழ்தண் ணிலாழுகி களின்மே னோக்கி. (சுச)

செறியலெவ் கைபூத் தாற்போற் றேமலார்ந் தொளிர்ந்தா ழாத
நறியகூர் கருத்துப் பூக நற்கழுத் தீனி ரண்டு
நெறியபாக் கெனக்கு ழந்தை நீரிளங் குருமபை செப்புப்
பறிமுடி சிமிழ்கொம் பீரம்பை பந்துநேர் தனத்தா ணல்லாள். (1)

கழைகழை கழுதெ னச்சீர் காட்டெழில் கொளத்த எசந்து
ளிழைநரம் பெலுப்பு ரோம மிவர்த்திடா மொழிய மைநது
தழைதாத் தமதக லினறிச் சபன்றிரண் டழகாய்க் கண்ட
வுழைமுனை ழிசைகொள் சங்கநேர் துரனொளிர் தேரளி நல்லாள்.

கணுவமைந் துநண்டு நீண்டு சிறுக்கவாய்க் கவின்கெவ் வுற்றுர்
தணுகிநீண் மயிர் ரம்பி னெழுச்சியின் நவிரால் யாழி
னெனுமிசை மகா யாற்போன றுறுமுன்னங் கையு டைத்தாப்
நனுகுழ னெழாச் செழித்த நலனுய் முழங்கை வாய்து. (1)

சுச—அயில்—அழகு வயின்—வயிறு. எயில்—மதில். ஓயில்—அலங்
காரம். சுசு—பசைந்து—ஆசைப்பட்டு. நசைந்து—ஒழுக்கமுற்று. சுச—இடி
தல்—சரிதல். சுடு—கூர்—துணி. பறி—பொன். சரம்பை—இரும்பை. (சுடம்)
சுஎ—நால்வாழ்—செங்கோட்டியான், சகோடயாழ், மகரயாழ், பேரியாழ்.

வலம்புரிச் சங்கு கூர்ம மச்சமொன் பதுகோள் வட்டந்
துலம்பரி யானை தேரான் துரட்டிசா மனாயு டேக்கு
குலம்பரி லுக்கோல் யாழி சாமரங் குவிசஞ் சத்தி
வலம்பயில் வரைக ளின்ன நனியமைந் திலங்க லோடே. (சுஅ)

தனமலை களிற்காண் டோன்றி தாமரை போலு மெல்லென்
நின்னொளி வீசி நாடி மயிரெழா திடைய கன்று
மினநடு வாழ்ந்து சுற்று மேடதாய் முயல்வ யிற்றின்
வனமெது வாய்ச்செ ழித்து பலாகக் கைய மைந்து. (சுக)

கள்ளைவா யொத்து ருண்டு கிளர்ந்ததாய்க் கழுநீர்ப் பூவி
னுள்ளிதழ் போன்றொ ளிர்ந்து சரசாப் புதுதல் பள்ளம்
புள்ளிகள் விழுத வின்றிப் பொன்மைவெண் மைகளில் லாதே
தேள்ளிய செம்மை வாய்ந்த சீரிய நகழு டைத்தாய். (எடு)

இடைவிடல் வளைத னீடல் குறுகுத வின்றும் மிக்கத்
தடமுறல் மெவித வின்றிச் சமனதாய்ச் செம்மை யுற்றே
யுடைநரம் பெழலு ரோம முதுதவின் றிரேகை நன்றார்
தடைகளிற் றணிவி ரற்க ளமைந்தசெங் கையா ணல்லாள் (எக)

மென்மைய தசையான் மூடி மிகச்செழு மையதா யென்பு
பன்மைய நரம்பு ரோமம் படர்தலே றழகாய் மிக்க
வன்மையாய் நெளிவு யர்ச்சி வளைவிலா தகல்வ ளங்கூர்
நன்மைய தாயொ ளிர்ந்து நயந்தரு முதுகா ணல்லாள். (எஉ)

சிறியபைங் கழுக்கு போன்று திரண்டோல் விரலு யர்ந்து
நெறியழு வரைகன றுர்ந்து சிமிர்வுறல் பருத்த னீடல்
குறிபதா யிடன்ம டித்தல் கோண்டெலி விலதா யென்பு
பழிமயிர் நம்பெ ழாதே பணிவநற் கழுத்தா ணல்லாள். (எக)

வற்றிடல் நரம்பு பைத்தல் மயிரெழ னீட லாதி
குற்றமின் றழகு வாய்ந்த கொழுஞ்சமன் பிடரா ணல்லாள்
பற்றிசு விரனமட் டார்ந்து பகனீடல் குறுக லாழ்கூன்
வற்றவின் மயிர்ந ரம்பில் வட்டமோ வாயா ணல்லாள். (எச)

சுஅ-ஒன்பதுகோள்வட்டம்—நவக்கிரகச்சக்கரம். துலம்-தரக. தக
க்கோல்—தகத்தடி. சதந்-குடை. சுக-தோன்றி-செங்காந்தன். காடி-நரம்
பு. ஆழ்ந்து-பள்ளமாய். எடு-உள்ளிதழ்—ஆகவிதழ். எக-அடைகளிற்றணி-
நெருங்கியகளிற்றுமின்வரிசைபோல. எஉ-பணிவம்-சங்கு. எச-பகல்—
பிராக்கல். ஆழ்—பள்ளமுதுதல். மோவாய்—காடி.

விளக்கமாய்ச் சிறிது யர்ந்த மேலித மொடுநன் றுச்சேர்
இளக்கமின் றழக மைந்தா டிடையிட லின்றித் துப்பின்
கிளக்கிடு திரட்சித் துண்டிற் கிடைச்சியின் மெதுவாய்க் கோவை
வளக்கனிச் செம்மை வாய்ந்து வயங்கிடு பாற்கு விந்தே.(எடு)

இடையொரு வரையா ழாதேய்ந் தியலொளி முருக்கம் பூச்செவ்
வடையில வங்க மல்லி யலர்களிற் திரகோ பம்போன்
றுடையான் றமைந்தொ ளிர்ந்தின் புதவமிழ் திவர்பற் போர்த்தின்
மடையுனுட் கொளச்சொல் லீய மகிழ்வின் ளிதழா ணல்லாள். ()

நெடுவிழிக் கடலெ றிந்த நிழற்பவ ளத்துண் டம்போற்
சுடரிதழ் களையு டைத்தாய்ச் சூதலர் செவ்வ ரத்த
மிடையசெம் மையதாய்க் கண்க ளிடுகிலாப் பற்க டோன்றாப்
படுகவுள் சுழியா நக்கும் பான்மைய வாயா ணல்லாள். (எஎ)

இடையிடல் பாவ நெற்ற விதுசொத்தை யுறுத லோங்கல்
படரிவை யின்றிப் பாசி பற்றன்மஞ் சட்கு ளித்த
லடர்தரா தணியி ரண்டு மழுகிதொத் தொளிர்மு ருந்து
சுடர்மணி தளவம் பால்போற் றாயவெண் பல்லா ணல்லாள்.(எஅ)

வெண்ணெய்போன் மெதுவாய்ச் சாதிவிங்கநேர்மினிநுஞ்செம்மை
வண்ணமாய்க் கருமை வெண்மை மருவினா துயர்ச்சி நீட்சி
திண்ணமில் குறுகுண் னாக்குந் திகழ்வதாய்ச் சாய்த னீடல்
புண்ணுற றடித்தல் வண்மை பொருந்துதன் முதற்கோ ளின்றி.

செவ்விய தன்மை வாய்ந்து செழித்ததாய்ச்சாச ரப்பின்
றெவ்விய நடுநி லைக்கொண் டொடிராவதா யடக்க முற்று
நவ்விய கிளிகு யில்பாழ் நல்வரைக் குழலொ லித்தரங்
கெவ்விதத் தினுமி னிக்கு மின்சொலீ நரவா ணல்லாள்.(அடு)

தொலைகளாத்திருபாலோக்கிச்சுடர்ந்துபரமக்கோண் போன்று
வளைதுனி சிறுத்து ருண்டு வயங்குமெட் பூக்கு மிழ்ப்பூக்
களைக்கர்த் திருளல் சேத்தல் கனிதலற் றிடையுங் கூரு
மிளைதலாழ் தரலின் நேர்கட் கிடையனை மூக்கா ணல்லாள்.()

எடு-இளக்கமின்று-தணிவின்றி. எஎ-சூதலர்-செந்தாமரைப்பூ, எஅ-
அணி-வரிசை, முருந்து-மயிலிதகினைடிக்குருத்து, சுடர்மணி - முத்து,
தளவம்-மூல்லையருப்பு, அக-கவிதலற்று-வளைதலின்றி, இளைதல்-மெ
லிதல், ஆழ்தரல்-பள்ளமுறுதல்,

வட்டவா டியின்மெ தூஉஞ்செவ்வணவொளி யுங்குர் சீர்த்தாய்த்
திட்டமாத் தசைந்து பள்ளந் திண்ணமின் றுளைகு ருக்கா
துட்டயங் கெழின்வ ளத்தை யுடையதாய்ச் சிறந்து கண்டோர்
கட்டழ கியளே னக்காண் கவுள்வடி வுடையா ணல்லாள்.(அஉ)

நீலநன் மணிகேர் நாப்ப ணிலாங்கரு மணித் தங்கப்
பாலன் வெண்மை சூழப் பயின்றிரு கடைகள் சேந்து
சீலகா தளவு மோடித் திரும்புத லுடைத்தாய் மால்பாள்
வேலையிற் பாந்து மான்போல் மினிர்மருட் பாவை யெய்தி.()

உணவனுக் கமிழ்கா நோக்குங் காழுகர்க் கால நோக்குங்
குணவினத் தவரைக் காணின் குலநடு நிலைநோக் குங்கொண்
டெணவொண்முப் பார்வை நீடியியலுவெண் டுரைக்கார்கோளோ
வணமிவர் வண்டோ வேலோ குவளைநன் மலரோ மீனோ.(அச)

மன்னுடம் போவா னோமா வடுவகி ரோவெ னச்சீர்
பன்னுநல் வனப்ப மைந்து பருப்பிடை விடுத னீட்சி
துன்னிடா தடர்க் ருப்புத் தொடர்மயி ரணிபி மைக்கொ
ணன்னாரார் துடன்மு தன்மை நயந்திவர் விழியா ணல்லாள்.()

தடித்துநீண் மயிர்க ளின்றித் தழைந்திடை விடாநெ ருங்கிப்
பிடித்துமெத் தெனப்ப னிந்து பிறங்குகார் மயிர ணிக்கொண்
டடித்தளா னெடிக ணிக்கு மிமைமடி யழகாய் வாய்ந்து
வடித்தகண் ணம்பார் விற்போல் வளைபுரு வத்தா ணல்லாள்.(அக)

வள்ளையின் றண்டு போனீண் டனித்தரு மலரி தழும்போன்
றொள்ளிதா விரிந்த மெத்தென் றுறுசுழி வாய்ந்து தாழ்ந்து
தொள்ளையாய் மயிர்க் கம்பு தோனறிடா துயர்ந்து மேனோக
குள்ளதா வளைதன் முற்கோ னுறுதொளிர் செவியா ணல்லாள்.

முலிச லகன்றொ ளிர்ந்து முழுமதி வகிர்வட் டம்போன்
நேயுமொன் பதுகோள் வட்ட விரோகையார் துளைந ரம்பு
மேவிடா தளகக் கொண்டல் பெற்றவாள் கில்லே யொத்த
நீவுசீர் வனப்ப மைந்து நிறைந்தநெற் றியின் ணல்லாள்.(அஅ)

அஎ-முற்கோள்-முதலியகுற்றங்கள். அஅ ஏவும்-உலகத்தைடத்தும்,
வேசீர் எப்பொழுதுந்தேய்க்கும்சிறப்பினையுடைய.

நிறைபிறை போற்கு ளிர்ந்து நிழற்பொலி வுற்றுக் கண்வண்
முறைகொச்செந் தாமரைப்பூ வெணமலர் தொன்றும் வட்டத்
துறைவடி வமைந்து செல்வ முதுகந்பு வரைக ளார்ந்த
பொறைகொடுநீண்டின்போங்கும்புதுமுகப்பொலிவாணலலாள். ()

சென்னிமாண் பிடரி நெற்றி திகழும் மூன்று அப்பும்
மின்னினோக் கற்கு நன்றாய் விரிதனீ டிடல்ப ருத்தன்
மன்னிடா தழகாய் முட்டின் அபர்த்துல் வட்ட மாய்பன்
கன்விசீ மந்த ரேகைக் கற்புயர் தலையா ளல்லாள். (சுய)

கொண்டலின் செறிவு கூந்தற் பணையனிக் குழாம்போற் கார்த்து
வண்டகை முகநீ லாவை வாரியுண் டிடவி ராகு
வொண்டநீ னேடிதி ருண்டக் குறுகணம் பிற்கச் சுற்றங்
கெண்டகைமைய்த்தாய்நெய்தின் பிசையதாதைமுத்துத்தாழ்தே.

நெறித்துநீள் கடைகு முன்று நெறிமணர் திதனின் மிக்க
செறித்திவர் கருப்பின் றென்று திகழ்வதா யழகு வாய்ந்த
குறித்தகூர் பிளத்தல் சிக்கல் குறுகலசெம் பட்டை யாதல
வெறித்திடை வெளிந லின்றி மிளிர்கருங் குழலா ணல்லாள். (சு2)

பொதுவிலக்கணம் முப்பத்திரண்டு.

முப்பதிற் றிரண்டா மின்ன முறைதமி முகமின் னுக்கு
ளொப்பரு நல்லார்க் குள்ள வுடயிலிக் கணபா மிப்பாற
செப்புநன் னிறமு அப்புத் திருந்திய நிறைவு காண்கண
வைப்பழ குடைமை யாக்கை மணங்கருங் குழலி னுத்தம். (சு3)

மென்னடை யுடைமை நாளும் விளங்குகா லாக்க முண்மை
யுன்னருஞ் சுவைத் ருங்கை யாக்கநன் குடைமை வேலை
நன்னார் திறமை யுண்மை நயக்குமுண் சுருங்கக் கோடன்
மன்னற வொழுககத் தோச்சி வயங்குதுப் புரவு நாட்டம். (சு4)

அழுக்கிலா மனதி னிர்மை யரியசீர்ப் பொதுமை யுண்மை
யிழுக்கிலா விகைத் தன்மை பேற்றமா ரமைதிச் செம்மை
வழுக்கிலா வின்சொன் னேர்மை வாய்மைநன் குடைமை நாளும்
நழுக்கிலாத் தாய்முன் னுன்கா நாடிவர் தெய்வம் பேணல். (சு5)

அக. இவறகொள்-இருப்புக்கொள்ளும். சு6. எண்டகைமைய்த்தாய்-
எண்ணுந்தன்மையதாகி. சு7. தாய்முன்னுன்கா-தாய்தந்தைஆசிரியன்
தெய்வமெனநற்பாலதாக.

பெரியவர்ப் பணித லுண்மை பெருக்குடி நல்லார் கேண்மை
யுரியநல் லுயிர்க்கி ரக்க முடைமைபொய் புறங்கு நல்கோள்
புரிபடாப் பழிசொல் வார்முன் புகராணி யொதுங்குஞ் சீர்மை
திரிபுளக் கவடி லாத சிறப்பதா மடமை யுண்மை. (கக)

அபல்சொலும் பழிக்கு ளஞ்சு மச்சநன் குடைமை யேனோர்
பயசிழற் படினு முள்ளப் பயிர்ப்பெழீஇ யொதுங்கு நீர்மை
யுயர்குண முடைமை மேம்பா றெயெருந் தன்மை நானு
மியலுமில் வறப்பற் றுண்மை யினியகற் புடைய மேன்மை. (கௌ)

இன்பவாய் நுகருந் தன்மை யியைந்ததன் நவனுந் தானு
மன்புயி ரோன்றி யாக்கை யாமிரண் டனினின் றுற்போற்
றுன்பினு மின்பி லுந்தார் துய்த்துவா ழொருமை யின்ன
தென்படு மியலெண் னான்குந் திகழ்பொது வாருங் காண்டி. (கா)

எக்குடிப் பிறந்தா ரேனு மெளிஞ்ரே யெனினு மின்ன
சொக்குறு மியலார் நல்லார் தோள்சேர்த லருந்த வர்க்காம்
மிக்குய ரிவரின் மக்கண் மேன்மக்க ளாவர் தீமை
புக்குறார் முக்கட் பெம்மான் பொன்னடி மறவார் வாழ்வார். (கக)

புழுகுவீ சிடுமெய் தாழைப் பூமண வுடம்பு கோங்கின்
விழுமலர் நாற்ற யாக்கை வீசுமல் விகைப்பு மேனி
யொழுதுதேன் முல்லை மன்ற லுதுமுடற் பிச்சி வாசந்
தழுவுரு வுடையார் நல்லார் தகையிதர மைந்த வென்றான். (கா)

கேட்டலு நலனு ணர்ந்தேன் கிளத்துமில் வாறே தீது
காட்டலு மாமோ வென்றான் கண்டுவிவந் தாயிடு தோதி
னாட்டவர் வாழ்விற் கூறும் நவின்றிலர் மேலோர் நிற்காத்
தாட்டனை மட்டுஞ் சொல்வேன் நலைவரை யவாரோர் கென்றான்.

வருக்கைவிச் சங்கந் றுழை மருவேம்பின் வம்பு சேற்றின்
றுருக்கடி சுண்ண வானி தூரியிற் படுமீன் பூதி
யிருக்குமெய்முடைமாயோண்மாரெளியபொய்புறணிகோள்திங்
கருக்கலில் லாராய் நாண மாதிய குறைந்தே வாழ்வார். (கா)

கக—சொக்கு—அழகு. கா—மரு—வாசனை, தருக்கடி—அழுக்கு காற்
றம். ஆவி—வாசனை. பூதி—தூர்க்கந்தம். முடை—தூர்க்கந்தம், பெய்ய—செ
ய்ததைமறைத்து மற்ருன்றனைக்கூறுதல். புறணி—பழிகூறலாகிய தூற்
றல், அல்லது புறங்கூறல். (நிந்தித்தல்.) கோள்—முன்புகழ்ந்துகாணாதவிடத்
துகிழ்தலாகிய பின்புறணி, அல்லது குண்டணி. தீங்கு—திமையாகிய
பொல்லாங்கு, படாப்பழிபோடல். அருக்கலில்லாராய்—சுருக்குதலில்லா
தவராய்,

அடிப்பெரு வீரனா னீனி னன்பனைத் துணைவி பேணும்
படியிய னீனிற் பேணப் படுவளில் கணவ னுலே
கொடிவிரன் மேனோக் கும்பெண் குலதகுனாக காகா னுடு
விடினகல் விரலாள் செல்வ மேன்மையே காண மாட்டாள். (௭௩)

பெருவீர லயல்வி ரற்கும் பெரிதிடை வெளிபாள் சுற்றத்
தொருமையில் லாத கன்றே புறைவதின் விருப்பக் கொள்வாள்
பெருவீர னிலத்திற் றோயாள் பிறனிடை நாட்டங் கொள்வா
ளிருவீர றோயா னேனோ ரின்பமே விழைந்து துய்ப்பாள். (௭௪)

விரலெலா மேனோக் குற்றால் வெறுக்கைபோ மயலாற் சேர்வாள்
பெருவீரற் படிநது நான்கும் பிழைத்துமே னோக்கிற் கைமை
பாவுகின் னரம்பெப் பூந்தாற் பாக்கியம் போஞ்சீசார் வுண்டாம்
காவடி வெளிநி னுக்காற் களவாடற் கஞ்சி டாளே. (௭௫)

ஆகவடி மறுவுண் டாயி னவள்பா தேசம் போவாள்
தகவடி யெட்டி வைப்போள் சத்திபந் தவறற் கஞ்சாள்
மிகவெடு வெடுந டைப்பெண் மிடிபெரி தடைவாள் பாத
வுகளநீன் குறடு போல்வாள் கைமையீண் மிரைத்தற் குண்டால். ()

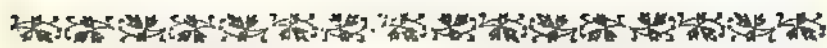
ஆகலிற் பிழைதீர்ந் தோங்கு மழகுயர் நல்லாட் பார்த்து
வாகதா மணப்பித் துன்னை வாழ்விப்ப லென்றான் றந்தை
பாகமா வுண்மை தேர்ந்தேன் பானருள் வரமு முன்றன்
சேகரத் திருவுண் னோக்குந் தெளிந்தனன் செல்வோ மென்றான்.

திருமக னொருப்பா டோர்ந்து சிந்தைமிக் குகந்தி வர்ந்து
பெருகருண் மகனோ டேதான்; பிறங்குமில் லையும னைத்து
முருகுயர் கடஞர் வந்து முதன்மருத் துவதித் தாயை
வருபிதாத் தொந்தெ டித்து மணப்பித்து வாழ்வித் தானால். (௭௮)

கனமுயர் குச்ச கன்சேய் கவுசிகன் மிருகண் டென்போன்
மனமகிழ் வுடன்றென் காசி வாழ்விச வேசற் போற்றி
யினமுயர் வரம்பெற் றேகி யியனமருத் துவதித் தாய்ளோட்
டனகனும் மார்க்கண் டறபெற் றகக்களி சிறந்தான் வாழ்வான்.

மிருகண்டு வரம்பெற்ற படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தாசந்.

பதினாறுவது

தேவிக்குக் குடிவஸயுபதேசஞ் செய்

தருளிய படலம்.

கவுசிக னுப மிருகண்டு வளர்தென் காசினன் எனகரிடை
வந்து, நவுவிச வேச னுள்வரங்கொண்டு நயந்தநற்கதைபிது
சொற்றா, மொவுமுல கம்மைக் குலகராயகன்முன் புயர்குடி லேயி
னுபதேச, மிவுலக முய்வான் செண்பகக் கர்வி, னியபபிய
தினியெடுத்த தறைவாம். (க)

குதமா முனிவ ருரைத்தது கேட்டுத் துகளிலா நைமிச
வனத்து, மாசுவ ருள்ள மகிழ்ந்துகுச் சகனார் மைந்தருக் கிறை
வரத் தருசீர்க், காதைநன் நென்று முகமனோ டன்பாக் கழறி
மேற் கதைசொல வேண்ட, வோதுவன் கு தன் பசித்தவாக்
கமிழ்த முளங்கனித் தூட்டற வோர்போல். (உ)

ஓம்பொருள் சிவோமே யத்துச தாசி வோமென லாற்
சிவ மாமா, லாம்பொது வுமாவோக் காரவாச் சியரே யாவாஸ்
வடிவவாச் சியர்தென், பூம்பொழிற் கண்ணே சிவன்சிவை
யாகிப் புகலவுங் கேட்கவு மமைத, றும்பொழி லுய்வா னரு
ள்வினோ யாட நகுமதை வினாவுவோர்க் கின்பாம். (ங)

ஆயனரி யானு முவரின் மேலா யநாதிபாய்த் தாரீயமாஞ்
சிவனு, மிபலருட் பிழம்பா மூத்தபிள் னையுஞ்சீ ரினையசே
யும்பிர னாவரே, வயதுவம் ஞான மயமுனோ னுனை வதனமுஞ்
சுப்பிர மணியோஞ், செயவரு பெயரு மவரையோங் காரச்
செல்லவொன் றுணர்த்துவ தறிமின். (ச)

குடி லேயீட் டின்மு வறைகளுண் டவற்றிற் குடிபுகு முவ
ரி லகாரக், கடியறை யயனு முகாரமா மறைபிற் கண்ணனு மகா
ரமா மறையிற், துடிபெறு மானு மாவமைந் தாக்க றொல்புவி
காக்கல்போரக் கல்கண், மடினிலா தயர்வர் மற்றமு வறைகொண்
மானிகைக் குடி லேயோன் சிவனே. (ரு)

அகரமே யுகா மகரமு வெழுத்து மறிஞரால் வியட்டி
பென் றிடப்பட்ட, டிகபர் தருமாற் சமட்டியோங் காச மேற்ற
மாம் வீடுபே றருளுந், திகழுலாய் திறந்தா லகராமா முகாந்
திறந்தவாய் குவித்துநாட் டடினும், மகிழமு டடினா மகாசமீம்
மாபின் வயங்குமான் மூவர்முத் தொழில்கள். (க)

மூவரை யதிட்டித் தாக்கலா திபவா முத்தொழில் புரிசி
வன் றானே, மேவகா ராதி வியட்டிகட் குமமேல் மிளிர்சமட்
டிக்குமே யுரியன், மாவகா ராதி மூன்றுயப் புடைய மந்திர
ராசலோங் காரா, பூவழங் கொலியிற் பொதுவதா யிடினும்
பொறிவடி வினிற்றமி ழாமால். (எ)

பிரசஞ் ஷதீன் மெனுங்கரி முகமும் பிரத்தியக் கம்பிர
மாசி, பரைதனு மறையிற் காண்டலின் வெற்பிற பயில்கரி
புழைக்கைபைச் சிறிது. தாமுற மடித்தின் புடன்வினை யாடிற்
றமிழினைக் காரமா மெழுத்தே, வரவுள வியல்பி னுண்மைகா
ணறிஞர் வண்டமிழ் மறையதென் றறிவார், (அ)

ஒலிவரி வடிவ மனாகியாத் தமிழ்க்கே யுளவெழுத் திலா
மொழி வடசொன், மலிபிர னாவந்தான் வடிவிலா தொழிபின்
மறறாகப் பதிட்டைசெய் திறைஞ்சிக், கவிதையர் வேரார்
மயேசுஞ் தலத்தோங் காரமே சிவார்ச்சைசெய் ததுவாப், பொ
லிவுசெய் துரைக்கும் புராணமு முளதாற் புகலுமோர் தமிழக
மறைபே. (க)

சிவனெழுந் தருளும் பிரணவ பீடச் திகழ்திற வாசியென்
றிடப்பட்ட, அவர்தரு வழக்குத் தமிழெனல் காட்டு மிர்கவேர
மயனரி யானைத், தவனொக கொளலபோற் பொருள்சொலு
வழக்குத் தறையிலுண் டலெவ ரிருப்பா, னிவருவா சகமாந
திபையசே விபறதும் நிகழ்ததுசே வகர்க்கு வே றறிக. (இ)

தாமறைக் கெல்லா முகவினுங் கடையுஞ் சொல்லுமோங்
காரமா மறையைத், தாமகிழ் தொலிசுரு மளவினிற பரசந்
தாண்டிமே லெழுப்பலி னோமாம், பூமசொய படைபேற் காப
பதென் றியலோர் பொருளுமோந் தருபிர னவப்பேர், சோ
மா வுயிரை முடிவினி லிறைபாற் சேர்ப்பதென் றருத்தநல
கடுமே. (கக)

ய—திருந-உயர்கின்ற. தியேயசேவியற்கும்—தியானிக்கப்படுபவரு
கியதலைவனுக்கும். சேவகர்க்கும்—தியானிக்கின்றவராகியதியாதா (அடிமை)
கட்டும். யக-பூமன்—உலகத்திலேயிலாதத.

படிந்தசம் சாரப் பற்றினைக் கடக்கப் பண்ணலாற் றாக
மாமா, லொடிந்திலா விஃதேழ் கோடிமர் திங்கட் குயிரதா
யெலாமியக் கிடுமாற், கடிந்தமா தவரு மிதன்புகழ் முற்றுங்
சமுதவல் லாரில ரியார்க்கு, முடிந்தில திதனை யுலகநா யகிக்கு
முதல்வனன் கியம்புசீர் கேண்மின். (102)

உமையவ னுபர்த பிரணவப் பெருமை யுணர்தா விழை
ந்தமை யறிந்து, கமையவீர் சிவனா ரிமையவெற் பனதென்
காசிபாஞ் செண்பகக் காவி, நமைதியாய்ப் பதுமா தனத்தினு
யிரத்தோ டகவித முளபொகுட் டமர்ந்த, சிமைமயி லன்ன
ளுளங்குளிர் தருவான் திருமலர் வாய்திறர் தருள்வான். (103)

அன்னவுண் மையையிங் கியாவரு மறயா ராகவி னவ்விவ
ரத்தாதச், சொன்னதார் கேட்ட தானொளி நிலையாற் றெல்லுல
குடையவட் குரியன், பன்னயக் குடிவோ பதேசமொன் றியன்ற
பான்மையின் வழங்கலை யன்றி, பென்னது முடைக்கொ ணுமைய
தெனினு மிளையசேய் கார்துணர்ந் தனனே. (104)

கார்துகேட் டிருந்த குமானு யகனைக் கண்ணுதல் பிதா
மக னிடம்போ, யுரந்தரு கல்வி யோதுக வென்றே யுரைத்தன
னப்பரி சுகந்தே, வரந்தரு மயனு மோதின னர்த வடிவுறு
குடிலைபின் பொருளைக், திரந்தா மொழிதி பெனறனன் குட்
டிச் சிறைப்படுத் தாக்கல்சேய் செய்தான். (105)

பிரணவ மதுதான் வயிற்றுதி பென்றும் பேசிய தாமசி
மென்றும், முரணவீர் நிருக்க னுவிருத்தியுரா மூவித முன்று
மாத் திசையா, யாணமார் தருகார் தாத்தி னொலிபோ லள
வைபா யிருசுவந் திர்க்கங், காரணமார் புலுத மாயவுத் தமாதி
கவினிகழ்ந் னுச்சியி னிற்கும். (106)

அறியினித் தகைய பிரணவந் தன்னை யழகிய வில்லதாப்
பணித்துச், செறியியல் சிறந்த திவ்விய வடிபாற் சீவனைப்
பூட்டியே பிரமக், குறியினி விலக்கா யவ்விய மவித்துக்
கோதுதி ரானந்த மயனும், நெறியினின் றேவிக் காலமுன்
றுணர்ந்தோர் நிலைபெறு முத்தியே சேர்வார். (107)

102—பொகுட்டு—தாமரைக்கொட்டை, சிமை—குமிழ். (உச்சிக்குட்டு)
103—வயிற்றுதி—குட்டையாகச் சொல்லும் இருகவவொலியது. தாமசி—
கெட்டையாகச் சொல்லும் திர்க்ககார்த்தது. நிருக்கனுவிருத்தி—வினைவாகச்
சொல்லும் புலுதத்தொனியது.

அகரமாத் திரைதா னென்றதா யிலங்கி யகிலமுத் தாரி
க்கு மழகா, வகரமாத் திரைதா னிரண்டாய் வயங்கு முரைத்
திடி னுள்ளொளி யாய, மகரமாத் திரைதான் முன்றதா
பொடுக்கும் வழத்துயிம் முவகை யறிந்தோர், பகரமாத் திரை
தேர்ந் தநாமய ராகிப் பாடிவார் துறக்கநா டடைவார். (104)

மருவிய நாத மோங்கிமே லுறைய வைக்குமா லுருத்திர
லோகம், வெருவிடா விந்து சிவபதந் தனிலே விளங்கிவீற்
றிருந்திடச் செயுமால், கருவியா மிந்தக் குடி லையைச் சற்றுங்
கசடறக் கேட்டுளக் கனிவீந், குருவினா லுணர்ந்தோர் கறை
மிடற் றண்ணல் குளிசடி மலர்நிலில் வாழ்வார். (105)

பிரண்வ மகர் முகாரமே மகாரம் பிந்துவு நாதமுங்
கூடிப், பாடிமைந் துதுப்ப தாமதின் மூன்று பகர்ந்தவை
பெழுத்துமற் றிரண்டு, வரவமு வெழுத்துஞ் சேரலோ மெனுங்
கால் வயங்கொவி நாதமா மதற்கா, முரானதோ ரெழுத்தே
விந்துவா முதன்முன் துடன்வரி பொலியுமா மைந்தே. (106)

ஒன்றதா மிதேயே காட்சா மைந்தா வுரைப்பது முண்
டிதைத் தனித்து, தின்றிய லாற்றன் மிக்கவைந் தெழுத்தி
னீர்மையிவ் வேமினு முண்டா, னன்றுமற் திரை சேச்சு
மைந்து நவிவிது மந்திர ராசம், வென்றியோம் பிள்ளை யார்
திரு மேனி விளங்கிதொன் றுமறை சின்னல். (107)

பிள்ளையார் சுழியென் றுயர்தமி முகத்தோர் பிறக்கமுன்
வைத்தெதுந் தொடங்க, லுள்ளமை தொன்று தொட்டுள வழக்
கல் னுணர்ந்திலார் பிறபனாட் டவரும், நள்ளமுற் சுழிவிந்
தடுத்திவர் கோடு நாதமோர் சுழியதன் முனையுங், கொள்ள
துவங் குடி லை வலியுடைத் தாக்கங் கூடுதல் சைவரே யறி
வார். (108)

உரைத்தமாண் குடி லை யுண்மைநல் லாசா னுணர்ந்தவோ
ர்ந் துருவதேற் றறிஞர், திரைத்தநா றிவுளி மகபிபற் றாதே
நினைக்கினிந் திரானுமா வாரித், தரைத்தலை கமலத் திலைகளை
மலர்த்தத் தலைப்பெயு மழைத்துளி யாண்டுத், திரைத்தகல் வது
போற் கன்மசஞ் சிதங்க டெறித்திடக் காண்பரின் புதுவார். (109)

104-உத்தாரிக்கும்—கட்டளையிடும். அகரமயர்—பிரணிக் கியவர்.
உய—வரி—ஓம்என்ற வரிவடிவெழுத்து. ஒலி—ஓம்எனவொலிக்கும்ஒலி
வடிவு. 105-இத்தெழுத்தினீர்மை—கமசிவயவென்னும்பஞ்சாக்காத்தின்நன்
மை. 106-பிந்து—பஞ்சாக்காரம்.

இருந்திதை யுளத்திற் கருதுவோர்க் கரிதொன் றிலையிது
கைவரி னானும், வருந்தின காணி லறிவின ராவார் வயங்கு
தென் காசியிற் றேன்பான், மருந்திவை முன்றும் பொருந்து
முக் கூடன் மணப்புன லாடியெம் மான்றான், பொருந்தியர்ச்
சித்திக் குறியையுட் கணிப்போர் புண்ணிய ராகிவி டடைவார்.

முக்கண வகில லிங்கமாயாழின் முனிமுகி லூர்தியுன்
பரல, வக்கணத் தவர்க்குக் கண்டரை நின்றேழ்ந் தருளியாக்
கருள்வழங் கினனான், மககணன் மாறர்க் குதிப்பால் வரங்கள்
வழங்கினான் மணத்தவரத் தந்தான், தெக்கண காசிசிறந்தது
குடிலை சிறந்தது குடிலைதென் காசி. (உரு)

ஆதலின் குடிலை வடிவதென் காசி யானடி தொழுவலந்
சூழ்ந்த, போதலி னாக்கம் பெருகிடு மங்குப் புகுந்தறி னிந்
திர னாவார், காதலி னுமையொ மொபதிக காதி கயிலைவாழ்ந்
திருக்கைதென் காசி, போதலி னானது யுய்த்துணர் வராவ்
வுண்மைதேர் வாவின மொழிந்தான். (உசு)

வேறு.

முயல ருந்தவர் முனிச வேண்முரு
ளபனை வன்சிறை யாக்கியங் காக்கலைச்
செயலு மைக்குப் தேசொ மான்செய
வியறென் வெற்பிலென் றுடலென் னென்றனர். (உ௪)

பிரள யந்தொறும் பேதப்ப டிங்கதை
வரலுண் டெனனம காகார்தங் கேட்டரீ
ருரம கிழ்த்திதூஉ முண்டொர்கா லென்னுணர்
தரனம நக்கிவி ரென்றிறை தந்தனன். (உ௫)

வினாய ருந்தவர் கிம்மித மெய்தினார்
தெனாய செண்பகக் காச்சிவன் றேனிபான்
முனாப வேம்பொருண் முன்சொல வின்மிகப்
பனாமு னீசமேற் பன்னென வேண்டினார். (உ௬)

தேவிக்குக்குடிலை யுபதேசஞ்செய்தருளிய படலம்
முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தாள௨

உ௪-தென்பான்மருந்து-தேனையுபாஸது, தேவாமித்தவரது. (செங்
கோட்டை, திருந்ருலாதிபாதலாதினன்.) இக்குறி—ஆம்

பதனே நழுவது

தாணிபீடச்சிறப்புரைத் தபடலம்.

சிவன் பிர் ணவஞ்சி வைக்குச் சிந்தைநன் குவக்கும் வண்ண
பிவந்தா வுபதே சிந்தை வியஸ்புட நைதன்சீர் முறையுந்
தவறிலா துரைத்தா மேலாத் தரணிபீ ட்ச்சி நபபு
நவமுற வினிதெ டுத்து நயந்தா வுரைப்பா டரதேச. (ந)

அடிநதி முடியி னெல்லை யனக்கொணு வேரொ ள்படாது
குடிசையாய் நாத மாகி நாதமேற் கொழுவிந் தாகி
வடிவறு விந்திற் றீருள் றீருர் வடிவுகொள விசுவ நாதன்
படிசுவன் ணுழைநூல் கோக்க பரிசினுச் சத்தி னெழுந்

வேறு.

சுத்த மாஞ்சிவச் சோதிநீப மந்திரே ர ?
நித்த மாமது திட்கள நிறைவிந்தா நதந
பெத்த மாமதிக் கிராந்தவிந் துகரந் லி பிழை
ளொத்தன் னுளதிக் கிராந்தவிந் துகசிவ னுயியாள். (ந)

இப்ப ராசத்தி யிச்சிவ னிருவரீ ராசா
தப்பி லாமலைக் தொழிலையும் நடாநவர் தலை
யெப்பி லாகா ரியாண்டொரு ராசா மறையி
கப்ப டிப்பிசு மாண்டொரு கருபடமா மலாக்கா (5)

பிரம னேடி.லக் குமிவலத் தோனி நன் பெரும
ளரியி னேடிடத் தோனினு முதலினி லாறு
சரசொ தித்தாயுந் தோனினு மயிடை மாநி
வரன்மு னைப்படி மண தனா மடே முதலவன். (நு)

[illegible]

வேறு.

துருவிய விசுவா ரூடி வாயிலாத் தூவெண் சித்தி
மருவிய வணிமா வோடு மகிமாவு மிலகி மாவும
பெருவிய கரிமாப் ராத்தி பிராகாமி யம்மீ சத்வக்
கருவிய வசித்து வங்கள் கவினவச் சிவதனுண் டாண். (க)

இத்தகை பெட்டு மெட்டுக் திசையித மெட்டின் மேவப்
புத்தகத் தாது விசும் பொகுட்டதன் மேல்வட் டத்தின்
மத்தகத் திதழீ ரெட்டும் வாழ்வா, டெய்வ வாழ்க்கை
முத்தகு வனையத் துள்ளே மொழிவிதழ் வெளியி ரண்டே. (எ)

குறுக்குவரை நீட்சிக்கு நெல் அள்வு முறை.

முரிவுறச் சதூ ரேகை மூன்றுமேல் வாய்த னுன்காந்
தெரிவுசெய் ததனுள் வட்டந் திகழாப் பண்கோ ணத்தி
லெரிவுசெய் பாணுக் கீற்றிற் கிநுபக்கஞ் சாம்நென் னீட்சி
யரிமதி வரைமுப பாணு லரைநென்னீ ளத்த தாமால். (அ)

பூமகன் நனக்கு நாற்பா னேழரை புதன்பன் னேழா
மேமனாக் குருவுக் குப்பன் னென்றுவெள் ளிக்குப் பன்னேழ்
நேமமார் சனிக்கு நாற்பத் தேழரை நெல்லி நீளம்
நாமரா குவுக்கு முப்பா னுலரை நென்னீட் டாமால். (க)

செவ்வைய தேது வுக்கை மைய்துநெல் செறிநீ ளந்தா
னிவ்வையைந் பாநென் பாநெல் நெழிற்குறுக் கிரேகை நீளம்
வெவ்வன லோன்முன் னாக வெள்ளியீ ருக்கு நிக்த
வவ்வக டாற னைநெல் லளவிடை வெளிமுன் கண்டே. (இ)

க. விசுவாரூடி வாயிலா—உலகமுன்னேற்றத்தின்வழியாக. எ. புத்த
கத்தாதுவிசும்—அகத்திலுண்டாம் புதிய மணங்கமழும். பொகுட்டு—தாமரை
க்கொட்டை. மத்தகம்—தலையில். அ. பாணுக்கீற்று—ஞாயிறுமேகை. இது
சத்திகோணத்திலுள்ள ஒன்பது வரைகளில் முதல்வரை—அரிமதி—ஒளிவழி
வாகிய திங்கள். க. ஏமனாம்—பொன்னனாகிய. நேமமார்சனி—முறைநி
தம்பாத சனி. நாமராகு—கீர்த்தியுள்ளராகு. டி—வெவ்வனலோன்—விரு
ம்பத்தக்கஞாயிறு. அவ்வகை—அந்தகை. இதே மேல் டிக ஆம்பாட்டிற்குறு
ம் முனையாம்போலும். நாற்பத்துமுகக்கோணத்தை ஆராயுங்கால்,

பங்கிடு முறை.

இரவியி னிரேகைக் கீழோ ராறுபங் கிடெநென் னீளம்
கிரவியிற் திரேகைக் கீழஞ் சேகாற்பங் கிடெநென் னீட்டாம்
விரவிய செவ்வாய்க் கீழமுன் றகைநெல்லின் வெளிகி டப்ப
வரவிரி புதனி ரேகைக் கீழிரண் டரைநென் மட்டாம். (௧௧)

குருவின திரேகைக் கீழ்நா லரைநெற்கள் கொளவுட் காண் க
மருவிய வெள்ளிக் கோண்கீழ் மூன்றேமுக் காணென் மட்டார்
துருவிலாச் சனியின் கோண்கீழ்த் தோன்றாறு நெல்லி னீட்டாம்
வெருவினா விராகுக் கோண்கீழ் விளங்காறு நென்னீட் டாமால்.

நாற்பத்துமுகக்கோண் விவரம்.

அன்னசீர்க் கேதுக் கோண்கீழ் ழாறுநெல ளளவி டங்காண்
பன்னயா றறைமு னைக்கிப் படியைம்பா நெற்பங் காமால்
மன்னிய சுற்றீ ரேழ்கோண மற்றிண் டுட்பப் பத்து
நன்னொட் டிண்ணு வொனாறு நாற்பத்து முககோ ணாமால். (௧௨)

முனை வந்துகூடுமுறை.

வெள்ளியா மாறாங் கோடு மிளிர்திங்க ளாமி ரண்டி.
துள்ளிய சனிகோ டாமே முயர்விருத் தத்தி லொட்டு
மெள்ளிலெண் வரைய ராச்சு ரியனதா முதற்கோட் டின்க
னள்ளிலொன் பான்கோட் டார்கே தழல்வரை மூன்றிற் கூடும. ()

1. இத்நூல். 2. சிற்பநூல். 3. கடைக்காண்டம்.

	1	2	3		1	2	3
ஞாயிறு பங்கு	சு	சு	சுஇ	மவளளிபங்கு	நு	சு	சுஇ
திங்கள் பங்கு	நு	சு	சு	சனி பங்கு	சு	நு	நு
செவ்வாய்பங்கு	நுஇ	நு	நு	இராகு பங்கு	சு	சு	சு
புதன பங்கு	உஇ	நு	நுஇ	கேது பங்கு	சு	சு	சு
வியாழன் பங்கு	சுஇ	நு	உஇ	முனை பங்கு	சுஇ	சு	சு

ஆக பங்கு நுயி | சுஅ | நுயி

இங்கனம் மூன்று வேறுபாடுகள் காணக்கிடக்கின்றன.

“சூரறு மைந்து மிருமூன்றும் காண்மூன்றுஞ்
சீரான மூவாறுஞ் செப்பக்கேள்—வாசார்பூ
வட்டமுலை மாதே வடிவுடைத்தேற் காயிலிட்ட
சட்டமைவே சேசக் கரம்”

என்னுஞ்சிற்பநூலாறு வெண்பாவுங்கிடைத்தது. சீசக்கரத்தேகை
சு, வட்டமரேகை உ, ஆக ரேகை ௧௧-க்கு பங்கு ௧௨ எனக் கடைக்காண்
டத்தார் கூறுகின்றார். ஒரு அகலத்தை எட்டு ஒடி ஒடித்து, அதில் ஒரு ஒடி
யை ஆறாக முறித்தல் பங்கிடுமுறை வெண்பா. ௧௨-கா-௧௧- ஆ-ஆக.

முதல்வரை ஞாயி றுறும் வெள்ளிகோட் டின்கண் முட்டும்
மதிவரை யாமி ரண்டான் பான்கேது வரைபிற் சேரு
முதிரனகோ டாமுன் றேறடி விருத்தத்தி லொட்டும் நாலாம்
புதனவரை கருங்கோ ளெட்டிற் பொண்ணீர்தேழ் சனியிற் கூடும்.

தாணிபீட அமைதி.

மத்திமுக்கோண்முக்கோண்மேல்வளைவினெட்டினிமுக்கோண்பப்
பத்திரு வளைவின முக்கோண் பதினான்கு மேற்கூழற் தப்பாற்
சுத்தித முட்டி ரெட்டிச் சுற்றிரு வெளிமு வட்டஞ்
சத்திரார் பான்முக் கோண்மேற் சதாமுத தாணி பீடம். (௮௬)

அங்கிச அளவு.

ஒருபது தகட்டுப் பார வங்கிச முளவ தன்மே
லொருபது பந்த பற்ப வங்கிச முளவ தன்மே
லொருபது பந்த பற்ப வங்கிச முளவ தன்மே
லொருபது பந்த பற்ப வங்கிச முளவ தன்மேல். (௮௭)

விர்துவன் படவே கம்பி யாறுக்கும் விளங்கு மம்சம்
பந்துவா மொவ்வொன் றுக்கா றுமுபுப் பானு ருகத்
தந்துவுற் றிடுவ தான தன்மைததா முன்மேற் சுற்றின்
முந்துசக் காக்க றுக்கோண் பதினான்காய் மொழிவ தற்கே.

யசு-இப்பாட்டு "பிந்துத்திரகோண வசகோணதெசாயுகம்-மம்மஸரநா
கதளஸமபுத சோடசாரம் | வருத்தந்ரையஞ்ச தாணிசதனத்ரையஞ்ச-
ஸ்ரீசக்ரமேவலிதிதம் பாதேவதாயாம். | | ,, என்றசிற்பகலோகத்தோடும்
ஒததுள்ளமைகாண்ட-சிற்பநூலில் முனைமுட்டுமுறைகடறுமிரண்டுமெண்
பாக்களுக்கிடந்தன. அவைவருமாறு:-

"தேகதுவவாடு செவ்வாய்க்காங் கீழாவி னுதித்தன்
நீதிலசனி வட்டத் திற் சேருமே--போதமா
வெள்ளிபுந் திங் ளில வேந்தன் சனியுடனா
மெள்ளி விதன்பட யிந்து."

"ஞாயிறு வெள்ளி யாடாம் நற்றிங்கள் கேதுவொடாஞ்
சேயிவர் மாதுவட்டஞ் சேருமே--யோபிற
புகனோ டிராகாம புகழ்கூர் சிவைகோணில்
விதமாகக் கீழே விழும்"

முன்னையதில் 'வேந்தன் (விபாழன்) சனியுட்' இமென்றது
கீழ்க்கோகிய முக்கோணமாகவுள்ள கீந்து சத்திகோணங்களின்
வைத்து எண்ணப்படாமல், மேகேனாகிய முக்கோணமாகவுள்ள

அங்கிசம் பன்னி ரண்டே யாகுங்கோ ன்ணொருபத் திற்காங்
கங்கிசம் பன்னி ரண்டே யாகுங்கோ ன்ணொருபத் திற்காங்
கங்கிசம் பன்னி ரண்டே யாகுங்கோ ன்ணொன்ப திற்கவ்
வங்கிச மெட்டிற் காறே முக்கோண மதற்கெட் டாமே.

நிறுவகை. முதல்வீதி.

புல்லிய பதினாற் கோணின் வண்ணத்தைப் புகலக் கோணின்
செல்லிய முதற்கோண் சேப்புக் கீழ்க்கோணுஞ் சிவப்பே யாரும்
சொல்லிய கீழ்க்கோண் காரி துவங்குகிழ்க் கோண்காரி
வெல்லிதன்கீழ்க்கோண் சேப்புவிளங்குகிழ்க்கோண் வெண்காரி. (1)

திருவியல் கீழ்க்கோண் சேப்புச் சிறந்தவெட் டாங்கோண் சேப்பு
வெருவினர் மேற்கோண் சேப்பு மேற்கோணம் வெள்ளை யாகும்
கருவிமேற் கோண்சி வப்புக் கருதுமேற் கோண்கறுப்பு
மருவிதன் மேற்கோண் காரிமற்றிதன்மேற்கோண்சேப்பே. (உக)

இரண்டாம் வீதி.

இப்பதி னாற்கோ ணிற்கு விதனயற் பத்துக் கோணி
லொப்பதின் முதற்கோண் வெள்ளை யுயரதன் கீழ்க்கோண் காரி
செப்பதின் கீழ்க்கோண் காரி திகழுநா லாங்கோண் சேப்பு
வைப்பதின் கீழ்க்கோண் வெள்ளை வயங்குமா றாங்கோண் காரி. (2)

மூன்றாம் வீதி.

நயப்புரி மேற்கோண் வெள்ளை நவிலுமெட் டாங்கோண் சேப்பா
மியம்புமேற் கோண்கறுப்பா மேற்றமேற் கோண்கறுப்பு
வயம்புகு மடுத்த பத்தில் வயங்குமொன் றாங்கோ ணிலம்
கயம்புகல் கீழ்க்கோண் காரி கருதுமுன் றாங்கோண் சேப்பு. (௩)

நிலவுநா லாங்கோ ணிலம் நிகழ்த்துகீழ்க் கோண்சி வப்பு
குலவுகீழ்க் கோண்சி வப்பு கூறுமேற் கோண்சி வப்பு
செலவுமேற் கோணாம் நீலந் திகழ்மொன் பான்கோண் சேப்பு
நலவுறு மேற்கோண் காரி நவிலிதே முன்றும் வீதி. (௪)

நான்கு சிவகோணங்களின் லைததுசமசாலவியிருக்கிறது. பித்த
கண்ட யசு, மரு ஆம் பாட்டுகளில் சுண்டுக்கொள்க. ஆறு கோணம்
வட்டத்திற் கூடியும், எட்டுக்கோணம் கூடாதுமிருக்கும் இதில்
இரண்டு கோணக் கூடின சந்தி உசு (சர்மபு), மூன்று கூடின சந்தி
யு. (வாமம்) இத்தேடமருகம் எனப்படுக. யசு, 'எட்டாங்கோண்
சேப்பு' என இந்நூலாசிரியர் கூறுகின்றார். பிறர் எட்டாங் முனை
க்குக்கறுப்பு, நீலம் என நிறங்கண்டுள்ளார். உண்மை யாசிரியன் வழி
ஆராய்ந்து கண்டு கொள்க.

நான்காம் வீதி.

நாட்டிய நாலாம் வீதி நடுமுக்கோண் பொன்சேர் செம்மை
தீட்டிய முதற்கோண் மஞ்சல் சிறந்தகீழ்க் கோணஞ் சேப்பே
கூட்டிமுன் றுங்கோண் மஞ்சல் கூறுநா லாங்கோ ணீலம்
நீட்டிய கீழ்க்கோண் சேப்பு நிகழ்த்துமா றுங்கோ ணீலம். (உரு)

நிரைத்தவே ழாங்கோண் மஞ்சனெடியவெட்டாங்கோண்சேப்பா
முரைத்தநாப் பண்முக் கோண்டெவ் வொளியறை முதலனைத்து
மரைத்தழ கியம ருந்தா லவிர்தாச் செய்துள் விந்து
பரைத்தலம் பச்சை சாத்தி பரவெளி பச்சை சாத்தி. (உரு)

இதழ்களெட் டெரெட் டிற்கு மிலங்குசெந் தாஹ ரைப்பூக்
கதழ்வதா வடிவெ ணுத்து மேற்செம்மை கவினத் தீட்டி
முதல்வியை மருக்கொ ழுந்து முகையவிழ் பிச்சி முன்பல்
விதமல ராற்பூ சிக்கும் மெய்த்திரு தாணி பீடம். (உ௭)

இவளவென் றறியொ ணுச்சி ரியையிவள் குடிலை யாவா
டவளநா மகளு மாவா டுணசெங் கமலை யாவாள்
பவளவாய்க் கெளரி யாவாள் பகர்மயேச் சொரியு மாவா
ளவளவின் மேன்ம னென்ம னியுமிவ ளாவாள் காண்மின்.(உ௮)

வேறு.

வாலை மாண்டிரி புரைபுவ னைபெனுமு வாத
சீலை யாயசி லளிதைபாஞ் சிவையினெக் கிரமா
மாலை யததைநாற் பத்துமுக் கோணமென் றறிந்து
காலை மாலைபூ சிப்பவர் கவிதவிர் வாரே. (உ௯)

வேறு.

நாவரு பிராயி யம்மை நரணி ரவுத்தி ரேசை
யீவருட் பதங்க னெல்லா மீந்திட லாகி மிக்க
மூவரும் நச்சுந் தரயாய் முகிலின்வா கனனு மேனைத்
தேவரு மெவரும் போற்றித் தெரிசிக்குஞ் சாணி பீடம்.(௩௦)

உருல் 'முதற்கோண் மஞ்சல்' என்றுஇந்தூலாசிரியர் கூறுகி
ன்றார். பிறர் சிவப்பு, சூங்குமம் என வண்ணங்கூறியுள்ளார். உக,
இப்பாட்டு ஸ்ரீபால திரிபுரகந்தரி லவிகா ஸ்ரீசக்ரஸ்வரூபிணைய
நம:— ஸ்ரீசக்ரபர்யவாசகீம் பகவதீம் ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரீம் பக்தா
நாம் அபயப்ரதாபவரநிதீம் அருந்த சந்தாயிரீம் பரமே சாச்சு
தாம் வர்நிதாம் முகிதுதாம் கந்தர்வசம்சேவிதாம் துவாரந்தேவி
திரிபுரே பராபாமயீ ஸ்ரீபர்ஹ்ம வித்யாம்சிவே.' என்றோர் வச
னத்தோடு சிறிது ஒத்துப்போதல் காண்க.

மருவுமக் காமீ ராராய் வளர்கண்ட மறைமுன் றுமீ
துருவுயர் முடியி னோரோர் மாயையோ டொன்றிச் செல்வக்
குருவுப் தேச மாகிக் கோதிலாக் குணங்கண் மண்ணித்
திருவுளச் செயற்கைச் சித்தி சித்திக்கும் சீலர்க் கம்மா. (௩௧)

மருவிய சித்திப் பேற்றான் மகாசித்தி பீட மாகு
மொருவிலாக் கலைஞர் னந்தந் தொளிக்கலா பீட மாகுந்
திருவிய லாதே ழொன்றுந் திரிகோணற் பேரக பீடந்
தருமுரு வெலாமச் சீரார் றரணிபீ டமயீ தென்றான். (௩௨)

தரணிபீடச் சிறப்புரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துடாச.

XX

பதினெட்டாவது

சிலாதரன் மகப்பேறடைந்த படலம்.

ஒங்கருட் டாணி பீட வுண்மையு நாற்பான் முக்கோ
ணங்கமை திறனு மேன்மை யனைத்துமே யறிந்த மட்டும்
பாங்கதாச் சொற்ற மிப்பாற் பகர்சிலா தரன்பூ சித்துப்
பூங்கழன மகப்பேறுற்ற பொருவிலோர் கதைசொல் வாமால். (௧)

நேயியங் காவாழ் தூயோர் நெஞ்சகங் கனிந்தா னந்த
நாமகள் வாணு வான்பேர் னற்கதை யெடுத்தெ டுத்துக்
காமுறச் சொன்மு னீச கைமாறு கானே மெம்மை
நீமகிழ்ந் துய்வி யென்று நிலம்படிந் திரந்தார் சொல்வான். (௨)

சித்திரை நதிவ ளங்கூர் சென்பக மலர்க்கா வின்கண்
புத்திர வரங்கொ ளற்குப் புக்குவாழ் சிலாத ரன்றான்
மித்திரன் மகிழீ முக்கண் விசுவைகோன் விசுவ நாதன்
முத்திரக் குணங்க டந்த முதல்வனெண் குணன்று டாழ்வான். (௩)

வேறு.

பகுதியவா மிடைகலைபிங் கலைசுழினை யொருவழிக்கொள்
பயிற்சி முற்றித், தொகுதியவா மிரேசகபூ ராகும்ப கக்கணெறி
துலங்க வாற்றித், தகுதியவா வடிமிசைநா டியையடுக்க வடுக்
கமுய றாத்நா லேற்றி, மிகுதியவா முறைநிநீஇயெண் ணான்
குவெளி விடத்தேர்ந்த விதியோ குற்றான். (௪)

பிருதுவியின் வசத்தாகு மிருமூக்கா லொன்றேயாற் பெரு
ப்பு னற்கு, விருதுபெறுந் தேயுவயத் தொன்றேயாந் காற்றி
னுக்கு வீசு முக்கால், கருதுயரா காயத்திற் கலையாகுந் சன்ன
லஞ்ச கணர்தப் பாக்காற், பொருதுளத்தாய் மீண்டிருமூக் கினி
னடந்த சூழினைநிலை புகல்கண் றெழுன். (ந)

பூரித்தேர் கொள்வதொரு பதினாறு மாத்திரையாம் பூர
கத்தப, பாரித்தே கார்த்தமுறுந் சூமபகமெட் டெட்டாகும்
பாங்குந் கண்டு, நேரித்தே மூலமுனா றுதார முகிழ்விரித்து
நிலனிர் தீக்கால், கூரித்தேய் வெளிமேலார் தியானாதி கம்ப
ரமுட் கொண்டோ னானன். (ச)

நாசியினம் முனைகோலி மதுயிரனி "டக்கினியி னாட்டங்
குன்ற, வாசியினன் நெறியொருமை யைம்புலனிற் பிரியாதே
வலமாச் செல்ல, ஐசியினுண் முனைமாரி னுணியினொழுந்
கொருவாதுள் ளுவந்து விரது, வீசியிறற் றெள்ளமிழ்தி னனை
ந்துனுறை சோதியைநேர் விளங்கக் கண்டான். (ள)

வருகாத லோடுகண்ட தலந்தொறுப்புக் காற்றுதலம் வள
ர்தென் காசிக், கொருகாத லெழுப்பியுய்த்துத் தததவததால்
வந்தவவ னொராண் டிங்குச், சருகாதி வாயுநுகர் துலாரமற்
புற்றருக்க டழைந்து முடிச், குருகார்வத் தடையாமன் முது
குற்ற லம்படிந்து குறுகன் றைக்கே. (அ)

எக்காலைக் கெவ்விடத்தி னெவ்வெவரே பெண்ணினுமாந்
கிசைவோ னீறின், முக்காலைம் பொருடானாய் முனைக்குமொரு
சொயஞ்சோதி முக்க னாற்றோன், மிக்காலைம் பூதபவு திகந்
காட்டிச் சத்திவந்தாய் விடைமேற் றேன்றிச, செக்காலைக்
கரும்பூற்று பாகன்னுன் முனிவன்முன்பு திகழ்த லானன். (ஃ)

எழுந்துவிடைக் கொடியானே பெய்மானே யிருமானே
மிடங்கொண் டோனே, யழுந்துகறை மிடற்றோனே யங்கையி
னோர் மழுவானே யபயத் தானே, செழுந்துதாயன் காணானே
தென்மலையா னேயென்று தெண்டா காரம், விழுந்துடணிந்
துவகையொடு வலம்புரிந்து துதித்துநின்றான் மெய்யன்பானன்.

சு- பாரித்து-பருத்து. நேரித்தே-அடுத்தே. கூரித்தேய்-
மிருந்தொத்த. இற்றுச்சாரியை இத்து என மரீஇயிற்றுப்போ
லும். தியானாதிமபரம்-தியானததுக்குரிய மேலான சிதாகாசத்
தை, எ. விரது-புருவரு சு. மிக்காலைம்பூதபவுதிகம்-மிகவுகன்ற
மேம்புகைகளையும், பூதங்கொற் றேன்றிய பூதியங்கட்குத்தவற்
றையும். ட இருபான-இளமானும், உமையும.

வேறு.

ததலைநன் குடைய சிலாதா நீசெய் தவத்தையோர்ந் துக
ந்தன மன்பான், மதலையை வேண்டி வந்தனை யுனக்கு வழங்
கின மொருமக வதுவும், விதலையிற் பாடாது நமக்குகர் தது
வாய் விளங்குமெஞ் ஞான்று மாபாது, முதலையுற் றோங்கு
மெனவார் தந்தான் முனிமகிழ் தலைசிறந் தனனே. (௧௧)

பரிந்தரு ளிறைவ னின்பக்கத் தாடம் பலத்தினின் றிவ
ர்ந்ததின் மறைந்தான், நெரிந்தறி யுடைய தவத்தனன் புரு
வாஞ் சிலாதரன் சிவனாள் வழியே, விரிந்தகர் முகத்துக்
கொழுவின லுழுத மேதினிக் கண்ணொரு பிள்ளை, புரிந்தநன்
றனைத்து முருக்கொடா னுற்போற் பூதத்து கண்டனன் மகிழ்
ந்தான். (௧௨)

அன்னது காலே யருந்தவன் மகப்பே றளித்ததென் காசி
நன் னகர்வாழ், முன்னவ னுலகாள் பாகனை மறவான் முகிழ்
த்தகன் னுடையசேய் காணக், கன்னவி னும்பர் துந்துமி
முழக்கிக் கடிமலர் மாரிகள் பொழிந்தார், மின்னவிர் பாற்றண்
கதிரோளி பாப்பி விளங்குமெய் யனைக்கண்டு கண்டு, (௧௩)

கண்டகண் குளிர்ந்துட் குளிர்ந்துவர் தடுத்தென் கவ்வை
தீர்த் தருளருட் கனியே, தொண்டனெற் கிறைவ னருளருட்
பதிர்த் தோன்றலே சிவகலைக் கூறே, கொண்டன னுனையோர்
பொருளென வினியோர் குறைவுநான் காண்பதே யின்றான்
மண்டலம் புகழு மைந்தனே யெனத்தன் மலர்ந்தையா லெடுத்த
துமார் பனைத்தான். (௧௪)

ஆருக்குந் தாதை யாகிய முதலோ வருமைநீ யான்கொளு
மவாவாஞ், சீருக்கு முகந்தோர் பிள்ளையாய் வந்த திறமது
மெத்தவச் சிறப்போ, பாருக்கு ணீரி லெழுந்தசெங் கமலம்
படிதரு கலைமகள் பாவ, ஆருக்குட் கொடுப்பாய்த் தன்ன
றச் சாலை யுறைந்தனன் நவத்தினுக் கொருவன். (௧௫)

ஒருவனிவ் வுலகி னுள்ளாடற் குயிர்போ லுதித்துநாற்
றிருபது வயதுப், பொருள் வரங் கிடைத்தான் மகிழ்வனிம்
மேலோன் பொன்றிலா மகப்பெறி னென்னாந், தருவள வா
னோர் முனிவார் மக்கள் சகலரு மகிழ்ந்துகொண் டாட, வரு
வன் மகவை மனைவிகைக் கொடுப்ப வாங்கினன் மலர்ந்தது
கொங்கை. (௧௬)

௧௧. தலை-நிலையை. விதலையில்-நடுக்கத்தில். முதலையுற்று -முத
ன்மையை யுடைத்தாய். ௧௨. கன்னவின்-காழிகையில்.

மலர்ந்தன கைகண் முகமலர்ந் ததுகண் மலர்ந்தன வுள
மலர்ந் ததுவே, மலர்ந்தன விருபாற் குடங்களுந் பொழிநன்
மணத்தபா லூட்டினண் மகிழ்ந்தாண், மலர்ந்தருள் வாயவைத்
திருகுடப் பாலுண் மகவக முகமலர்ந் தறிவு, மலர்ந்தருள்
பதிந்து மகிழ்தலை சிறந்து வளர்ந்தது வளர்பிறை போன்றே.

வேறு.

கையி லேந்திக்கொங் கையமிழ் னூட்டியே
மையி லேசற்றுக் கண்ணினி மைக்கிட்டுச்
செய்யி னேதுஞ்செ யத்தக்க செய்தொளித்
தூய்யி னப்பணி சூட்டினன் றுற்றுவன். (டுஅ)

பெற்ற தாய்தந்தை பேணிய மாதவத்
தூற்ற மைந்தற்கு நந்தியென் றோர்பெயர்
சுற்ற மேவர்க்கு மின்புறச் சூட்டினர்,
நற்ற வன்சைவ நந்தியெம் மாணென்றான். (டுக)

சிலாதரன் மகப்பேறடைந்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துஉஉந.

பத்தொன்பதாவது

நந்தி யுபதேசம்பெற்ற படலம்.

வளர்சிலா தரமுனி சிவன்வ சங்கொடேர்
தளர்விலா மகப்பெறு சரிதங் கூறினா
மொளிர்தவ மகவவ னுலகம் மையருண்
மிளிரொண்போ தகம்பெறல் விள்வன் மேலோ. (க)

நூலனைத் தினுமுள துணுக்கந் தேர்பரி
பாலனா நந்தியெம் மான்ப முங்கதை
சாலயாங் கேட்டிடுந் தவமு முண்டுகொன்
மேலசொல் கெனத்தவர் வேண்டச் சொல்லுவான். (உ)

நந்தியெம் மான்றமிழ் நாட்டுச் சைவர்தம்
முந்திய நிலைவழாஅர் முதல்வ னாக்கொள
வந்தியன் மேன்மக னவன்வ னட்டியற்
சுந்திவர் பரீர்நிகர் செல்வர்க் கின்பமாம். (ங)

சிறுத்துமோ டெனவுயர் செழுமை வாய்ந்தரின்
மறுத்துநா வகன்றொளிர் மடிப்ப மைந்தெழி
லுறுத்தநற் சுழியதா பொழுது மென்மயிர்
கறுத்தவாய் மேடதாய்க் காண்வ யிற்றினுன். (ச)

திரண்டதாய் வலியதாய்ச் செழித்தொன் னூர்க்கெதிர்
முரண்டழைத் திவர்வதாய் வெற்பின் முற்றற
னரண்டக வமைப்பதா யாடல் பூண்பதாய்ச்
சரண்டரு பொறைகொடு தழைத்த தோளிணுன். (ரு)

இடுப்படிப் புறத்ததா மிருபிட் டத்தவா
யெடுப்பாரப் படமென விவர்ந்த கன்றதாய்
மடுப்படல் ஞாப்பதல் வற்ற வின்றியேர்
கொடுப்பதாய்ச் செழித்தவல் குலாமி ருப்பினுன். (சு)

ஆடிபோன் மெதுவதா யகன்ற தாய்ப்பார்
தீடிவர் வயிரவெற் பெனவு சத்ததா
யோடிய நடுத்தணிர் துயர்ந்து செப்பமாய்
நீடியற் கருமயிர் நிரைநன் மார்பினுன். (சு)

நெறித்திவர் வரையதாய் நிழல்சி றந்ததாய்ச்
செறிந்துநன் துயர்ந்ததாய்ச் சிறித கன்றதா
யறிந்தவ ருளங்கவ ரழக தாய்நவை
பறிந்ததாய்ச் செழித்தொளி பார்த நெற்றியான். (அ)

மாதுள மலரென வயக்கு தாள்கிறுத்
தோதுசீர் துனிவிரிந் தொளிர்ந்தி ரண்டகத்
தேதுளை சிறுத்ததா யிவர்முக் கோணநேர்
கோதுறு துயர்ந்தெழில் கூரு முக்கினுன். (க)

ஒங்குமில் வாறுறுப் புபர்ந்த வாமிவை
தீங்குறு தமைந்துள செல்வ னெண்வகைப்
பாங்குபர் செல்வமும் படிநல் வாழ்வையுந்
தாங்குமேன் மகனைச் சாற்று நூலரோ. (டு)

நெடியதாய்ப் பாற்கட னீலம் பூத்ததிற்
படிகராக் கருமணி பதிந்த வண்ணமார்ந்
தடியிமை காக்கநன் றமைந்தொ ளிர்ந்துள
வடிவவாந் திருவமர் மணிச்செங் கண்ணினுன். (டுக)

வீண்போ நெடியதாய் மிளிர்ச்செங் கைவினான்
கோணல னுடையதாய்க் குவிந்து மேலகை
நேண்டி சிறுத்துநீண் டிதழ்ம லார்ந்தொலி
யானலன் காக்குறட் டையின்வின் காதினான். (௮௨)

ஆடியேர் படைத்துநீண் டகல்க துப்பினு
ன்மேல் வளைந்ததி னிலைகொள் பூருவா
னீடிவிவ் வைந்துநீண் டிருக்குஞ் செல்வனே
கூடிய நலமெலாந் கொளுமென் பாரேனா. (௮௩)

தடித்திலாச் சிறுத்ததாய்த் தளிர்மே துக்கொடு
வடித்ததா யழகுமெய் வயங்கு தோலினான்
றடித்தலு நீடலுஞ் சார்கி ளாதெழில்
விடித்தணி சிறுத்தமை விரங்க னுவ்வினான். (௮௪)

அகன்றிட நெடுகலின் றழகி தாச்சிறுத்
திகன்றகோ துறாதொளி யிவர்க் கத்தினு
னகன்றிட நெற்றலின் றணிய மைந்தெழிற்
குகன்றகோ திலாச்சிறுத் திலங்கு பல்வினான். (௮௫)

குறுகனீ டுடன்மெலி கொளல்ப ருத்திட
லுறுதலில் சமன்கிறுத் தொளர்க முத்தினு
சிறுகுறுப் பைந்திவை சிறந்த செல்வனே
நறுமையார் நீண்டவா னுள நென்பரால். (௮௬)

மூன்றிரு மூன்றுமும் மூன்று பன்னிரண்
டான்றிவர் விரற்கடை யளவு கூறலிற்
நேன்றிய முதன்மைரிற் றுலங்கு முவிர
லேன்றியற் குறித்திரண் டெழில்கொண் மேட்டிரன் ()

நீடிலா தாழ்ந்திலா நிரைவ ளத்தசை
மூடிய கைக்குழி முகிழ்த்த வக்குளான்
தேடிய நடுகிலை திறம்பி லாதுசேர்
தாடிமன் குறிஇமிளிர்ந் தடக்க நாவினான். (௮௭)

அழகிதாய்க் கூனலின் றறவு நீண்டும
பழகிய தாய்க்குறிஇப் பரவு வெந்தினான்
குழகிதான் குறுப்புகள் குறிஇய மெய்யனே
வழமையா வுளமகிழ் வளத்த நென்பரால். (௮௮)

1௪. விடித்து—விடிந்து. ௧௪. மேட்டிரன்—குறி.

பசந்தகன் றழகிதாய்ப் பராவு சென்னியா
 னிரந்தக னிறைமதி நிகர்மு கத்தின
 னூர்தரு மிவையகன் றுற்ற மெய்யனே
 தமர்திற னறிவுயர் தனைய னென்பரால்.

(௨௦)

காலகங் கையகங் கடைக்கண் வாயிதழ்
 ஞாலவேட் டிராதுனி நகமீவ் வேழுமே
 சீலவவ் வதற்கியை செம்மை வாய்ந்தெழி
 லாலவுற் றிடிண்மினா ரவாஞ்சே யென்பரால்.

(௨௧)

பிள்ளையோ டம்மையும் பிரிப்பின் மேட்டினுட்
 கொள்ளமுன் கோக்கப்பட்ட டிருந்த கொப்புளுத்
 துள்ளவுந் திபின்சுழி வலங்கொ டிற்றெழி
 லள்ளியு லாழ்ந்தொளி யனிக்கொப் பூழினன்.

(௨௨)

அடல்கொண்மார் பினிநடு வழகி தாழ்த்துகண்
 ணடன்மினா ருளங்கவர் நடுச்செப் பத்தின
 னுடலொலி மூலமா முயிர்ப்புப் போய்வரு
 மிடறது பதிந்தெழின் மிகுந்த தொண்டையான்.

(௨௩)

இன்னமுன் றுறுப்புமாழ்ந் திருப்பின் மேலவர்
 நன்னர்கொண் டாடுமா நலனுண் டென்பரா
 லுன்னத மாமெனான் குறுப்பி லக்கணம்
 மன்னிய நந்தியெம் மானவ ளாந்தனன்.

(௨௪)

வேறு.

வளரு. நந்தியெம் மாணைநன் மாதவர்
 கிளரு மன்பினாற் கிட்டினர் போற்றுவார்
 தளர்வி லாத்தவத் தந்தையை மெச்சுவார்
 விளரிற் சைவமெய் வேட்கைகண் டேத்துவார்.

(௨௫)

என்றும் பொன்றிடா னீவ்வரச் சேபையின்
 றொன்று மின்பகத் தோங்குகி லாதான்
 முன்று னிரந்தெழீஇ மொய்தவர் பிள்ளைமெய்
 நன்று தானொராண் டெள்ளவா னுனென.

(௨௬)

வினாப துஞ்சின மேற்கொடெவ் வாறுரீர்
 பனாசின் றீரெனப் பண்ணவ ரஞ்சிமெய்
 சொனமெய்க் கூறுதூல் சொற்றவா நென்றனர்
 தனாநு தேர்த்ததாற் றட்பமுற் றோதுவான்.

(௨௭)

உலக முற்றுமு ஞ்ற்றுத வப்பய
 னுலக முற்றுடை நங்கையோர் பங்கன்பா
 ரிலக வ்யத்தத வன்றரு மிம்மக
 னிலகன் மெய்பொன்றி னீசனு மில்லையால். (உஅ)

இம்மெய்க் கூறுதூ லென்செயு மெம்முல
 கம்மை பங்கன ளித்தவ ரந்துணை
 செம்மை நின்றவிற் செம்மறல் சீறினு
 மம்மைச் சேயெதிர்த் தாடுர னென்றனர். (உக)

அஞ்ச லீரென வத்தவர் தாழ்ந்தெழீஇ
 நெஞ்சை யத்துரி மிர்த்தனர் சென்றனர்
 மஞ்ச னன்புடன் வந்துதன் றந்தைபால்
 விஞ்ச ருத்தவர் விண்டதென் னென்றனர். (உ௮)

முனாகட் பெற்றவர் முன்றுல கத்தினும்
 வினாயுஞ் சீர்த்திவி ரித்தனர் வாழுவார்
 முனைத ருப்பண முன்கடன் செய்தவிற்
 றனாமுன் னோர்துவார் தத்தினின் றேறுவார். (உ௯)

அணிசெய் தேநட மாடுசே யின்மனை
 பணிசெ றிந்துப யில்காட தாகுமான்
 மணிபொன் செய்முன்வ ளம்பெற்றி ருப்பினுங்
 கணிசே யில்லார்பொன் காக்கும்பே யாவால். (௩௦)

உண்டு தெத்தணி யுற்றும கிழ்மணங்
 கொண்டுஞ் சேயிலார் கோமனை பாழ்மனை
 பெண்ட குந்தொனா லிவ்வணங் கூறலின்
 மண்ட ருத்தவ மாடினன் வந்தனை. (௩௧)

உனக்கொ ராண்டுள தென்றிவ ரோதினா
 ரொண்டிசு மாழத லெண்ணிகல் கென்றனர்
 மனக்கொண் மைந்தன்ம கிழ்ந்திபான் பொன்றிலேன்
 றனக்கொன் றைப்பிரான் சார்புள தென்றனர். (௩௨)

தந்தை கேட்டுளந் தன்னிலின் பார்த்தனன்
மைந்தன் றந்தைபான் மாதவஞ் செய்யயான்
புந்தி கொண்டனன் புண்ணிய நீவிடை
தந்த னுப்பெனத் தந்துவிட் டானோ.

(௩௫)

அயிர்தென் காசிய டைந்துமுக் கூடனீர்
கவின வாடிமுக் கட்கெரு மான்கழற்
செவிதழ்ப் பூசைதி ருந்தவு ஞற்றினுன்
குயிகை யோடிறை கோயிலை நண்ணினுன்.

(௩௬)

ஏத்தி யர்ச்சனை செய்தெனந் திப்பிரா
னத்த னாமுல் கம்மையொர் பங்கனோர்
வேத்தி ிக்கையன் விழ்ந்துப ணிந்தெழி இத்
தோத்தி சம்பல சொல்லின் றுனனோ.

(௩௭)

வேறு.

விரிசடைப் பகிரதி மிலைச்சுஞ் சென்னியா
பரிசன மணியுல கம்மை பாகனே
கரிசநற் றவர்க்குறு கெடு நீக்குவோய்
பரிசனர்க் கெதிரெழீஇப் பயத்ததத் தீர்ப்பவா.

(௩௮)

வித்திய வற்புத வெளிய தற்பரா
தித்திய பசுபதே யதூல தேவனே
மத்திய மந்தமா தியில்ல சத்தனே
யுத்திய குக்கும வகாச வோமயே.

(௩௯)

நித்திய நிற்குண நின்ம லாபரா
சித்திய புத்திய சுருவ திட்டியே
சத்திய சாந்தவே சகள டிட்களே
முத்திய பூரணே ஞான முர்த்தயே.

(௪௦)

வருவன போவன மலர்ந்தி நிற்பன
தருவன வுயர்சரா சரத்தின் கூற்றினத்
தொருவன தொருத்தியென் றுலக மோர்ந்தறி
யருவந் வேருவ பேத வாதுயே.

(௪௧)

இரங்கவேண் தெமென விறப்பி லாமலே
யாங்கமா டியசிவ னபய நல்கிமுன்
வரங்களிற் திடவந்து வலக்கை சென்னிமே
ஔரங்கவின் பெறவைத்திஓ துரைப்ப தாயினான். (சஉ)

சிறுவகேள் பகலிடைத் தென்றி சைச்சண்ட
னிறுவபா சங்கொடுன் னிடத்தி னெய்திடான்
மறுவகன் மதிநிகர் வாழி யென்னலும்
நறுவடி வதின்முக்க னுற்கை தோன்றிற்றே. (சஉ)

திருந்தின னெண்ணைப்பின் நென்ன னீன்றவோர்
மருந்தன பூங்குழல் வாய்மொ ழித்திரு
பொருந்துசெம் மேனிபெய் புரித ளோக்தயிக்
கிருந்ததி னுலகம்மைக் கிதுசொல் வானரோ. (சச)

பூரணி யேயிவன் புதல்வன் ஞானமெய்க்
காரணி வேதவா கமக லாநியைத்
தாரணிக் கண்ணிவன் றனக்கு நல்கென்றான்
நாரணி சேவடி நந்தி வீழ்ந்தனன். (சரு)

விழுதலா மகமலர் வெய்தி மென்சையாற்
றொழுமகன் றனையம்மை தூக்கி முன்னிரிஇ
வழுவினாச் சென்னிமேல் வலக்கை வைத்தருட்
பொழிவிழி சாத்திமெய்ப் போத மூட்டினான். (சரு)

தழைத்தகொன் றையஞ்சடை தயங்கு செல்வனா
வுழைத்தமைந் தனுக்கனு கூல மோங்கவே
யழைத்தமை வறுகண னாத னாகப்பொன்
னிழைத்தவி கிரீஇயபி டேக மாடினார். (சர)

உறைவள வுலகெலா முடைய நங்கைபா
விறைவனே நந்தியெம் மாணுக் கேர்மணி
நிறைமுடி சூட்டியே நீள்க ணத்திறை
முறையுநல் கினனந்தி முதன்மை பெற்றனன். (சஅ)

வேறு,

ஆய வேலைபரி னைவொழு கியதுழா யவற்குந்
தூய வேரியின் கமலமீப் பொலிந்ததோன் றனுக்கு
மேய வேந்தன விண்ணாவர் தொழுமக பதிகுஞ்
சூய வேகமார் கணங்கட்குந் தெரிந்ததிச் செயலே. (சக)

தெரிந்த வக்கணர் தேவரும் கணக்களுந் திரண்டு
பரிந்த வன்பினுற் குழிஇக்குழிஇ வந்தனர் பணிந்தார்
புரிந்த மாண்விசு வேசனி னுணையைப் புரந்து
சொரிந்த நல்லருள் வழிப்படுந் துயர னினரால். (ருடு)

அருமை நந்தியெம் மாணைமந் திரனீ சாட்டிப்
பெருமை பார்க்கணத் தலைவனு வைத்தமை பெற்றோர்க்
கிருமை யுத்தரு செய்தியா வந்தது மின்பார்ந்
தொருமை யாகவந் தோக்குதென் காசியிற் கண்டார். (ருக)

பெற்ற வர்க்குநந் திப்பிரான் காட்சிதந் தருளி
நற்ற வத்திரீ ரும்முடை லயிற்றினுன் றோன்றி
யுற்ற பேறுமை யுலகெலா முயர்த்துவ தாமால்
சுற்றை யஞ்சடை யான்கழ லுமதெனக் கரந்தான். (ருஉ)

நந்தி யெம்பிராற் குலகநா யகியுல கேசன்
பந்தி நன்றரு றிக்கதை படிப்பவர் கேட்போர்
புந்தி நன்றதா மிகபரம் பொருந்துவர் நாளு
மிந்தி ரனறொழ வாமுவ சென்றனன் சூதன். (ருங)

நந்தி யுபதேசம்பெற்ற படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துஉளக.

இருபதாவது

நத்திக்கு முடிசூட்டு விழாப்படலம்.

உலக நாதனோக் குடனுல கம்மைபோ தகமு
மிலக நந்தியெம் பிரான்பெறல் சொற்றன மினியத்
திலக னுக்கெமான் மணிமுடி சூட்டிய சிறப்பை
யலக லாதவன் புடன்விரித் தினிப்பநன் கறைவாம். (க)

நந்தி யெம்பிராற் கருடிற னயந்தமா தவர்கள்
சுந்தை யுட்கனி சிறந்தன ரவன்றிரு மணமும்
பந்தி யாமுடி சூட்டுவை பவமுநன் றெடுத்துப்
புந்தி யார்தரச் சொல்கெனப் புகலுவான் சூதன். (உ)

திக்கி னைத்திகழ் பர மாக்கொளுஞ் சிவனாற்
 றொக்கி னைத்தொட ருறுப்பொரீஇ நந்திமான் சோதி
 முக்கி னைக்கணற் றோள்சடை முடிமுதற் திகழ்த்து
 சொக்கி ளங்கதிர் மேனிபெற் றனனகணற் தொழுவே. (ங)

ஆரி யற்படுத் திறைமக னுக்கொளப் பட்டு
 நாரி யற்புத வுலகமனெ யருள்பெறு நந்திச்
 சீரி யற்கையிற் செய்திடத் திருவுளங் கொண்டான்
 வீரி யச்சிவன் கணொலைய வந்தனர் மிடைந்தார். (ச)

முனைத்த லைக்கொளு முவிலை வேலுடை முதல்வ
 ரினைத்த மைத்தமை பென்கொலோ பகருதி நிரைத்துக்
 கனைத்த வேலைகட் குடிக்குகோ கார்மலை பெடுக்கோ
 வினைத்த னாத்லை பெவ்சிதஞ் செய்யுகோ விளம்பாய். (ரு)

அடுக்கு மண்டரண் டங்களைப் பிடுங்குகோ வாழி
 படுக்கு மாயனை பெழுப்புகோ பகைஞர்மேல் வாளி
 விடுக்கு கோபிர மனையும்பந் காடுகோ விண்ணி
 னுடுக்கு வத்தினை யுதிர்க்குகோ திருவுள்ள மோதாய். (சு)

என்ன லுந்தவழ் கங்கையஞ் சடைமுத விறைதா
 னுன்ன லுந்தெரிந் திடக்குறு நகையுந் துமக்குப்
 பன்ன லுண்டொரு செய்தியெண் டிசைக்கணும் படர்சீர்
 மன்ன லுற்றநங் கணங்கணீர் கேண்மென வகுப்பான். (எ)

சொல்லு வானமுந் தொழுந்திற லுடையரீர் சுற்றுங்
 கொல்லு வான்பகை யில்லையாற் கோமுறை பெங்குஞ்
 செல்லு வானிந்த நந்திக்குத் திருமுடி சூட்டி
 வெல்லு மாறவன் பணிசெயு மென்றனன் விமலன். (அ)

விதிய வாமடன் மலைவலஞ் சூழ்ந்திட வினாக்காற்
 பொதிய மேமுத லெண்டிசை வரையும்பொன் பூத்த
 திதிய வான்கவர் நிறுவிறற் றோரணஞ் சிறப்ப
 மதிய ருக்கணு மிருபுற விளக்கென வயங்க. (ஆ)

ச—ஆரியற்படுத்த—பொருந்தியஒழுங்குபடச்செய்து, வீரியச்சிவன்—
 மகத்துவமுள்ள இறைவன். க—விதியவாமடன் மலை—செல்வங்கையுடைய
 தாரும்பலியமேருகிரி, வேதாகம முறைகளே விருப்பம்வெற்றி மலை.

செழுங்கு னக்கொடு தெற்குமேற் குத்தாஞ் சிவனு
லொழுங்கு பற்றியாங் கொடுபது முழுமு முயர்ததுக
கொழுங்கு நிப்பொடு குழுகுப் நினைத வுடைத்தாய்ப்
புழுங்கு றுதுகாற் றீரெணகாற் கொட்டகை போட்டு. (10)

விரித்த சுற்றிலே நிரைசலும் பந்தரும் லேய்ந்துத்
தரித்த சுற்றினெண் னாகமெண் கரிநிறீஇத் தாங்க
வரித்த கால்வளை விட்டமற் கூட்டுணமா விகையாப்
பரித்த மத்தியி னென்பதுக் கொண்டதாம் பதங்காம். (10க)

அவைக்கு மேற்சுற்றுப் பதமொன்றுண் டாக்கிமா டடுத்துச்
சவைக்கு ளோர்பிர காரஞ்சஞ் சரித்தற்கிட் டப்பாற்
கவைக்கு கந்திடு புரிசையிற் கமலமேற் கனிவாஞ்
சவைக்கு ண்புபீத்த திருபத்தேழ் சொன்னமட் கலசம். (10உ)

அமைப்ப தவ்வத்தா னத்திலே கீழ்த்திசை முதலா
வமைப்ப தாயவல் வடிவுரு ரியஞ்முத லாக
வமைப்ப ரர்க்கிய பாத்தியங் கொடுத்தபி டேக
மமைப்ப தாகியொற் றுடைசாத் தினாலங் கரித்தார். (10ஈ)

மருவு மண்டலேச் சுற்றுகொன்பண் ருடம்பைத்து மேற்கன்
புருவு றிட்டலிக கத்துக்கொன் பதுவைத்து முதிசி
தருவு மைத்தனி னைத்துடன் றகைமருந் தைத்துந்
திருவு தைத்தரை மண்ணைந்துஞ் செய்யதோ லேந்தும். (10ச)

நீரி னிறநனி வகையஞ்சும் வைத்துநேர் கீழ்பாற்
பாரி னென்பதிற பஞ்சகம பப்பதிப் பதுமாய்ச்
சீரி னிறகிழக் கொண்டதூர் தேவவர்த் தனைக்கென்
றேறிற் நெற்கிடுநென் பதபதத் திவர்குண்ட மென்ப. (10ரு)

இதனி னங்கிசீ டப்பிர வேசமீ தொன்பா
னதனின் மேற்கினு சாரிபற் கொண்டதா மதன்மேற்
பதனி னங்குரார்ப் பணத்துக்கு மொன்பதாம் பகரிவ்
விதந் கழுகுதிடி னென்பதுக கொண்டதாய் விளங்கும். (10க)

யக-மாலிகையா—நிரல்படநிற்குங்குழுலாக. பதங்காம்—பிரிவாகும்.
யெ-பதம-டேவி, சொன்ன-பொன்மயமாகிய யச-உத்திசி-வடக்கு, தனி
ரைத் த—ஆல்அரசுஅத்திமாநாவல்என்னும்பஞ்சபல்லவர, மருந்தைந்தும்—
தாமரைவிட்டுணக்கிருத்திரசெங்கழுநீர்நாயுருவிஇந்திரவல்லிஎன்னும்பஞ்
சௌவத்தி. மண்ணைந்தும்—ஆளையடிருதிரையடிநேரடிபன்னிக்கோடுகின்
டியதுடம்புற்றுஇதலவங்களிலுள்ளபஞ்சமிருததிகை. செய்யதோலேந்தும்—
ஆல்அரசுஅத்திமாநாவற்படைகளாகியபஞ்சதேசம்,யடு-தேவவர்த்தனைக்கு—
சிவனுக்குஞ்சத்திக்கும், குண்டம்-அக்கினிகுண்டம் யக-டீடப்பிரவேசம்
—நந்தியிருக்குமிடம்.

இந்தி ராஜியர் சூழ்மதிற் கமலமே விருப்ப
நந்தி ராகஞ்செய் மால்கண்ணி திசையிலே நண்ண
மந்தி ராசல சத்கனீ சானத்தின் மன்னச்
சந்தி ரார்த்தக்கீழ்த் திசைநடு மயேச்சுசான் நயங்க. (௮௦)

இரவி சாந்திவித் திசையினிர் தியேபிர திட்டை
விரவி நந்திமா காளசே பிருங்கியே விராயர்
தரவி ணைக்கிடப் பாகந்தார் தேவியே சண்டன்
பரவின் வர்த்துவின் பதிதிரு கணபதி குருக்கள். (௮௧)

வேறு.

ஆடகக் குடங்க ளவைபதி னுறு படிக்கொளு மைந்துவர்த்
தனையு, மீடக முடைப மரகதம் பலள மிமைத்தும் வச்சிரம்
நீலம், நீடக ஹோனிகர் முத்துமா ணிக்கம் நிலைவரும் மின்
மணி மாலை, யேடக மைந்து நிறவகைப் பட்டுஞ் சீரையு மிவை
க்கிணங் கினவும். (௮௨)

விருப்பையார் கிருக்குச் கிருவமுஞ் சார்வம் விளம்பிய
விதிசொல வளர்ந்த, தருப்பைநற் சாதி மாங்குழை மாலை தம
னியத் தகடரத் தினங்க, ளருப்பையார் மிருத்து முகிலெலார்
தொலையெள டதத்தின லையுற வறவு, மிருப்பையென் னோது
ங் குடஞ்சுகி யாக்கி யிவையெலா மவைக்குளிர் டினிதே. (௮௩)

அல்லியம் பொருட்டா யெழுதியே வைத்த வாங்கதன்
மேற்குட மமைத்துப், புல்லிய குபேர திசைக்கணே முன்
போற் புகனவ கோட்டத்துட் குழ்ப், மெல்லிய லைந்தா யிலக
வே போற்றி யிரிய தேமுத லெடுத்துச், சொல்லிய நிருதிக்
கணபதி தொகுத்த சுபிபையந் தவைமுறை தொடங்கி. (௮௪)

ஒதிய மிருதி சுருதியா கமத்தி னுத்தரித் துளதெய்வ
வுருவாய்ச், சோதிய திலகு சுடர்பணிக் குடங்க மெலங்கவே
யிருகையான் மலரின், தாதிய னறவந் துளுப்பிட வாக்கித்
தனித்தனி தாமித்துத் தயில, மாதிய பிட்டா மலகமார்ச்சு
மே பைவகைக் கவிபமைந் தமுதம். (௮௫)

௮௫—வரத்துலின்பதி—பிரமா, யுக—சீரையும்—மாவுரியும், ௮௬—
அருப்பையார்மிருத்து-தக்கததைப்பொருந்தஞ்சாக்காடு, முகிலு-வாணன்
முடிவு, ௮௭-பிட்டாமலகம்-மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு,

முருகுதிர் கனிதேன் சந்தன யிளநீர் முறைசொகிந் துல
ர்த்தியா டகத்தேர், பெருகுமே கலைகள் களபகிந் துரநற்
பிணையல்க ளணிபொணுந் கனகத், துருகுநா ரானெய் யனம்
பஞ்ச தாரை யுயர்பல வகைகிலே தனங்க, டருகுடங் கையி
னற் தூபதி பங்கள் விசிறிசத் திரந்தருப் பணங்கள். (உ௩)

ஆற்றிய கவரி யிவையெலா மாடல் பாடலி னுடனழ
காகப், போற்றிய பின்னர் பொற்புறு புட்பார்ச் சலைகள்கற்
பூரூ டணங்க, ளேற்றிய பூகி தரித்துவேண் டெதி யாவையு
மியம்பித்தான் பெற்றுத், தோற்றியங் குறையு முர்த்தியை
மனத்தார் சூழ்ந்துதாழ்ந் திருகையாற் றொழுதே. (உ௪)

வேறு:

களங்க் றுத்தவ னகளங்க னெம்பிரான் கருணை
துளங்க வந்தருள் செய்குடிற் றயராமே யின்றா
னுளங்க னிந்துமை யவனொடு முத்தரித் திறைவன்
விளங்க வேறுவே றிவையுளுற் றிடன்மறை விதியால். (உ௫)

கொழுந்து வெண்ணிலாக் கண்ணியோன் கூறிய வேவற்
கெழுந்து நான்முக னினிதுபொற் குடத்திவர் கங்கை
யழுந்து மாசகன் றிடச்சொகிந் தனனவி ராடை
விழுந்து தாழுந்து மெய்விரை வினிற்றுவர்த் திரவால். (உ௬)

வத்தி ரங்கொடு புலர்த்திப்பின் மேகலை வனைந்து
முத்தி ரகதினா திகளினா பாணமு முறையிட்
டத்தி ரகதிப விதமுத் தரியமுட் டிணீசம்
பத்தி ரத்தனநிந் தேகள பாதிமேற் படர, (உ௭)

இலங்க வார்திரி புண்டரம் துதலிடை யிரளி
துலங்க வைத்தபோற் தூயகிந் துரமணிந் தணிகூர்
நலங்க வந்தொளி பரப்புகிந் காசன நடுவி
னலங்க ரித்தூந் தியையரி முடிகவித் தனனால். (உ௮)

கவித்த மாமணி மகுடமோ டிறைந்திடு கலை
செவித்த ருங்கயல் விழியுடைச் சயேசையாந் திருவைப்
புவித்த லம்புகழ்ந் திடமுறை புரிவன புரிந்து
பவித்த மங்கல முழக்கொடு பலகிறப் பாற்றி. (உ௯)

திருத்தி யாமருங் கிருத்தியே திருமணஞ் செய்துள்
ளருத்தி யோடுவண் குளவனு மனபுடன் வணங்கப்
பெருத்தி ருந்தவுந் தியங்கம லத்துறை பிரமன்
கருத்தி னித்திவர்ந் தடிக்கம லம்பணிந் தனனும். (௩௮)

பூரு வத்திறை யீந்திரன் பணிந்தனன் போதங்
கூரு வப்பொடு தேவர்கை கூப்பியே தொழுதார்
மேரு வன்மையார் கணங்களு முனிவரும் விஞ்சை
தேரு வன்பருஞ் செறிந்துவர் திறைஞ்சினர் நின்றார். (௩௯)

இங்க ணந்தியெம் மான்முடி சூட்டுநன் கியன்ற
தனக ணுன்ற தென் காசினன் கைரின்னுவத் தருள்கூர்
செங்க ணேற்றினன் றிருமுனர்ப் புரியதீ கார
துங்கன் கைலையும் பொதியையு முள்ளெனச் சொற்றான்.

தந்திக்கு முடிசூட்டு விழாப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துநராடி.

இருபத்தோராவது

சிரும்பாசுரன்

திக்குவிஜயஞ்செய்த படலம்.

நந்தி யெம்பெரு மானை யேசைநன் னங்கை பைமணஞ்
செய்ததும, மந்திரப்புன லாட்டி மாமணி மகுடஞ் சூட்டிய
துஞ்சொன, மிந்தி ரன்முத லேரரை ஊட்டியு மிறைக வர்சி
ரும் பாசுரன், வெந்தி றற்கொடு போந்தென் டிக்கினும் விச
யஞ் செய்திறல் சொல்லுவாம். (௧)

நைமி சத்தவர் நாங்கள் செய்தவ நன்மை நந்தியெம்
மான்கதை, மெய்மி குந்திரு வாய்ம லர்துநீ விள்ளப் பெற்
றன முய்ந்தன, மொய்மின் வண்டிக ளுமுநற் பூம்பொழின்
முதுசென் காசியின் சீரொலாம், பெய்மி னென்றுரு குற்றி ரந்
தனர் பிறங்கு சூதனும் பேசுவான். (௨)

மன்ன வல்லிண யாக்கன் வங்கிச வச்சி ரப்புய மாபெ
லன், றுன்ன வந்தனன் விருபாக் கிப்பெயர்த் தோகை யைம
ணர் தின்புதுய்த், தந்நல் லாளுடன் வாழு நாள்பொரு ளள
வின் றுற்றுமொர் சேயிலாத், தன்ன ககருறை தீர வேயிம
தரணி போய்த்தவ மாடினான்: (ங)

மலர வன்றனை வேண்டி வச்சிர வாகு வில்லொடு மாதவ,
மிலக வாற்றல றிந்து முன்வந்து மெண்ண மென்னென வே
தினா, ருலக மாக்குவோ னஞ்ச லீர்மக வுதவி னேம்புவி மூன்
றுமா, ணலன னித்தன மென்று சென்றன யயந்தெ ழீஇய
வர் வந்தனர். (ச)

வருவில் வச்சிர வாகு வில்லொடொர் வளம டைந்தலார்
தேர்நிழற், றிருவி ருக்கம ருங்கொ துங்கினர் தகையும் வேர்
வையு மாறுவா, னொருவி லாததி தூல கண்டனி ருடியு கந்
தொரு சாருறன், மருவி னாருணர் தாரி லாரவண் வைகி
னார்வெயி ருழவரை. (ரு)

வேறு.

ஆங்க மர்ந்தநில மீதி லேகொழுந னான வன்றுயில மர்ந்
தனன், கோங்க ரும்புமுலை யந்ந லான்குளிர்மை கொள்ள
மெல்லநடை கூடியே, தேங்க மழ்ந்தசுனை வாச மேய்த்தவச
செய்யு மம்முனிவர் சென்னிமேன், வீங்க மண்வெலெ றும்பை
வாரினள்வி னைந்தெ றிந்துகொடு கொட்டினான். (சு)

வேறு.

சிரித்து நின்றன ளவனை வெவ்வழற் சீக ரத்தினு வெம்
பியார்ப், பரித்து றுக்கியு னக்கு மேவா பால னூரெறும்
பாகவே, விரித்து ரைத்தனன் சாப மென்னவும் வெருள்கொ
டேவிரூ பாக்கிபேரய், வரித்து னூர்புரீர் விழிய ளாய்வல வல்ல
வற்கதைச் சொற்றனள். (எ)

மன்னன் வச்சிர வாகு வாவிதென் வந்த தூழ்வனி
யோவென, வின்ன றிந்தரத் தூல் கண்டச ரண்ச ரன்னென
வேத்தினேர், நன்ன ரன்பொடு சென்றி றைஞ்சின னங்கள்
கோதுபொ றுத்தரு, ளன்ன வாகனன் வாரி றீஇமக வாக்கம்
நல்கென வேண்டினான். (அ)

எ- வெவ்வழற்சீகரத்தினும்—கொடிய அக்கினிமழையினும், வரித்து
னூர்புரீர்—அக்கினியிற்கொதிக்கும்புனல்,

ஆன்ன ஈலையி லேய ருந்தவ தூல கண்டர கங்கனிர்,
தின்ன றீரர சேயெம் போன்றவ ரிட்ட சரபம்பொ லாததே,
மன்ன நீநல தை வின்பெரு மகன்மு கம்மெறும் பின்முகம்,
நன்ன ரார்தரு மெய்தி றங்கொளு நாமெய யாவரம் நல்கி
னேம். (சு)

உற்ப வித்திடு மைந்தன் மாபல யோக னுய்ச்சிரும்பாகர,
னெற்ப வித்துல காவ்வன் முற்றவு மினிது காவிரித் தென்
கரை, பொற்ப விக்கிர கப்ப திட்டைநீ புரிந்து மேசுவ விங்
களைச் சொற்ப வித்திர பூசை செய்துவாழ் துன்பு தீருமென்
றோதினார். (டு)

ஆக்க ணத்தவன் விட்ட கன்றுதன் எனா மெய்தின ராங்
ருள், மக்க ணல்வர வாகக் கொண்டனர் மனைவி யாம்விரு பாக்
கிதான், முக்க ணன்பணி யாற்க ருக்கொடொர் முனையை யின்ற
னன் மற்றவன், நெக்க ணத்தொரு மேரு வந்ததிற் றேய மெச்
சவ ளார்த்தன். (டுக)

ஆங்க வண்சில நாளி லேவளார் தான தன்பின்சி ருப்ப
னின், போங்க வந்துபெற் றோரி டைத்தவ முஞ்ற்று வான்
விடை வேண்டினான், றாங்க ருத்துறு தூல கண்டர்சொற் றனை
யு ணர்த்தது செய்துநீ, நீங்க ருநிறில் பெற்று வாவென நீற
ணிந்தன ருய்த்தனர். (டுஉ)

கைத்த னுத்திறல் சுற்ற வெஞ்சிறு காளை யாம்பரு வந்த
னின், முத்த னுக்குயர் பூசை செய்திட வேழு பன்றனன்
காவிரி, நித்த னுட்பவி யாப கத்தன னிக்கை கேள்விதி கழ்த்
தியே, யத்த னுக்கொரு கோயி லாக்கின னருளி விங்ககி றீடு
யினான். (டுங)

ஆலை யஞ்சிவைக் காக்கி யேசுவை பைப்ப திட்டைசெய்
தின்பமாய்க், காலை யுச்சியு மந்தி யும்பிற கால மும்வழி
பாடுகள், சோலை யம்புது மலர னேகசு கந்த மும்பொலி
வாய்முகரி, மாலை யும்புழு காதி யஞ்சரி வரவ ழங்கினன்
போற்றினான். (டுச)

உ-எற்பவித்து-என்னவுண்டாகி, சொற்பவித்திரபூசை-சொல்லப்
பட்டது யவழிபாட்டை, டிக-அகரம்-நகரம்,

ஆத லின்சிரும் பத்த லைப்பெறு மன்ன வன்பெரு கன்
பினா, லீத லின்பொரு விடையி னானடி யேத்து மெய்த்தவங்
கூடவே, காத லித்தருள் செய்யு மண்ணல்க டாட்ச லீட்ச
னஞ் செய்துவந், தோத னிற்கிவ னென்னை வேண்டுமென்
றுசாயி னானது கண்டரோ. (௨௫)

எனக்கு வேண்டுவ வென்செங் கோலீரண் டேழு லோக
முஞ் செல்லவுஞ். சினக்கு மன்னவர் கைத்தி றற்படை சிந்து
வன்மையு மும்பரின், மனக்கு ரூரமாய்த் தவர்துப் பாலியான்
மாய்ந்தி டாமையும் நாளுமென், றனக்கு மன்னதி கார மேரங்
கவுந் தாழ்வில் வென்றியு மென்றனன். (௨௬)

பொருதி றீத்தமா வாதி யாலுநீ புகன்ற வாறுமே பொன்
நிடாத், தருதி றத்தவ ரம்மு னக்கியார் தந்து னேமென
வெம்பிரான், நிருதி நல்கிம றைந்த னன்வா சித்தி பெற்றசி
ரும்பனல், விருதி னேவலின் விழவு கொண்டேன் வேலி புக்
குநன் வாழுவான். (௨௭)

முதுவ ளப்பிர சண்டன் மந்திரி முன்ப மைச்சகே
ளீதெனப், புதுவ னாத்தகி லாண்ட நாயகி புணரோ மான்வழி
பாடுநன், மதுவ னத்தலர்க் கொன்றை யாதிய வாரி யாற்றியி
யோகுதிஇ, விதுவ னைந்தவெம் மாமெ திர்ப்பட வேண்டி
னேன்பல்வ ரங்கனே. (௨௮)

உருக்கன் பர்க்குவேண் டெவ வனைத்தூநல் குத்த மன்ன
ருள் பெற்றபான், மருக்க மழந்தெறி மலை வரசவன் வருணன்
கூற்றெரி நெருதி, நெருக்க வாயு கு பேர னேவரும் கெடியன்
வேதன்முன் யாவரும், பெருக்க மாயெதிர் செல்லுமாயினும்
வெல்லு வேனெனப் பேசினன். (௨௯)

வேறு.

பழுத கன்றமந் திரியது கேட்டனன் பராயின னின
தானே, பெழுத வத்தினு மேற்றுவ னிகன்றெவ ரெதிர்ப்பினு
மவர்தம்மை, யழுத கன்றிட நொறுக்குவ னிறையிடை யாட்சி
நீ பெறுகென்று, தொழுத கன்றனன் றந்தைபா னுணர்த்தி
னன் சொல்லுநு மகிழ்வுற்றான். (௩௦)

அரசன் வச்சிர வாகுவு மன்பினு லானநுள் பெறுமைந்
தன், வாச மர்த்துல கறியவுந் தான்றவ வழியினுட் கழித்
தற்கும், சரச னுளறிந் தாட்சியை மகன்புயர் தனிநகமத் தின
னப்பான், முரச திந்திடத் திசையெலாம் வென்றிட முன்னி
னன் கிரும்போச்சன். (உக)

வேறு.

நீலவன் சிரும்பாசுரன்.

கருடவா கனத்தனாய்க் கையின்வ லர்புரி
மருடரு வாள்கதை வலோவின் னேமிநகர
டிருடபஞ் சரபுதத் திருவ னுய்ப்புவி
புருடவுத் தமனைனப் பொலிந்து தோன்றினுன். (உஉ)

மகன் விநுபாக்கன்.

அன்னமும் வாகன மாக வேறினான்
பன்னருந் கரத்திவர் பாச மூர்த்தமாய்
மின்னவிர் வெண்மைய வேத மாங்கொடி
துன்னமுன் நிலின்னிரு பாக்கன் றோன்றினான். (உ௩)

மாமன் பிரலிருத்தன்.

உருப்பிர காசவென் ளாணை யூர்திதான்
மருப்பிரு பாலுநான் கொளிரு மற்றதைத்
திருப்பினான் வச்சிரஞ் செங்கை யேந்தினான்
விருப்பினாற் றடற்பிர விருத்தன் வந்தனன். (உ௪)

மருகன் சடன்.

கிருவமுஞ் கிருக்குமே செங்கை யேந்திமான்
வருவணத் தபயமும் வாத முங்கொடு
பொருவளம் பெறுகொய்ப் புறத்தி னேறிக்
ருவவக் கினியெனச் சடன்முன் னோங்கினான். (உ௫)

மகளுக்கு மகன் கேசகேசரி.

இயங்கமே தியின்வெரி நேறிப் பாசமு
முயங்கவண் டண்டமு முறுகை யேமனாய்ப்
பயங்கர வக்கிர தந்தம் பாங்குற
வயங்கச கேசரி வடிவுற் றார்த்தனன். (உ௬)

மைத்துனன்கிருசனன்.

புரஸி னேறியே பொருந்து மங்குசம்
விரவிடப் பரிசையும் வேய்ந்து மேம்படு
வரவின் னாகிமா மருத்தி ராசன
வரவியன் கிருசன னுருக்கொ டெற்றனன். (உ௭)

பேரன் பட்டகான்.

பொருளாயச் சகத்திர விதழ்கொள் பூங்கைய
தருணனாய் மகாமே தாங்கு மூர்த்தியா
யருணனு மதியுவந் தடங்கு மாலலை
வருணனாய் பட்டகான் வடிவந் தாங்கினான். (உ௮)

தம்பி மகாந்தகாசரன்.

குருத்துவந் துயர்சரா சாங்கை கூப்பவே
யுருதுமீரண் புறுகலை யூர்தி யேறியூர்
திருத்துவன் சிகரஞ் செறச் செவ்விறன்
மருத்துவாய் மகாந்தகா சான்முன் மன்னினான். (உ௯)

மகாந்தகனது மாமனாகிய முற்கான்.

வல்லியன் மகாந்தகன் மனையைப் பெற்றவோர்
நல்லியன் மாமன்முற் கானற் றண்டொடு
செல்லியற் சிவிகையிற் சிறக்க வேறியே
வெல்லியற் குபேரனில் விளங்க லாயினான். (௩௦)

மயன், விகடன்கடன்மார், சேஷ.

தேவகம் மியனென மயன்றி கழந்தனன்
மாஸிக டன்கடன் வயித்தி யர்ப்பொர
மேவினர் செடியுமுன் விளங்கி நின்றனன்
கோவிவர் படைபொடுங் குழீஇப்ப டர்ந்தனர். (௩௧)

அயன்பாற்போர்,

வாதமு ம்பயமு மலர்கை காட்டிமுன்
விரதமா விடபமே ஸேறி வெல்கொடி
சாதபாப் பிடித்தயன் றலைமை கொண்டிட
விரதமாக் குளிர்னி லெதிர்த்து நின்றனன். (௩௨)

வேறு.

சோத னைக்கெதிர்த் தான்சிரும் பாசான் சொட்டை
சாத னைக்குரர் முசலமுன் பேவினன் றண்டூ
வேத னைத்தொட விடுத்ததைத் தடுத்தயன் விரைந்து
காத னைப்பொரு பொருசத்தி யேவினன் கடிந்தான். (௩௩)

உக. மருத்து-காற்றல். ௩௧. வயித்தியர்-அசுவினிதேவர்கள். ௩௨. தலைமை-தலைமயக்கம். ௩௩. சொட்டை-ஓராயுதம்.

பின்னு மன்னவன் பித்திரா வணத்தனாய்ப் பாசந்
துன்னு மாறறக் கோட்டினுன் சுரும்பலர்ப் பிரமன்
வெந்து ருனெதிர்த் கனன்பிர மாத்திரம் வீச
முன்னு ணுக்கினன் சிரும்பங்காண் முண்டகன் வியந்தான். (௩௪)

எதிர்த்து வெஞ்சினத் தேறிமால் படைப்பின யேவி
விதிர்த்து வாளினத் திரத்தினும் பிரமன்விழ்த் தினனாற்
பொதிர்த்து திர்த்திடப் பொருமிருப் புலக்கையாற் புடைத்தே
யதிர்த்தி யாலயன் கமண்டல மண்டமேற் றினனாள். (௩௫)

மாலை யேயடைந் தனனயன் சிரும்பனு மணித்தேர்
மாலை யேவிமா லூர்புக வான்வழி வந்தான்
காலை யேமக னஞ்சிவந் ததுகண்ட கார்மால்
காலை யேயுளம் கொண்டனன் கலங்கினன் சூழ்ந்தான். (௩௬)

மாத வச்சிரும் பாணவன் வந்தனன் மாயன்
சூதன் வஞ்சமே துணிந்தன னசுரர்கோன் றுணிந்து
போத வஞ்சமும் வாணமும் விடுத்தனன் பூமேற்
பாத லங்களும் விடுக்குமாற் றடுத்திடைப் படுத்தான். (௩௭)

சுரிகை வாளயில் குவிசஞ்சக் கார்பிண்டி சூல
மெரிகை யார்மழு வீரும்வாள் கவணிசூப் புலக்கை
மூரிகை யாற்றுதன் டிருப்புமுன் மூக்கரி கத்தி
கரிகை செய்சாம் முற்காங் கணிச்சிர ராசம். (௩௮)

படைக்க லங்களாற் றோளைபடப் பகைவாநெஞ் சகழ்ந்து
மடைக்க லுறகுநீ ரோடுவ போல்வடி செந்நீர்
முடைக்க வந்தமுன் டாடுவான் முனைமுடி கசுர
னிடைக்க லந்திராப் பிரமன்மால் வரப்புருந் தெதிர்த்தான். (௩௯)

சக்க ரத்திரு மாவின்மேற் சாந்தொடுத் தேவி
யக்க ரத்தினாற் றள்ளிடத் துள்ளிப்பிர யகன்ற
வுக்க ரத்தினுங் கொடியவே லசுரன்விட் டுலப்பி
லெக்க ரத்தொலி சுரிசங்கைத் துளைக்கவெக் கினன்மால். (௪௦)

௩௪. பீத்திராவணத்தன்-வீம்பு பேசுதல் பாடினவன். ௩௫-மால்
படை-மேகாத்திரம், ௩௬மாலை-திருமாலை, மாலை-வரிசையை. காலை-
கண்டகாலை, காலை-இருளை, ௩௭ வஞ்சம்-வாள்-வாணம்-அம்பு ௩௮, அ
யில்-கைவேல், கலப்பை, குவிசம்-வச்சிராயுதம், பிண்டி-பிண்டிபாலம்,
(எறியாயுதம்) முந்தரம்-ஒராயுதம், சம்மட்டி. கணிச்சி-கோடரி, முட்
கோல், உளி, நமனாயுதம், நாராசம்-இருப்பாணி சலாகை, சயி, அக்கரம்-
வழுத்த, (மறை) உக்கரத்திரம்-அஞ்சும்படி. அரசுதை முறிக்கும். உலப்
பில்லக்கரத்திரம்-கெடாது மேலேறப்பண்ணச்செவ்விதொலிக் கும், எக்கி
னன்-வற்றிவளைந்தனன்.

வேறு.

தேவரு மிங்கினு கண்டுந் திங்கினர் திசைதோறு
மேவரு மஞ்சிய கன்றுட னோடின ரிவ்வேனோ
பூவரு வோனுமொ ளித்தனை சங்கணி பூணழி
மேவரு மாயனு மோடினன் வேறெவர் வெல்வாரே. (சக)

அப்படி யோடிய பிங்கிரும் பானரி யூராட்சி
கைப்படுத் தாண்டய னூர்முதற் றன்னவர் கையொப்பித்
திப்படி வல்லர சாவிருந் தாண்டன னிவனுண்மை
முப்படி யுஞ்செல மாறிய சிர்செல முடியாதே. (சஉ)

அன்னவ னுக்கிற் காலமு மின்னிம னவனானான்
சொன்னவ ஷ்ந்தரை யோரிடர் துய்த்திட மாட்டாமற்
பின்னவ சந்தொலை வித்திட வெண்ணினர் பெறுகால
மன்னவ ருந்தல மேதென நாடயன் மால்சென்றார். (சங)

முக்கணர் தென்றிசை வில்வவ னத்தினு முன்னுதித்
தெக்கண காசிவ ளம்பொலி செண்பகப் பொழிவின்க
ணிக்கண மெய்திடி னெம்மிறைபங்கினி ருக்குநதாய்
மைக்கண மல்லல றுக்குமென் றுற்றனர் மான்முன்னோர். (சச)

செங்கம லத்தின்ம லர்ந்தவ ருட்கணி திருமுன்போய்
தங்கரு ணீடுமீ னாட்சிதென் காசிவி சாலாட்சி
பொங்குகர மாட்சியே யுண்ணபன் நிங்கொரு புகலின்று
லெங்களை யாள்வது நின்கட னென்னவி றைஞ்சிட்டார். (சரு)

அஞ்சலி ரஞ்சலி ரும்பர்க ளேயுமை யானான்வ
னெஞ்சமஞ் சாதிரு மென்றப யந்தர நிலைகொண்டார்
நஞ்சயர் கண்டனி டத்துல கம்மையெ னுதாநின்
றஞ்சமெ னுதிவ ரெனனிடை வந்ததென் சாற்றென்றான். (சசு)

என்னைம தித்தில ராகியி ரந்தவ ரினிதுய்ய
முன்னைவ ரக்கொடை பின்னையோர் கேள்வியென் முறையென்று
என்னைம கிழந்தெனி ரக்கம வாறுள தாலேது
முன்னைய லாதிப லாதது முன்னுடை யுரனென்றான். (சஎ)

சிரும்பனை நம்வரம் மேம்பட வைத்தமை தேர்ந்தின்தோர்
தரும்பத மாற்றலி றன்மைய றிந்தனர் தாழ்ப்ப
விரும்பினின் பாலினி ரந்தனர் குரனை வெல்லற் றோ
ரரும்பல ருண்ணையன் ருருமி லாமைபி னுப்தித்தின்தோ. (சஅ)

மற்றவ னுளையி வண்வரு வானமர் வலிதாசுங்
கொற்றமு னக்குறு மச்சிரும் பன்னமன் கொன்றோங்கும்
நற்றவர் பேறுநல் கென்றருள் செய்தன னம்பன்றான்
பற்றடி பார்க்கரு ளம்மைம கிழந்தனன் பரிந்தென்றான். (சக)

சிரும்பாகரன் திக்குவிஜயஞ்செய்த படலம்முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தருளு.

இருபத்திரண்டாவது

சிரும்பாகர சங்காரப் படலம்.

சிவனருச் சனைத்த வங்குர் சிரும்பனி ரேழ்பு விக்குந்
துவசவல் லாசாத் திக்கு விசயமா டியசீர் சொற்ற
மவனெதி ருடைந்த யன்மா லாதிபோர் சரண்பு கக்கான்
சிவையப யந்தந் தந்தச் சிரும்பனை வெல்சீர் சொல்வாம். (க)

குதமா முனிவன் கூறத் துகளினை மிசத்து மெய்யர்
மாதவன் முதலோர் சீர்த்தென் காசிபின் வந்து வேண்டி
னாதரித் துலகம் மைகாத் தருளிய விரக்க மேனு
மோதசு ரன்மா சைவ னுவற்கொலலாமோ வென்றார். (உ)

சிரும்பசங் காரங் கேட்டாற் றிறனது வெளியா மன்னோன்
விரும்பலர்ச் சீறித் திக்கு விசயமா டினனென் னுலும்
வரும்படிக் கவ்வ வேந்து வடிப்படு மளவு மன்னுய்த்
திரும்பவொப் புவிக்கு மெண்ணஞ் சிறிதுமின் றெடுத்த லாமோ

குடிலநா லொழுங்கு பற்றிக் குற்றவா னிகளை வென்று
கடியிலன் னோதொட் டன்னோர் கால்களி னுவேர் கல்லுங்
கொடிய னுப்த தமர்க்கே யாக்கங் கொடுத்திடப் பார்ப்பானுந்
படிமுழு துடைய நங்கை பரிந்திடா திருத்தலாமோ. (ச)

இன்றுநீர் வினாபாங் கேயென் னிறைவியா தனிற்பாற் கேட்டே
னன்றவ னிறைநன் றோதி யருளியாங் கறைவல் கேண்மின்
மன்றனை வென்றோ னாடு மகிழ்த்திட லொழுக்கம் பேணி
நன்முசெய் யான்றன் சுற்ற நயக்கவிட் டான்மாழ் குற்றான்.(௫)

மன்னனாஞ் சிரும்பன் பாண ரதன்வர மகிழ்தன் பாற்றி
யென்னகாண் புதுமை யென்றா னிறைவதென் காசி நாதன்
முன்னர்சே வைக்குச் சென்றேன் முகுத்தனா தியரைக் கண்டே
னுன்னத ராதத வஞ்செய் துலகனை சரணா வுற்றார்.(௬)

சிமையவெண் கயிலை புக்குச் சிவனையர்ச் சிக்கு மந்தச்
சமைபநீ யேவராணுஞ் சாயிலா வரம்பெற் றுடைய
விமையமீன் றெடுத்த தெய்வ விளம்படி யிறைவன் பாங்கா
ருமையவ டனைவ னங்கா துற்றனா துனக்கென் றிட்டான்.(௭)

குலவது கேட்டு மாற்றங் குறித்தடக் கினன கைத்துப்
புலவரை யுழைத்தன் றோருந் புக்கா சாள்வித் தேயா
னிலவித முமைந்தாய்க் குளள மிரங்குவான் செய்வேனென்றான்
சொலவியாழ் முனிவன் மன்ன சொற்றதென் முறையீ தன்றே
ஒருத்தியைப்பெண்ணென்றெண்ணா டுளந்தளர்த்தெளியவார்த்தை
திருத்தியின் மொழிந்தாய் மன்னர் செப்கையீ தோவெல் வேந்தே
யிருத்திகீ யும்பர் தம்மி னியாவரே யுன்முன் னிற்பார்
கருத்தினை யேல்சி ரும்பா கடிந்துவாழ் கென்றான் சென்றான் ()

பொருவதற் கெழுப்ப யாமோன் போந்தமை யறிசி ரும்பன்
தருவள முடர்தென் காசிச் சண்பகா ரணியத் தும்போய்த்
திருவளர் தேவி முன்புஞ் செப்புலா னிவன்பல் கோளகள்
பருவா லுறுமும் பார்க்கும் பகருவான் பலவென் றோந்தான்.(௮)

காவிரிக் கரைக்கண் கோயில் கட்டியா னுமாப திக்கு
மாவிரி வாய பூசை மாடினன் வரம்பெற் றேன்மேற்
பூவிரி கைலை யும்போய்ப் போற்றினன் மறந்தி லேன்யான்
தேவியை நார தன்சொற் றிறம்பின னென்னுள் ளாய்ந்தான்.(௯)

உலகவாழ்க் கையைச்சி ற்ப்பா வுகந்தவென் னினமென் போன்று
நலகருத் திலாய்ப் பார்க்கு ஞாயம்படு செயலி முந்தார்
விலகலாந் தேவ ரென்பான் மீண்டிந் திறைவேண் டாமற்
கலகநோக் கினரா னுர்பான் காவலாற் றுயர்க்கா ளானேன்,(௧௦)

௫-மாழ்குற்றான்-மயக்கமெய்தினான், ௬-மாடினன்-செய்தேன்.

இறப்பிலா வரம்பெற் றாறு மிதாரும் பணிகர டாட்சிச்
சிறப்பிலா னானே னெற்குச் சிந்தையில் வெறுப்புண் டாய்த்தான்
மறப்பிலா வுமைபாற் றானே வலியபோ ராடி மேம்பா
டுறப்பிலா விவிங்கங் காய்க்கு மூர்புகு வேனென்றானால் (௮௩)
வேறு.

நாரத னோங்குதென் காசி நண்ணினான்
பூரத சாரதி முதலொர் புன்கணிங்
கோரதர் வேண்டியாக் குறைவர் முன்புகச்
சூரதன் மத்தினைச் சொல்லென் றார்சொல்வான். (௮௪)

ஆதர வொடுவிற லசர னானவன்
சீதரன் வைகுண்டத் திரட்சை செய்கிறான்
காதரர் தீர்மகன் கமலத் தோன்றெழில்
வேதாஞ் சகவிர பாக்கன் செய்கிறான். (௮௫)

அங்கவன் மாமனும் பிரவி ருத்தனோர்
புங்கவ னிந்திரன் புரத்தைக் காக்கிறான்
துங்கவன் சகோதரி துணைவன் மைத்தனன்
றங்கவன் கிருசனன் மருத்திற் றுழ்கிறான். (௮௬)

உற்றவன் மருகனாஞ் சடனு தாசனன்
பெற்றவன் புயர்தொழில் பிறங்கச் செய்கிறான்
பொற்றவன் பேரனும் புடக ரன்புனற்
கொற்றவ னுட்டையான் கோவ தாயினான். (௮௭)

மன்னவன் றம்பியா மகாந்த காசரன்
தென்னவக் கிரகரா சரிக்கஞ் செய்கிறான்
நன்னவா யுனினகர் ஈயந்து முற்கர
னென்னமா மன்னள கையின்க ணெய்தினான். (௮௮)

இயக்குமன் மகடவத் தின்ற மைந்தனும்
வயக்கேச கேசரி மறவி யாயினான்
நயக்குவல் லரசனி னண்ப னாஞ்செடி
செயக்கட வினுக்கதி காரஞ் செய்கிறான். (௮௯)

ய௩-இதரர்-அயலார். பிலாவிலிங்கங்காய்க்குமூர்-பலாமரம்இலிங்க
மாகக்காய்க்குமூராகியதென்காசி, ய௪-பூரதசாரதி-பிரமதேவன், ஓரதர்-
ஒருவழி.சூரதன்மத்தினை-சிறும்பாசானதுஅதருமத்தை. ய௫-காதரம்-
அச்சம், ய௬-மருத்த-மருததுச்சகாவர்த்தி ய௭-பொற்றவன்-அழகிய
மேலோனது,புனற்கொற்றவன்-வருணன்,ய௮இயக்குமன்-உலகத்தைநடா
த்துஞ்சிறும்பன், மறவி-யுமன், செடி- ஓசகரன்- செயக்கடல்-வெற்றி
வேலை,(சேனை.)

குடியிடத் துளமயன் கோவிண் டச்சுளுப்
படியிரு தாவதி காரம் பண்ணுவா
னியியிசை விகடனுங் கடனு மென்றிவர்
வடியித மருத்துவர் பதத்தின் மன்னினார். (உ௦)

ஆயின ரீண்டதி காரஞ் செய்துமேற்
போயினர் தேவரைப் புருந்த பற்றவு
மேயின செய்கையுள் ளெணிப்பிற் றைக்கிவண்
மயினண் ணுவரெனுந் தெரிந்த தென்றான். (உ௧)

அன்னவ னுங்களை யாண்டுங் கண்டிலன்
பொன்னவர் சண்பகப் பூம்பொ ழிற்க்களை
சொன்னவ் கன்னிமார் சூழந் தேவிபான்
மன்னவர் தமைநென்னன மதித்துக் கொண்டான். (உ௨)

திங்களைத் தாழ்த்தொளி திகழுஞ் செம்முக
மங்களை தஞ்சமா வதித நேர்ந்ததும்
வெங்களை களைவபோல் வேர்ப்பி டுங்கலா
வுங்களைக் கொடுசெல வுரத்தல் கண்டான். (உ௩)

பழுதின வுமக்கதை யறியப் பண்ணவே
யெழுதிற் றுற்றிவ ணெய்தி னேனென
வழுதிடு விழியார் யமர ரஞ்சயப்
பொழுதினி லவனிது காலம பூத்ததால். (உ௪)

நன்றியா ருலகெலா முடைய நங்கைதான்
வென்றிமைப் பொழுதினில் விய்ப்ப துண்மையாற்
கன்றிலி ிஞ்சிவிர் கருளை நாயகி
முன்றிலின் பாமென மொழிந்து சென்றான். (உ௫)

ஏன்றவச் சிவிரத் தினச்சிம் மாசனந்
தோன்றவ னாருளணி மாதி சூழ்தா
வான்றவர்த் தனைக்கொலு வமரு மம்மைபாற்
சான்றவ னுரதன் றனியெய் தேத்தினான். (உ௬)

உ௦.கோவிண்டச்சன் - விசுவசர்மா, இடியிசை - பேர்ச்சேட்கருக்க
ந்தரும்புகழையுடைய, மருத்துவர்பதம் - வைத்தியர்பதவி, (அசுலினிதேவ
ர்இடம்,) உ௧-பிற்றைக்கு - நாளைக்கு, உ௨.சொன்னவ - புசுழ்ப்புத மையை
யுடைய, சொல்லப்பட்ட ஒன்பது, நென்னல் - நேற்று.

வந்தனஞ் செய்தனன் வாய்பு தைத்திசின்
 நெந்தநல் லுலகுமா னிறைவி பேயில
 ணந்தர விர்திர நயன்னின் டாதிபோர்
 வந்தனர் வாழுவார் வரமன் நேர்ந்தனன், (உஎ)

அடைக்கல மாகவந் தவரை யுய்த்தலாற்
 படைக்கல முடனிலன் படர்வன் போலுமென்
 றிடைக்கலந் தனிலைக் கெட்டிற் றோதினன்
 சடைக்கல னென்றனன் றுய்நக் குற்றனன், (உஅ)

சீரத நெறியவன் செல்லிட் டில்லனோ
 வீரதந் திரப்பெலன் மேவு வல்லனோ
 சூரதந் தளத்துகை சோர்வில் செல்லனோ
 நராத கூடுநெ நவிற லாயினான், (உக)

எத்தனை யிருப்பினு மிறைவன் நந்தவே
 வத்தனை யுமமுடமு னடல்கொள் வல்லவோ
 பித்தனை யடைந்தவொர் பெண்ணென் நெண்ணினு
 னித்தனை மணந்தாய் நிலைமை தேக்கிலான், (நடு)

என்றியம் பினனியாழ் முனிவ னென்கணும்
 நின்றியங் குயிர்தொறும் நிறைந்த வடிமைதான்
 வன்றிற லவனையான் மதித்துஞ் சேறிரீ
 நன்றினிக் கானென நயந்துற் றுளரோ, (நக)

பொறியுள வமரைப் பேரது சூழ்குழற்
 குறியுடை மாதராங் கோலங் கொண்டுநச்
 செறியுநோக் கருளினு டேவி யப்படி
 யறியுநல் லாரென வவருந் தோன்றினார், (நஉ)

வேறு.

கோடி. தேரெழு கோடிகள் குஞ்சர
 மாடி. பேறும் ருங்கதி வரம்பரி
 சூடி. யாயிர கோடிகள் சுற்றிட
 நீடி. யாள்களா நின்றன ரெண்ணிலார், (நங)

அன்ன வேளைசி ரும்பண னீகமுங்
கன்னல் வேலையிற் கத்தியொர் சார்வரச்
சின்ன வொற்றுவிட் மென்மைதெ ரிந்தனன்
மின்ன னார்குழு மீறிநின் நிற்றென.

(௩௪)

கால நன்றெனக் கண்டசி ரும்பணுள்
ளாலன் பாய்ப்புறத் தார்த்திவார் தேயதர்ப்
பால தாயொரு தூதுப யிற்றிவிட்
டேல வர்க்குழ லீசியுட் டேருவான்.

(௩௫)

வேத ரஞ்சக னும்விரு பாக்கனற்
காத லன்றனை யுய்த்தனன் கண்டுமை
தூத வந்ததென் சொல்லென பூர்வதே
வாத வர்தலை வன்சிறும் பாகரன்.

(௩௬)

சைவ னீதித னாதவ னும்பரைத்
தெய்வ நல்வரங் கொண்டுசெ யித்தனன்
மெய்வ ளம்படை வீறில வர்முறை
செய்வ தற்கதர் தேர்ந்தில சோடினார்.

(௩௭)

வெந்திட் டாசைவி ரட்டல டாதென
நன்ன சன்னவர் நாடுமுற் றுண்டுளான்
பின்னர்ப் பேதக ராயவர் பீடுயர்
மன்ன னுக்கிடர் மாடவிக் குற்றனர்.

(௩௮)

பீடி லாவவர்ப் பேணலிற் றீதுபின்
பாடி னாடுபொறுப் பம்மசொ லன்றவ
சோடி டாவண மொப்புனி யல்லையே
லீடில் பேசெழு மெண்ணமெ னென்றனன்.

(௩௯)

மைந்த வுந்தைவ ழு அநெறி நிற்பினும்
நொந்த டைந்தவர் நொய்மையு மற்றவர்க்
கிந்த நாடிட மீதலொண் னுமையு
முந்த ரத்தறி விப்பினு ணர்த்திலான்.

(௪௦)

௩௪-அனீகம்—படை- கன்னல்வேலை—கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல். வர-
வரவும். சின்னவொற்று—சிறுபிள்ளைகளாகியவேவுகளை. ௪௦-உந்தத்து-
வழியாக.

ஆத லான்முன் வர்க்கப் யம்மியா
 வீத லாய்த்தினி யென்செய லாஞ்சூர்க்
 கேதந் தீர்த்திட லென்கட னென்றனன்
 வேத சத்திசொல் வேண்டின னோதுவான். (சக)

அம்ம வாண்மையும் பெண்மையு மாய்ந்திடிற்
 செம்மன் மாரடு போர்செயல் சீரதோ
 பொம்ம லார்க்கொடு போருநங் காட்டுதி
 பம்ம வர்க்கவர் பண்டனஞ் செய்கென. (சஉ)

மெய்ய வும்பரைக் காட்டினி டற்கியான்
 செய்ய வாக்கருள் செய்தில னென்றனன்
 வைய வாண்சூர் பெண்களாய் மாறினார்
 நைய வாண்பெணாய் நாடக மாடினும். (சஉ)

பூவை வேந்துருப் போட்டுந் டிப்பினுங்
 கோவைப் பெண்ணெனல் கோதையை ஆணென
 லேவர் தேர்ந்தபா மின்றெதிர்ப் பேமினிப்
 போவந் தாடெனப் போந்தனன் செல்வனே. (சச)

தனையன் லந்தனன் றந்தைதகன் டப்பவீங்
 கனையென் சொற்றன ளாடென வாடினான்
 வினைய வாறுதின் மேலெனை செய்பலாம
 முனைமு யல்கெனத் தக்கைமு முக்கினர். (சரு)

சண்ட மாருதம் போன்றுத னித்தனி
 மண்ட வான்கதிர் மாலேவ னைந்ததேர்
 கொண்ட வாணுதற் கோதைய ரேறினா
 ரெண்ட னின்மருத் தேறிந் டத்தினுள், (சசு)

பூட்டு வாணுதற் பூஞ்சிலைக் கேகனை
 யாட்டு வான்விழி யண்டமுஞ் சூழ்வரக்
 கோட்டி யீசன்கு தஞ்சிரி போற்சினந்
 தீட்டி நல்லவ ரெல்லவ ரும்மெழீஇ. (சஎ)

கருமு கிற்சூலஞ் சூழ்கக னத்திடை
 பெருமு முக்கொடு பேர்ந்துமின் மின்னியரத்
 துருமு மாரிசொ ரிந்நிட வுற்றபோற்
 செருமு தானவர் சேர்களத் தெய்தினார், (சஅ)

செருக்க ளந்தனிற் செல்விரு பாற்படை
வருக்க மும்மலை யோடும லைபொர
னெருக்க மொத்திய னீணிலை காண்பவர்
வெருக்க தங்கொள வெவ்வம ராயதே.

(௨௭)

அத்தி யூனுடற் கங்குசந் தொட்டெயர்
சத்தி யூட்டுசண் டப்பிர சண்டன்மேற்
றுத்தி யாருர கப்படை தூண்டினான்
வித்தி யாயையொ டித்தனன் விலவினான்.

(௨௮)

வித்தி யாயைவெ குண்டம்பு தூர்த்திட
யெத்தி யாயிர னெஞ்சர மேவினான்
கத்தி யாலவின் கண்டம றுத்தனன்
புத்தி யார்மடம் போக்கினன் விண்ணுற்றான்.

(௨௯)

ஆலம் போல்விழி யாள்பிரஞ் னெருதுதற்
பாலம் பேரீந்துவிட் டான்விரு பாக்கனச்
சீலன் றீமைத டிரவ வண்முனீஇச்
சூல மோச்சினன் சூரவின் னேறினான்.

(௩௦)

மிக்க நீள்வில்ல னோத்துவி தக்கணன்
றெக்க தீச்சரந் தூர்ப்பவி ருத்தைதான்
றக்க வண்முச லங்கொடு சாடினான்
புக்க கோற்கள் பொடிப்பொடி யாயவே.

(௩௧)

எந்த வத்திர மேவினை யாடினு
மந்த முற்றமிழ் வாரடிப் பேனென்
முந்த வாண்மைமு டித்தலு மைத்தவன்
சிந்த மண்டைநெ ரிப்பவின் சேர்ந்தனன்.

(௩௨)

கிருச னன்னிறைந் தேகிளர் கரந்திமேற்
பொருச மத்தினிற் பூட்டினன் றண்டமே
யொருச ணத்துலொ டித்ததைக் காந்திலைல்
வருச மாவிட மாண்டுவிண் னேறினான்.

(௩௩)

௧௯—வெருக்கதங்கொள—பயங்கொண்டு ஒழிப்படி. ௨௦—முனீஇ—
முனிந்து, சூரவின்—வீரகவர்க்கம், ௨௧—முசலம்—உலக்கை கோற்கள்—அயர்
கள்

கருதி வெங்கொலைக் கச்சவி யாபினி
பொருதி றற்படை யூடுபு றங்கொடா
விருதி னுண்புட்க ரன்விடு வச்சிரம்
பொருதி றந்தெரி போதெதி ராடினான். (ருசு)

வச்சி ரப்படை வந்ததை வாங்கியே
முச்சி ரத்தயி லாலவன் முச்சிகீண்
டெச்சி றுத்தலை யெற்றியு ருட்டியே
யச்சி ரத்தனை யந்தாத் தேற்றினான். (ரு௭)

கிருத்தி மப்பரை நேர்கெச கேசரி
கருத்தி னற்புத மாக்கட கத்தினுற்
செருத்தி றத்தினைக் காட்டினன் சிரியத்
திருத்தி கண்ணெரி சிந்தி யெதிர்த்தனன். (ருஅ)

நம்பன் முப்புர நக்கெரித் தென்னவே
வெம்பு கண்ணழல் வீசியெ ரித்தனன்
செம்ப தம்மவன் றிந்தமெய் தீண்டவின்
வம்ப றுமலர் வரன்புக லாயினான். (ருக)

ஆயிலை யென்பவன் முன்விக டன்வரா
வெயிலை யோட்டழல் வெஞ்சரம் வீசினான்
கயிலை யான்சரங் கையிலெ டுத்தெழின்
மயிலை நேரவள் வஞ்சனை வாட்டினான். (ருடு)

பக்க லாயிர பாணமெ டுத்துட
லொக்க வேறிட வேகட னோச்சினான்
சுக்க லாவவற் றைத்தொலைத் தூர்ச்சித
னுக்க னைத்துயி ரும்பருக் கேற்றினான். (ருக)

ஆல காலவி டம்மனை யான்மயன்
பாலநேர் கரண்டம் பைரவிக் கேவினான்
சீல மாவள் சிந்தியவ் வம்பினைச்
சூல காகோத ரப்பாணந் தூர்த்தனன். (ருஉ)

ரு௭. முச்சிரத்தயில்—சூலம், எச்சு—எய்த்து. ருஅ, கிருத்திமப்பரை—
பூதகணங்களையுடையதிரிபுரை, கிருத்திஎன்பவனும், அத்தப்பூரணியே, சுய-
வரா—வந்து. சுசு—உச்சு—இற்றுப்போகும்படி, சுஉ—பாலநேர்கரண்டம்—
கேற்றிக்குநேரம்பு, காகோதரப்பாணம்—காகபாணம்,

மயனு மோடினன் வன்மைகொள் வீரிதான்
கயனு ரத்தெழுங் காலையெ திர்த்துமே
பயனு றுத்தழிக் கும்படி சக்கரச்
செயனு வன்றிட வேனிச்செ யித்தனள்.

(சுங்)

செடிய நென்றகி றற்படு தானவன்
படிய வேயரி சூரியைப் பத்தியான்
முடிய யேவினன் பார்த்தனன் முற்படஇக்
கொடிய கண்ணழல் கொட்டிவின் னேற்றினான்.

(சுச)

சிங்க வாகினி யாள்வச் சிரப்படை
துங்க வாகுவைச் சூழ்ந்துசி தைத்திட
சங்க வாரஞ்ஞை யாள்சரண் பெற்றவா
றங்க வன்மெய் யழிந்துவின் னேறினான்.

(சுரு)

சிறும்ப னாந்தவச் சீர்த்திகொண் மன்னவன்
விரும்ப வன்படை வீழ்ந்தமை காணவே
யரும்ப விழ்மல ரார்த்ததே ரேறினான்
பொரும்ப டைக்கலத் தானேசூழ் போந்தன.

(சுக)

எட்டி லக்கவெண் டோர்பரி யெண்ணில
தொட்டி லக்கக யங்களுஞ் சூழ்வா
வொட்டி லக்கவை யத்தினூ டிப்பத்தெழீஇ
மட்டி லக்கறி யாச்சினன் வந்தனன்;

(சுக)

திசைய டங்கலுஞ் சேர்ந்தெழல் போலவன்
வசைய டங்கவ குத்தணி வந்துசூழ்ந்
திசைய வேழகடன் மாந்தெழு மங்குலிற்
பசைய றக்குடிப் பானினின் னுனரோ.

(சுக)

கண்ட தேவராக் காரிகை மாறொலங்
கெர்ண்ட வச்சமீக் கூர்ந்தொரு வற்கிட
மெண்டி கைக்கணு மின்மைகண் டோவிடச்
சண்டி காடியர் சாத்தினர் கண்ணரோ.

(சுக)

ஹுவ ழிக்கொடு ரத்துநின் றாவர்
பருவ ரற்குறி பார்த்தாக் குற்றசுர்த்
திருவ னுட்கொடு சிந்துசி னத்தனின்
மருவன் பான்மலர் வாளிமுன் றார்த்தனன்.

(எடு)

ஆரி வையக்கெதி ராயடுத் தானறி
வீரி கைக்கொடு வாள்பிறை விற்காஞ்
சூரி வையத்தவை தொட்டெறிந் தார்த்தனன்
சாரி வையப்படி தானவன் சூழ்ந்தனன். (எக)

இட்ட பரதகை யாளிட பத்தினுள்
தொட்ட விற்காஞ் சோர்விலன் வஞ்சனி
யட்ட வீரக லாபவெந் நார்த்தெழீஇ
நட்ட மாடின ணங்கைபொன் னங்கையே. (எஉ)

மாரி நீலிவ ராகிவ தேவெம்
பேரின் வென்றிவர் பூவையர் தண்ணறு
நாரி லேறும லர்ப்புனை நாகமார்
தேரி லேறினர் சீறிமுன் வந்தனர். (எங)

அட்ட பைவி யட்டமா காளிமா
துட்ட மாவினி சூவினி யோகினி
விட்ட வாணவில் வீசலந் தண்டகி
மட்டில் வன்கொடு வாளங்கு சத்தியே. (எச)

பாத்தி ரத்திக் பாலத்தி பாம்பிடு
சூத்தி ரத்திபீத் ராவணி சூரிமான்
வேத்தி ரத்திரி வெஞ்சமு தாட்டியரன்
காத்தி ரத்தொனி யாள்கங்கு கன்னியே. (எரு)

அக்க மாலைய ளங்கையு லக்கையள்
பக்க மந்திர கருணி பகவதி
மிக்க வெக்கலா வெம்மழு வேரச்சுவாள்
துக்கை மான்கடர் வச்சிவா சோபணி. (எக)

சோனை மாரிய தாச்சொரி யத்திரம்
வானை மூடிவந் தேறிட வன்சமர்த்
தானை தேர்பரி தட்டழி யப்பெருந்
கானை யாறெனச் சோரிக டாவவே. (எஎ)

எச- வாணவில்-அம்பும்வில்லும், வீசலம்-வீசுங்கலப்பைப்படை. எரு
பாத்திரத்தி-தகுதியுடையவள், பாம்பிடுகுத்திரத்தி-பாம்பை கழுத்திகையி
ருகவணிர்தவள், பீதிராவணி-லீம்பு பேசும்கரிய நிறத்தினள், சமுதரம்-
ஒராயுதம் சங்குகன்னி-சங்கக்குழையையுடையவள், எக- துக்கைமான்
-தூர்க்காதேவி, எஎ-சோரிடடாவ-உதிரவெள்ளஞ்செல்லவிட.

எடுத்த வல்லிடி யேறென வார்த்திடுங்
கடுத்த சொல்லினர் கண்ணழல் சிந்தநின்
றடுத்த தெத்தெதி ராரணி சாரியாத்
தொடுத்த தேர்பரி தூண்டினாட் பற்றினர். (எஅ)

கோடி தேருள கோதையர் வெம்படை
முடி யேதடு போர்செய்மு றைப்படி.
யாடி னாடு போர்செய்சி ரும்பனு
மீடல் வன்சம ராடி. யெதிர்த்துளான். (எக)

வட்ட வர்குழை மாதர்நெற் றிக்கெனத்
தொட்ட பாணமொன் றுபிரந் தூவலாய்
விட்ட சூநுளம் வெம்பவ றுத்தன
ரட்ட கள்ளிகள் கண்டுருத் தாடினான். (அ)

அந்த வாறுருத் தம்மைமார் கோல்விட
வந்த முற்றுமு றித்துவ யங்கினான்
விந்தை தனகொற்ற வேலைவி டுத்தனள்
சந்த மாரதிற் றப்பிநின் றுனரோ. (அக)

எட்ட ருட்குணி தம்பிராட் டிப்பேராய்க்
கிட்ட லாயினள் கேடில்சி ரும்பனன்
புட்ட தும்பியு கந்துகை கூப்பிநின்
றிட்ட காலரு னேறுகண் சாத்தினான். (அஉ)

சுவைய ருட்செய தேர்ந்தசி ரும்பனச்
சுவைய ருட்கையாற் செத்துய னாடினான்
சுவைய ருட்கணத் தேற்றிவர் வித்திடிற்
சுவைய ருட்பதஞ் சேர்பவ னென்செய்வான். (அங)

கோடி கோடிகொ டுஞ்சா மேவினான்
கோடி கோடிச ரங்கொட றுத்தனள்
கோடி கோடிபல் கூழைபே ராடினார்
கோடி. கோடிநின் றீர்ந்தனர் கொம்பனார். (அச)

எஅ-சாரியா—உலாவாக் ஞாப்பு-பேரார்-எக-தடுபேரார்-தடுத்தடிக்கும்
பேரார். அடுபேரார்—அடுத்தடிக்கும்பேரார். அஉ-நின் றிட்டசால்-நின் றிட்ட
சமயம். அங-அருட்கணத்—அருட்கண்ணானதுஅந்த. அச-கூழை—படை
வகுப்புக்கள், ஈர்ந்தனர்—பிழந்தெறிந்தனர்.

கோட்டி னுள்புரு வச்சிலை கோமனை
வீட்டி னுள்ளன வெங்கனற கட்பொறி
காட்டி னுள்பிறர் கண்டு கலங்கிடச்
சூட்டி னுள்கிரும் பற்கொரு சூலமே.

(அநி)

சூல மேய்க்களஞ் சூலவ தைப்பிடித்
தேல டற்சிரும் பாசர னீச்சொரி
சால ருட்பதந் கண்ணைய டைந்துதாழ்ந்
தோல மிட்டுணர் குற்றுபி ராயினான்.

(அநி)

அன்ன போதுல கம்மைய ருள்கனிக்
தென்ன மைந்தநிற் கேதவா வென்றலும்
தன்னை பெண்ணைவெல் தம்பிராட் டிப்பெயர்,
மன்ன விவ்விடை வைகரீ யோக்கியே.

(அநி)

வரதை யாய்ப்பணி வார்க்கருள் வாயெனை
யரத னாதிருத் தாளின்வைத் தாண்டருள்
சரதை யேயெனத் தாடிண்ம சிழந்தவா
றிரத மாத்தர வின்பவாழ் வெய்தினான்.

(அநி)

அந்தப் போரில ழிந்தவர் முற்றுமே
நந்த மம்மையுண் னாடிய வாறும்பர்
வந்த மர்ந்தின்ப வாழ்க்கைய ராயினார்
சந்த மாண்கிரும் பற்குமை தாள்கதி.

(அநி)

பாண்டி யிற்சிரும் பற்கடி நல்கிடம்
பாண்டித் தம்பிராட் டிப்பரை கேரயிலாம்
பாண்டித் தாயினைப் பற்றொடி றைஞ்சுவோர்
பாண்டி யிற்பெரும் பாக்கிய ராகுவார்.

(அநி)

சிரும்ப னுக்கருள் செய்தம்பி ராட்டியே
வரும்ப லும்பாம சிழவடி வர்த்திசுழந்
தரும்ப லர்க்கர சையரு ணங்கையாய்
விரும்பன் பர்க்குமுன் மேய்விழி சாத்தினான்.

(அநி)

அக-சூல-குடைய, அஎ-என்னமைந்த-என்னுடையபிள்ளைய்.கக-
-தம்பிராட்டி-வடக்குவாய்ச்செல்லி. அசசையருணங்கை-அரசருணங்கை.
இக்காலத்தில்அரசுநங்கையெனவழங்குகிறாள். அரிகேசரி பராக்கிரமன்
காலத்தில் கோயில்கட்டப்பட்டதால் அரிகேசரிநங்கையெனவும்இடைக்கா
லத்தில்வழங்கலாயினாள்.

பெண்மை நீங்கினர் பெட்டிநு தேவர்கள்
வண்மை யாநல் கம்மைமுன் வந்தன
ருண்மை யன்புகொ டோலமிட் டேத்தினு
செண்மை தீரவெ மக்கரு ளம்மையே.

(கூஉ)

அரச ருண்ணங்கை யாயிவண் வைகிரீ
பரசன் பாக்கருள் பண்ணென வேண்டினார்
சரச மார்சார் தம்மிடை யானுமக்
கரச காட்சிநல் கிங் துவேண் டாறுனேம்.

(கூங்)

புரங்க னுக்குரீர் போய்ச்செருக் கின்றியுந்
தாங்கள் காத்தினிச் சைவராய் வாழ்மினென்
றுரங்க ணல்கினை னுய்த்துல கம்மைதான்
சுரங்க னித்துடன் சேர்ந்தனள் கோயிலே.

(கூச)

இங்கு சூழ்வரு மேழ்மாத ராதிப
நங்கை மாருல கம்மை நயந்திட
வங்க பற்கண்ணி யாயுல கம்மையாய்
மங்க லக்குழல் வாய்மொழி யாயநீ.

(கூடு)

அரச ருண்ணங்கை யாய்ச்சுரர்க் காத்தனை
வரசி ரும்பனை மய்தனுவாழ் வித்தனை
பரச வென்றிப் பித்தமர் வுற்றனை
சரத மாயெமைத தாங்கினை யம்மையே.

(கூடு)

வேறு,

நாங்கண்மேற் செய்தலை நாடிவிந் தென்றனர்
தாங்குதென் காசிவி சாலாட்சி கூடல்வாழ்
தேங்குமீ னாட்சிகாஞ் சிக்கண்கா மாட்சிநா
கோங்குரீ லாட்சியு லோகாட்சி சொல்லுவாள்.

(கூஎ)

வராகுகொள மாரிம கேச்சுரி காளியிந்
திராணிர ராயணி சரபி ராமியேழ்
பராவனை மீருபைப் பாவிரீஇ யும்மினென்
விராயுறை வேனென விண்ணுப் பாககினுள்.

(கூசு)

மற்றுள தெய்வமின் மாதரை நோக்கிரீ
வெற்றியார் நங்கலா விரிக ளாயெனறுஞ்
சுற்றிநம் பாலுறை வீரெனச் சொற்றனள
கற்றவர் போறறுதென காசிவாழ் தேவியே.

(கூசு)

தேவிய ரங்கொடு தெய்வமின் மாசெலாங்
கோவில்கொண் டுற்றனர் கொட்டலர்ச் செண்பகக்
காவினிற் சைவரைக் காத்தவர் வாழுவார்
பாணிகட் காய்ந்தருட் பாலனஞ் செய்வரால். (௭)

உயுத்தக ளத்திலு ஞுண்டத லையுட
னியுத்தரி யுத்தமா நீள்பறை பேய்க்கணம்
வயிற்றைநி ரப்பறு வல்லிருந் தாயுண
வயிற்றிடம் பட்சிகுன் றப்புலஞ் செர்புலம். (௭௧)

வெல்லுறுங் கால்மொன் னார்களை வெல்லுவார்
செல்லுறு நாள்களிற் செங்கோல்செ லுத்துவார்
புல்லுறு நாள்களிற் போகமெ லாழுண்டார்
கல்லுமோர் கால்வரிற் கைகிடு வூர்களே, (௭௨)

ஆம்மைவ ரங்கொடிந் பரர்கர ரேவரும்
நம்மையாள் கோன்விச வேசர்வாழ் நற்றளிச்
செம்மைபா னந்ததி ருத்தம தாடியே
யம்மையப் பர்ப்பணிந் தர்ச்சைசெய் தேகினார். (௭௩)

சிரும்பாசுரன் சங்காரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தசகூடம்.

இருபத்துமூன்றாவது

வாலி வரம்பெற்ற படலம்.

சிரும்ப னைச்செய்த தருளிமா லபன்முதற் றீழ்வர்க்
கரும்ப னாடர சாட்கிரல் கிபகிற னறைந்தாம்
தரும்ப லத்ததென் காசிமா தவவெற்பிற் றவஞ்செய்
வரும்ப லங்கொள்வா வியின்கதை யினிவகுப் பாமால். (௧)

பாண்டித் தம்பிராட் டியாய்ச்சிரும் பனுக்கருள் பதத்தி
யீண்டி யும்பருக் கரசரு னைக்கையா யிபல்கீர்
வேண்டி யாங்குருக் கொளுமொரு விமலைபன் பெனத்தேர்ந்
தாண்டி னுங்கதை யவாவின் மெனத்தவர்க் கறைவான். (௨)

௭௧-ஆயுத்தம்-நியுதம். அது தூருயிமென்னும் பொருளது, அயிற்றிடம்-
ண்டியுடம், பட்சிகுன்று-பட்சிபொற்றை, செம்புலம்-போர்க்களம்,
அயிற்றைக்குஞ்செய்மனைத்தாராயவேயிருக்கும். ௭௨-கல்லும்-கின்னப்
படம்.

பன்ன ரும்புகழ் கிட்கிந்தைப் பார்மன்னன் வாலி
துன்ன ருந்கிறற் சைவனா வாணயர் தூயோன்
முன்ன ருந் துணை தாயா மங்கதன் முனையாம்
மன்ன ரும்பெரு வாழ்வின னுங்கவன் வாணன்.

(௩)

தம்பி சுக்கிரீ வன்னுளா னுடுபார்த் தற்கென்
றெம்பி சானருள் பெறுதவஞ் செய்வுள் ளெண்ணி
வம்பி ருமலர்ப் பொழில்வளஞ் சிறந்ததென் மலைக்க
ணம்பி வந்துசென் பகப்பொழி னலனுணர்ந் தமர்தான்.

(ச)

மாவ ளத்ததென் காகியின் மாதவ கிரியாம்
மூவ ளக்குவ டாருமுக் கூடற்கேர வியனுந்
தேவ னம்மைமோ டாடிய பொருட்டதன் சீரு
மாவ நிந்துறைந் தானதே வாலியம் பெற்றறை.

(ரு)

மற்ற வன்சுத்தன் பெரியவ னாகிவா வியென்பேர்
பெற்ற மாகைவன் வடவரார் குரங்கெனப் பேச
லுற்ற வேதுவூ னுணாமையா மம்மெயூ னுண்டு
தெற்ற சாமபுவந் தனமிளி ரெனப்பட நேற்றும்.

(சு)

ஆயி னான்சுவா வெனச்சொலா தென்னெனி னயல்சார்
மேயி னான்விரட் டாதுநாய்க் கின்றுபோர் விறல்வ்
வாயி னாடிபென் ளிகலிநிம் பெயர்ப்பொருள் வல்லார்க்
கேயி னாதகரா தென்கசை வணையிகழ்ந் திடன்மின்.

(எ)

வாலி யென்றபேர் வான்முனைப் பித்தலின் மயங்கின்
வாலிப் பேர்பல ராமற்கேன வாலையைத் திலையெண்
வாலி பென்னன் னினைவெழின் வாலறி யிறைக்கும்
வாலி ருப்பதா வெணுமப்பேய் மாற்றுகிர் வல்லீர்.

(அ)

வடவர் தூலைபா சாக்கொடு கோயிலின் வால்வைத்
திடவ மைத்திகழ் வாலியின் புகழ்பெரி திதுமேம்
படவ ளத்தநல லாக்கமுண் டாக்குமிப் படிக்கண்
திடவல் வாலியந் தருந்தவஞ் செய்வது துணிந்தான்.

(இ)

ரு-வியனும்—பெருமையும். பொருட்டு—மலையாகிய, ஆவநிந்து—ஆக
(ஒக்க)அறிந்து, சு—தெற்ற—மாறுபட்ட, மிளிர்—சாடி, எ—ஆன்சுவா —
பசுவும் நாயும், அயல்சார்—தெவ்வுதன்மருஞ், வாயில்—காசணம், இறைத்த
ராத—வெறுப்புத்தராத, அ-எண்—எண்ணத்து

சீல வாஷிவெற் படுத்துதென் மருங்குகித் திராற்றின்
மூல மாயமுகக் கூடவி னுடிமுகக் கூடற்
பால வாஷிநா தனைநிறீஇப் பணிந்துநா டொறுப்போய்
நீல கண்டனும் விசுவநா தனையுநேர் கண்டே. (டு)

வாவி வெற்புறு குகையினுண் மன்னிமா தவஞ்செய்
மோவி மன்னனோ ரயனம்வை கினன்றவ முற்றங்
காவி னெம்பிரான தம்பிராட் டியினோடு கணிந்து
பாவின் வந்தருட் காட்சிநல் கினன்பணி வாவி. (டுக)

வேறு.

உண்மை ஞானமின் போருரு வாயவா
வண்மை யாளுல கம்மைம னுள்ளே
பெண்மை யாண்மைபே டில்லாத பெற்றியோ
யண்மை யாயரு ளம்மையப் பாசரண். (டுஉ)

உலகெ லாமுடை மையெனக் கொண்டவா
விலகு யிர்க்கெல. மீசனாய் நின்றவா
நிலவு மெங்குமெ வற்றுநி றைந்தவா
வலகி வின்பரு ளம்மையப் பாசரண். (டுஉ)

ஒப்பு யர்விலா வுத்தம னேசரண்
செப்பு மெட்டுருச் சேர்சிவ னேசரண்
முப்பு ரத்தைமு னிந்தவல் லோய்சரண்
அப்பு வெண்குணத் தம்மையப் பாசரண். (டுச)

என்று கண்டினித் தேத்தியா டிப்பாடி
நின்று கைதொழு நீடுமெய் யன்பனை
யன்று நோக்கிவா லீசெய ருந்தவம்
நன்று வேண்டுவ நல்குதுங் கேளென. (டுரு)

கிரீசன் கேட்கவுங் கேடிநென் காசிமாண்
புரீச நீதரல் போதுநல் கென்றன
னரீச வாஷியெம் மண்ணனு கந்துமந்
திரேச வைந்தெழுத் துண்மைமுன் செப்பினுன். (டுக)

டுக, அயனம்—ஆறுமாதம், டுச-எட்டுருச்சேர்சிவன்-எட்டு மூர்த்தியாய்
கிற்குமிறைவன், அப்பு வெண்குணம்—கடல்போலுமெட்டுக்குணங்கள், டுச-
போதம்-தருதியாம், அரீசவாலி-சக்கரேச்சரனாகியவாலி, குரங்குத்தலைவ
னென்பாருமுளர், (அரி-சக்கரம், குரங்கு) கதிர்த்தவன்மை-ஒளிசெய்யும்புவி
மை, அகிர்த்து-சொல்லி,

எதிர்த்த வன்பலம் பாதிபு னக்கெய்தக்
கதிர்த்த வன்மைதந் தேனெனக் கண்ணுத
லதிர்த்த ருள்புரிந் தக்கும றைந்தனன்
முதிர்த்த வன்பன்மு கம்மலர்ந் தேத்தினான். (௮௭)

நன்மை மிக்கதென் காசின கர்வான்
தொன்மை யாயதிர்த் தங்களின் ஞாவளன்
வன்மை கூரிலிங் கத்திரு வார்வளன்
பொன்மை மூன்றுமோர்ந் தான்மகிழ் பூத்தனன். (௮௮)

வலம்பு ரிந்துல கம்மைம னுளனை
நலம்பு ரிந்துசெய் பூசைந டாத்தினான்
நலம்பு றத்தினுந் சூழ்ந்துத ணந்தனன்
அலம்பு னீரக்க முல்லாவி யண்ணலே. (௮௯)

அவனி ஞாடம்வாலி நாதனை யாய்ந்திலார்
அவனாரு ாங்கென்பார்க் காட்பட லாய்த்தொங்கந்
தவசொங் கஞ்சொக்க நாதனாச் சாற்றலாய்ச்
சுவசொக் கேசன்கோ ரில்லெனச் சொல்வரே. (௯௦)

சொக்க நாதனாச் சொல்வாலி நாதனின்
மிக்க வாலைய மேய்வழி பாடுசெய்
தக்க மேலவர் தங்களை யோங்குமால்
செக்க ரஞ்சடைத் தேவருள் சேருமே. (௯௧)

ஆன்பர்க் சுன்பனி னுணைவ ழிப்படி
னிற்ப மெய்துவ ரின்றெனிற றுன்பமே
முன்பு ருண்ணன்மு யங்கன்ம கப்பெறல்
பிற்ப ரன்புணி பேணன்முன் பென்றனன். (௯௨)

வேறு.

ஆவ லார்தவர் சூதனை யன்பொடு மேத்திக்
காவல் வாலியின் கதைநல தவனிவண் கடந்து
மேவ லெங்கதை விளப்பிட வேண்டுமென் றிரந்தார்
பரவன் பார்தவச் சூதனுண் மகிழ்ந்தது பகர்வான். (௯௩)

௮௮-பொன்மை-அழகிய தன்மையாக, ௯௦-தொங்கம்-குரங்கு, தொங்
கல்-குதித்தல், தொங்குதல், ஆகலின் அத்தொழிலையுடையமுடி தொங்கெ
னப்பட்டதுபோலும், தொங்குநாதன், தொங்கநாதன், சொங்கநாதன், சொக்க
நாதன் எனவழங்கலாயிற்று ஆரிலும் சொக்கநாதன்-விசுவநாதனையாகலின்
வாலி குரங்கலினென்பதைத்திருவருளை விளக்கியதெனவறிக,

பிரம தேசத்து வடாதுமேற் காப்பிறிழ் கடனைக்
கரைய தெத்தனன் வடக்குநின் றவாசியாக் கடுகி
வரகி முக்கிவர் நதிவளங் கண்டனன் மகிழ்ந்து
பரன ருச்சனை செயலிழைத் தவ்விடைப் பதிர்தான். (உச)

ஆவ்வி டைச்சிவக் குறிநீறி இ யருச்சனை புரிந்து
செவ்வி டைக்கொடிச் சிவனருள் பெற்றனன் சென்றான்
ஊவ்வி டத்தைவா லீச்சர மென்பாங் குறையும்
நவ்வி யங்கைவா லீசனேத் துநர்க்குநன் கருள்வான். (உரு)

அத்த லத்தைவா லீசனை யவிர்திருத் தத்தை
முத்தர் மெச்சவர் தோய்ந்திருந் தேத்துவர் முனிவர்
சித்த பாசிலா வாலியாங் கிருநதுபோய்த் திகழுந்
சுத்த நீடுதென் சமுத்திர மாடுவான் றுணிந்தான். (உசு)

தென்க டற்கரை சேர்ந்தனன் சிவார்ச்சனை செய்வான்
பொன்க ணெய்தலிற் றேடினன் புகழுயர் வாலி
முன்க ளின்பெற வொருகுறி முளைத்தது கண்டான்
றன்க ணோளெங் குளிர்ந்தவண் சமுத்திரங் குளித்தான். (உ௭)

பூசை செய்தனன் புந்தியின் பாயவ னுறைகா
லாசை கூறிலங் கேசன்வந் தவன்பினின் றிறுகத்
தேசை யார்மெய்யைப்பற்றினன் சினந்திவன் பற்றி
யோசை யார்க்குள் வைப்பமுச் சடக்கிவின் கெந்தான். (உ௮)

இகலி லான்படை யேந்திலான் சிரித்துமுன் னின்று
புகழும் வாலிபை மெச்சினன் போற்றிலங் கேசன்
தகவு ளாயிலங் கேசரீ யகப்பட்டுத் தணந்தாய்
மிகலி லார்பிற ரெனவிவ னவனைமெச் சினனான். (உ௯)

வாலி ராவண சக்கிப மியன்றதிவ் வாறு
மேலி ராவணன் றிசைவெல நினைந்தமை விண்டான்
சூலி நற்றுறை முற்றிய சூரரீ யன்றிக்
காலி யாருளா ரெனமுதற் கனகமீயந் துய்த்தான். (௩௦)

ஆன்று செந்தமிழ்ப் பார்தெலிங் காணமா ணழகார்
நன்றி லங்கைமுந் நாடுமொற் றுமைகொடு நட்பாய்
நின்று சைவமே வளர்த்தமை நீடுல கெல்லாம்
வென்று வாழ்ந்தமை தமிழ்வலர் தேர்வது மெய்யால். (௩௧)

கண்ணுவன் பலத லத்துங் கண்ணுதல் பூசை யாற்றிப்
புண்ணிய னுப்த்தென் காசி புக்குநன் பழகதேன் பூக்கள்
பண்ணமர் பாக்கள் பொன்னீர் மணிகளைப் பசுந்த ருக்க
ஞண்ணிறை யன்பர் கொண்டல் பொழிவள முகந்து கண்டான்.

மங்குலே முரைப்பர் தீகல் மண்களும் பொழியு மென்ப
ரிங்குர டொறுஞ்சித் தேழு மினிதவர் காணுர் போலும்
பொங்குமில் வரக்கம் காணின் புன்மைமுன்னொழித்துப்பார்த்தே
ளங்குளிர் கனிசேர்த் தாளவ ரதிகமார் தலமீ தாமால். (௩)

கண்டபல் சிவத லத்துங் காணரும் காட்சி யிங்கே
யுண்டரன் குறிக்காய்க் காட்சிக் குறும்பலா வெளிர்ந் தன்னுல்
பண்டவிர் பொற்பு வார்செண் பகப்பொழில் லுளமும் நன்னுல்
மண்டொர்சண் பகம்ப டர்ந்த மயிலையின் பொலிவும் நன்னுல்(௪)

செண்பக மலர்க்கீழ் மேவுஞ் சிவக்குறி யனாதி யாமால்
வண்பக ரகிற்ப டர்ந்த மயிலையி னடியி னம்மை
நண்பக லாள் னாதி நங்கையா வாள் வட்டுப்
பண்பக னீழ் னல்கும் பவளமல் லிகைசேர்த் தாமால். (௫)

ஆனந்த தீர்த்த மீதே யானந்த வனமா மீதே
யானந்த புரமு மீதே யானந்த மவாம்பரன் சச்சி
தானந்த னருளால் வந்தே னானந்தக் கூத்திற் கேகண்
டானந்த முறுவே னென்றான் கானந்த மார்ந்தாற் றானால் (௬)

தீர்த்தங்க ளெல்லா மாடிச் சிவார்ச்சனை புரிந்து லோகான்
மார்த்தனை யுலகா டன்னை வயக்குல சேக ரேச
மூர்த்தனை யிசைக்கு முல்வாய் மொழியனை தனைமெய் யன்பாற்
பார்த்தன னாகித் தென்கீழ் பாலொரு வளச்சா ருற்றான், (௭)

சித்திரை வடக கைக்கண் செழியபூங் காவின் வைகி
முத்திர வளத்தென் காசி முதல்வனை மனக்கோ யிற்கண்
வைத்தன னருச்சித் தோங்கு மாதவத் தமர்ந்தான் முக்க
ணத்தன னந்தக் கூத்துள் ளவாவிபாண் டொன்றாய்த் தம்மா (௮)

உலகமுற் றுடைய வம்மை யுடனுல் கேச னுள்ளத்
திலகருட் பெருக்க ரன்றோ வெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
விலகிலா வண்பர்க் கீதல் விடுவரோ கண்ணு வற்கா
வலகிலா னந்தக் கூத்தாட் டவாயெழுந் தருளி னாரால். (௯)

௧௦. வண்பகர்-வளப்பமாகச் சொல்லப்பட்ட. கண்பகலான்-உயிர்க்கரு
ணையும் நீங்காதவன், பண்பகனீழல்-குணமாகவிரிந்தகீழல்,

நித்தியா னந்தக் கூத்தர் நிறைந்துல காட்டுங் கூத்தர்
முத்தியீ முத்துக் கூத்தர் முதுகிற்பல பலத்துக் கூத்தர்
வித்திய பெருவான் கூத்தர் வெள்ளிமன் றத்துக் கூத்தர்
சத்திகள் மன்றக் கூத்தர் தாம்பிர சடைமாண் கூத்தர். (10)

இராவணற் காப்பு யங்க மாகட மியற்ற வுட்கொண்
டொராக்கபி லையின்க ணுடி யுகப்பருள் கூத்த ரின்னும்
பாவன விலாவண் கூத்தர் பயிலுமைந் தொழிலாள் கூத்தர்
முாரிநான் முகணுந் தோர முதியகுற் றலக் கூத்தர். (கக)

சிவனுல கிதுவெ னுந்தென் காசினன் எனகிறிற் சித்தர்
தவர்புனி வசரி யோசர் தழைதர வலகாள் பாக
னிவர்கட ராச .ஐசீ யெழுந்தரு ளக்கா லும்ப
ருவகைமா லபின்முன் னோர்தும் புருவுநர சதன்முன் னோரும். (11)

கணங்களுந் திருவு ளங்கொள் கணத்துவர் தனரி ரண்டு
துணங்கையார் வேற்கைப்பிள்ளை துதிக்கைப்பிள்ளையுமுன்னின்ற
ரிணங்கரு ணந்தி வந்தா ரிமையவர் மலர்போ ழிந்து
வணங்குதுந் துமிக ளார்த்தார் மாயன்மத் தளம டித்தான். (12)

பாடினா யிரங்கை வாணன் பருமுழா முழக்கி னானல்
நீடியான் டாபி ரங்கை நிரையினா யிரஞ்சங் கேந்திப்
பீடியல் பாணு கம்பன் பெரிதொலி யெழுப்பி னான
லீடியா யிரமு கக்கங் கைகட லெனவார்த் தாளால். (13)

பரம்பர னின்பக் கூத்தப் பயின்மக ரத்த மாவன்
றரம்பையர் தவரி பேந்தி யசைததனர் முனிவ ராரும்
வரம்பினின் றேத்தல் செய்தார் வானவர் புகழ்ந்தார்த் திட்டார்
தரம்பலாண் டிஷத்தார்த் தார்மா தவர்கணங் கடலி னார்த்த.

நாரதர் தம்பு ரேழு நல்விசை யமிழ்த மெம்மான்
சீரவிர் செவிக்கு வார்த்தார் திருமறை வாயி ரங்க
ளேறம் பொருளின் பமலீ டெடுத்திரைத் தார்ப்ப ரித்த
கூருட் புலியும் பரம்புங் குளிர்த்தவுட் குளிர்த்த கண்கள். (14)

10, பெருவான்கூத்தர்—பேரம்பலக்கூத்தர். சத்திகள் மன்றக்கூத்தர்—
திருவாலங்காட்டில்காளியோடு மணியின்றத்திலாடிய கூத்தர். யக. ஓரா—
நீங்காத. ஒருவாவென்றது ஈண்டு எதுகைகோக்கி ஓராவென நின்றது. யக.
துணங்கையார்—திருவிழாவுக்குப் பொருந்தும். 11ச. மகாததமா—தையமா
வாசி. வரம்பினின்று—ஒழுங்காக நிலைகொண்டு. தாம்-தரம்போல, மே
ன்மையாக. 12ச. புலி-வியாக்கிரபாதர். ழாம்பு-பதஞ்சலி.

கோடிவெங் கதிரோர் காலே கூடிவந் துதித்தாற் பேரல
நீடிய செமமே னிக்கண் னிறையவெண் னீறு பூத்துச்
சூடிய பிள்ளைத் திகை நிலைகுலென் னொளிப் சபப
பிடிய வறுகு வில்வம் பச்சையும் பிறங்கெல் வீசு. (௮௭)

இளமைமர னொருகை யேந்தி யெரிமழு வொருகை தாங்கி
வளவர தாப யங்கண் மலரிரு கைகள் காட்டித்
தளர்விலா நாற்றோண் முக்கண் டழைதரு நீலகண்டங்
கிளர்சடை வயங்க முத்தால் கேடில்கண் மணிகள் ஞால. (௮௮)

வளைக்குழை யிருதோ ளாய வரைகிடர் தூச லாடக்
களைக்குண் மணித்த லைமாக் கடுவராக் கடக மாடத்
தளைக்குவெண் டலைமா லைகட் சார்தரப் பூண்டுமாட,
விளைக்குமார் மத்தர் னும்பை வெள்ளெருக் கிதழி யாட. (௮௯)

எழுந்தரு ள்லகான் பாக னினியநல் வரவு தேர்வான்
றொழுந்துணைத் தோள்வ லத்தான் றுடித்தது கண்ணு வற்கிங்
கழுந்துவல் விருள்பொன் திறுநார் தவிசொளி பார்த்திற் றெங்குங்
கொழுந்தவிழ் பொழின்மாப் புட்கள் குளிர்ந்தியங் காநின்றிட்ட

கண்ணுவன் நவச்சா லைக்கண் கண்ணுதற் கூத்தன் றோன்றிப்
புண்ணியச் சிவைகண் டின்பம பூத்திடக் குறண்மே லோர்காற்
றிண்ணிதி னூன்றி யோர்காற் நிகழ்தர மேலெ தெத்து
மண்ணிமான் றுடியா வார்த்து மாநடம புரிந்தான் மன்னோ. (௯௦)

உடுக்கினி லாக்கல் காட்டி யமைப்பினி லோம்பல் காட்டி
மடுக்கனற் போக்கல் காட்டி வைத்ததான் மறைத்தல் காட்டி
யெடுக்குமோர் தாளி வினப மீந்தருட் செயலைக் காட்டி
நடக்குமைந் தொழிற்கூத் தாட்டம நாடுனர் தரந் டிததான் ()

எண்சுவைப் பாக்கள் வாணி யின்னிசை பிறங்கப் பாட
வண்சுவைக் கவுரி தாளம் மரபினிற் பிடித்தத் தட்டப்
பண்சுவைக் கண்ணு வாகி பலதவர் முனிவர் சித்தர்
தெண்சுவை யோக ருமபர் தெரிசனை செயந் டிததான். (௯௧)

சிவசிவ சிவவென் றோர்பால் செயசெய செயவென் றோர்பாற்
நவர்முனி வார்முன் னோரார்த் தனரர வரவென் றோர்பா
லிவர்தரக் கலினக லின்க லின்னெனக் கழலக ளார்ப்பக்
குவலப முயத்த குந்த குந்தகு மெனந் டித்தான். (௯௨)

௮௭, ௮௮— ஒளி. (பச்சொளி) ௮௯, ௯௦— குணம்—ஒளிக்குணந்தையு
டைய, மாக்கடு—வல்லிடம். தளைக்கும்—கட்டமைந்த. விளைக்கும்—மணம்
விளையச்செய்யும். ௯௧, குறள்—குறளன், (முயலகன்)

எண்ணில்கண் படைத்தான் போலு மிறைவனா னந்தக் கூத்துக்
கண்ணுவன் கண்டா னந்தக் காட்சியிற் குளித்தா னந்தப்
புண்ணிபன் பொருட்டாக் கூத்துப் புரிந்தமை கண்டோ ருய்யப்
பண்ணிய தென்கா சிக்குப் பணிந்திறை வனைப் பணிந்தார். (உரு)

ஆனந்தக் கூத்தர்க் கங்க ணமைத்தசும் மாசு னத்தி
லானந்த வல்லி யோடு மமரந்தினி திருந்தார் கண்டோ
ரானந்தக் கடலின் மூழ்கி யடிபணிந் துறமூழ் கும்பே
ரானந்தக் கண்ணு வன்று னன்பதாய்த் துதிப ப தானான். (உசு)

வேறு.

நம்ப கண்ணுத னங்கையொர் பங்கனே
யன்பர்க் கண்பக றைக்களத் தண்ணலே
யென்பணிந்தவ வேந்துடிக் கார்ப்பவ
பொன்ப டாம்புலித் தோலுடைப் புண்ணியா. (உ௭)

வரத மாணப யாமழு வாழ்கையா
சாகக் காதா சூழ்பண கங்கனா
கிாச டாதா திங்கண்மு டித்தவா
வாசி வாபர மாணந்தக் கூத்தனே (உ௮)

குறளன் மேலடி பூன்றிக்கு னிப்பவ
வறன தாமடி யொன்றுமே லானவ
திறன ருள்விழி செப்பவா யன்படி
புறநல் வின்புவத் துன்னிந டிப்பவா (உ௯)

சரணச ரணசா னென்றனன் றுழந்தன
னான ருட்கண ளித்தன்ப கண்ணுவ
பரசு நின்றவம் பார்த்துகந் தேனுனக்
கிாச நிந்ததனக் காட்சியு மீந்தனன. (௩௦)

மேலும் வேண்டுவ வேண்டென வீசவேன்
பாலு கந்தமை பாரறி வானிவண்
கோலு மாலயங் கொண்டருள் யசன்பணி
காலு வாமணி கர்ணிகை கண்டருள். (௩௧)

உ௭. பொன்படாம்-அழகியஉடையாகிய, உது பணம்-பாம்பு, ௩௧
கோலும் இடங்கொள்ளப்பண்ணும், யான்பணி-யான்வணங்கியகரலுவா-கா
லமாகிய தைஅமரவாகியை, கர்ணிகை-தீர்த்தத்தை,

சீர்த்தென் காசியரஞ் சிங்கதிக் கிற்றலை
 யூர்த்தி ரப்புலி யூர்நல்வேங் கைகிழ
 னேர்த்தி யாடிவாழ் நீபுலி யூரனென்
 றூர்த்த பேர்கொட ருள்கென வேண்டினான். (௩௨)

வேண்டு வார்வேண்டல் வேண்டியாக் கிபிரா
 னாண்டு கந்தருள் செய்தன னவ்விடை
 நீண்டு றைந்திட னேர்ந்தும்பர்க் கின்புதந்
 தீண்டிய்த் தானிவர்ந் தெய்தினன் கோயிலே. (௩௩)

இங்கி ருந்துல கெங்குமி ருப்பவன்
 றங்கு மூர்பல சார்தளி கொண்டமை
 யுங்கெ னற்புத மோங்கரு ளாட்டது
 துங்க கண்ணுவன் சூழந்தாந்தி ரஞ்சென்றான். (௩௪)
 வேறு.

சிவத்தென் காசியரம் புலிகந் சேர்ந்துதை யமாவிற்
 சுவத்தன் சித்திரை மணிகரு ணிகைப்புன ரேயந்தது
 தவத்த தென்புலி யூரனா மின்பக்கத் தனைக்கண்
 வெத்த லாலிக பரமுண்டர முணர்வர்மா தவத்தோர் (௩௫)

விழிய ருட்கடன் மடைதிறந் தன்பரின் விருப்பம்
 பொழியு மானந்தக் கூத்தனும் புவன நாயகனும்
 பிழியி சைகருழல் வாய்மொழி யாமபிரி பையுமே
 கழிப சம்பொருள் கண்டவர்க் கின்பமே கதியாம். (௩௬)

அப்ப னாண்டவ னவனரு ளம்மையான் டவளரச்
 செப்புரு சைவமே திருநிறி யருளரு ளான
 னொப்பி லாச்சிவன் சிவையெனல் கதிர்கதி ரோன்போல்
 வைப்ப நிர்தவர் சத்திமான் சத்தியை மதிப்பார். (௩௭)

அம்மை யப்பனாக் கண்டுகொண் டாடுசை வருக்கே
 யம்மை யப்பனா வடுக்கவந் தாடிநன் கருள்வா
 னம்மை யப்பனி னருள்வினா யாடலா லுலக
 மம்மை யப்பனை வைத்திவர் தலைத்தவ ரறிவார். (௩௮)

௩௨புலியூர்-சிங்கநகர்,வேங்கை-வேங்கைமரம்,சிங்கதிகைத்தலைநகராதலினாலும், வேங்கைமரத்தினிழுவலினடியமர்ந்ததனாலும், தென்காசிக்குப்புலியூரெனவும், வேரமையவேண்டுமென்பது அப்பெயர்இற்றைக்கும் வழங்கிவருகிறது, வடக்கும் புலியூரிருத்தலின் இதுதென்புலியூரெனப்படும், ௩௪ஆர்-தேவந்தாடி,

ஆண்ட வன்றரு முறுப்பினுட் காதுகண் ணதிக
மாண்ட வன்புகழ் சொலுமறை யவர்க்குள காதே
யாண்ட வன்மறை வினாய்க்கேரயில் காணுய சநிதூர்க்
காண்ட வன்றரு மிரண்டுநன் றவிந்தன வாமால். (௩௯)

காதுகண்படைத் தவர்கடென் காசிரா தனைக்கண்
டேது வேண்டினும் பெறுவா விராதவர்க் கியாரென்
னோது வார்குறக் குலாய்த்திரி தலிற்கிடந் துழல்வார்
தீது ருதமா தவரெலாக் கண்டின்பந் தினைப்பார். (௪௦)

இன்ன வாறுதென் காசிபெம் மன்றிரு வினையாட்
டுன்ன ருட்பெருக் காற்றின முஞ்றுவன் றவங்குர்
நன்னர் கண்ணுவிற் காப்புரி கூத்துமுந் நாமும்
மன்னின் பார்தாக் கண்டுவாழ் வனவென வகுத்தான், (௪௧)

வினாயின் பார்தவ ரன்புரு வாகியே விழிநீர்
மனாநின் றுய்ந்தன மெம்மையுந் விப்பவ வாலி
முனாது றைந்தவெற் பம்மையோ டாடிய முதுவெற்
பெனாநின் ருயதென் வேறுமுண் டோநட மென்றார் (௪௨)

நல்ல கேள்வியீ தையன்மீர் காட்டினும் மறத்தோர்
வல்ல வேதியன் மறைகரு ணிகையின்வந் தாடிச்
செல்லத் தையமாக் கூட்டத்துட் டிருடின னெளித்துக்
கொல்லம் போகவுட் குறித்தான் கரைவழிக் கொண்டான் (௪௩)

தென்பு விப்பதிச் சிவன்குல சேகர நாதன்
மன்பு நங்கொடு வலம்வரு மவற்கருள் வாண
யின்பு ருச்சிவை யோடுல கேசனாக் கிவந்தா
முன்பு வாலிவெற் பினின்னினை யாடிமுன் னின்றான். (௪௪)

வேறு.

வருமறை யவன்பூ னாரோர் மங்கையோ டங்கு முத்த
பருவனு நின்றாக் கேதென் படப்பணி கவர்வா னெண்ணி
யருகுற விடிலவிர னாகநோக் கினன்னி யந்தச்
சருவனா னன்னி டாதெந் குற்றனை திருடவென்றே. (௪௫)

அழைத்தனன் களவின் நெங்கே யகப்பட்ட தெனலோ கேச
னுழைத்தனன்றனைத் தேர்தோனென்றுணர்ந்துமெய்சொற்றன்முற்றும்
பிழைத்தனை யென்றுமுன்வைப் பிததனன் மனஞத் தோன்றிக்
குழைத்தனனிறையான்பார்ப்பாண்கொண்டடைத்திடலையென்றான்

களவியற் றிடலு மாமோ களவினிச் செயேனிற் றைத்தை
வளவுவாத் தீர்த்த மாட வந்தவர் பொருள்க வர்தா
யினமதி சூடி யைநொந் திடச்செய்தாய் விடேனென் றுலுங்
களவினிச் செயேனென் றின்றய் நம்பிடக் கால்சொல்லென்றான்.

சத்தியஞ் செய்வ லென்றான் ற்காதுகள் ளனுக்கல் தென்றா
னித்தினம் வேறு தேரே னெண்ணீர் காத்தி டுயன்றான்
சித்தமம் மறையோ னுக்குத் திருத்திமே லுழைத்துண்பான்கண்
வைத்தன னுய்த்தான்கொண்டவத்தெலாமுடையோர்க் குய்த்தான்

ஒழிந்தன வெனும்பொ ருண்முன் லுளவிடை வந்தி ருப்பக்
கழிந்தவின் பார்தென் னற்றென் காசிரா தனைக்கொண் டாடிப்
பொழிந்தகண் ணண்ப னாகிப் பூசனை புரிந்து சென்றான்
மொழிந்தவன் வாடல் கொண்டப் பெயரதம் முதுகுன் றென்றான்

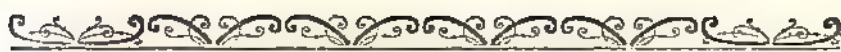
கண்ணுவருக்கு ஆனந்த நடக்காட்சியருளிய

படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தருசந்.

ச.ச. - உழைத்தனன் - மிகமுயன்றான். குழைத்தனன் - மனங்குழையப்ப
ண்ணினான். ஆறுதல் - ஆரோசனம் - தைவுளவுவா - வளம்பெருந்தியதையமா
வாசி, ச.ச. - அம்முதுகுன்று - அந்தவாலியம்பொற்றை,

இருபத்தைந்தாவது

செண்பகபாண்டியனுற்பத்தி

யாட்சிப்படலம்.

அருந்தவக் கண்ணு வர்க்கிங் காணந்த நடனக் காட்சி
திருந்துதென் காசி நாத னருளிய செய்தி சொற்றும்
பொருந்துசெண் பகமா றன்றான் புண்ணிய னுளாற் றேன்றி
யிருந்தரை மெச்சு வாழ்சி ரீனியெடுத் தியம்பு வாமால். (க)

மருவுமோர் ிந்தகா லத்து மதிசுலன் வமிச மோங்கத்
திருவுயர் கொடைசி றந்து செய்யமுத் தமிழ்செ ழிப்பப்
பெருவுரங் கீர்த்தி யார்க்தெம் பிரானுல கேச னுக்குங்
கருவுறு மகட்பெற் றிய்ந்து கண்ணிய மாம னான. (உ)

அவன்குல சேக ரத்தென் னவனரு னுலக நாதன்
ரவன்குமுல் வாய்மொ ழித்தாய் தந்தைபா மவன்ற வச்சே
யிவர்குல் சேக றன்று வீன்றசே யுலக நாதன்
சிவனருள் கூரின் னோன்கால் செழித்தெழுந் தவனி னத்தில். (ங)

வேறு.

வீர பாண்டியன் சவுந்தர பாண்டியன் வெற்றிச்
சூர பாண்டியன் றுரந்தர பாண்டியன் சுடர்வேற்
கோர பாண்டியன் குணநிதிப் பாண்டியன் குடைக்கீழ்
வார பாண்டியன் வழிமறித் தாண்டபாண் டியனே. (ச)

சுமுக பாண்டிய னுக்கிர பாண்டியன் சுசீல
சுமுக பாண்டியன் சவுரிய பாண்டியன் சயந்த
விமுக பாண்டியன் கோவல பாண்டியன் விகிர்தக்
குமுத னுமடை யார்கண்ம தாந்தகோ டாரி. (ரு)

செருகு வேம்பலர்க் குமணபாண் டியன்றிதி யுளகோக்
கருணை யாகரன் மகாதள கேசரி கங்கன்
பெருகு மாணதி செயபராக் கிரமனும் பெயரோன்
வருகு லத்திவா கரனுயர் மங்கல வழுதி. (௩)

தரும சேகரன் பாஞ்செயன் நமோதரன் சகரன்
கரும பூடணன் காங்கயன் கண்டன்மாற் கண்டன்
குரும ணிக்குண மாமன்கோச் செழியன்கு டற்கோ
வரும சுந்தரன் சவுந்தரன் வாட்குச கீர்த்தி.

(எ)

செயந்தழைத்தவிந் திரத்துய்ம னுக்கிர சேனன்
புயந்த மூடயபல பத்திரன் புரவலர் சிங்கன்
கயந்த ளிர்த்தமாண் வரதுங்கன் கவியதி வீரன்
வியந்த கோற்குல சேகரன் விக்ரம சிங்கன்.

(அ)

இலங்கு தென்னவ ரிவரொலா முளசிறப் பிவர்காற்
றுலங்கு விர்தனென் றொருவன்மன் னாய்முடி சூழிக்
கலங்கு மெண்மையர்க் கஞ்சலே புரிந்தருள் கரரிவால்
விலங்கு மொன்னலர்க் கேதென வாழ்ந்தனன் விளங்கி.

(க)

பொருத விறற்றிற் முடையரைப் புறக்கண்டு புகழ்கூர்
விருத மைந்தசீர்க் கழலினான் வீரமேற் கொண்டோன்
றருதன் கொண்டலி னிரவலர்க் களிக்குமாண் டகவோ
னொருவ லாண்மையாற் புனியெலா மெச்சவாழ் வுடையோன்

(ம)

பெற்றி டெப்புதல் வரிற்புகழ் பிறங்குபா தவம்போ
றுற்றி டெங்குல தீபவுத் துங்கனின் முனோதான்
றுற்றி டெந்தவச் சுதன்சுதச் சுதனெனத் தோன்றிக்
கற்றி டெக்கலை வலானவன் மங்கலன் காலான்.

(மக)

விதிக்கும் விர்தனும் பெயரிறை வாழ்புரி விர்தை
யுதிக்கு மன்னவன் நன்னகர் விளங்குதே லூர்காற்
பதிக்குஞ் சாம்புவன் பூசிக்குஞ் சயம்புவைப் பணிந்து
துதிக்கும் போதவ னொருமொழி வானிற்றோன் றியதே.

(மஉ)

வேறு.

சொன்னதென் னென்றாற் நென்மேற் றுலங்குதிக்கினிற்
போய் நீவிர், மன்னவை குவிரிங் கென்றான் மகன்வடி வேலோ
ன்வந்து, பின்னருள் புரிவ னுன்றன் பிள்ளையின் பிள்ளைக்கு
கென்னவ வுளங்கொள் கென்னத் தெரித்ததாம் வருமுன்
செய்தி.

(மக)

மக. சுதச்சுதன்—முறைமையுள்ள, (தவருத) மைந்தன், மங்கலன்—
மங்கலவழிவிலுடைய

அருங்கல னதுவே யாக வமைச்சருக் குரைத்தான் விர்தன், நெருங்கல முழுது நின்ற நிபுணரும் நிறுத்துத் தூண்டச், சுருங்கலன் றுயர்வாச் சேய்க்குச் சுடர்முடி சூட்டி யூரும், மருங்கலர் நாடுங் கரக்க வழங்கிடிற் செங்கோ னன்றே. (மச)

வேறு

சிறந்தகொற் கையினிருந் திவர்த்து செவ்விதி
னறந்தழை தருசெங்கோ லால வாயினும்
புறந்தழும விர்தையம் புரிக்க னுஞ்செயுந்
திறந்தரு மரட்சிதான் சிறக்கு மென்றெணி (மரு)

வேறு

சத்திரஞ் சிவிகை பாய்மாத் தந்திகள் படைக டேர்கள்
சித்திரத் தானே லீனார் செம்மைகூ ரேவ லரள
ரத்திர வல்லாந் வந்தோர்க் கருத்தறச் சாலை யெல்லாம்
புத்திரர்ப்பெறுமில்வாழ்வார்ப்புரப்பவர்பொறுப்பென்றோர்ந்து (மசு)

வேறு.

சந்தன மகிற்புகை சயன மெத்தைகள்
பந்தன வாயில்லாப் பவர்க ளாகுமுன்
வந்தன வரதமும் மகிழ்ந்து துய்க்குமன்
மைந்தனன் குரத்தொடும் வாழ்வ தாய்ந்திரோ. (மள)

அரசசெய் விர்தவேந் தகம கிழ்ந்துதன்
சிரசள மணிமுடி சேய்க்கு நல்கினான்
முரசறைந் தவனுந்தன் முனோக்குச் சூட்டினான்
வரசுத னுமவன் சவுரி மன்னனே. (மஅ)

வேறு

சவுரிய பாண்டி புன்றன் றனித்துணை மங்க லைத்தாய்
செவிரிய பொறுமைத் தாய சீலமார் வயிறு வாய்த்தாள்
கவுரிவி னருளி னாலே கனகமா மகுடந் தாங்கிப்
பவுரிகோ ளிரத மும்பல் பரிபடை சிறப்போன் றோன்ற. (மக)

குயிலுமான் புதனே வெள்ளி குருவைசே டிகமா மம்ச
மொயிலுற வேறிக் கேந்தர கோணமார்ந் தயிச முச்சம்
பயிலுநல வேளை தெய்வத் தங்கிசம் பரிபிற் பற்ற
வெயிலுடைப் புதல்வ னாக மிளிர்ந்தபத் தாந்திங் கட்டகன். (உடு)

மடு. புதல்-மகில், மள. ஆகுமுன்-சாமாமுதலிய, அனவரதமும்-நித்
தியமும், மஅ சேய்க்கு-குலதீபோத்தங்கனுக்கு. முனோ- அவன்மகனுடைய
சுதச்சுதனுக்கு அவனேசவுரியபாண்டியன், மக செவிரிய-செவ்விலுபொ
ருத்தமாகிய

இலக்கினோ தபத்திற் கீர்த்தி மூர்த்திமா விலக்கி னத்திற்
கலக்கமி லதிப னுட்சி யுச்சநட் பேறிக் காணத்
துலக்கமா ரிலக்கி னுகி கேர்திரக் திரிகோண் பேரயாங்
கலக்கணி விலக்கி னத்தை யதிபனை நற்கோள் பார்க்க. (உக)

கீர்த்திமேம் பாடு மிக்ஞக் கிளைபுப் வலிமை மிக்ரு
மூர்த்திசே ரழகின் மிக்ரு மொழிவளத் திறத்தின் மிக்ருக்
கூர்த்திசை பணிசீர் மிக்ருக் குழகனன் பார்தன் மிக்ருப்
பார்த்திபர் மெச்சன் மிக்ருப் பரவுசே யுதித்தா னந்நான் (உஉ)

மருளறு கணித நூறேர் வல்லுநர் வலிமைத் தாய
வருளமை யுறுதி பெல்லா மறிந்துநன் நெடுக்குக் காட்ட
வெருளகல் சவுரி யப்பேர் வேர்கனூர் தாம்பூ வார்தி
பொருளனை வருக்குந் தானம் புரிந்தனன் கனிசி நந்தான். (உ௩)

அகவிதி யறந்தேர் தாய்க்குள் ஈகமலர்ந் துவகை பூப்பச்
சுகவினைத் தாய ரைவர் துலங்கிறை மகந்கண் டின்பாய்ச்
சுகவிதி வழக்காத் தாமஞ் சனமுழக் காட்டி மற்றும்
மகவிழைவொடுசெய் தோம்பி வளர்த்தனன் வளர்வான் மைந்தன்

அருவமா யுருவ மாகி யருவுரு வாயப் பாலா
யிருவகைப் பவஞ்சத் தெவ்ரு மெவற்றினு ிறையி வன்றான்
பொருளவ னெருவன் றானே போற்றிடப் படுவோன் போற்று
முருவினர் மக்க னென்றோ துயர்குரு நெறிதேர் சேய்க்கு. (உ௪)

ஆதியோ தெழுத்தாய் வான்போ லழுதவின் மகிழ்த்து சேனைப்
பாதுகா வலனுண் சேனைப் பாலடை கொண்ட ருத்தி
விதிபார் செங்கை தாங்கி விழிக்கெதிர் கொளக்கண் டின்பார்ந்
தோதிமார் பனைத்து முத்தி யுச்சிமோந் தருமை செய்வார்.

பொருவின்முத் தவிடுவெய் நாளும் பொழியவுச் சிக்கிட் டேட்டி
வருவார்மெய் தூய்துற் றேறங்க மதியிரண் டினிற்றெய் வக்காப்
பொருவவின் றியம்ப லைத்தி லுறுகைகா லுன்றிச் சென்னி
தருமுத நிமிர்த்த லேழி லூட்டலெட் டினிற்றால் பாடல். (உ௫)

உஉ. மூர்த்தி-உடம்பு கூர்த்திசை-மிக்ஞதிக்
குளன். உச. தாயரைவர்-ஊட்டுந்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய், பாராட்டு
ந்தாய், நற்றாய் என்னும் ஐவர். உ௪. இருவகைப்பவஞ்சம்-சொற்பிரபஞ்சம்
பொருட்பிரபஞ்சங்கள். உ௬. வீதி-விசாலம். உ௭ முத்து-ஆமணக்கு. அவி
நெய்-அவிச் சூற்றியநெய். காப்பு-காப்புக்கூறும்பருவத்து (முக்கிரமிர்த்தல்)
-சாணை (அணைபாடை) யிற்கிடக்கும் பிள்ளை, செங்கீரையாடல்-செவ்விய
மழலையாடல் செங்கீரையாடலென்ப-சிலர் உடம்பைப்பிள்ளையசைத்தலே
செங்கீரையாடலாம். சொற்பயிஷ்ட கூறுதல் ஆறுமாதத்திலாமென்பர்.
அப்படிப்பண்டை வழக்கிலிருந்ததாகத் தெரியவில்லை யென்பார் கிழவ

ஒன்பதாம் திங்க டன்னி லுளுந்துசப் பாணி கொட்டல்
பின்பதாம் பதினெண் நன்கண் பறந்துசீர் முத்த மாடல்
வன்பகா ராண்ட விக்கு வருகென வையுக்கை யாசித்
தின்பதா மகியீ ரெட்டில் வாசிகை கூறி யேத்தல். (உஅ)

ஹுவிய மதிபன் னெட்டிற் றாயவம் புலியழைக்கல்
மருவிய விரண்டா மாண்டிற் சிறுபறை வயங்கத் தட்டல்
தருவியன் முன்ற மாண்டிற் செளளநல் வினையங் காடல்
ஹுவிலா வவவாண் டினக ணுகந்துசற் றில்கி தைத்தல். (உக)

களங்கமி னான்கா மாண்டிற் கவின்கிறு தேரு ருட்டல்
உளங்கனி கூராண் டைந்தி லோதுபன் னிக்கு வைத்தல்
விளங்கனி மூணிலுண் பதகா மாண்டினின் வியப்பாப் பூட்டல்
துளங்குபன் விரண்டா மாண்டில் வாண்முதற் றொழல்ப யிற்றல்

வழங்குமங் குலமெண் பரேனா டிரண்டியர் வளர்ச்சி வாய்ந்து
புழங்குதல் குமம்செய் பூழின் புழுசிலா மிச்சி லாசந்
தழங்குவாய் துறையின் வாசந் தனாதமர் முனையிற் காற்றின்
முழங்குகாற் ருடி யாழி யரியென முனைத்தே னுன்னி. (உக)

சொல்லிய புருவத் தொன்று துலங்கிய நுதலி லொன்று
வெல்லியற் புயத்தி ரண்டு விளங்குது சிரத்தி ரண்டு
புல்லிய தொடையி னான்கு புகல்சுழி பத்து மொத்த
நல்லியற் குதிரை யேற்றம் நலார்களின் மனம்போற் கற்றான்.

மருவிய முன்பு யர்ந்து பின்புகாழ்ந் தழகின் மன்னிப்
பொருந்விற் றுதிக்கை கால்கள் கொம்புவால் பொருது கோசக்
கருவிதாழ்ந் தருவி போலுங் கடம்பொழிந் தசைஇழ நக்கா
திருவிழி கணற்காண ரேங்கு மெறுப்பியேற் றத்தூர் தேர்தான்

போற்றுமைங் கணையை மீறும் புரவிபூண் பெர்தே ரோர்தான்
தூற்றினைம் பாணி டால்க ணாறுநா னுளகற்றாடை
யிற்றினைப் பொதிந்து செம்பாற் சரிகையார்த் திலங்கு தூவி
யாற்றிகழ்ந் தொளிம னிக்கொ ளழகுதேர் நடாத்த னன்னால்.

உஅ. வாசிகை-மாலை. இது காமமாலை (அகவலையும் கலியடியும் வந்த) மய
ங்கிய வஞ்சிப்பாவால் பாடுவதும் சொற்சீரடியென்னும் சட்டுரைச் செய்
புறாற் குலமுறையிற்செய்தகோத்திபைப்பாடும் மெய்க்கோச்சிமாலை புரவிபூண்
இவற்றிலொன்றாப்போலும் (உக, பூழின்-பூழியின், எண்டுப்பூழிபுழை
என்றுருபேற்றது, வலாசந்-பொரி, உன்னி-குதிரைகளில், உக, + டால்-
நிறத்தி,

வேறு.

இலங்கிய வில்லி யீட்டி சக்கரங்
கலங்கிடுந் தண்டுவேல் கருவி முற்றவுந்
துலங்கிடும் பல்படை சூழ்சி லம்பமல்
வலங்கிளர் முதன்மைகொள் வளத்த னாயினான். (௩௫)

எண்ணான் கெழுதலோங் கிலைகள் என்மலர்
வண்ணமாத் தெரித்தன்மா டகப்பண் வாசித்தல்
பண்ணலைந் தொழில்கைவிந் பனம்ப யின்றன
னண்ணல்கைச் சித்திர மகில மெச்சுமால், (௩௬)

பரந்தபார் மலைவனம் பவ்வ மாறுக
ணிரந்தமாப் போய்வர நிறைவன் பாக்கமார்
தாரந்தமா யாசம்பர தாயஞ் சாலநா
லுரந்தரு தத்துவ வுணர்வுந் தேர்ந்தனன். (௩௭)

போகினி சாலமோர்ந் துருவங் காட்டலும்
வாகினி வென்றிவர் வலிமை நாட்டலுஞ்
சாகினிக் கடாவிறல் சார்ப தாயுதம்
பாகினித் தாட்டிவெல் பதமு மோர்ந்தனன். (௩௮)

விழித்துள போதினு மெய்ம யங்கிவாய்
வழித்தரு முரையிலா துறக்கன் மானவாழ்
வழித்திவர் மோகன மறிந்து ளான்புவி
பழித்திடாத் தொடர்வசி யமும்ப டித்துளான். (௩௯)

தந்திரந் திகழ்மனத் தைரி யஞ்சிறங்
துந்திகல் கீழ்ப்பட வுறுதித் தத்துவப்
புந்திகன் துற்றனன் புரியும் பேதனம்
மந்திரம் வைப்புகள் வரித்தல் சுற்றனன். (௪௦)

வேறு

உரைத்திடுங் குய்யதந் திரமுடன் வெளிப்பட்ட வென்றை
நிரைத்திவண் மறைத்தலு நெடுங்கலை வித்தையாம் வாதம்
வரைத்திரு மதனவித் தையுங்கலா சாரமும் வயங்க
விரைத்திவர் வருணவித் தையுமிகக் சுற்றனன் விரைந்தே. (௪௧)

௩௫, ௩௬-வான், ௩௭, இலைகள்ளல்-பச்சிலைகளால்கிளிமுதலியனவ
மைத்தலென்ப, மாடகம்-யாழ், திரந்தமா-நெருக்கிடையாக, தாரந்தமாயாசம்
ப்ரதாயம்-கடல்போலும், மாயையாலுண்டாக்கும் விசித்திரவித்தையாகிய,
௩௮, யோகினிசாலம்-காவரிசாலம், வாகினி-படை, சாகினிக்கடா-ஆட்டிக்
கடா, இறல்-விடை, பதாயுதம்-சேவல். பாசு-புயம்மோகனம்-ஆனமயக்குந்
தொழில், சுடு, உறுதித்தத்துவம்-மனநிலைத்தத்துவம், சக, குய்யம்-இரகசியம்

வேறு

மண்டிய குண்டிகர மதம தென்பதும்
பண்டியல் குளிகைபா விளமை பண்ணலும்
மிண்டிய வஞ்சன வித்தை செப்வதும்
கொண்டியல் புதைபொருள் வெளிக்கொ ணர்தலும். (சஉ)

பாதுகை யேறியெண் படிக்குச் சேறலும்
போதுகைப் பாத்திரம் புறத்தோர் பாத்திரத்
தேதுகைத் தேறுவா வெனவ ரித்தலும்
கோதுறார் நினைத்ததைக் குறித்துக் கூறலும். (சங)

விண்ணிய லும்பர காய வித்தையாய்
நுண்ணிய வுயிரின்மெய் நுழைந்து மீடலும்
திண்ணிய விரும்புமுன் சிலவு லோகங்கட்
பண்ணிய செம்பொருள் படைத்துக் காட்டலும். (சச)

வேறு.

மந்தி ரத்தொடு கிரியைபா வனசத்தி வழியி
னெந்தி ரத்திதி யாவையு முணர்ந்தறி விசைகூர்
சந்தி ரன்குலந் தழைக்கவர் துதித்தசண் பகனென்
றிந்தி ரன்பணி பரக்கிர மத்தென்ன னிவனே. (சரு)

வேறு

ஆறு முரும தெத்தகு டிப்பயி
தோறு செந்நெல்லி னேவிக்கு மிங்கிதன்
கூறு வானியுங் கோயிலுங் கூவலும்
நாறு பூவனம் நாட்டிடுஞ் செவ்வியான். (சக)

உத்தி யானமு மோக்குமெண் னான்கற
வுத்தி யான வுயரக ளாகங்க
ளுத்தி யானவ முள்ளம னைகளு
முத்தி யானவ னுதிய வாக்கமும். (சஎ)

ஆற்ற லைத்தலை வாழையு லாவையி
லாற்ற லைத்தலை வானைய ளிக்கலே
யாற்ற லைத்தலைக் கொண்டவ ருந்தவத்
தாற்ற லைத்தலைக் கொண்டவச் சாயையும் (சஅ)

சஉ, குண்டிகரமதமது-குடமெனப்படும்மயோடைன்மதமது, சங, போது
கைப்பாத்திரம்-மலர்போலும்விரித்தகையாகிய பாத்திரத்தினிடத்து, ஏது
கைத்தேனும்-எத்தகையபொருளையிருப்பினும், சஎ, உத்தியானம்-பூந்
தோட்டம், உத்தியானம்-செவ்வமாகிய, அகனாகங்கள்-நிட்களமாகிய அற
ச்சாலைகளும், உத்தியால்-அறிவாலமைக்கப்பட்ட, உத்தியானவன்-சொற்
நிருவி(புழில்சக்குயி)னுடைய, ஒங்கும்எனக்கவியைமுடிக்க,

வேறு.

இலங்கிய வில்லசி யீட்டி சக்கரம்
கலங்கிடுந் தண்டுவேல் கருவி முற்றவுந்
துலங்கிடும் பல்படை சூழ்சி லம்பமல்
வலங்கிளர் முதன்மைகொள் வளத்த னாயினான். (௩௫)

எண்ணான் கெழுதலோங் கிலைகள் என்மலர்
வண்ணமாத் தொடுத்தன்மா டகப்பண் வாசித்தல்
பண்ணலைந் தொழில்லைநிற் பணம்ப யின்றன
னண்ணல்கைச் சித்திர மகில மெச்சுமால், (௩௬)

பார்தபார் மலைவனம் பவ்வ மாறுக
ணிரந்தமாப் போய்வர நிறைவன் பாக்கமார்
தாரந்தமா யாசம்பா தாயஞ் சாலனா
லுரந்தரு தத்துவ வுணர்வுந் தேர்ந்தனன். (௩௭)

யோகினி சாலமோர்ந் துருவங் காட்டலும்
வாகினி வென்றிவர் வன்மை நாட்டலுஞ்
சாகினிக் கடாவினால் சார்ப தாயுதம்
பாகினித் தாட்டிவெல் பதமு மோர்ந்தனன். (௩௮)

விழித்துள போதினு மெய்ம யங்கிவர்ய்
வழித்தரு முரையிலா துறங்கன் மானவாழ்
வழித்திவர் மோகன மறிந்து ளான்புவி
பழித்திடாத் தொடர்வசி யமும்ப டித்துளான். (௩௯)

தந்திரந் திகழ்மனத் தைரி யஞ்சிறந்
துந்திகல் கீழ்ப்பட வுறுதித் தத்துவப்
புந்திரன் னுற்றனன் புரியும் பேதனம்
மந்திரம் வைப்புகள் வரித்தல் கற்றனன். (௪௦)

வேறு

உரைத்திடுங் குய்பதந் திரமுடன் வெளிப்பட்ட வொன்றை
நிரைத்திவண் மறைத்தலு நெடுங்கலை வித்தைபரம் வாதம்
வரைத்திரு மதனவித் தையுங்கலா சாரமும் வயங்க
விரைத்திவர் வருணவித் தையுமிகக் கற்றனன் விரைந்தே. (௪௧)

௩௫, ௮௬-வான், ௩௬, இலைகின்ளல்-பச்சிலைகளால்கிளிமுதலியனவ
மைத்தலென்ப, மரடகம்-யாழ், நிரந்தமா-நெருக்கிடையாக, தாரந்தமாயாசம்
பாதாயம்-கடல்போலும், மாபையாலுண்டாக்கும் விசித்திரவித்தையாகிய,
௩௮, யோகினி சாலம்-காளிசாலம், வாகினி-படை, சாகினிக்கடா-ஆட்டுக்
கடா, இரால்-விடை, பதாயுதம்-சேவல். பாரு-புயம்மோகனம்-ஆனமயக்குந்
தொழில், ௪௦, உறுதித்தத்துவம்-மனநிலைத்தத்துவம், ௪௧, குய்யம்-இரக்கியம்

வேறு

மண்டிய குண்டிகா மதம் தென்பதும்
பண்டியல் குளிகையா விளமை பண்ணலும்
மிண்டிய வஞ்சன வித்தை செய்வதும்
கொண்டியல் புதைபொருள் வெளிக்கொ ணர்தலும். (சஉ)

பாதுகை யேறியெண் படிக்குச் சேறலும்
போதுகைப் பாத்திரம் புறத்தோர் பாத்திரத்
தேதுகைத் தேறுவா வெனவ ரித்தலும்
கோதுறார் நினைத்ததைக் குறித்துக் கூறலும். (சஉ)

விண்ணிய லும்பர காய வித்தையார்
துண்ணிய வுயிரின்மெய் துழைந்து மீடலும்
திண்ணிய விரும்புமுன் சிலவு லோகங்கட்
பண்ணிய செம்பொருள் படைத்துக் காட்டலும். (சச)

வேறு.

மந்தி ரத்தொடு கிரியைபா யனசத்தி வழியி
னெந்தி ரத்திதி யாவையு முணர்ந்தறி விசைகூர்
சக்தி ரன்குலந் தழைக்கவர் துதித்தசண் பகனென்
றிந்தி ரன்பணி பராக்கர மத்தென்ன னிலனே. (சரு)

வேறு

ஆறு முரும டித்தகு டிப்பயி
ரேறு செந்நெல்லி னோவிக்கு மிங்கிதன்
கூறு வரவியுங் கோயிலுங் கூவலும்
நாறு பூவனம் நாட்டிடுஞ் செவ்வியான். (சசு)

உத்தி யானமு மோங்குமெண் ணுன்கற
வுத்தி யான வுயரக ளாகங்க
ளுத்தி யானவ முள்ளம னைகளு
முத்தி யானவ னுதிய வாக்கமும். (சஎ)

ஆற்ற லைத்தலை வாழையு லாவெயி
லாற்ற லைத்தலை வானைய ளிக்கவே
யாற்ற லைத்தலைக் கொண்டவ ருந்தவத்
தாற்ற லைத்தலைக் கொண்டவச் சாயையும் (சஅ)

சஉ, குண்டிகாமதமது-குடமெனப்படும்மரையோனுடன்தமது, சஉ, போது
கைப்பாத்திரம்-மலர்போலும்விரித்தையாகிய பாத்திரத்தினிடத்து, ஏது
கைத்தேனும்-எத்தகையபொருளாயிருப்பினும், சஎ, உத்தியானம்-பூந்
தோட்டம், உத்தியானம்-செவ்வமாகிய; அகலங்கங்கள்-நிட்களமாகிய அற
ச்சாலையாகும், உத்தியால்-அறிவாலமைக்கப்பட்ட, உத்தியானவன்-சொத்
திருவி(புசுழிலக்குயி)னுடைய, ஒங்கும்எனக்கவியைமுடிக்க,

அஞ்சு மஞ்சத் தரிவைய ராடவர்க்
கஞ்சு மஞ்ச வகையுண வாற்றலு
மஞ்சு மஞ்சு மறிவுடை மைந்தர்தா
மஞ்சு மஞ்சு மழகுற வார்ப்பவும், (சக)

கன்னி பாதம்ப ராவிக்கங் காந்தி
கன்னி காசி முழுவதுங் காப்பவன்
கன்னி யானதி வீரங்கு லந்தருக்
கன்னி யாயப் படிச்செயக் கற்றுளான். (சும)

கண்ட மட்டொளிர் தாமர் மணிமுடி
கண்ட மட்டமா ராகை மெலியவே
கண்ட மட்டகற் றுந்திறற் கட்டகத்தான்
கண்ட மட்டதி சைக்கொரு காவலான். (சுங)

மாத ராசை யகற்றிம னுமுறை
மாத ராசை மணிமுடி வைததவன்
மாத ராசை யுலகின னென்னிலு
மாத ராசை நிகருரை வாக்கினான், (சுஉ)

கன்னல் வில்லி கனற்கண் கடாவுமுன்
கன்னல் வில்லியன் கட்டழ காயினான்
கன்ன லாடகக் கொங்கைக லந்துளான்
கன்ன விற்கலை கற்கும கிழ்ச்சியான். (சுங)

காம னுடுநிம் பத்தொடை கட்டியே
காம னுன கவுரிய னைந்தருக்
காம னுன கடவுள்கிங் காசன
காம னுமென் றிருந்த கருணையான். (சுச)

சேல னுடல் புரிதிரு மேனியான்
சேல னுடர் திரையிடு சீரினன்
கோல மானவன் காத்தருள் கொள்கைபோற்
கோல மானிலங் காக்குஞ்செங் கோவினான்: (சுரு)

வேறு.

இன்னவா நியற்றியே யியற்செங் கோன்முறை
மன்னவா வியகுடி வளமு மாசிலாத்
தன்னவா வுளபகிழ் தாணி யோரெலாம்
பொன்னவா விருககையாய்ப் பொலிந்த காட்சியால், (சுசு)

ஒருவருக் கெவருமே யுறவிற் கூடுவா
 ரொருவருக் கெவருமே யுதவி செய்குவா
 ரொருவருக் கெவருமே புண்மை கூறுவா
 ரொருவருக் கெவருமே யுயிரி னிற்பாள். (நா)

ஆகலி னிற்றக ராக மப்படிக்
 காதலி னின்றுபார் காக்குங் காவலா
 லோதலிற் கொடுமையிங் கொன்று மில்லையா
 யிதலின் னுரையுயிர்க் கொக்க மோங்குமே. (நா)

அவனியி லெனரை சாக்கம் போலவே
 தவநிழ மததர மனித்தர் சார்ந்தனர்
 எவநிதி ருன்றினு மீன ராயிலர்
 சிவநெறி யோங்கலிற் சிறந்த தின்பமே, (நா)

தேசுறு மந்தநாள் சிலர்வந் தோங்கலில்
 வீசரக கைமலை விடர்வைச் சாரலின
 மாசுரத் திறங்கியே மறித்து முக்கமுன்
 வீசரன் வைசைநாட் டிணிற்செய் தென்றனர். (நா)

ஆசது கேட்டமைச் சரசற் கோதினான்
 வாசகந் தேர்த்துகை மலைக னுட்டினிற்
 காசனஞ் செயற்கிறந் காமற் காப்பது
 தேசமன கடனெனச் சிந்தித் தானிறை. (நா)

பொருக்கென வடுபடை பொழியுந் தானையோ
 ருருக்கெடுத் திருந்தழ லுருக்கும் வேல்களோ
 டருக்கெழாக் கபக்குழா மறவி லக்குவான்
 நருக்கெழுத் தலத்துமன் செல்ல லாயினான். (நா)

வேட்டமா வென்கொலோ விஞ்சை வல்லமன்
 காட்டகக் கயமெலாக் கினிந்த னெழத்தாரம்
 நாட்டடா னுரையுவா னாகத் தோட்டுமோ
 கூட்டமார் தானேகாண் குவமென் றுறந்னர். (நா)

நா செலன்-காட்சிக்குளரியானி ௨௦ ஒக்கலில்-மலையினின்றும்
 விடர்வைச்சாரலில்-காட்டுப்பக்கமாகிய மலையடிவாரத்தில், மாசுரம்-பாலை
 வனத்தில் ௨௨ அருக்கெழா-அஞ்சுகையுண்டாகாமல், கெடித்தலம்-சேரத்
 தரியலிடம்.

போயினான் கடவுக டோரும்புழைக்கையு
சாயினான் வரித்தனன் றடையிட் டப்பிறம்
வாயினான் மறைமதில் வளைந்து நீயிரங்
கேயினாற் பிழைபவ ணிருக்கென் றிட்டனன். (சுச)

வேறு.

கல்லெனவு வாக்குமுமன் கட்டளையை யேற்றே
யொல்லென மலைக்கணிவர் வுற்றனவொ துங்கி
செல்லெனவெ றித்தவொரு தென்னியது ருத்து
வல்லெனவி றங்கபிற வாழ்ந்தமை றைந்தே. (சுரு)

எட்டினப டைத்திரளே முந்தமத யானே
முட்டினகு ழாததொசிமு ழங்கியல றித்தான்.
கட்டினநெ ருங்குபடை கைக்கொடுபி டித்தே
வெட்டினம ருப்பொடுகை வேழம்விழ யென்றே. (சுக)

ஆனையின்கு ழாத்தினிதொ ரானைமத மீறித்
தானையினெ ருக்கடித னந்துமலை யேறிச்
சோனையின்வ ளத்தபயிர் துன்னுமலை யானக்
கானையினி ழிந்துசெல்ல கண்டுசெழி யன்றார். (சுஎ)

ஒடியக யத்தினைவி டாதுதொடர் வுற்றே
கூடியவ ளப்பில்படை கொண்டதனை செய்ய
நாடியது கண்டசில வில்லரவ ணண்ணி
யீடியவி வேழமதை யாங்கள்விடே மென்றார். (சுஅ)

விட்டிடுதி சல்லதாம வேந்தனொடு வந்திங்
கொட்டிடுதிர் போர்க்குவைல லும்தெனினி னீரே
கட்டிடுதிர் வேழமதை யல்லதுக டப்பிர்
பட்டிடுதிர் நிற்பினெனப் பார்த்திபன் மொழிந்தான். (சுக)

அஞ்சலணி சூரினைய டுத்தனாசில் வில்லர்
வெஞ்சலதி வெள்ளமென மீனவன்ப டைக்கண்
குஞ்சரம்வி டாதுசிலர் கூடனரி ருந்தார்
வஞ்சிபதி பன்னினவி மத்திரியொ டோர்ந்தான். (எடு)

சுச கடவு-வழி. ஊசானான்-ஐராயந்தன், மறைமதில்-மந்திரக்கோட்டை
சுக ஓரி-ஓரிது (நீங்கி) சுஎ கானையின்-காட்டாற்றின், செழியன்றார்-பா
ண்டியன்படை சுஅ தனை செய்ய-விலங்கிலை, வில்லர்-சேரன்புடைகள்
(காணவர்)

குஞ்சரம வாய்வரின் கொடுக்குநினை யெள்ளி
மிஞ்சியகொ டிப்படையின் மீனவனை வெங்கண்
டஞ்சிரெறி யோருமறி வாக்கன்முறை யென்றே
கொஞ்சமதி நூலறிஞன் கூறினனென் செய்வான். (எக)

மன்னவனை னச்சொலிம தீத்தள கர்த்தர்
பன்னலையு ளேற்றுரைசெய் பண்புணர்வி லாத
தென்னவனை வென்றிடுவல் சீக்கிரமே னாகே
வுன்னதப டைத்திரை யுய்த்தனனெ முந்தான். (ஏஉ)

வல்லவனை னப்பபே ராக்கிரம மாற்ற
கொல்லவுள குஞ்ஞுபடை கொண்டிவர்வன் சேரன்
செல்லதீரே லொத்திகலல் செய்பறை முழக்கிச்
*கொல்லருவ லாண்மைகொடு தோன்றினன்முன் வந்தான்

பாண்டியகு லத்ததிப ராக்கிரம நின்பேர்
காண்டியகி லத்தொடுக டாகமுந் நெகத்
தூண்டியபு தப்படைசு டர்க்ககிரி நிப்ப
வீண்டியடல் செய்வலென மந்திரிபி சைத்தான். (எச)

மந்திரிசொல் செண்பகமன் வாங்கியுளு கந்து
தந்திரிமு ருக்கெனவ யங்குபடை தாங்கி
முந்திரிவ னைப்புறுமு மூப்பரிசை யொன்றார்
வெந்திரிய வோட்டினர் விளைத்தனர்வன் சாரி. (எடு)

அன்னவழி கண்டுதிய னுற்றலொடு முட்டத்
தென்னவனை ருப்புதிர்சி ரப்படைக ளேவிப்
பன்னவமொ டொன்பதனி ரட்டிபடை பாய்மா
மின்னவெதிர் கென்றுதன மேம்படவி டித்தான். (எசு)

மீனவனின் வெம்படைகண் மேலமர்செய் வஞ்சிக்
கோனவனி மெச்சுறு கொடுஞ்சிலை வளைத்துத்
தானவரு மஞ்சவிட வஞ்சிதலை தத்திப்
போனகரு மஞ்சிலர்பொ ருக்கெனவு னைத்தார். (எஊ)

எக ஒல்ல-பொருந்த எச கடாகம்-அண்டகடாகம் அண்டத்தோடு
அபுதம்-பதினாயிரம் எடு முருக்கு-வதிரிகளை அழி, முந்திரிவளைப்புறு-முட்
திரியென்னும் எண்ணின் எழுத்தைப்போலவளைப்புற்ற

பஞ்சவனி ருக்குமொரு பாசறைம ருங்கே
வஞ்சவடி வானொடுகை வேலொடும நகதா
னெஞ்சவயி ரத்தொடுகி னைத்துதிச மோட
மிஞ்சவகிர் வித்தனாவல் வில்லர்கைவு நற்கே. (எஅ)

பேரிகைவய முந்தொனிய ருக்கினர்மு முக்கேழ்
வாரிகையெ ட்குமுகின் மானவரு சேரன்
சோரிகைத வற்கெதிர்நு னுடவி னோடச்
சாரிகைதி ரிந்ததிச மர்த்தொழில்வி னைத்தான். (எஅ)

எட்டினப டைகளுக்கொடு தீர்த்தவன்முன் வந்து
வெட்டினர்வன் மாறனின்வி யன்கொள்படை வீரர்
கட்டினப தாகைகைகொள் காலுநுள்கொ டண்டாற்
கொட்டினதி ரிந்தமலை யாளர்குட ரோட். (அஅ)

வஞ்சியர்சி னப்படைவ னோத்தனை மாறன்
மிஞ்சியமர் செய்குவன்மி லைச்சியப னந்தார்க்
குஞ்சியலை யத்தொடர்கொ டுங்களை விடுத்தா
னஞ்சியத டக்கியவ னைங்களை விடுத்தான். (அஅ)

குஞ்சார டுங்கரியெ னக்குவவு மாறன்
வெஞ்சாரமெ டுத்தெறிய வில்லவனும் வில்லை
வஞ்சாரத மாகவுட னுறுசெய விட்டான்
வஞ்சாரக லக்கியுய வான்வழி யெய்தான். (அஅ)

வேறு

கடுமுட்கொடு கைதவன் கனலுக வெய்தான்
விடுமுற்கா வில்லவ னொல்லோரின் மீண்டே
வடுமுற்றிட லுறுசெ யம்பினை வாங்கித்
தொடுமுச்சியி னின்றமா லையின்வரைத் தூர்த்தான். (அஅ)

பாபத்தழ விட்டனன் வஞ்சியர்பதிமாக்
கோபத்ததி கோரநெ டும்படை குலை
வாபத்தனை விஞ்சையி னம்புபொ ழிந்து
திபத்தவிர் செண்பக பாண்டியன் சிரித்தான். (அஅ)

உகியப்பெரு மன்னனு மோடியொ ளித்தான்
கதியற்றன னென்றுக ருத்தழி வுற்றே
மதியக்குல மன்னவன் வஞ்சியின் மாழை
பொதுபத்திரன் வைப்பிடை முத்திரை போக்கி. (அஅ)

அஅ-கடுமுன்-கஞ்சுட்டியமுட்படை. முற்காம்-சம்மட்டி, படைக்கலம்.

குடகத்துள செம்பொனும் வல்லவர் கொள்ளை
கடகத்தொடு முடுகுள் சங்கிலி கவரி
படகத்திரை சேனைகள் கைமலை பாய்மா
வடகத்திரை வரிசைக ளத்திர மனைத்தும். (அக)

வேணத்தகு பணமுள முற்றவும் வேறு
பூணத்தகு மாயிழை பொன்மணி முற்றங்
காணத்தகு டத்தனை யுங்கொடு காண்
நாணத்தனை பூட்டின னாகனை மாறன். (அஎ)

அமராரற்றிடை கூடிவ ரும்படை யற்றைச்
சமராடியி றந்தவர் தந்தலை மீதே
குமராவல்லி லங்குப சிக்குழு வேற்றி
நமராமென வூர்துந யந்துந டப்பார். (அஅ)

வேறு

மஞ்சலி வர்குட மன்னன்
எஞ்சலி னாழிழந் தேத்த
வஞ்சலி னூர்தொழ வண்ணல்
வெஞ்சலி லத்தனில் விட்டான். (அக)

கூடலி னூர்த்தகு ழாமுந்
தேடலி லாப்பொருட் சேர்வும்
வாடலில் வென்றிவ ளத்தா
வாடலின் மாறன ணைந்தான். (கஉ)

பாண்டியின் பாண்டியின் வந்து
வேண்டிய வென்றிவி ழாக்கொண்
டண்டிய சிர்கொ டிலங்கி
பாண்டிவர் விரந்தைய டைந்தான். (கக)

அக-வல்லவர்-கொள்ளை-சேனைவென்றவல்லவராகிய பாண்டியன்
படைகள் கொள்ளையாக, கடகம்-கங்கணம், முடுகு-மொடு அது, வெரு
மதியர்கவரும் கைப்பணிசங்கிலி-வீரசங்கிலி-படகத்திரை-திரைச்சீலை உட
கம்-மேலங்கி, தோற்பரிசை-வரிசை-வெகுமான்ப்பொருள், அத்திரம்-மக்
திர பாணங்கள். அஎ-நாகனை-மலையமரனை அஅ-குமார அழியாமையை
யுடைய, நமராமென-கண்டோர் என்மாமென்று சொல்ல அக-மஞ்சல்-
மேகத்தாலுண்டாயிழட்டு-வெஞ்சலிலத்தன்-விரும்பப்பட்டதன்மையுடை
யான.

வேறு.

மதிசெய பராக்கிர மனா பேரினைத்
 துதிசெய நாடெலாந் துலங்க நாட்டினான்
 திதிசெய வசந்தமா டமுத்வண் செசசையும்
 வீதிசெய வேலினான் வியப்ப வாழுவான். (கூஉ)

அரசரின் மதிப்புற வடல்செய் தானையான்
 முரசதிர் முன்றிலான் முதிய முத்தமிழ்
 பரசதி மதாவண் பாடல் வல்லன்
 சரசசல் ராபன்பேர் தழைக்குஞ் சீரினான். (கூஉ)

துட்டரை யொடுக்குமுத் துங்கன் வாழ்ந்தச்
 சிட்டரை வளர்த்தவர் சிறப்பச் செய்தவன்
 கட்டரை யுதனியாற் களிப்பிப் பான்பல
 பட்டரை யவரவர் பணிசெய் விப்பவன். (கூச)

தருமமே வளர்ப்பவன் றரைவ ரம்பினான்
 வருமனு நெறிபுரி வலான்பல் லாலயந்
 திருமதின் மண்டபஞ் சிகரி வீதிக
 ளொருமனப் பட்டிவர் வுறச்செய் மாதவன். (கூரு)

ஆலைய பூசனை யாது காலமாக்
 காலையு தயமுச்சி புந்தி காலநான்
 மேலையி ராவரு வேலை யாமிரன்
 டேலைதி னாகமத் தியற்று விப்பனே. (கூக)

திருதியில் லறந்திற வடஞ்செ ழித்திடல்
 கருதிநல் லறவனாக் காக்குங் காவலான்
 விருதிவ ரிவனேநேர் விபுலை யில்லென்ப்
 பருதியின் வாழுவான் பாண்டி மன்னனே. (கூங)
 செண்பகபாண்டியன் உற்பத்தியாட்சிப்படலம்
 முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துகுகூஉ

கூஉ-செச்சை-மாடத்தின் மேன்மாடம், விதி-அமைத்த கூட-சரசசல்
 லாபன், இனியகுணத்துடன் அளவளாவிப்பேசுபவன் கூசு, உத்துங்கன்-மகத்
 துவன் கட்டரை-எளிமையினுந் கட்டுப்படுபவரை பலபட்டரை-பலப்பட்டு
 வரையறுத்திருக்கப்பட்ட, தொழிற்குடிக்கலை கூசு-மீதின்-அழகிதாக கூசு
 திருதி-கூலையாகிய விபுலை-உலகம்

இருபத்தாராவது

செண்பகபாண்டியன். குளிகை

பெற்ற படலம்.

செண்பக மாறன் றோன்றித் திறலுறு மாட்சி செய்த
தண்பகா மாண்பு சொற்றாந் தகவுறு மவன்மே லன்பா
வண்பகர் பன்னி ரண்டு வளத்தோ னுடையோன் பூசை
பண்படப் புரிந்து பெற்ற குளிகையாற் படர்ச்சீர் சொல்வாம். (க)

இந்திர போகம் போலு மிருநிதிச் செல்ல மோங்கி
முந்திர தாதி நான்கும் முறைசிறந் தாணை நீட
மந்திரப் பளிங்கு மாடம் வளரொளி விமானப்பந்தி
சந்திர காந்தக் கோயில் சார்கதிர் பருதி காட்ட. (உ)

சவுரிய மிகுந்த செங்கோற் றரையெலாம் புகழ்த்து போற்றக்
கவுரியர் முறைமை தாங்கிக் கருகலர் திறைக னாய்த்துச்
செவுரிய கழலிற் றழுத் திறல்புரிந் தலகங் காக்கும்
பவுரியன் பராக்ர மப்பேர்ப் பஞ்சவன் மகிழ்த்து வாழ்வான். (ஈ)

அயலவர்க் கொருதாய் போலு மாருடற் குயிரே போலுங்
கயலவிர் விழிநல் லார்க்கோர் சாமனை போலுங் கல்விச்
செயலதிற் றும்பன் போலுந் தெருட்சியிற் சேடன் போலு
மயலறு செண்ப கப்பேர் வழுதியா மவன்வாழ் நாளில். (ச)

வேறு

திருவிந்தையி னுறைமாண்வழு திபிதோங்கரண் மனையிற்
குருவிந்தம லையின்மன்னிய குலமேடையி னுன்புக்
கொருவிந்தென முருகோன்முனி யுருவங்கொடொர் நாளின்
வருவிஞ்சைம னமளிப்புடை வளர்வான்வினே யாட்டால். (ஐ)

க-தண்பகா-சாந்தத்தால் பிரிக்கப்படாத, வண்பகர்-மிகுதியாகச் சொல்
வப்பட்ட உ-செவுரிய-செம்மையான உரிமையுள்ள, பவுரியன்னைசெவவேட
த்தைபுடையவனாகிய இ-குருவிந்தமலை-செம்மணிமலை, ஒருவிந்து எப்பற்ற
நெற்றித்திலகம் உள்ளவன் கண்ணளர்தல் செய்வான்

அருகங்கொணர் வயின்வேந்தனு மறுகோணுறு முக்கோண்
பெருகங்கொமா டிதழொன்றனின் பெரிதாமுறை யெழுதி
வருகத்தனை யழகார்கய வலிவள்ளியம் மைக்கோ
டுருகன்பொடு நவவீரரென் றுரைவாரையுங் கண்டே. (சு)

வருவான்றொழு தவனன்றுசெய் வழிபாடிவர் தற்பின்
பெருவாழ்வருண் முருகோன்கடி பெரிதுப்பர வியதால்
பெருவாமகிழ் வுறுவேந்தனும் வியரூறி வமைச்சர்
திருவாசமி தெவனுண்டிது தெரிவோமென வெண்ணி. (எ)

சென்றாதி செயமென்றுளந் தெளியாவிரு கடினை
மன்றாவர் திசையெட்டினு மணமீதினென் றறிவான்
பொன்றாரணி யலைவார்பிற புதிதொன்றறி யாமற்
பின்றழ்பரி சனம்விண்டனர் பெருமானது கேளா. (அ)

மனைபுட்டெரி குவமென்றிறை மணிமண்டப முதலார்
சுனையுப்பிற தலமுற்றவுந் துருவித்திகழ் வனமார்
நனையுற்றொளி மலர்செண்பக நகையாரிரு வாட்சி
புனைபுங்குட மனிகைமரு புகழ்முல்லைசெங் காந்தள். (சு)

வகுளம்பொலி கரமஞ்சரி பவளம்மணி கைநீர்த்
தெகுளங்குள வரைமுண்டகந் திகழ்பிச்சிசெ வந்தி
முகுளங்கொடி மாரீர்செடி முழுதுந்தெரிந் தப்பால்
வெகுளங்கொழி யறவோன்றளிர் விரைவேர்களுந் தேர்த்தான்.

தெரியும்வகை தெரிவேந்ததி செயமீதென வெண்ணி
விரியும்மொளி யறைமேடையின் மிசையேறினன் லெட்சி
சொரியுந்திரு வடிவேலவன் றுயில்பள்ளியி னடுகா
வரியும்புகழ் முருகோன்விழி யதுதுஞ்சவி னமர்தல். (மக)

கண்டாணுடல் புளசங்கொடு கால்சைகைகை ரேகை
புண்டாமழ குணர்வான்முடி யுறுகைகொடு தாழ்வான்
பண்டாரணன் முதலோர்திரு விளையாட்டிப் படியோ
தொண்டாரணவை கொளவோருகன் றுணியீதென நினைவான். ()

சு-இதழ் பொற்றகடுகயவலி-குஞ்சாவல்லி (தேவயானை) எ-முரு
கோன்கடி-முருகப்பெருமானுடைய திருமேனியாகவே சு-சுனை-அரண்
மனையகத்திருக்குளம் டி-வகுளம்-மகிழ்மரம் கரமஞ்சரி-கடியுருவி, நீர்த்தெ
குளம்-புளம்பினைநாத வரை-கரை முண்டகம்-தரைய-தாமரை முகுளம்-
மலரும் வெகுளங்கொழி-அவ்விடத்துக்கோபந்தீர்த் தக-வெட்சிசொரி
யுந்திரு-வெட்சிப்பூமாலையை மிதவணிதலாலுண்டாகிய அழகினையுடைய
வடிவேலவன்-பரணடியன்

முருகன்றனை யுருகன்பொடு முக்கோணறு கோணின்
வருகம்பம தில்குஞ்சரி வள்ளிக்கிடம் வலமுந்
தருகத்தனை நவவீரநுந் தாழ்வேலனை யேத்தி
யருள்கண்டம னெளிதாவரு மதுதான்பணி யுருவால். (௧௨)

காவிர்தவி தத்தேதுயில் கந்தன்றிரு மெய்கொண்
டாவிர்தமென் முகமண்டல மாம்பற்றிரு வாயின்
வரவிர்தவொ ருண்டைவெளி வரல்போற்றுகன் வழுதி
யுரவிர்தகொண் டனன்வாயிலிட் பெர்வான்வெளி யுருத்தான்.

துயிலைத்தொலைத் தம்மாமுனி சொல்வானெனை யெவரு
மயிலைக்கட விபவேலவன் மரபானவ னென்பார்
சுயிலைப்பசுங் ளுளியைக்குளிர் புனலைக்கொழி பொருளை
கயிலைப்பொதி யிலின்மேவுவல் காலேச்சிறு சாலை. (௧௩)

செல்லுந்தின மிதிலேயுன தில்லுந்திய சிறுகால்
வெல்லுந்தளிர் மலர்காய்கனி வீரைசந்தவி ருக்கம்
புல்லுத்தழை பொதிபாசலக் குளிராவது போல
வெல்லுந்தரத் தாலேயித னுள்பாழுமுந் நனமால். (௧௪)

என்றிவ்வுரை முனியோதிட வெண்ணித்தமிழ் வழுதி
நன்றிவ்வுரை பெற்றேறெனெ நகையாடிந யத்தே
கன்றிவ்வுயி ருக்கோர்பா கதிகாட்டுதி யையா
வொன்றிவ்வுழி முருகாவென வுறுதாள்பிடித் தனனால். (௧௫)

கிடந்தாண்டிடந் ததுகண்டதி கேண்மைத்தவ முனியுன்
னிடந்தாழ்விட தாதற்கென திதனாவுறு குளிகை
கடந்தாமத மிலதாயுநங் கருதுநகலஞ் செலவா
னடந்தார்தவிற் சேர்க்குமிது நல்கிற்பென நல்கி. (௧௬)

பொதியார்துறு முனிதாழிலஞ் சியின்வாழ்புகழ் குமா
னதியார்வமொ டணர்மாவெனு மொருசகதியை யருளத்
துதியார்கலி யதனாற்கரந் தொலைநாளினி லேந்தி
விதிபாசம னஞ்செய்துபின் வெளிவிட்டனன் வேந்த. (௧௭)

யுக-சம்பம்-நடுக்கம் அது-முருகனதுதிருமேனி, யச கரவு-கள்ள
மாக தயில்-தூங்குதல்திருவாயின்வரவு-திருவாயினின்றும் வருவதாகிய
உரவிர்தைகொண்டனன்--உன்னக்கினர்ச்சியைத்தரும ஆச்சரியமுற்றவ
னாகி உருத்தான்-உறக்கத்தின் வெளிப்பட்டாற்போல முருகன் உமிழ்ந்து
விட்டான்பெரு மரபானவன்-தன்மையையுடையவன் குளிராவிக்கும் கயிலை
ப்பொதியிலின்-கயிலையினும் பொதியிலினும் காலே ச்சிறு-சிறுகாலே
யின் (விடியற்காலத்தின்) சாலை-பாறைதக்கண்ணை, ஆசமனஞ்செய்து
-உட்கொண்டு

அதனாச மறையும்முனக் கருள்வேமென வருளி
யீதனாற்புவி வசியப்படு மெவணீசெல வெண்ணும்
புதனாவிமை கொட்டும்முனர் புகலாங்கிணி னுற
மதனமென வடிவந்தரு மறைவிதென விண்டான். (உ0)

எனதாரித ஸுமிழாவெளி யினில்வீழ்குளி கையின்சீ
ரனதாசக நிகராக்கெவு னத்துக்கதி கமதா
முனதாசுல மதுதீர்ந்திடு மொருவற்குரை செயலே
மனதாலறி கெனமாறனுக் கீந்தான்முனி மறைந்தான். (உக)

வேறு

ஈய்ந்திடு குளிகையை யெடுத்து மன்னவன்
காய்ந்திடு நவமணிக் கலன்கொள் காப்பீதூர்
டோய்ந்தசெப் பிடைத்துகில் சுற்றிச் சூழ்ச்சியோ
டாய்ந்ததை வைப்பிட மறிந்து வைத்தனன். (உஉ)

மந்திரி தளகர்த்தர் மாருஞ் சோபித
முந்திரி கைப்பழ மொழிநல் லார்களுந்
தந்திரி மார்களுந் தயக்க வேழிசைக்
கந்திரு வருமொளி கண்டு நாணுவான். (உஃ)

மதுரித பாடலே யாம்பை வாசிப்பப்
புதுமது வேம்பலாப் புயங்கள் விம்மவே
விதுவளர்ந் தெனக்கலை விளக்க வேங்கியே
பொதுவினிற் பராக்ரமன் பொலிந்து வைகினான். (உச)

அறந்தரு மாசிய லதுவ முாமலே
கறந்தபாற் சீனியிற் கலந்து நற்குடி
சிறந்தொருப் பட்டுவாழ் செல்வ னாய்த்தனை
மறந்திடான் மறையணி மாச்செ பித்துளான். (உரு)

தனியிர வெலாஞ்செப தவத்தின் முற்றியோ
முனிவன தருளினான் முனைத்து வந்தவோ
நனியணி மாசத்தி நலத்தின் நன்மையோ
மனிவலி யோங்கிமான் வளத்த னாயினான். (உசு)

உ0-அதனாசமறையும்-குளிகையோடு அகத்தியனுக்கருளிய மந்திரமுல
(அவக்க) மாகியமந்திரத்தையும், புதனா-அற்புதமுடையவனாக தேவனாக.
உக-கெவனத்துக்கு-சித்தராக கெவன குளிகைக்கு இது வான்வழிக்குடைய
செல்வற்குக்கருவியாகச் செய்துகொள்வது. உஉ-காய்ந்திடும்-எறிக்கும்
உச விது-சந்திரன்,

பெரிதமுத் தவமுளான் பிசகில் லாமலே
யரியபே நிவனதா யதிகக் காட்சியுந்
தெரியமேம் பட்டனன் சித்த னுய்த்திகழ்ந்
துரியவன் முதற்பிறர்க் குரைத்தி லாதுளான். (உஎ)

சொல்லின னுதிக்குமுன் ஞானோர் நாளிறை
நல்லியற் குளிகையி னலந்தி னோத்திடப்
புல்லிவாய்க் கொடுக்கைக பேய்க்கு ளித்தான்
மெல்லிய பூங்கழற் றெழுவி ஞாபினன். (உஅ)

குளிகையின் வேகமேழ் குவல யங்களை
வெளிகையி னாடிபோல் விரைவிற் காட்டிடத்
தெளிதையி னுற்பராக் கிரம தென்னநீர்த்
துளிகையின் கங்கைபோய்த் தோய்ந்து கந்தனன். (உக)

அந்திவா னிறத்திறை யருள்வெண் ணீரணி
புந்தியான் சிவசிவ புகன்று வில்வமும்
நந்தியா வர்த்தமு நறிய கொன்றையுந்
சிந்திய மல்லியுந் தெரிந்தே மெத்தனன். (௩௦)

சூடியர்ச் சித்தவண் மெல்கு முர்த்தனை
நாடியே சூழ்ந்தன னயந்து கண்டனன்
பாடினன் றூழ்ந்தனன் பணிதென் னற்கருள்
கூடிய சிவன்விடை மேற்கொண் டிற்றனன். (௩௧)

அருள்வடி வாம்விசா லாட்சி யம்மையோ
டிருள்விட கண்டனாங் கிவர்தல் கண்டிறை
தெருள்விரிந் தன்புமீச் சிறந்து வாழ்த்தினான்
பொருள்வளம் பலவரம் புரியப் பெற்றனன். (௩௨)

செய்யனா முத்தா காசித் தேவிறை
யுய்யலாம் படிபுரிந் துவண்ம றைந்தனன்
வையமாள் செண்பக மாற னேத்தியே
மெய்யவாய்க் குளிகையால் விரைந்து வந்தனன். (௩௩)

மருத்தினு மதிகதி வாய்ந்து செல்திறற்
பெருத்திறை யுலகெலாம் பேண்செங் கோல்செலத்
திருத்திகழ்ந் தாசுசெய் தென்னன் சைவநூற்
கருத்தினன் சித்தனிற் களித்து வாழுவான். (௩௪)

உஎ உரியவன்-மனைவி. உஅ சொல்லினன்-புகழையுடைய குரியன்
௩௦-சிந்தியமல்லி-உதிர்ந்தபவளமல்லிகைப்பூ. ௩௧ முர்த்தன்-விசுவநாதன்.

மடங்கலின் மடங்கிலா வலிய வரண்மைகூர்ந்
தடங்கல ரடங்கிட வடக்குஞ் சீரினான்
கடங்கலிழ் யாணவாம் பரிபன் காத்தருட்
ட்டங்கடல் புயலெனத் தருஞ்செங் கையினன். (௩௫)

தினந்தனி வடகாசி சென்று செய்கட
னனந்தலின் முடித்துவந் தரசர் வாழ்த்திட
மனந்தனி லதிகைய மகிழ்ச்சி யேகொடு
கனந்தழைத் தரசசெய் காட்சி யோங்கினன். (௩௬)

பன்னிரண் டாண்டுகள் படிய றிந்திடாத்
துன்னிய கங்கைநீர் தோய்ந்து வந்தனன்.
நன்னிய மத்திது நடக்கு நாள்களின்
மன்னியோர் மந்திரி மதியி னாய்ந்தனன். (௩௭)

இயம்புவன் வேந்தமந் திரியு மீரிரு
நயம்புரி தவமொழுங் கைக நாற்கல்வி
செயம்புரி திறற்படைச் செழுமை நான்காண்
வயம்புஞ் கணிதநூன் மன்னர்க் காவன. (௩௮)

ஆனவை களிலமைச் சரயு னைக்குமோர்
நானவை தோமொழி நலிது னைவனல்
கோனவை யறிதராக் குலாமொ ணுண்மையை
மரணவை யத்துதின் வயமு ணர்கிறேன். (௩௯)

எனக்கதை யுணர்த்துகென் றிறைஞ்சி வேண்டினான்
மனக்களி கொடுமனென் வலக்கை யேயெது
முனக்கொளிக கிலன்சொல லுளத்து லைத்தியென்
றினக்குகன் செயல்பொது விசைத்திற் கேகினான். (௪௦)

மந்திரி மகிழ்ந்துற மன்னன் நேவியா
மந்திரி சவுமியில் வவதி யென்றபேர்த்
தந்திரி போன்மொழித் தாய்க் திரமகள்
சந்திரி கையினிது தலைவற் கோதுவாள். (௪௧)

கலைகளெட் டெட்டுநீ சுற்ற வல்லவன்
கொலைகளி களவுபொய் குருத்து ரோகிக
ணிலைகடிந் தாளுத னிருபர் தங்கடன்
மலைகடந் தலைகடந் தடுமொய் வன்மையோர். (௪௨)

சார்ந்தவெ லாரிடைத் தடுமொய் வன்மைபே -
தீர்ந்தறை யிலிரலார் திருவ
சோர்ந்தவ சசெமர் தொட
தார்ந்தசீர் நாட்டுவோர்க் ககில மஞ்சுமால். (சக)

திக்குவெல் வயத்தவர் திருவர் சேரனை
புக்குற வென்றதா லுந்தை யென்றனை
பிக்குகந் துன்றனை வேட்ட ளித்தனன்
புக்குயர் வுன்றுபின் பொறுமை வேண்டுமால். (சச)

என்றலு நாதநிற் கிகல டக்குர
என்றமைந் துள்ளமை நாட நிந்ததான்
மன்றமைந் தினியிறை மலர்ப்ப தந்தொழ
லொன்றிதே தவமென வுரைத்தி யென்றனன். (சசு)

அறிவுய் றுனைமனை யாவ டைந்ததாற்
குறிபெனக் கெதாவதே குறித்தக் கூறினை
நெறியினி யதுபுரி நிலைநிற் பேடுமெனப்
பொறியலா ரழைத்துசாத் புரிய நாடினான். (சசு)

நிகமமா கமமுப நிடத வல்லவர்
தொகவரத் தலமுதற் றாய முப்புதழ்
துகளறு காசியோய்ச் சாகந் கைபடிந்
தகவிசு வேசனை யர்ச்சிப் பாமென்றார். (சஎ)

மனைவிபோ டரசசாய் மகிழ்ந்த மந்தனன்
நிலைவினா டொறுமது நேர்ந்தி யங்குற
றனைவிரி யாதுவேள் சாற்று மாணையா
வினைவினா மறைத்தா சிருந்து வந்தனன். (சஉ)

அரசியெத் தலத்தினு மதிகந் காசியே
பரசுதீர்த் தங்குளிற் பரமந் கங்குசியே
சரசமார் விசுவநா தன்மிக் கோணகால்
விசலிற் செலமனை மேனா னு. (சா)

இவ்வணந் தனித்தனி யெண்ணி
மொவ்வா சியுர பொழு தோட்டிச் சிலாகல
செவ்விது கழித்தனர் சிறந்து வாழ்ந்தனர்
ரவ்வணந் கூடுகா ளாகு மட்டுபே. (ருடு)

செண்பகபாண்டியன் குளிகைபெற்ற படலம் பாற்றிற்று
ஆகப்பட்டு துக்கூடு.

சஎ நிகமம்-கிச்சயம் அர்ச்சிப்பு-ஆமனா நர் அர்ச்சிக்கு ன்ரு
என்றனர் சஅ அரசு-சாய்-அரசனும்கூட்டு

இருபத்தேழாவது

செண்பகமாறன் காசி கண்டபடலம்.

நாசி கண்டுசுழி னைக்க ணுட்டமுறு நற்ற வங்கைகொடு நா
டொறு, மாசி கண்டுவி சுவேசன் பூசைசெய்த டக்க மார்குளிகை
சேய்தா, நேசி கண்டுபெறு காதையீ தினியந் திம்ப மாலபுனை செ
ண்பகன், காசி கண்டதென நென்றபேர்கொளொரு காதை யைக்
கணிலோ டோதுவாம். (க)

காதை தேட்டதவ ரன்பு மல்கியு வகைசி றத்தனர்வ ணங்கி
னர், கோதை வில்வவதி யாய செளமியொடு துடிமாறன்வடகாசி
போய், மாதை யோர்புடைகொ ணுதன் சேவைபுரி வண்ணநன்
கருள்கவென்றனர், மேதை யோர்நகையை மெச்சி மாதவனும் வி
ள்ளு வான்களிகி றத்தரோ (உ)

பருதி கீழ்த்திசையெ ழும்பு முன்னரொழு பாண்டி யன்ரு
ளிகை யின் றுணை, தருதி றக்கொடுபு ருந்து காசியின்னி சால நே
த்திரித வேசனைக், கருதி யேத்திவர லோர்கி லாவாசிகணவ னின்
பொடுரை காலையில், வருதி றந்தெரிய வானி :போய்மதியம் வருத
லென்னையென வேண்டினாள். (ந)

செய்து

மந்தி ரத்தையும் மனைவியர் சுகத்தையும் வைப்புக்
சந்தி ரத்தையும் தனதுமா னத்தையுந் தகைப
வெந்தி ரத்தையு மந்திரி சொல்லையு மிகல்செய்
வெந்தி ரத்தையு முடையது விளம்பல ரென்றான். (ச)

கயப்ப தைத்தெரி வியாமையி னாசியுண் னாணி
யுயப்ப தைப்பறத் தெரிவலென் றன்றுவிட் டொருநாள்
பயப்ப தைந்தரு வினுமுப ரொனதொரு பதியே
வியப்ப தைமறை யெனச்சொலா விடின்கிடே னென்றான். (௫)

மன்னன் மேலும் மறைசொல்லாண் ணுதென மறுத்தான்
சொன்ன தால்வருந் தேடமென் சொல்லெனத் தொடர்ந்தான்
மின்ன னுளரி வன்புதேர் தென்னன்செவ் வேளி
னன்ன ராணையல் வாறுள தென்றன் னயந்தாள், (சு)

க-ஆகதண்டு-வாழ்த்துதல் செய்து, சேய்-முருகன், கேசி-அன்புடையவனாகி சுவைப்புச்சந்திரம்-புதையற்பொருள், எந்திரம் மறையெழுதிய கோணச்சக்கரம்வெந்திரம்-கொடிய வலிமை,

அன்று விட்டெனையயர்த்துவே ளண்ணலை யாட்கொண்
டொன்று நன்மைசெய் தானது உம் பயனெனக் குதவு
மென்று கந்தன ளிருந்தன ளெனினுமல் வுண்மை
நன்று ணர்வது கருதினன் சவுமியாம் நங்கை. (எ)

உறங்கு வாணிகர் கிழித்துமே கிடந்தன ளுரியன்
கறங்கு மெல்லெழ வைந்துரை புகைகருமுன் கதித்தங்
கறங்கு லாவுகை யாலொர்பெட் டிபைத்திறந் ததன்கண்
பிறங்கு செப்பினுட் குளிகைவா யிட்டனை பெயர்ந்தான். (அ)

முன்றி னின்றியோ கத்தறாய் மேலெழீஇ முதல்வன்
சென்றி யங்கினன் துடதிசை கண்டிலன் சிவச்சேய்
மன்றி ருத்தவன் கண்டருள் புரிந்தமை மகித்தான்
நன்றி வண்குள் மாடிவந் தாற்பொர நடிப்பென், (சு)

காண்டு மென்றுளங் கருதின ளிருந்தன ளன்று
யாண்டும் போலவர் தாற்றினன் பூசனை யாசன்
வேண்டு வான்வழித் தவன்வரு வேளையி லிங்கே
யீண்டு குக்கரர் திறங்கிறை யுருவினாய்த் தினித்தான். (ம)

சரைய யீண்டர சலாவலி னிறீஇயர சன்போய்த்
தூய காசிகண் டென்வால் வேளுடைத் தொழும்பா
னையர் நேயனோர் குளிகைநல் கியதிந னிருப
னைய செய்திபை மறைபென லிஃதென ளிருந்தான். (மக)

சித்தங் காசிபோய் வருமிறை நினைவுகொண் டெனக்கொண்
டத்த லத்தையும் காட்டுமோ தொடர்ந்திடி னனியன்
கைத்த கற்றிடா னாட்கொளுங் குகனுந் கருணைச்
சித்த னாகலி னியானிது செய்வலென் றுத்தான். (மஉ)

தூங்கு கர்லிறை முந்திதன் முந்தியிற் றெடுத்தப்
பூங்கு யின்மொழி தூங்கினாள் போன்றனள் கிடந்தா
ளாங்கு மன்னெழுவ் கால்விழித் தனளெனைய பழைத்துத்
தாங்க ளேகினல் லறனெனத் தாண்மிசைப் பணிந்தான் (மங)

அ உரியன்-கணவன் கதித்து எழுந்து பெயர்ந்தான்-புறப்பட்டான்
க-மன்றிருத்தவம்-அரசன் செய்தகல்லதவத்தினைநடிப்பென்-நடித்துக்கா
ட்டுவதென்ன? ட வேண்டும்-விரும்பும், இனித்தான்-மகிழ்ந்தான், மக,
சரைய-நிழலை, சேயன், அன்பர்க்கன்புனாகிய அந்தமுருகன்-நடந்த, மஉ
-அளியன்-அன்பன்,-

பைந்தொ மயுடை துனிமுடிந் தெழுந்ததோர் பான்மை
முந்தொ நீர்முறை கேட்டமை நோக்கிடின முயன்று
வந்தொ ரூப்படு நிலையெனத் தோஞ்ஞன் மதிகூர்
நந்தொ மன்புடை நின்றெறி வுரையென நயந்தான். (108)

தேரிந்த நீர்மையை மறைத்திடா தறைந்தன டேவி
விரிந்த வனபுமன் முருகனை வேண்டியீ தென்னை
புரிந்து ளாயிபா னுணர்த்திடா னுணர்த்தவிப் பூவை
பிரிந்தி ளாளைழத் தேகுமா றருளெனப் பிறழ்தான். (109)

அந்த வேளைவேள் வந்தா சேயிவ ளறிஞன்
முந்த யர்த்ததா நினைந்தெனை முயன்றுனைத் தொடர்ந்தான்
கிந்தை கொண்டிவட் கூட்டியே கெனவருள் ஈசப்தான்
மந்தி ரத்துவன் மையினழைத் தேகினை மன்னன். (110)

தடத்த வாண்மணி கருணிகை தன்னிலே சார்ந்து
மடத்த மாண்புறு சவுமியைக் கொடுசொ னம்பாரி
யிடத்த யாவொடு கங்கைபுத் திரர்கா மேந்தத்
திடத்த வாவுறு மறைசொலி வீசினன் செழியன். (111)

தருப்ப னம்புரிந் தில்லவன் கைபற்றித் தைவ
விருப்ப கங்கையின் வாசியின் விஜிப்படி முழுகிப்
பெருபு மாமற நெரிப்பட்டுப் பிறங்குநன் றனைத்துந்
திருப்ப யில்புயத் தென்னவ னன்பொடுஞ் செய்தான். (112)

உந்தி யின்புற வருமுதற் சத்திகோ ளுஞ்ஞறி
நந்தி யின்றிரு வெழுத்துருக் காசிரா யகற்சுப்
பந்தி யின்னமிழ் தாம்பல பலவகை படைத்துக்
கந்தி யின்கனி நறியதாம் பூலிகற் பித்தே. (113)

ஆட கத்துகின் முன்புபோர்த் தியவான் றனக்கங்
கிட கத்துற விலேதன வகைகளு மியற்றிப்
பாட கத்தடிச் சவுமியார் தேவியாற் பண்பு
கிட கங்கைபி னெல்லிபோ னிரப்பியின் பார்த்தே. (114)

பொருள் கொரிவு-எவ்வாறுதீ தெரிந்தாயென்பதை, 108-என் பிறழ்
ந்தான்-என்று சொல்லுவானுள்-எ-தடத்தவான்-பெருமையைமுடையுள்ளி
பொருள்சிற, ம-கத-பேதமையைமுடைய, இடத்தயா-விசாலமாகிய அரு
ள், கொடுக்கலென்றாகிய-அருள்யக-உந்தியின்புற-கடல்போலுமின்பயிக,
கோன்-கோட்பாடு,கந்தி-கமுரு

ஆசித் தார்க்கருள் விசுவநா தனைப்பணிந் தலையே
வீசித் தாழ்விலாக் கங்கையைத் துதித்தனர் மேலரப்
பூசித் தாரிரு வருமுனம் போலமே லெழீஇநன்
வாசித் தாராகக் குளிகையி னோடுமூர் வருவார்.

(உக)

வருவ ழிக்கணை வைகையின் றுறையபல் வருங்கா
லுருவ வேரடரித் தடங்கணுள் பூத்தன னுடனே
திருவ திந்தவக் குளிகையுஞ் செல்கிலா திறக்கித்
தருவ னத்துவிட் டிடவுண ரிருவருந் தளர்த்தார்.

(உஉ)

ஆத னன்மையேர தீமையோ யாவர்முன் னரிவார்
தீதர் மேல்வந்துங் கீழ்ப்படு நிலைமைதா னென்னே
வேத ரஞ்சகர் தமையிறை விளித்தனன் வினுவக்
சாத ராந்தொலைத் துயவழி கரைந்தனர் கண்டான்.

(உ௩)

தான மீவதுக் கிருத்தனன் சவுமியோ டிறைவன்
மீன நற்கொடி பறக்குமாசு கீரிரு விலக்க
மான் நாளிருந் தறமுமு சியபின் னைந்தாம்
மான் நாளவா வறிந்தவன் சொக்கனை வணங்கி

(உ௪)

பாண்டி வன்னுப வரசமச் சுந்தான் பதப்பூ
வேண்டிக் காசிசெல் லாவழி மினுடொடர் தியன்ற
தாண்டி நுந்தெணிக் கவன்றமை யறிந்துமா பதிதா
னீண்டி பூர்க்கவண் காசிகா னெனக்கன விசைத்தான், (உ௫)

வழியு னார்த்திலா மைற்றுயர் தீர்த்திலன் வந்தான்
பொழியு மத்தினை யிறைவியோ டெங்கனோ புத்தான்
கழியு நான்குந ளாவெனக் கலங்கியூர் கவனறு
மொழியு ளம்புர மொத்தவன் பழைச்சா முயல்கால். (உ௬)

நினைவ தாகிய மந்திரி தளகர்த்தர் கிலவூர்
மனைவந் தானென வறித்தது பகிழ்ந்துமுன் வந்து
முனைவ வேந்தருக்கு முதல்வரின் முகமகி காணு
கினைவ ருமமகித் தேம்பினை மிவண்ணிட லாமோ. (உ௭)

உ௩-ஆதல்-உண்டாதல், காதரம்-நீவினையால்வருந்தொடர்பு, உ௪
கூடல்-புனல், உ௬, உ௭-ஆராய், முயல்கால்-தொடங்கும்பொழுது, உ௮
மனை-ஆரணை, முனைவ-இராஜருஷியே, அகம்-இத்யகமலம்.

என்றி னைஞ்சிவேண் டினர்நிலை யறிந்துகந் திறைவ
 னன்றி யன்றமை யனைவரு மறிபவா டினனா
 னன்றி யாசவர் மெய்யுணர்ந் தேகினர் நயந்தே
 மன்றி னஞ்செலல் போற்செலா தமைந்தனன் மனையில். (உஅ)

இறைவ னூரடைந் தாங்குகாண் காசியென் றிசைத்தா
 னிறைவன் பார்துணை வியின்றொடர் பாவிது திகழ்ந்த
 வறைவ ராரிவண் காசிகாண் வழியென வயர்காற்
 றிறைவ ளத்தமன் டனத்தருட் செயலொன்று தேர்த்தான். (உக)

வளர்த வத்தர்வாழ் சண்பக வதைதுபா முனிவர்
 களர்த போவனங் கிட்டனை கேடினமா தீவத்தீர்
 தளர்தல் யானறத் தக்கணகாசிகாட் லொரா
 ருளர்த ராதலத் துமையன்றி யெனப்பணர் துரைத்தான். (ஈடு)

அத்த கைமொழி கேட்டலு முனிவரு மரசற்
 கொத்த வன்பின லுஞ்செய வும்பரி னொருசொல்
 சித்த னாவல கேசன்வர் துணக்கருள் செய்வான்
 நொத்த விரந்திடென் றலுங்கொண்டார் துவலந முவகை. (ஈக)

வாய்ச்ச திங்கென முனிவர்பால் வணங்கினன் விடைபெத்
 னாச்சர் பத்துடன் வந்தன னரசனன் றிரளி
 னீச்ச ரன்வர வேண்டியு னின்றிமெல் லணைநீத
 தோச்ச மேடையிற் றரைகிடர் தூங்கிலா னான (ஈஉ)

உலக நாதனை காசியா னிவனென வுரைத்தாங்
 கலக ருட்செய லாவிடங் காட்டுகென றிருசுரு
 திலக செண்பக மாரணர் சிவநொற் தணளி
 னலக னாவரு னினனெழுந் தருளின னபரீத. (ஈஈ)

மன்ன காசியி னிறக்கமுத் தியைநூல் வதுககுந்
 தென்னர் காசியிங் குளனுநீ தெரிசிலாய் பேரலு
 மன்ன காசியே யிறப்பவர் பிறப்பல நிருப்பீபர்
 நன்னர்க் காண்பவ ரெவர்க்குமே முத்தியை நலகுந். (ஈச)

உக நிறைவன்பு-கற்பெனுத்திண்ணை. ஈடு மகள் மகளுக்கும். உளர்த
 விட்டு-குரவையிட்டுக்கொண்டி. உக நொத்தவிரந்தீர்-துன்பத்தின்புகழில்
 ஈஉ. ஓச்சம்-கீர்த்தியுள்ள.

ஒங்கு மாண்குழல் வாய்மொழி யாழல கணையோ
மங்கு மாண்குல சேகர நாதனா விவர்த்தே
திங்கு தீர்குல சேகரத் தெனறகருள் செய்தேந்
தாங்கு சேவன் மகவுநம் பெயர்கொடு தலுழத்தான். (௩௫)

உலக நாதமன் மகங்குழல் வாய்மொழி யுலகா
ளிலக வந்தன ளவனையான் மணந்தவ னினிப்பத்
திலக னாமரு காயினன் மலைக்கெட்டி சிறப்ப
நலகன் னைத்தருள் செய்தன னமையெனே யயர்த்தாய் (௩௬)

மேற்கி லேயரைக் காவதத் துள்மண விரிநீர்
மாற்கி ளர்த்தசித் திரைக்கரை வளத்தசெண் பகக்கா
வேற்கி ருந்தவத்-மேவுதென் காசியாங் கிருக்குஞ்
சூற்கி ளர்த்தமை கண்டனான் சொல்வது கேட்டி. (௩௭)

நானே யிங்கிருந் தெழும்பொழுக் கொன்றவ ணடக்கும்
வேனே பின்னொடர்ந் தாங்குநீ வருதியேல் விளக்கக்
கானே யூரியார் தோன்றினேர் காட்டுது மென்றுட்
கோனேத் தேற்றியே கினனுடன் கோன்விழித் தெழுந்தான்.()

வேறு.

இங்குதென் காசிலே நிருந்து மீச்சா
னெங்குல தேவனா விருந்து மற்றவன்
பொங்குநம் பாலருள் பூத்துந் தேர்கிலா
தங்குநா டின்னென தறிவென் னாயதே. (௩௮)

வேண்டுவார் வேண்டுவ வேண்டி யாங்கரு
ளாண்டவன் முருகனென் னவரவ ழிச்செயல்
காண்மொங் கெனக்கவாக் கதித்தனூல் வலார்
துண்டளி னாயதத் தொழும்பிலே தீந்ததே. (௩௯)

என்றுமன் னெணிலிச வேசன் றாடுதித்
தன்றுமந் திரிமுத லனைவ ருக்குமந்
நன்றுரைத் திவர்ந்திட நாடி னானுடன்
றென்றுரப் படையெலார் ஊதைந்து நின்றனர். (௪௦)

௩௭-மால்-பெருமை. ஏற்கு-ஒப்புக்கு (ஏல்-ஒப்பு அது பொருத்தத்தக்கு
எனப்பெருள் தரும்)

விர்த நன்னகர்க்பன் மேற்கெ றும்பொழுக்
கெந்தவெல் லையிற்றொடர்ந் தெழுத லென்றுபோய்
வந்தறி விப்பவே வலரை விட்டனன்
சிந்தவா பார்த்தறித் திலர்வந் தோதினார். (சஉ)

வினாம்பபங் கினனிறை விவேகித் தெத்தவர்
சொனார்முத னாவர்த் தொடர்ந்து வேண்டுவ
லெனாவழி இ வேண்டினு னெழுந்தம் மாதவர்
முனாடந் தனர் தெனன் முகமலர்ந்தனன். (சஉ)

தொண்டக லாதமன் றொடா வின்புளங்
கொண்டமைச் சாடியோர் குழுமிச் சூழ்வகக்
கண்டன ரொழும்பொழுக் கதனைக் காசல்கூர்ந்
தண்டர்கோ னருட்செய லறிந்தி வந்தனர். (சச)

வேறு.

சித்தர் கூட்டமோ கிவத்தொண்டாற்றுமாண்
பத்தர் கூட்டமோ பரிந்து சேறலை
யெரத்தங் கூறொழும் பொழுக்குச் சித்திரைக்
கைத்த டங்கரைக் கண்பு சூந்ததே. (சரு)

எறும்பு போய்ப்புகு றெழிற்புழைக்கய
வறும்புன் மேட்டிலை கம்மை வைகமாட்
தெறும்பு ராரியாக் கொளிப்ப முன்னுந்
நறும்பு லத்தமா நந்தி கண்டனர். (சசு)

பவள மல்லிகை பரந்த நீழலி
னவிரக டர்மயி லையின டிக்கனார்
புவன நாச்சிபாற் பூம்ப டர்கொடி
தவழநற் சண்பகத் தாளுண் டோர்மடு. (சஎ)

நந்தி முன்னுள நவிலு மம்மடு
கிந்தி வாபெரு வெள்ளஞ் செய்தது
முந்தி தூஉஞ்செயன் முதல்வ னாடலே
யந்தி வண்ணாட் டளந்து சொல்வசார். (சஅ)

உமைச்ச மன்னனு பருந்த வர்முக
மிமைச்ச நோக்கின ிருந்த வர்சிவன்
செமைச்ச ாண்மனஞ் சிந்தி பென்றனர்
தமைச்ச மாதிரிற் றுனிமீஇ யீரோர்,

(சக)

சோதி யென்றெழி லுக் துலங்கு மாபதி
சேதி யென்னெனத் திருமுன் றற்கன
னாதி நின்குறி யாவகொ ணித்ததென்
றோதி மேன் டுனா னுந் து தென்னனை.

(ரும)

மடுவு ணின்றெழ வரித்துத் தந்தது
னடுவு ஞக்கிரங் தனனை னம்பேனை
கடுவு ஹந்திருக் களத்தன் பேனியை
யீடுவு ரக்கையா னெடுத்து நாட்டினான்,

(ருக)

அருள் வளச்செய லறிந்து றோற்றினான்.
றெருள்வ ளங்கொடு சிவாக மம்பயில்
பொருள்வ ளந்தெரி புனித சானியீதி
மருள்க முன்றனன் மன்ன னென்றனன்,

(ருஉ)

செண்பகமாறன் காசிகண்டபடலம்

முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு துளையரசு

சக செமைச்சரண்-சேவடி

இருபத்தெட்டாவது

தென்காசித் திருநகராக்கிய படலம்

செண்பக பாக்கிரம தென்னன்விச வேச
னன்பொடுதென் காசிகண்ட நற்கதையு ரைத்தாம்
வண்பட்டென் காசிக நாக்ஞவா லாறு
பண்படவெ தெதினிது பார்ட்கிழ விள்வாம்.

(க)

விந்தமனன் சொல்லுகதென் காசினகர் மேன்மை
சின்றையுற வென்னமுனி வேர்களுரை செயலார்
முந்தமக வரனுயர்மை நாகன்முனி வேர்கள்
வந்தநூன்கொ டேசெயவ ளத்ததுதென் காசி. (உ)

குற்றமில் கத்தியற்கு ளிர்ந்திறைப ணங்கா
ணற்றல மம்மைகுழல் வரய்மொழிந யந்தன்
புற்றுலக நாதன்மக ளாய்ரணமு கந்த
தற்றமின்ம லைக்கொடிய ளித்ததுதென் காசி. (ங)

இன்னவகை யேயருளி லங்குகதென் காசி
நன்னகரி லெத்தனைபேர் நாடினது பெறநூர்
முன்னவா முற்றுதவு முப்புகழ் சிறந்து
மன்னகர்பு துக்கியான் வாழ்தளிசெய் கென்றார். (ச)

ஒதலரி தென்னவனு ளங்களிது ஓர்ப்பி
நாதனரு ணோறிந யப்பனிடை முழுக
மாதலந னீர்குறிவ ரங்களைம தித்துக்
காதலுட னூரிறைவன் கற்கசெய லாணன். (ஊ)

அந்நிலையி லிங்கமுயர் வாக்கியதி லீசன்
றன்னிலைய மாத்தகைய கெர்ப்பகை கந்தான்
மன்னிடவ மைத்தனன்முன் மண்டபமெ லாஞ்செய்
துன்னியவ னம்பரவு யர்ச்சியின்வ னைந்தான். (஋)

நிருக்கணவி ருத்தியைவ யிற்றுதியை லே
வருக்கமுரு தாமசியை வாத்தவலை யத்துப்
பெருக்கமும தற்குண்டு விர்துநிலை பெற்றே
மருக்கமல சத்தியவை மன்னிடமு ளெண்ணி. (ஏ)

தேவிதலை தெற்கதுவ டக்கணிதி ருத்தான்
பாவிதலை நீக்குறுவ கோமுகப தார்தம்
மேவிதலை வற்றபுய மீப்பொலியு மத்தி
யாவிதலை பெற்றிசெச தாசிவம தாக (அ)

இன்னவகை துற்றமதி னந்திகொடி யேறு
மின்னவள ராலையி மானயிசை தூவிப்
பொன்னவம ணிச்சிகரி யூடுபொலி கண்டை
சொன்னவச னப்படிநன் னுடிகைது லங்க

(சு)

வீதிக்கடி ருத்திவெளி மேடையெளி யூடு
சோதிக்கவி னக்கமல மாலைதசம் வாய்தற்
காதிக்க வங்களணி யாத்தெரிச னத்தார்
தாக்கினி லெய்துமுக சந்திரா நுத்தே.

(ரு)

அந்தரம ளப்பவள மார்டெடிய மாடச்
சுந்தரவெ ளிப்பிரபை விசுசுடர் சொன்ன
மந்தரம துற்றதிர்கன் பன்னிருவர் மாரூத்
தந்தரமெடு டங்கமைத நன்னேசிக ராயும்.

(ருக)

மருவியுயர் வாமயில்வ னைந்திசை வாய்தல்
பொருவிலிர விக்கொடியர் போதுமொரு பொற்றேர்
தருவியை யிடுஞ்சிறிய காறடவு கின்ற
திருவினொடு மேவதிகி றப்புறவ குத்தான்

(ருஉ)

சுரிருதி சைக்குரிய காளிகளி ருத்தி
யீரிருதி சைக்குரிய சரத்தரையி ருத்தி
யீரிருதி சைக்குளக னைசரையி ருத்தி
யீரிருதி சைக்குவடு கேசரையி நாட்டி.

(ருங)

பன்னருநன் மைகொடண்ட பாணிமயாரு பாலுஞ்
சொன்னவடு கேசனுயர் குகைரன் மேலர
மன்னருள்கொள் காலவயி ரச்சிவனோர் மாட்டும்
நன்னருற வன்பொடுந யந்துநிலை யிட்டான்.

(ருச)

கன்னிகதன் சுந்தரக யத்தன்செண்ப கச்சேய்
மின்னவையிலு கந்தபிள்ளை வேண்டிடம்ப லச்சேய்
மன்னுமொப்ப னைச்சுதன்வ யங்கபிடு கச்சேய்
மின்னருள்கொள் கண்டபிள்ளை பெண்மர்பிள்ளை யாரும்.

(ருரு)

சு-கண்டை-பெரியமணிகள், யுடு-கன்னிகதன்- கன்னிதிசையிலிருக்
கும்பிள்ளையா, சுந்தரகயத்தன்-சுந்தரவிராயகர் (மேல்திசையிலிருப்பவர்.)
செண்பகச்சேய்-செண்பக விராயகர் (இவர் வடமேற்றிசையிலிருக்கும்
பிள்ளையா) வெயிலுக்கந்தபிள்ளை-வடக்கு விராயகர் அம்பலச்சேய்-பொன்
னம்பலப்பிள்ளையார் (வடகிழக்கிலுள்ளவர்) ஒப்பனைச்சுதன்- அலங்காரப்
பிரிய விராயகர், (கிழக்கிலிருப்பவர்) அபிடேகச்சேய்-அபிடேகப் பிரிய
விராயகர்(தென்கிழக்கிலிருப்பவர்) மெய்கண்டபிள்ளை-மெய்கண்டபிள்ளை
யார் (தெற்கிருப்பவர்) இவ்விருவாடுதறை மடத்துடன் சேர்ந்துளார்.

அங்கமணி மாலையென வாயளவ தாநிச்
சங்கமது ஓத்தவட சானவிம ருங்காய்ப்
புங்கமலி யெண்ணெண்ணுடு பூந்துறைகள் பத்தும்
பங்கமற முழுகிடமும் பாற்படவ குத்தான் (௨௧)

ஆகமமு ரைத்ததிரு பாடுனாடிரு நாலு
பாகமவை யொத்தபடி கோயிலின்ப ரப்பும்
மேகமது பூதுபுத வொன்பதும்வி திக்த
வாகமலர் சேறைசிறு வாய்தலும ஓப்ப. (௨௨)

கிழுவமை யில்லதொரு கேணிலை பொன்மேரு
வாமுவண மாக்கியதின் வைத்ததென ல்வாங்கி
பேழுவரை யுச்சியதி னேழுருட மாக்கிச்
சூழுவகை யார்கதவ மேன்முகில்கள் சுறற. (௨௩)

சிகரிபுயர் வித்தருகுசெய்த தெரு விதி
பகரியலு றச்சுதுர மாடுநறிப ஓத்தான்
மகரியல்பு றக்கொடிகொ டேர்முதலவ குத்தான்
முகரிமையி னானகர முன்பினுயர் வாய்த்தே. (௨௪)

முன்னரும் ருச்சகர்ப ராவுருரு மாரிம்
முன்னவரு மன்னவரு முதுவணி கர்சீ
யின்னவர்மு தன்மையவே ளாளரிவர் வாமு
நன்னருயர் விதிசுண லம்பெறவ குத்தான். (௨௫)

ஆதிசைவர் மாணவர்க ளாயமகர சைவர்
வேதியர்கள் விதிகளு மேம்படவ மைத்தான்
போதியகு லாலர்சுர பிப்பொதுவர் கீத
மோதியெ லாரியமு வச்சர்தெரு வாற்றி. (௨௬)

ஆறுமூரி யக்கடவு நீர்த்தடம னேகம்
வேறுமுக மாகவசி தீர்த்தமும்வி ளங்கக்
கூறுமுவ கைதருகு றிக்கொளறு பாணன்
சிறுமுறை யேயருளி ருந்தபடி செய்தான் (௨௭)

நரசனையி லிங்கவிச வேசனையே ழிற்கொள்
வாசனையே றிந்தமல ரர்ச்சனைய முங்கிப்
பேசனையி னுக்குமூரி மைப்படும பீட்ட
பூசனையி றிந்திடுபொ ருட்களைய ளித்தான் (௨௮)

மேகமுக டேறவி எங்குபல சாலை
பூகமும் னேககனி காய்பொலி மன்சாலை
பாகமுத சாலைபல பண்டநிறை சாலை
பாகமுறை செய்தலற மாடலிவர் சாலை. (௨௪)

ஆகியவி டங்கடொறு மானபொருள் வைத்தான்
போகியவ ணிற்செலவு பூர்த்திபெற மான
சாகியர்நி நீஇயினன னிரந்தகரு ஜலம்
பாகியர் லாரதுகண் பார்வைகளில் வைத்தான். (௨௫)

பூசனைதொ டங்கிசில வேள்விபுரி சாலை
மாசநவ ணுமதிதைவ எம்படவ னைந்தே
யிசரிவெ மம்மையுல காணல்விச வேசன்
விசருள்கொண் மன்கொணர்ச்சை வரசிரியர் மேவி. (௨௬)

வேறு.

பொன்னி னீள்குடம் பூரிப்பி நூல்கற்றி
மின்னி நூற்றுமி னிர்மிலர் மாங்குழை
மன்னி நீடுமுக கட்கனி வைத்ததிற்
பின்னி நூற்றிடு கூர்ச்சங்கள் பெய்தரோ. (௨௭)

தருப்பை மாலைவைத் தாங்கிய பொற்குடத்
திருப்பை யேமெழுக் கிட்டுறை கோலமேர்
பருப்ப நீள்கத வித்தழைப் பானெல்லின்
மருப்ப நேசரி வாவிதி னிட்டதன். (௨௮)

குடங்க ளாயிர மாயிரக் கால்கொண்ட
விடங்க னாடுமெ டெத்துவைத் தர்ச்சித்துப்
படங்க டாங்குப டும்மண்ட பத்தினி
விடங்க னிட்டக்கி னிக்குண்ட மிட்டரோ. (௨௯)

ஓமத் தீவல மேசுழித் தோங்குற
நேமத் தீபநெய் யாகிநி ரப்பியே
பாடத் தீபநெய் வேத்பசெ பார்தமே
ஸமத் தீடுவி சுவற்க னிப்பரால். (௩௦)

ஊக மண்டலக் குண்டத்து ளோமநெய்
யீக மண்டலித் திட்டெழும் பும்புகைப
பாக மண்டப சாலைப்ப ரிப்புகை
மேக மண்டல மென்னவின் மேவுமே. (௩௧)

வேத பாரகர் சந்துவி ளம்பலும்
சாத பாகத வாகம சைவர்கள்
போத பாவன மந்தரப்பொ ருள்களை
போத லாயச பாவமு மோங்குமால். (௩௨)

தொகுதி பல்பல சூழும்பி டங்களி
விசுதி தித்துணை யென்றறி தற்கொணாத்
தகுதி யாரும்ப வர்த்தனை சாவமும்
பகுதி யின்படி சூசனை பண்ணினார். (௩௩)

படங்கள் கூர்ச்சம்பு ரோக்கணம் பண்ணிமெய்த்
தடங்கண் டேவிக வேசன்வி சாலாட்சிக்
குடங்க லாலிழைத் திட்டம னிய்யோடுங்
குடங்க ளாட்டினர் கோன்மகிழ் வானரோ, (௩௪)

வேறு

இருவுபாத் தியுழ பாவா கனமுமா ரோக்ய மீயுந்
திருவுரை யருக்கி யத்தாற் செல்வமே பொருந்தக் காணு
முருவுள மஞ்ச னத்தா லுகந்திடு நலமுண் டாரு
மருவுமெட் டயிஸ் மாட்டிற் காமிய போக மல்கும். (௩௫)

சாலிமா வபிடே னெத்தாற் றருவது குணமே நெல்லிக்
கோவிய வுரோகந் திர்க்குங் குளவிர்தம் வசிய மாக்கும்
வாலிய கவவி யந்தான பரபாத கங்கள் போக்கும்
பாலின லட்ட சித்தி பலித்திடும் பாங்கி னாலே. (௩௬)

வகுத்திடுந் தயிரே யாட்டின் மனத்திடன் வெற்றி யுண்டார்
தொகுத்தவா ரோக்ய மும்மார் தூயதே னிசையுண் டாக்கும்
பகுத்திடு கருப்பஞ் சாறு செல்வத்தைப் படைக்கும் வாழை
யுகுத்ததிண் கனிகள் வேண்டும் பயிர்வள முதவு மன்னோ(௩௭)

கருதியே திரள்பஞ் சாமிழ் தந்தருங் கணத்திற் சீர்த்தி
வருகிறன் மாம்ப முத்தால் மகாசெயம் வருஞ்சி றந்த
விருதியல் வருக்கைத தீங்காய் வென்றிமுப் புவனத் துண்டாம்
பருதிகேழ் மாத னைக்குக் கோபத்தைச் சமைப்ப டித்தும்.(௩௮)

வருகொழு மிச்சுத் துக்க மாற்றிடு மெலுமிச் சுத்தா
னொருகொடு மிருத்து நரச முஞ்றிடு மிளநீ ருக்குத்
தருநவீந் திரபோ கந்தான் சாற்றிடுங் குச்சப் புற்கோ
வருகொலைக் காமி யங்க ளாணவ மகனதுபோமே. (௩௯)

௩௬. குளவிர்தம் = உறுமஞ்சள். ௩௮. பருதிகேழ்-பொன்னிறத்த

சகதகிர தாஸா யாட்டச் சநயபாக் கியங்க ளுண்டாம்
பிகத்திரள் வில்வச் சேற்றால் விளங்குசா லோக மெய்தும்
மகத்துவ மர்தா புட்டாஞ் சந்தனக் குழம்பை வார்ப்பின்
செககதுளார் சிவசா மீடஞ் சென்றுமே சிறப்பா ரென்றும் (சடு)

தூபத்தைக் காட்டிற் பாப நாசமாந் துலங்கு கின்ற
தீபத்தான் மிருத்து நாசஞ் சாருபஞ் சேரலாகும்
பூபத்தைச் சுவாதைக் கோரோ சனைமருப் புழுக்கைச் சாற்றிற்
சாபத்தைத் தொலைத்துச் சாயுச் சியந்தரும் பூசனைக்கே. (சக)

தேசத்தைக் கொடுக்கு மாயுட் சிரையு முதலு மென்றோர்
நேசத்தை யுடைய வேந்த னிறையநல். கியபண் டங்க
ஸீசத்தை புலவனை யாம லெடுத்தெடுத்த தரிடே கித்தார்
பாசத்தைக் கழித்தி சன்பாற் பாசமண் கண்டு கந்தான். (சஉ)

எடுத்தபி டேகஞ் செப்த வதனுக்கெண் மடங்கி மைப்பி
னடுதவப் பண்ட சாலை திரப்பின ரமைச்ச ரன்னம்
மடுததனர் மடைய ளென்ற தத்சிறு பயற்று வர்க்கங்
கொடுத்ததன் திருணிச் சாற்றற் குழைவித்துக் குன்று குன்றாய்.

கறியிடு சம்பா வன்னங் கம்மென விச வெண்ணைக்
குறியிசை யானைக் கொம்ப னரியன்னங் குவடே போலுஞ்
செறியிடை யாத்தி ராதி திகழுப காண வைப்பு
மறியிட விசுவ நாதர் மகிழமுன் னுறப்ப டைத்தார். (சச)

அளவிலாக் கதவி வாழை யிலைமிக வழைத்துத் தானந்
தளவிய சததி செய்து தூயவாப் பாப்பிப் பன்னத்
தளவிரி வதிலே முன்னஞ் சமைத்தவை யெல்வாஞ் வெவ்வே
அளவிதி முறைப் டைத்தே முகத்துதி யொடுநல் குற்றார். (சரு)

அம்பக மலரைத் தாய்க்கு மத்தனும் விசுவே சற்கும்
நம்பகத் தன்பாற் சாத்த நலத்தினுன் ஞால மெய்ப்ப
வெம்பகல் விளக்குக் காட்டித் தூமத்தை விளையிற் செய்பச்
சம்பக மரற வீர்தா னிலைதனஞ் சாலச் செய்தான். (சக)

சக. பூபம்-பட்டாபிடேகம், பணிகாரம், சக. மடையர்-
மடைப்பள்ளியில்வேலைசெய்கிறவர். திர்த்திருணி-புனி. (இக்கவியில்
மடையர்குன்றுகுன்றாய் மடுத்தனர் பினமுடிக்க. மடுத்தல்-நிறைத்
தல்.) சச. யாதிராதி-திருவிழாமுதலியவற்றிற்கு. உபகாரணம்-
உணவிடுதல். இதுமகேசரபூஜையெக்குறிப்பதாம். மறியிடம்-
மாரையிடத்தின்வைத்து சக அம்பகமலர்-கண்மலர்.

அன்னவை யாவும் கன்ன லமிழ்தெனக் கொள்வாய் வேடன்
தொன்னவை யூணூர் துய்த்தோய் துய்த்திசை பங்கொண் டெற்ற
வென்னவை தீர்த்தி பென்ற னினியசெண் பகமா நன்றான்
முன்னவைக் குகந்து காட்சி முழுதல கேசன் றந்தான். (சஎ).

நின்றது கண்ட மாற னிரைந்தபே ராசை யோடுங்
குன்றது குழைவாய்க் கொண்டாய்குற்றமுங் குணமாங்கொள்வா
பென்றலுந் திருவு ளங்கொண் டெம்முல கமமை யோடு
மொன்றதாம் விசுவ நாத னுளமகிழ் சிறந்து சொல்லான். (சஅ).

உண்பது பூண்ப தாச வுடுப்பவும் புணைவுங் கொள்ள
நண்பது நானம் பூக்க ணலணைலார் திளைப்ப நீயுன்
பண்பது வுடைய மைந்தர் சகோதரர் பற்றோட்தற்பார்ந்
தெண்பது மையரு டன்வாழ்ந் திருத்தியா முகந்தோ மென்றும்

செய்வவாய் மலர்ந்து மேலுந் திருமுடி சூட்டு மாசான்
மையறு தீக்கை யாசான் வயங்கொள்ளித் துவவல் லாசான்
றுப்பபெள ரணிக வோசன் றுலங்குதத் துவப்ர காசன்
மெய்கண்டா னுமையோர் பாகன் மிளிர்வாஞ் சொதிகாவென்றும்

அருளினை மறைந்தா னெம்மா னரசனாக் கமைத்துப் பர்காத்
திருளினை வதுதீர்த் தாண்டா னினியசெங் கேசலோங் கிற்றால
தெருளிநூர் விசுவ நாதன் திருத்தளி சிறக்க மேன்மேற்
பொருளிநூற் பூர்த்திசெய்துபொரு விலான்வளர்த்தானென்றான். (1)

தென்காசி திருநகராக்கிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தனகரு

இருபத்தொன்பதாவது

திருக்கோயின் மகிமை யுரைத்தபடலம்.

ஓங்குதென் காசித் திருநக ராக்கி யுலகமுற் றுடையநாச்
சியராம், பாங்குல கம்மை யுடன்விச வேசன் பரிந்தருள் செயப்
பராக் கிரமன், றாங்குநற் கதையீ தன்னதென் காசித் தலத்தி
ருக் கோயிலின் மகிமை, யீங்குக்கேட் பவர்க்கு நன்மையுண்
டாக வினிதெடுத் தினியறை வரமால், (க).

சஎ-வேடன்-கண்ணப்பநாயனார். சஅ. குன்று-மேருகிரி.

இமையவெற் பினைப்போ னீலவெற் பினைப்போ லெழுந்
தாம பேந்திரத் தினைப்போற், சிமையமந் தாம்போன் மேரு
மால் வரைபோற் றென்றனஞ் சந்தனத் தேய்வை, யமையவீற்
றிருக்கும் பொதியமால் வரைபோ ளளவிலா முத்துபொன் டூ
நீர், குமையவீழ்த் தெழிவி கூதனுண் ளீள்தாய்க் கொழிந்ருந்
குற் றுலத்தொல் வரைபோல். (உ)

கொழுந்துகொண் டெயர்ந்த கோர்பூம் நீண்ட கொடிமரந்
திருமதில் வாய்த, லழுந்துமண் டபங்க ளாயிரக் காலி னதிகய
னான்முறை யடைவி, னுழுந்துறை சாண்மற் றுளவிதழ்க் கம
லத் துள்ளெளி விரிந்திடு தளாத், தெழுந்துள சிங்கா சன
மபி டேக மியற்றிடு கற்கட்டி விண்ண. (ங)

வலையமென் சலசப் பொய்கைகள் குறிஞ்சி மணிக்கதிர்த்
தொளெறி தூவி, நிலையமுன் றதனுக் கயற்றிரு வீதி னீனி
லைத் தேர்செம்பொன் மணித்தேர், கலையவீர் மதியம் புருநெடு
ங் கொடிகள் கண்ணியர் நடம்பயில் கழகம், விழைவை பெருத்
த பணிவயாஞ் செயத்தனை மிகுபொருள் வேண்டுமென் பீரே.

ஒருவரு மிந்தப் படிசெயப் பேரகா தெனவுளன் மறுசி
டர் புனிதப், பருவரா யுழைத்தார் செங்கலான் மண்ணுற்பற்
பல மடங்களு மீசன், மருவலே சோற்றுக் குவர்துசெய் தவ
ரே மலைமக ளொருபுற மல்கித், திருவளர் மதியம் புணர்துறை
சிவனாற் சேவடிக் கமலமே சேர்வார். (ரு)

திகிரியந் தடக்கைக் கண்ணனம் புயங்க டேனொழுக் கூற்
றெழக்கொய்தே, வகிரிதழ் பொருந்த வருச்சனை செயவுண் மகி
ழ்வுறு மால்மழு வண்ணல், பகிரிதழ் யோடு முறைதிருக் கோயி
லலகிடப் பரிவொடு மெழுகத், துகிலீனைவி தானங் கட்டிடப்
பலங்கள் சொல்சாந்தி சாயணம் பலவாம். (சு)

உறைந்திடு சயம்பு விங்கங்கள் வாண விவிங்கக்கட் கொ
ன்றரைக்குரோசத், தறைந்திட விருடி சார்நா நிலிங்க மமை
த்திடி னதற்கொரு குரோசம், நிறைந்தினி தான நிலத்தினு
ளொருவ னெறியுயிர் தணர்திடு வானேற், குறைந்தில வருள்
சேர்ந் தானடிக் கமலக் குனிந்திழற் கயிலையி னடைவார். (எ)

உருவமிக் குறசீர் பருவதந் தனிலு முயர்பிர யாகைய
தனிலுந், தருவளர் கேதா ரத்தினு விளங்கு சாலங்க கேததிரந்
தனிலுங், குருவதி யாட கேச்சுந் தனிலுங் கேரச்சாங் கொங்
கணந்தனிலும், மருவகித் திடுஞ்சால் விழுத்தம தனிலு வளர்
மகேச கரத்தினு மன்னே. (அ)

இரணிய சுருப்பத் தினுமதி தத்து மியலுறு வாரண சிபி
னும், அரணிரை புலியூர் மதுரைமா தலத்து மரணியத் தாரு
கா வனத்தும், தரணியர்ச் சுனத்தும் புடார்ச்சுன புத்தர்
தன்னுயிர் தணந்தவர்க் கெல்லாம, முரணிலாக் கதிநல் கிடுத
ன்மெய் பெனினு முதியதென் காசிமே லாமால். (௭)

வீட்டு ளத்த னுறைதென்கா சியின்கண் வெவ்வழ லோ
ம்பியவ் வழவிற, பீட்டுள் தீறுப் பிறைமுடி போனைப் பிரச
மென் மலாகொண்டு தூவிற, ரூட்டு மென்ன வலஞ்செய்து
தாழ்ந்து தணந்தவவ் வுடலதிற் நறிப்பிற, முட்டுங் கதியே
பெறுவரென் றுபர்ச்சை வாகம வேதங்கள் மொழியும். (௮)

குறைவறு கோயிற் காண்டனின் முத்தி கூடும் பணிக்கு
மும் மடங்கா, மிறைவனைப் பூசை செய்யினுன் மடங்கா மிவ்
விர தத்தொடு மிசைந்தே, பிறைவனை யண்ண லைந்தெழுத்
தோதிற் பெருகிழுத் தவத்தொடு தணர்ந்தோர், முறைவழு
வாது பெறும்பய னாரும் முழுவது மொழிந்திடற் கரிதே. (௯)

நன்னக ரார்தென் காசிபா லயத்து னாற்கிண னுனந்தப்
பொய்கை, யன்னவீ சான தீர்த்தநல் லாறறி லாடினர் பிரம
கத் திகணமுன், பன்னரும் பவந்தீர்ந்தோங்குமெய்து ஞானம்
படைததோர் சிவனுல கடைவார், மன்னமுப் போதுந் தெரிச
னை செய்வோர் வரன்கழ னீழல்வீற் றிருப்பார். (௧௦)

நித்திரை தெளிந்தே தேகசுத் தியினன் னியமத்தை
முறை முறை நிறுவி, நததிரைந் தீனு முத்தெறி தாங்க நதிக்க
னை நிரீக்கண முதலா, முத்திரை கொடுத்தும் மிருததின மல
க முறைசசி பூசுசசண் முகத்த, சித்திரை நதிரீ ராடின ரிகத்
திற செயங்கொடு சிவனுல கிருப்பார். (௧௧)

முக. பஸிக்கு-சோயிற்பணிசெய்தலுக்கு. ௮௨. நார்த்து-
அன்னபூரணியீர்த்தமும், காசித்தீர்த்தமும் சுகத்திரேசதீர்த்தமு
ம், வயிசவதீர்த்தவமுமாம். ௮௩. நிரீக்கணம்-பார்த்தன்முத்திரை.
சண்முகத்தசித்திரை-முழுகுவோர் திமைகளைச்சண் ணுந்துறைமு
கங்களைபுடைய சித்திராநது, (சண் ணுதல்-சபித்தழித்தல்.) அடுத்த
பாட்டின்படி ஆறுநதிகள்வந்துகூடுமுகங்களுடையதுசித்திராநதி
யென்னவாபா கூடுமிடம்-சுந்தமுகங்களையடுதலுங்காண்க.

சிவமது கங்கை யோங்குமைந் தருவி திகழ்கலை மலையைய
னறு, பவமது தீர்க்குஞ் சதாசிவ நதிபார் பரவுகெல் லீச்சு
நதிமா, தவமது விழைந்தோர் படிதொல்குந் றுலக் தனியழ
காறுசண் முகவிந், சவமது செறிந்த சித்திரா நதிதோய் நா
செலாஞ் சுரர்களு வாசே. (மச)

சிவசரி ல்தொட் டெய்தொல்குந் றுலந் திகழ்சதா சிவ
கநி நெல்லித், தவமலை வரையோந் காரநல் வடிவாந் தனித்
திரு வாசியி னடுவே, நவவடி வானின் றருளுல கேச னன்னக
ராயதென் காசி, யுவகையே யுதவும் பிரணவ புரமா முட்பொ
ருள் காண்பவ ருயர்ந்தோர். (மரு)

மந்தர முலைவெண் ணகைக்கயல் விழியான் மலைமக ளொ
ருபுற மன்னுங், கந்தர விடத்தெந் கண்ணுகற் பரமன் கலின்
கொளா லயக்கின்முன் வந்து, தந்தர நந்தி பீடக்கீழ் முதலாத்
தகைவலஞ் சோமசூத் திராந்தஞ், சுந்தர விடத்தம விடபமேற்
சண்டஞ் சூழினிந் திறன்றொழ வாழ்வார். (மசு)

திரவலத் தடிக்குப் பரிமகப் பேறு சித்தியுன் டெனமறை
புகலும், விரவலா யிண்டுச் சூழுவோர் செல்வ வியப்பினை விள
ம்பலார் தகைத்தோ, வரவணி யிறைவன் நெரிசனை புரிவார்க்
காகுமே நினைத்தவை யனைத்தும், பாவநு னாந்தி மார்க்கண்ட
ன் நண்டி பத்தியான் மேம்படல் பாரீர். (மெ)

பவளமு முருக்கும் பழிச்சிய வதரப் பைங்கொடி படர்
புய மலையிற், றவளவெண் ணிலவு கொழிதிரு மேனி தபந்
சிய முக்கணம் மிறைசி, நிவளவென் றறியுந் தாமில ரோ
மேதகா ரணத்தியந் றமிழார், நிவளவின் னிசைப்பாட் டரு
கவிச்சுரர்கள் சிவனுல கதனில்லிற் றிருப்பார். (ம)

மச, சிவமதுகங்கை-குற்றலத்தாறு. ஐந்தருவி-குமார
பீளில் வந்துகூடுமாறு. தலைமலையையனறு-செங்கோட்டை
னொரு பகுதியிற் கூடுவது. சதாசிவநதி-புனியரை வழி
கோட்டையாறு நெல்லீச்சுநதி-வடகனையாறு. அது
ற்றுவந்துகூடுதலாஸ்ப்பெயர்பெற்றது. அது கூடுமீ
ம்புதூர்ப்பக்கத்திலுள்ளது. தொல்குற்றலத்தனி
குற்றலத்து அழகனறு அதுமணிகருணிகைதீர்
கேவந்துகூடுவது

பெருகுபொன் னிலவு நவமணி பொடித்துப் பெயலன்றி
ப் பிண்டியா மருவு, மருகுதண் கமல மலிரித ழொன்பான்
பன்னிரண் டவிழ்பதி னாறு, முருகுற வெழுதி யதன்பொகுட்
மெமயோ மெறசிவ னொருபுறத் தமைத்தே, முருகுமொப் தளவ
முதலவர்த் சித்து முன்பணி பவர்நவை தீர்வார்: (மக)

திருக்கோயில் மகிமையுரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு தஞ்சாவூர்

முப்பதாவது

ஆசாரவிதி யுரைத்த படலம்.

தாங்குவன் புலவர் முகமனாப் பகருந் தன்மையிற் சொலாது
மெய் யாவே, யோங்குதென் காசிக் கோயிலின் மகிமையொ
ருசிறி துரைத்தன மறிஞ், நீங்குரைத் தாறே முயன்றுமெய்
காண்டற் கினித்தமி முகத்தினிற் சைவப், போங்குளார்க் குள
வா சாரநல் விதியைப் புகலுவா மினிதெடுத் தன்பால். (க)

வேறு

ஒதமுகர் சிவசயிலம் புனியாரை நெல்லிவெற்பென் றுரை
முக் கூட, மாநிரமார் சயிலப்பன் சதாசிவனீச் சான்முப்பேர்
மன்னி வாழ்வோன், வேததிரு வாசியதார் தென்காசி நன்னகர்
வாழ் விசுவே சன்றா, னாத்திரி கூடபதி சண்பகக்கா பீணவ
த்தி னடுவி டாமான். (உ)

பேரியலந் நகர்முதன்முத் தமிழகத்துஞ் சைவநெனப் பிற
ங்குமேலோர், நேரியலா சிரியாரு ளாசார விதியெடுத்து நிகழ்
த்து வேனென், றாரியனாஞ் சூதனுரை கேட்டநைமி சத்தவரின்
பாரந்து போற்றிச், சீரியயா மதுகேட்டவ் வாறொழுக வருள்
கெனவந் தித்தார் சொல்வான். (ங)

வேறு

கதிரொழற் கைந்து கன்னல்முன் நெழுந்து கண்ணுத
லுள்வெண்ணீ றணிந்து, பொதியிலின் மருங்கார் புனிததென்
காசிப் புண்ணியை யுலகநா யகியோ, டதிற்கழ லுலக நாயக
ஆய வடிமையப் பனைநினைந் தேத்தி, மகிவொடு புரியும் பொரு
ளறங் கருதி மாண்கமண் டலந்தடி யெடுத்தே. (ஈ)

குண்டுகை நிறையப் புனல்கொடு போய்த்தான் கூடிடை
மடிசுடோட் கிட்டுத், தண்டுகைத் தந்த நிலத்தினீர் தெளித்து
ச் சலம் வைத்துத் தலைத்துகில் சுற்றி, பெண்டுகை யதனி
விருதுபோய்த் தென்பா விராவட, பரற்பக னோக்கி, கண்டுகை
தலைமுந் நூல்செவியேற்றிக்கை தட்டித்துரும்புரர்ப்போட்டே.()

மலத்தினைக் கழித்தே னறுமண னீரால் வழுவுறக் குறி
குதல் சுழுவி, பலத்திவர் கைகா லழுக்கிலா தலம்பிப் பல்விளக்
கிடுதல்வேல் பூலால், நலத்தியை கொம்பான் மாவிலை யதனால்
னன்குசெய் தொளிர்முகக் கழுவி, நிலத்தினி தழகார் தூப்
மைய ராகி னீனெறி பிசகிலா தாடி. (சு)

பன்னலுந் றிடாது மணலெல்லித் தூளாற் படிந்துநீர்
மடிசுடோய்த் துடுத்தி, யுன்னலு மிருத்தை யிடக்கையின் முக்
கூ றுருட்டிமந் திரித்துடற் பூசி, மன்னலும் நீசிற் சுற்றிலும
வரைந்து வதனங்கண் மூக்கினைப் பிடித்துக், சன்னலுண்முழிக்
காயமே துவர்த்திக் காலையிற் சந்தியைக் கழித்தே. (ஏ)

படித்தலை வீச வெள்ளநீ ரதனின் பயங்கொள்கும் பத்தி
னைக் கழுவிப், பிடித்ததன் வாயின் வேண்டுகில் பொதிந்து பின்
புலா யமிழ்ந்துறப் பிறணீர் வடித்தவை யெடுத்துக் கொண்டு
வந் ததனால் மகிதலர் திரவியஞ் சுசியாய், முடித்தமு தமைத்
தே முதல்வற்குப் பூசை முயலுதன் முறையென லாமால் (அ)

அலகிமே போதும் மெழுகிடும் போதா மரியதோர் காய்
கனி யத்தோ, யலகினி லரியும் போதினு மடிசி லுக்கந்திட வட்டி
ணும் போதும், விலகினில் லாமம் லோடுநீ ருடனே மீன்புழுச்
செந்துறுங்குடத்தன், விலகியவ் வுயிற்குக் கொலையுரு மதனா
லெடுத்துநீர் வடித்திடல் வேண்டும். (கூ)

ஒருவரு முயிரைக் கொலைசெய லாகா தூறுசெய் தவர்வ
ரும் பிறப்பில், வெருவவந் தழிக்குந் கண்மமா முருவாய் வீந்
தவை சைவரை வாழ்த்துந், குருவளர் கோயில் கனிலுயிர்
செருக்குக் கொலைஞரைத் தேவுகள் கொடிய, கருவழித் திரு
மா பதகாரக் கருதிக் கடிந்திடு மெனமறை கழுவும். (ம)

நு. மடிகள்-உடைகளை. தண்டுகைத்து-கைத்தடியை நடத்தி
கண்டுகை-கண்மணிமாலே, முந்நூல்-பூணூல்.

முறையிலா முறையி னடப்பவர் தமக்கு முவரு மியற்ற
லும முறைநா. லறைவகை வினவி மன்னர்கள் கோற லாற்ற
லுங் கொலையிலை யருளாந். சிறையுயிர்ச் செருக்கு மகத்தினிற்
சிறிய தெய்வஞ் டருளலிற் கொலையின், ஹறையற மாமென்
ஹரைப்பரு முளரா ஹவற முவர்க்குநன் றென்க (10௧)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத் தல்பைங் கூழ்களை
கட்டத னெடுநேர், தலைமறைத் தமிழ்தேர் பழையனுங் களை
கொய் தலிற்புடை பெயர்க்தயல் வைத்தல். நிலையற மாக்
கொன் வழக்கறி மேலோர் திருபருக் குங்கொலை யறமென், றலை
வுரைக் கில்லா சாதலாற் கொலைபையுட்பெனல் புறமறை யாமல்.

நினைதரு பிரம மறிந்தவர் செய்யு நியமபா தியேறளர் வறி
னுங், குறைபொன லாகா தறிஞரிற் குறைகாண் குபதரா காது
தங் குறைகண், டறையதிற் றீர்த லழகென வறிக வறிஞரை
நடத்துத் லருளாண், முறையிலா சவரை யெள்ளிடி னாகின்
முழ்துவர் நலோர் துதித் தய்வார். (10௨)

பிடியன நடையார் தமைக்குரு மாரைப் பேசிலாப் பசுக்க
லோ யாசை, மடியிலாத் தமிழ்தேர் புலவரை யழித்தல் மனங்
கொதிப் பித்திடல் வதைத்தல், றெடிதெதிர்த் தாட லுதவிடா
திருத்தல் நீசரின் செய்கையான் மேலோர், படியிலக் நீசர்ப்
பார்த்திடிற் பாவம் பரிதிபைப் பார்த்தொழித் தய்வார். (10௩)

வேறு

பாசிலாதி சைவர்வாழி மழைகள் வாழி தமிழ்க்குறைத்
தேசம்வாழித் திசைகள்வாழி செந்நெல்வாழி யுலகுமை
காசிலாழி யுலகநாதர் கருணைவாழி கோன்மைகற்
பாசிலாது வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே. (10௪)

10௨, பழையன்-

பாண்டியன். அயல்வைத்தல்-வேறிடத்தில் நிலையிடுதல். அதுபயிர்
வளர்ச்சியைக்கெடுக்கும் காரிகளை வேரொடுபிடுங்கி பிறிதோறிடத்
தில் வைத்தல் போல மக்கள் வளர்ச்சியைக் கெடுக்குமாக்களை
அவர்களுக்கு இடையில் வைக்காமல் நாடு கடத்தியிடுதல் செங்
கோலுழவர்க்குக்கடமை என்பதாம். திருபருக்கும்- அரசருக்கும்.
இதில்வரும் உம்மையால்வேள்விசெய்வோருக்கும், பேய்க்கூட்டிக்
கொடுப்பவருக்கும் கொலை அறமாதல்போலஎன முன்வருவித்துக்
கொள்க. தமிழகத்தரசர் வேட்டையாடினார் என்பதும் புறந்தழி
இயோர் வழக்கெனவறிக.

இக்குதைக்க ணன்புவைத்தெ தெத்திரைப்பர் கேட்பவர்
பக்களப்பு வைத்துவேண்டும் பரிசினல்கும் மேலவர்
மிக்ககாமி யங்களயாவும் விசுவநாத ணன்புநன்
மக்களுஞ்சி றப்படுவய்தி மன்னர்மெச்ச வாழ்வரே. (௮௬)

வேறு

ஆயிரத்துப் பதினாறு மாண்டற்பங் குணியினிரு பத்தேழா
நாள், தூயிரதி சோதிதுலா லக்கினத்திற் றென்காசித் தெரல்
புராணம், பாயிரத்தோ டாயிரத்தெண் ணூற்றிருபத் தெட்டுப்
பாப் பகர்க்கு முற்றிற், மேற்செயும பகலுநிச வேசனன்பார் கு
மாரகவி யெழுது மீதே. (௮௭)

ஆசாஸிதி யுரைத்த படலம் முற்றிற்று

ஆகப்பாட்டு—தூ அருக.

தென்காசித்தலபுராணம் முற்றப்பெற்றது

சிவம்

சிவம்

சிவம்

